

உ
பரமபதி துணை.

இலக்கணச்சுருக்கம்.

இது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்
செய்தது.

சிதம்பரசைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைத்

தருமபரிபாலகர்

Mudlr. G. சுப்பிரமணியம் J. P. அவர்களால்

சென்னப்பட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

உக - ம் பதிப்பு.

விரோதிநாயு ஆவணியீ.

1949.

அரசினரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

(Copyright Registered.)

சூசீபத்திரம்.

எழுத்ததிகாரம்.

				பக்கம்.
எழுத்தியல்	க
பதவியல்	கக
புணரியல்	உரு

சொல்லதிகாரம்.

பெயரியல்	ககஉ
வினையியல்	க௦எ
இடையியல்	கசரு
உரியியல்	கக௦

தொடர்மொழியதிகாரம்.

தொகைநிலைத்தொடரியல்	ககச
தொகாநிலைத்தொடரியல்	க௦உ
ஒழியியல்	க௦எ

பகுபதமுடிபு	கக௦எ
சொல்லிலக்கணங்கூறுதல்	உ௦க
சொற்றொடரிலக்கணங்கூறுதல்	உ௦அ

பரம்பதி துணை.

இலக்கணச்சுருக்கம்.

முதலாவது

எழுத்ததிகாரம்.

க. எழுத்தியல்.

க. இலக்கணநூலாவது, உயர்ந்தோர் வழக்கத்தையுஞ் செய்யுள் வழக்கத்தையும் அறிந்து விதிப்படி எழுதுதற்கும் பேசுதற்குங் கருவியாகிய நூலாம்.

உ. அந்நூல், எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், தொடர்மொழியதிகாரம் என மூன்றதிகாரங்களாக வகுக்கப்படும்.

பரிகாஷ வினாக்கள்:—க. இலக்கண நூலாவது யாது? உ. அந்நூல் எத்தனை அதிகாரங்களாக வகுக்கப்படும்?

எழுத்துக்களின் பெயர்.

ங. எழுத்தாவது, சொல்லுக்கு முதற்காரணமாகிய ஒலியாம்.

ச. அவ்வெழுத்து, உயிரெழுத்து, மெய்யெழுத்து, உயிர்மெய்யெழுத்து, ஆய்தவெழுத்து என நான்கு வகைப்படும்.

ரு. உயிரெழுத்துக்கள், அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ என னும் பன்னிரண்டெழுத்துக்களுமாம். இவை ஆவி எனவும் பெயர் பெறும்.

க. உயிரெழுத்துக்கள், குற்றெழுத்து, நெட்டெழுத்து, என இரண்டு வகைப்படும்.

எ. குற்றெழுத்துக்கள், அ, இ, உ, எ, ஓ என்னும் ஐந்து மாம். இவை குறில் எனவும் பெயர் பெறும்.

ஆ. நெட்டெழுத்துக்கள், ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ என்னும் ஏழுமாம். இவை நெடில் எனவும் பெயர் பெறும்.

க. மெய்யெழுத்துக்கள், க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன் என்னும் பதினெட்டெழுத்துக்களுமாம். இவை உடல், உடம்பு, உறுப்பு, ஒற்று, புள்ளி எனவும் பெயர் பெறும்.

க௦. மெய்யெழுத்துக்கள், வல்லெழுத்து, மெல்லெழுத்து, இடையெழுத்து என மூன்று வகைப்படும்.

க௧. வல்லெழுத்துக்கள், க், ச், ட், த், ப், ற் என்னும் ஆறுமாம். இவை வல்லினம், வன்கணம், வலி எனவும் பெயர் பெறும்.

க௨. மெல்லெழுத்துக்கள், ங், ஞ், ண், ந், ம், ன் என்னும் ஆறுமாம். இவை மெல்லினம், மென்கணம், மெலி எனவும் பெயர் பெறும்.

க௩. இடையெழுத்துக்கள், ய், ர், ல், வ், ழ், ள் என்னும் ஆறுமாம். இவை இடையினம், இடைக்கணம், இடை எனவும் பெயர் பெறும்.

க௪. அ, இ, உ என்னும் மூன்றும், மொழிக்கு முதலிலே சுட்டுப்பொருளில் வரும்போது, சுட்டெழுத்துக்களாம்.

உ-ம். அவன், இவன், உவன்.
அக்கொற்றன், இக்கொற்றன், உக்கொற்றன்.

க௫. எகாம் மொழிக்கு முதலிலும், ஆகாரமும் ஓகாரமும் மொழிக்குக் கடையிலும், ஏகாம் மொழிக்குமுதலிலும்

கடையிலும், வினாப்பொருளில் வரும்போது, வினா வெழுத்துக்களாம்.

உ-ம். எவன், எக்கொற்றன்.
கொற்றனா, கொற்றனே.
ஏவன், கொற்றனே.

யா என்னும் உயிர்மெய்யும், மொழிக்கு முதலிலே வினாப்பொருளில் வரும்போது வினா வெழுத்தாம்.

உ-ம். யாவன், யாங்கனம்.

க௬. அகரத்துக்கு ஆகாரமும், இகரத்துக்கு ஈகாரமும், உகரத்துக்கு ஊகாரமும், எகரத்துக்கு ஏகாரமும், ஐகாரத்துக்கு இகாரமும், ஒகரத்துக்கு ஓகாரமும், ஔகாரத்துக்கு உகாரமும், ககரத்துக்கு ஙகாரமும், சகரத்துக்கு ஞகாரமும், டகரத்துக்கு ணகாரமும், தகரத்துக்கு நகாரமும், பகரத்துக்கு மகாரமும், றகரத்துக்கு னகாரமும், இன வெழுத்துக்களாம். இடையெழுத்தாறும் ஓரினமாகும்; அவை இவ் விரண்டோரினமாகாவாம்.

க௭. உயிர்மெய்யெழுத்துக்களாவன, பன்னிரண்டிரும் பதினெட்டு மெய்மேலுந் தனித்தனி ஏறி வருதலாலாகிய இருதூற்றுப்பதினாறுமாம்.

அவை க, கா, சி, சீ முதலியவைகளாம்.

உயிர்மெய்க் குற்றெழுத்துத் தொண்ணூறு, உயிர்மெய் நெட்டெழுத்து நூற்றிருபத்தாறு: ஆக உயிர்மெய் இருதூற்றுப்பதினாறு.

உயிர்மெய் வல்லெழுத்து எழுபத்திரண்டு, உயிர்மெய் மெல்லெழுத்து எழுபத்திரண்டு, உயிர் மெய்யிடையெழுத்து எழுபத்திரண்டு: ஆக உயிர்மெய் இருதூற்றுப்பதினாறு.

கஅ. ஆய்தவெழுத்தாவது, குற்றெழுத்துக்கும் உயிர்மெய் வல்லெழுத்துக்கும் நடுவே மூன்றுபுள்ளி வடிவையுடையதாய் வரும் ஒருமூத்தாம்.

உ-ம். எஃகு, கஃசு, அஃகு, பஃறி.

கக. மேற்சொல்லப் பட்ட உயிர் பன்னிரண்டும், மெய்யதினெட்டும், உயிர்மெய் இருதூற்றுப் பதினாறும், ஆய்தம் ஒன்றும் ஆகிய இருதூற்று நார்பத்தேழுமூத்துக்களுந் தமிழ் நெடுங்கணக்கில் வழங்கிவருதல் கண்டுகொள்க.

பரிசேஷ வினாக்கள்:—**௩.** எழுத்தாவது யாது? **௪.** அவ்வெழுத்து எத்தனை வகைப்படும்? **௫.** உயிரொழுத்துக்கள் எவை? **௬.** உயிரொழுத்துக்கள் எத்தனைவகைப்படும்? **௭.** குற்றெழுத்துக்கள் எவை? **௮.** நெட்டெழுத்துக்கள் எவை? **௯.** மெய்யெழுத்துக்கள் எவை? **௧௦.** மெய்யெழுத்துக்கள் எத்தனை வகைப்படும்? **௧௧.** வல்லெழுத்துக்கள் எவை? **௧௨.** மெல்லெழுத்துக்கள் எவை? **௧௩.** இடையெழுத்துக்கள் எவை? **௧௪.** சட்டெழுத்துக்கள் எவை? **௧௫.** வினாவெழுத்துக்கள் எவை? **௧௬.** எந்தெந்த வெழுத்துக்கு எந்தெந்த வெழுத்து இன வெழுத்தாகும்? **௧௭.** உயிர்மெய்யெழுத்துக்கள் எவை? உயிர்மெய்க்குற்றெழுத்து எத்தனை? உயிர்மெய்க்குற்றெழுத்து எப்படித் தொண்ணூறாகும்? உயிர்மெய் நெட்டெழுத்து எத்தனை? உயிர்மெய் நெட்டெழுத்து எப்படி தூற்றிருபத்தாகும்? உயிர்மெய் வல்லெழுத்து எத்தனை? உயிர்மெய் வல்லெழுத்து எப்படி எழுபத்திரண்டாகும்? உயிர்மெய் மெல்லெழுத்து எத்தனை? உயிர்மெய் மெல்லெழுத்து எப்படி எழுபத்திரண்டாகும்? உயிர்மெய் மெல்லெழுத்து எப்படி எழுபத்திரண்டாகும்? **௧௮.** ஆய்தவெழுத்தாவது எது? **௧௯.** ஆகத் தமிழ் நெடுங்கணக்கில் வழங்கும் எழுத்துக்கள் எத்தனை?

எழுத்துக்களின் மாத்திரை.

௨௦. குற்றெழுத்துக்கு மாத்திரை ஒன்று; நெட்டெழுத்துக்கு மாத்திரை இரண்டு.

மெய்யெழுத்துக்கும் ஆய்தவெழுத்துக்குந் தனித்தனி மாத்திரை அரை.

உயிர்மெய்க்குற்றெழுத்துக்கு ஏறிய உயிரினளவாகிய மாத்திரை ஒன்று; உயிர்மெய் நெட்டெழுத்துக்கு ஏறிய உயிரினளவாகிய மாத்திரை இரண்டு.

மாத்திரையாவது கண்ணிமைப்பொழுது, அல்லது கைந்நொடிப்பொழுது.

௨௧. உயிரொழுத்துக்களுள்ளே, உகரமும் இகரமும், சிலவிடங்களிலே தம்மாத்திரையிற் குறைவாக ஒலித்து நிற்கும். அவ்வுகரத்துக்குக் குற்றியலுகரமென்றும், அவ்விகரத்துக்குக் குற்றியலிகரமென்றும், பெயராம்.

௨௨. குற்றியலுகரமாவது, தனிக்குற்றெழுத் தல்லாத மற்றை யெழுத்துக்களுக்குப் பின்னே மொழிகளினிற்றுதியில் வல்லின மெய்களில் ஏறி நிற்கும் உகரமாம்.

அக்குற்றியலுகரம் ஈற்றெழுத்தாகிய தன்னைத் தொடர் கின்ற அயலெழுத்தின் வகையினாலே, நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரம், ஆய்தத்தொடர்க் குற்றியலுகரம், உயிர்த் தொடர்க் குற்றியலுகரம், வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம், மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம், இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம் என, ஆறுவகைப்படும். அவைகளுள், நெடிற்றொடர் மாத்திரம் இரண்டெழுத்து மொழியாகியும், மற்றையைந்து தொடரும் மூன்றெழுத்து முதலிய பல வெழுத்து மொழியாகியும் வரும்.

உ-ம். நாகு, ஆடு.....நெடிற்றொடர்க்குற்றியலுகரம்.
எஃகு, கஃசு.....ஆய்தத்தொடர்க்குற்றியலுகரம்.

வாகு, பலாசு.....உயிர் த்தொடர்க்குற்றியலுகரம்.
கொக்கு, கச்சு.....வன்றொடர்க்குற்றியலுகரம்.
சங்கு, வண்டு.....மென்றொடர்க்குற்றியலுகரம்.
அல்கு, எய்த.....இடைத்தொடர்க்குற்றியலுகரம்.

உக. தனிக்குற்றெழுத்துக்குப்பின் வல்லின மெய்களில் ஏறி நிற்கும் உகரமும், மெல்லின மெய்களிலும் இடையின மெய்களிலும் ஏறி நிற்கும் உகரமும் முற்றியலுகரமாம்.

உ-ம். ரகு, கொசு, கடு, அது; கணு, திரு, வழு; பூணு; வாகு; உருமு, சதவு; செல்லு, கொள்ளு.

உச. குற்றியலிகரமாவது, யகரம் வந்து புணருமிடத்துக் குற்றியலுகரம் திரிந்த இகரமாம்.

உ-ம். காகு	+	யாது=காகியாது.
எஃகு	+	யாது=எஃகியாது.
வாகு	+	யாது=வாகியாது.
கொக்கு	+	யாது=கொக்கியாது.
சங்கு	+	யாது=சங்கியாது.
அல்கு	+	யாது=அல்கியாது.

அன்றியும், மியாவென்னும் அசைச்சொல்லிலே மகரத்தின்மேல் ஏறி நிற்கும் இகரமுங் குற்றியலிகரமாம்.

உடு. பாட்டில் ஓசை குறைந்தவிடத்து, உயிரொழுத்துக்களுள்ளும், ஒற்றெழுத்துக்களுள்ளும், சில சில, தம் மாத்திரைகளின் அதிகமாக ஒலிக்கும்; அவ்வுயிரொழுத்துக்கு உயிரளபெடை என்றும், அவ் வொற்றெழுத்துக்கு ஒற்றளபெடை என்றும், பெயராம்.

உசு. உயிரளபெடையாவன, மொழிக்கு முதலிலாயினும் இடையிலாயினும் கடையிலாயினும் தம் மாத்திரையின் அதிகமாக ஒலித்துவருகின்ற நெட்டெழுத்துக்களேழுமாம்.

அளபெடுக்கின்ற நெட்டெழுத்துக்குப் பின் அதற்கினமாகிய குற்றெழுத்து அறிகுறியாக எழுதப்படும்.

உ-ம். ஆஅடை, ஈஇடி, ஊஉமை, எஎடி, ஐஇயம், ஒஒடி, ஔஉவை, பலாஅசு, பலாஅ.

சிலவிடங்களிலே குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்தாகிப்பின்னளபெடுக்கும்.

உ-ம். எழுதல்=எழுஉதல், வரும்=வருஉம், குரி=குரிஇ.

உஎ. ஒற்றளபெடையாவன, மொழிக்கு இடையிலாயினும் கடையிலாயினும் தம்மாத்திரையின் அதிகமாக ஒலித்து வருகின்ற ங், ஞ், ண், ன், ம், ன், வ், ய், ல், ள், என்னும் பத்துமெய்களும், ஆய்தமுமாம். அளபெடுக்கின்ற ஒற்றெழுத்துக்குப்பின் அவ்வொற்றெழுத்தே அறிகுறியாக எழுதப்படும். இவ்வொற்றளபெடை, குறிகீழுங் குறிலிணைக்கீழும் வரும்.

உ-ம். சங்கு, பிஞ்சு, கண்ணடம், பந்த, அம்பு, அன்பு, தெவ்வவர், மெய்யவர், செல்லக, கொள்ளக, எஃஃகு, அரங்கு, அங்கணந்த, மடங்கலந்த.

உஅ. குற்றியலுகரத்துக்குங் குற்றியலிகரத்துக்குந் தனித்தனி மாத்திரை அரை; உயிரளபெடைக்கு மாத்திரை முன்று; ஒற்றளபெடைக்கு மாத்திரை ஒன்று.

உசு. பண்டமாற்றலிலும், அழைத்தலிலும், புலம்பலிலும், இராகத்திலும், உயிரொழுத்தும், மெய்யெழுத்தும் தமக்குச் சொல்லிய அளவைக்கடந்து நீண்டொலிக்கும்.

பரீகை வினாக்கள்:—உஃ. குற்றெழுத்துக்கு மாத்திரை எத்தனை? நெட்டெழுத்துக்கு மாத்திரை எத்தனை? மெய்யெழுத்துக்கு மாத்திரை எத்தனை? ஆய்தவெழுத்துக்கு மாத்திரை எத்தனை? உயிர் மெய்க் குற்றெழுத்துக்கு மாத்திரை எத்தனை? உயிர்மெய் நெட்டெழுத்துக்கு மாத்திரை எத்தனை? மாத்திரையாவது எது?

உக. தம்மாத்திரையிற் குறைவாக ஒலித்து நிற்கும் எழுத்துக்கள் உளவோ? தன்மாத்திரையிற் குறைவாக ஒலிக்கும் உகரத்துக்குப் பெயர்யாது? தன் மாத்திரையிற் குறைவாக ஒலிக்கும் இகரத்துக்குப் பெயர்யாது? உஉ. குற்றியலுகரமாவது யாது? அக்குற்றியலுகரம் எத்தனை வகைப்படும்? நெடிற்றொடர் எத்தனையெழுத்து மொழியாகி வரும்? நெடிற்றொடரொழிந்த ஐந்து தொடரும் எத்தனையெழுத்து மொழியாகிவரும்? உக. முற்றியலுகரமாவன எவை? உச. குற்றியலிகரமாவது யாது? உடு. தம்மாத்திரைகளின் அதிகமாக ஒலிக்கும் எழுத்துக்கள் உளவோ? அதிகமாக ஒலிக்கும் உயிரெழுத்துக்குப் பெயர்யாது? அதிகமாக ஒலிக்கும் ஒற்றெழுத்துக்குப் பெயர்யாது? உசு. உயிரளபெடை யாவன யாவை? உஎ. ஒற்றளபெடையாவன யாவை? உஅ. குற்றியலுகரத்துக்கு மாத்திரை எத்தனை? குற்றிய லிகரத்துக்கு மாத்திரை எத்தனை? உயிரளபெடைக்கு மாத்திரை எத்தனை? ஒற்றளபெடைக்கு மாத்திரை எத்தனை? உக. எவ்வெவ்வீடங்களில் எழுத்துக்கள் தமக்குச் சொல்லிய அளவைக் கடந்து நீண்டொலிக்கும்?

மு த னி லை.

௩௦. பன்னிரண்டுகிரெழுத்துக்களும், உயிரேறிய க, ச, த, ந, ப, ம, வ, ய, ஞ என்னும் ஒன்பது மெய்யெழுத்துக்களும், மொழிக்கு முதலில் நிற்கும் எழுத்துக்களாம்.

உ-ம். அணி, ஆடை, இலை, ஈரல், உரல், ஊர்தி, எழு, ஏணி, ஐயம், ஒளி, ஒடு, ஔவை.

கரி, சரி, தலை, நன்மை, பந்து, மணி, வயல், யமன், ஞமலி.

௩௧. இவைகளுள்ளே, க, ச, த, ந, ப, ம என்னும் ஆறு மெய்களும், பன்னிரண்டுகிரெழுதும் மொழிக்கு முதலாகி வரும். உ-ம்.

(க.) களி, காளி, கிளி, கிரை, குளிர், கூடு, கெண்டை, கேழல், கைதை, கொண்டை, கோடை, கௌவை.

(உ.) சட்டி, சாந்து, சினம், சீர், சுக்கு, சூரல், செக்கு, சேவல், சையம், சொன்றி, சோறு, செளரியம்.

(ஊ.) தகை, தார், திதலை, திமை, துளை, தூசு, தெளிவு, தேன், தையல், தொண்டு, தோடு, தெளவை.

(ச.) கஞ்சு, நாரி, நிலம், நீறு, துகம், தூல், நெல், நேர்மை, நைதல், நொந்து, நேய், நௌவி.

(ஞ.) பந்து, பால், பீட்டு, பீடு, புள், பூண்டு, பெருமை, பேடு, பையல், பொன், போது, பௌவம்.

(சு.) மனை, மாடு, மின்னல், மீன், முள், மூரி, மெய்ம்மை, மேதி, மையல், மொட்டு, மோகம், மௌவல்.

௩௨. வகரமெய், அ, ஆ, இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ, ஔ என்னும் எட்டுயிரோடு மொழிக்கு முதலாகி வரும்.

உ-ம். வளி, வாளி, விளி, வீடு, வெண்மை, வேலை, வையம்; வெளவால்.

௩௩. யகரமெய், அ, ஆ, உ, ஊ, ஓ, ஔ என்னும் ஆறு யிரோடு, மொழிக்கு முதலாகி வரும்.

உ-ம். யவனர், யானை, யுகம், யுகம், யோகம், யௌவனம். ௩௪. ஞகரமெய், அ, ஆ, எ, ஔ என்னும் நான்குகிரெழுது, மொழிக்கு முதலாகி வரும்.

உ-ம். ஞமலி, ஞாலம், ஞுகிழி, ஞொள்கல். பரீகைஷி வினாக்கள்:—௩௦. மொழிக்கு முதலில் நிற்கும் எழுத்துக்கள் எவை? ௩௧. இவ்வொன்பது மெய்களுள், எத்தனை மெய்கள் பன்னிரண்டுகிரெழுதும் மொழிக்கு முதலாகி வரும்? ௩௨. வகரமெய் எவ்வுயிர்களோடு மொழிக்கு முதலாகி வரும்? ௩௩. யகரமெய் எவ்வுயிர்களோடு மொழிக்கு முதலாகி வரும்? ௩௪. ஞகரமெய் எவ்வுயிர்களோடு மொழிக்கு முதலாகி வரும்?

ஔ ற தி னி லை.

௩௫. எகரம் ஒழிந்த பதினொருயிர்களும், ஞ், ண், நீ, ம், ன், ய், ி, ல், வ், ழ், ள், என்னும் பதினொரு மெய்களுமாகிய

இருபத்திரண்டு மெய்யெழுத்துக்களும், மொழிக் கிறுதியில் நிற்கும் எழுத்துக்களாம்.

உ-ம். விள, பலா, கிளி, தி, கடு, பூ சே, கை, நொ, போ, வெள, உரிஞ், மண், வெரிந், மரம், பொன், காய், வேர், வேல், தெவ், யாழ், வாள்.

பரிகை வினா:—கக. மொழிக்கு இறுதியில் நிற்கும் எழுத்துக்கள் எவை?

எழுத்துக்களின் சாரியை.

கக. உயிர்நெட்டெழுத்துக்கள் காரச்சாரியை பெறும்; அவைகளுள், ஐ, ஔ இரண்டும் காரச்சாரியையே யன்றிக் கான்சாரியையும் பெறும்.

உ-ம். ஆகாரம், ஈகாரம், ஊகாரம், ஏகாரம், ஐகாரம், ஔகாரம், ஔகாரம்; ஐகான், ஔகான்.

உயிர்க்குற்றெழுத்துக்களும், உயிர்மெய்க்குற்றெழுத்துக்களும் கரம், காரம், கான் என்னும் மூன்று சாரியைகள் பெறும்.

உ-ம். அகரம், அகாரம், அஃகான்; ககரம், ககாரம், கஃகான்.

மெய்யெழுத்துக்கள், அ என்னுஞ் சாரியையும், அதனோடு கரம், காரம், கான் என்னுஞ் சாரியைகளும், பெறும்.

உ-ம். க, ங; ககரம், ககாரம், கஃகான்; ஙகரம், ஙகாரம், ஙஃகான்.

உயிர்மெய்நெட்டெழுத்துக்கள், சாரியை பெற்றும், மெய்கள் சாரியை பெறாதும், இயங்காவாம்.

பரிகை வினாக்கள்:—கக. உயிர்நெட்டெழுத்துக்கள் எச்சாரியை பெறும்? ஐ, ஔ, இரண்டும் காரச்சாரியை யன்றி வேறு சாரியையும்பெறாமோ? உயிர்க்குற்றெழுத்துக்களும் உயிர்மெய்க்குற்றெழுத்துக்களும் எச்சாரியை பெறும்? மெய்யெழுத்துக்கள் எச்சாரியை பெறும்? எவ்வெழுத்துக்கள் சாரியைபெற்று வருதலில்லை? எவ்வெழுத்துக்கள் சாரியை பெறாது வருதலில்லை?

போலி எழுத்துக்கள்.

கௌ. அகரத்தோடு யகரமெய் சேர்ந்து ஐகாரம் போன்றும், அகரத்தோடு வகரமெய் சேர்ந்து ஔகாரம் போன்றும், ஒலிக்கும்.

உ-ம். ஐயன் = அய்யன்; ஔவை = அவ்வை.

பரிகை வினா:—கௌ. இரண்டெழுத்துக்கள் சேர்ந்து ஔகாரத்தைப்போல் ஒலிப்பதுண்டோ?

எழுத்தியன் முற்றிற்று.

உ. பதவியல்.

கௌ. பதமாவது, ஔகாரமுத்தாலாயினும் இரண்டு முதலிய பலவெழுத்துக்களாலாயினும் ஆக்கப்பட்டுப் பொருளை அறிவிப்பதாம். அது, பகாப்பதமும், பகுபதமும் என, இருவகைப்படும்.

கக. பகாப்பதமாவது, பகுக்கப்படாத இயல்பையுடைய பதமாம். அது பெயர்ப்பகாப்பதம், வினைப்பகாப்பதம், இடைப்பகாப்பதம், உரிப்பகாப்பதம் என, நான்குவகைப்படும்.

- உ-ம். நிலம், நீர், மரம்...பெயர்ப்பகாப்பதம்.
- நட, வா, உண்...வினைப்பகாப்பதம்.
- மற்று, ஏ, ஓ...இடைப்பகாப்பதம்.
- உறு, தவ, நனி...உரிப்பகாப்பதம்.

கௌ. பகுபதமாவது, பகுக்கப்படும் இயல்பையுடைய பதமாம். அது, பெயர்ப்பகுபதம், வினைப்பகுபதம் என இருவகைப்படும். அவற்றுள் வினைப்பகுபதம், தெரிநிலைவினைப்பகுபதமும், குறிப்புவினைப்பகுபதமும் என, இருவகைப்படும்.

உ-ம். பொன்னன்.....பெயர்ப்பகுபதம்.
 நடந்தான்.....தெரிநிலைவினைப்பகுபதம்.
 பெரியன்.....குறிப்புவினைப்பகுபதம்.*

பரிகை வினாக்கள்:—உஅ. பதமாவது யாது? அது எத்தனை வகைப்படும்? உக. பகாப்பதமாவது யாது? அது எத்தனை வகைப்படும்? ச0. பகுபதமாவது யாது? அது எத்தனை வகைப்படும்? வினைப்பகுபதம் எத்தனை வகைப்படும்?

பகுபதவுறுப்பு.

சக. பகுபதத்துக்கு உறுப்புக்கள், பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம் என ஆறும். பகுபதம், இவ்வாறுறுப்புக்களுள்ளும் பகுதி, விசுதி என்னும் இரண்டு முதலியவைகளினால், முடிவுபெறும். உ-ம்.

- (க.) கூனி என்பது, கூன், இ எனப் பகுதி விசுதி என்னும் இரண்டுறுப்பால் முடிந்தது.
- (உ.) உண்டான் என்பது, உண், ட், ஆன், எனப் பகுதி விசுதி இடைநிலை என்னும் மூன்றுறுப்பால் முடிந்தது.
- (ஈ.) உண்டனன் என்பது, உண், ட், அன், அன் எனப் பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை என்னும் நான்குறுப்பால் முடிந்தது.
- (ச.) பிடித்தனன் என்பது, பிடி, த், த், அன், அன் எனப் பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி என்னும் ஐந்துறுப்பால் முடிந்தது.
- (ஊ.) நடந்தனன் என்பது, நட, த், த், அன், அன் எனப் பகுதி முதலிய ஐந்தாம் பெற்று, சந்தியால் வந்த தகரவல்லொற்று கசகமெல்லொற்றுதலாகிய விகாரமும் பெற்று, ஆறுறுப்பால் முடிந்தது.

* தெரிநிலைவினையும் குறிப்புவினையும் பகுபதமாகும் எனவே, அவ்விருவகை வினையாலினையும் பெயர்களும் பகுபதமாகும் என்பது பெறப்படும்.

பரிகை வினாக்கள்:—சக. பகுபதத்திற்கு உறுப்புக்கள் எவை? பகுபதம் இவ்வாறுறுப்புக்களும் பெற்றே முடிவு பெறுமோ?

பகுதி.

சஉ. பகுதிகளாவன, பகுபதங்களின் முதலிலே நிற்கும் பகாப்புதங்களாம்.

சக. பெயர்ப் பகுபதங்களுக்குப், பெரும் பாலும் பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் அறுவகைப் பெயர்ச்சொற்களும், சிறுபான்மை சட்டிடைச் சொற்கள், வினாவிடைச்சொற்கள், பிற மற்று என்னும் இடைச்சொற்களும், பகுதிகளாய் வரும். உ-ம்.

- (க.) பொன்னன், நிலத்தன், தையான், பல்லன், கரியன், கடையன்.
- (உ.) அவன், இவன், உவன்; எவன், ஏவன், யாவன்; பிறன், மற்றையான்.
- சச. வினைக்குறிப்புப் பகுபதங்களுக்கு, மேற்சொல்லப் பட்டனவாகிய அறுவகைப் பெயர்ச்சொற்களும், இடைச் சொற்களும், பகுதிகளாய், வரும். உ-ம்.
- (க.) பொன்னன், நிலத்தன், தையான், பல்லன், கரியன், கடையன்.
- (உ.) அற்று, இற்று, ஏற்று.

சசு. மைவிசுதிபுணர்ந்து நின்ற செம்மை, கருமை முதலிய பண்புப்பெயர்கள், விசுதிபுணரும் பொழுது, பெரும்பாலும் விகாரப்பட்டு வரும். இவை விகாரப்படுதல் பதப்புணர்ச்சிக்குக் கொள்க. உ-ம்.

அணியன்; இக்கே அணிமையின் மைவிசுதி கெட்டது.
 கரியன்; இக்கே கருமையின் மைவிசுதி கெட்டு, கடுகரம் இகரமாய்த் திரிந்தது.

- பாசி; இங்கே பசுமையின் மைவிகுதி கெட்டு, முதல் நீண்டது.
- பேரறிவு; இங்கே பெருமையின் மைவிகுதியோடு நடுநின்ற உகர வயிர் கெட்டு முதல் நீண்டது.
- சுருங்குதிரை; இங்கே சுருமையின் மைவிகுதி கெட்டு, வரும் வல்லெழுத்திற்கு இனமெல்லெழுத்து மிகுந்தது.
- பைந்தார்; இங்கே பசுமையின் மை விகுதியோடு நடுநின்ற சுகர உயிர்மெய்கெட்டு, முதலகரம் ஐகாரமாகத் திரிந்து வரும்வல்லெழுத்துக்கு இனமெல்லெழுத்து மிகுந்தது.
- வெற்றினை; இங்கே வெறுமையின் மைவிகுதி கெட்டு, நடுநின்ற மெய் இரட்டித்தது.
- சேதாம்பல்; இங்கே செம்மையின் மை விகுதி கெட்டு, முதல் நீண்டு, நடு நின்ற மகரமெய் தகரமெய்யாய்த்திரிந்தது.

சக. தெரிநிலைவினைப்பகுபதங்களுக்குப், பெரும்பாலும் நட, வா முதலிய வினைச்சொற்களும், சிறுபான்மை பெயர்ச் சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொற்களும் பகுதிகளாய் வரும்.

உ-ம். நட,	நடந்தான்	} வினையடி.
வா,	வந்தான்	
நில்,	நின்றான்	} பெயரடி.
கான்,	கண்டான்	
சித்திரம்,	சித்திரித்தான்	} இடையடி.
கடைக்கன்,	கடைக்கணித்தான்	
போல்,	பொன்போன்றான்	} உரியடி.
சீகர்,	புலிசீகர்த்தான்	
சால்,	சான்றான்	
மான்,	மாண்டான்	

சஎ. தெரிநிலை வினைப்பகுதிகள், விசுதி முதலியவற் றோடு புணரும்போது, இயல்பாகியும், விகாரமாகியும் வரும். உ-ம்.

(க.) தொழு,	தொழுதான்	} இயல்பாகியவந்தன.
உண்,	உண்டான்	

- (உ.) சேறல்; இங்கே செல்லென்பகுதி முதல் நீண்டது. தந்தான்; இங்கே தாவென்பகுதி முதல் குறுகியது. தருகின்றான்; இங்கே தாவென்பகுதி முதல் குறுகி, ருகர வயிர்மெய் விரியப்பெற்றது.
- செத்தான்; இங்கே சாவென்பகுதி முதலாகாரம் எகர மாய்த் திரிந்தது.
- வீரவினான்; இங்கே வீரவென்பகுதி நடுக்குறில் நீண்டது. கொணர்ந்தான்; இங்கே கொணாவென்பகுதியிற்று நெடில் குறுகி, ரகரமெய் விரிந்தது.
- கற்றான்; இங்கே கல்லென்பகுதியிற்று மெய் வருமெழுத் தாய்த் திரிந்தது.
- சென்றான்; இங்கே செல்லென்பகுதியிற்று மெய் வருமெழுத்துக்கு இனமாய்த் திரிந்தது.

சஅ. தெரிநிலைவினைப்பகுதிகள், வி, பி முதலிய விசுதி பெற்றேனும், விகாரப்பட்டேனும், விகாரப்பட்டு விசுதிபெற்றேனும் பிறவினைப்பகுதிகளாய் வரும். உ-ம்.

- (க.) செய், செய்வி, செய்வித்தான்.
நட, நடப்பி, நடப்பித்தான்.
- (உ.) திருந்து, திருத்து, திருத்தினான்.
ஆடு, ஆட்டு, ஆட்டினான்.
தேற, தேற்று, தேற்றினான்.
உருகு, உருக்கு, உருக்கினான்.
- (உ.) திருத்து, திருத்துவி, திருத்துவித்தான்
ஆட்டு, ஆட்டுவி, ஆட்டுவித்தான்.
தேற்று, தேற்றுவி, தேற்றுவித்தான்.
உருக்கு, உருக்குவி, உருக்குவித்தான்.

சஃ. பொன்னன், கரியன் முதலானவை, எட்டு வேற்றுமைகளை ஒன்றையேற்கும்போது பெயர்ப்பகுபதங்களாம்; முக்காலங்களை ஒன்றைக் குறிப்பாகக் காட்டும்போது

வினைக்குறிப்புமுற்றுப் பகுபதங்களாம்; காலங்காட்டுதலோடு வேற்றுமையேற்கும்போது குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்ப் பகுபதங்களாம். இவையே இம்மூன்றுக்கும் வேறுபாடாம்.

ரு0. நடந்தான், வந்தான் முதலானவை, காலங்காட்டும் போது தெரிநிலை வினைமுற்றுப் பகுபதங்களாம்; காலங்காட்டுதலோடு வேற்றுமை பேற்கும்போது தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர்ப்பகுபதங்களாம். இவையே இவ்விரண்டுக்கும் வேறுபாடாம்.

பரிகை வினாக்கள்:—சஉ. பகுதிகளாவன யாவை? சங. பெயர்ப் பகுபதங்களுக்குப் பகுதிகள் யாவை? சச. வினைக்குறிப்புப் பகுபதங்களுக்குப் பகுதிகள் எவை? சடு. விசுதி புணரும்பொழுது விசாரப்பட்டு வரும் பெயர்களும் உளவோ? சசு. தெரிநிலை வினைப் பகுபதங்களுக்குப் பகுதிகள் எவை? சஎ. தெரிநிலை வினைப் பகுதிகள் விசுதி முதலியவற்றோடு புணரும்பொழுது எப்படி வரும்? சஅ. தெரிநிலை வினைப்பகுதிகள் பிறவினைப்பகுதிகளாமிடத்து எப்படி வரும்? சக. பெயர்ப்பகுபதம் குறிப்பு வினைமுற்றுப் பகுபதம், குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்ப் பகுபதம் என்னும் மூன்றுக்கும் வேறுபாடு என்ன? ரு0. தெரிநிலை வினைமுற்றுப் பகுபதம், தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர்ப் பகுபதம் என்னும் இரண்டுக்கும் வேறுபாடு என்ன?

விசுதி.

ருக. விசுதிகளாவன, பகுபதங்களின் இறுதியிலே நிற்கும் இடைப்பகாப்பதங்களாம்.

ருஉ. பெயர்விசுதிகள், அன், ஆன், மன், மான், ன், அள், ஆள், இ, ள், அர், ஆர், மார், கள், ர், து, அ, வை, வ், கை, பி, முன், அல் என்னும் இருபத்து மூன்றும் பிறவுமாம்.

உ-ம். குழையன், வானத்தான், வடமன், கோமான், பிறன், குழையன், வானத்தான், அரசி, பிறன், குழையர், வானத்தார்,

தேலிமார், கோக்கள், பிறர், அது, குறுத்தான, அவை, அவ், எந்தை, எங்கை, எம்பி, எம்முன், தோன்றல்.

ருங. தொழிற்பெயர் விசுதிகள், தல், அல், அம், ஐ, கை, வை, கு, பு, உ, தி, சி, ன், உள், காடு, பாடு, அரசு, ஆனை, மை, து என்னும் பத்தொன்பதும் பிறவுமாம்.

உ-ம். நடத்தல், ஆடல், வாட்டம், கொலை, நடக்கை, பார்வை, போக்கு, நடப்பு, வரவு, மறதி, புணர்ச்சி, புலவி, விக்குள், சாக்காடு, கோட்பாடு, தோற்றவு, வாராணை, நடவாமை, பாய்த்து என வரும்.

மைவிசுதி, செய்தமை, செய்கின்றமை என இறந்தகால விடைநிலை நிகழ்கால விடைநிலைகளோடு கூடியும், வரும். தவ்விசுதி, அவர்செய்தது, செய்கின்றது, செய்வது என முக்காலவிடைநிலைகளோடு கூடியும் வரும்.

ருச. பண்புப்பெயர்விசுதிகள், மை, ஐ, சி, பு, உ, கு, றி, று, அம், நர் என்னும் பத்தும் பிறவுமாம்.

உ-ம். நன்மை, தொல்லை, மாட்சி, மாண்பு, மழவு, நன்கு, நன்றி, நன்ற, நலம், நன்னர் என வரும்.

ருரு. தெரிநிலைவினைமுற்றுவிசுதிகள், அன், ஆன், அள், ஆள், அர், ஆர், ப, மார், அ, ஆ, கு, டு, து, று, என், ஏன், அல், அம், ஆம், எம், ஏம், ஒம், சும், டும், தும், றும், ஐ, ஆய், இ, இர், சர், க, இப, இயர், ஆல், ஏல், மின், உம் என்னும் முப்பத்தெட்டும் பிறவுமாம்.

உ-ம். நடந்தான், நடந்தான், கடந்தான், கடந்தான், நடந்தான், நடந்தார், நடப்ப, நடமார், நடந்தன், நடவர, உண்கு, உண்டு, நடந்தது, கடயிற்று, நடந்தனென், நடந்தேன், நடப்பல், நடப்பம், நடப்பாம், நடப்பெம், நடப்பேம், நடப்போம், உண்கும், உண்டும், வருதும், சேறும், நடந்தனை, நடந்தாய், நடத்தி, நடந்தனிரர், நடந்தீர், வாழ்க, வாழிய, வாழியர், மறால், அழேல், நடமின், உண்ணும்.

௫௬. குறிப்புவினைமுற்று விசுதிகள், அன், ஆன், அள், ஆள், அர், ஆர், அ, டு, து, று, என், ஏன், அம், ஆம், எம், ஏம், ஓம், ஐ, ஆய், இ, இர், ஈர் என்னும் இருபத்திரண்டும்குறிப்புமாம்.

உ - ம். கரியன், கரியான், கரியன், கரியான், கரியர், கரியார், கரியன், குறந்தாட்டு, கரிது, குழையிற்று, கரியென், கரியேன், கரியம், கரியாம், கரியெம், கரியேம், கரியோம், கரியை, கரியாய், வில்லி, கரியிர், கரியீர்.

௫௭. தெரிநிலைவினைப்பெயரெச்சவிசுதிகள், அ, உம் என்னும் இரண்டுமாம்.

உ - ம். செய்த, செய்கின்ற, செய்யும்.

குறிப்புவினைப்பெயரெச்சவிசுதி, அ ஒன்றேயாம். உம் விசுதி, இடைநிலையேலாது, தானே எதிர்காலக்காட்டலாற் குறிப்புவினைப்பெயரெச்சத்துக்கு வாராது.

உ - ம். கரிய.

௫௮. தெரிநிலைவினை வினையெச்ச விசுதிகள், உ, இ, ய், பு, ஆ, ஊ, என, அ, ன், ஆல், கால், ஏல், எனின், ஆயின், ஏனும், கு, இய, இயர், வான், பான், பாக்கு, கடை, வழி, இடத்து, உம், மல், மை, மே என்னும் இருபத்தெட்டும் பிறவுமாம். இவற்றுள், இறுதியிற்கூறிய மல் மை மே. என்னும் மூன்று விசுதிகளும் எதிர்மறையில் வரும்.

உ - ம். கடத்த, ஓடி, போய், உண்குடி, உண்ண, உண்ணா, உண்டென, உண்ண, உண்ணின், உண்டால், உண்டக்கால், உண்டானேல், உண்டானெனின், உண்டானாயின், உண்டானேனும், உணற்கு, உண்ணிய, உண்ணியர், வருவான், உண்பான், உண்பாக்கு, செய்தக்கடை, செய்தவழி, செய்தவிடத்து, காண்டலும், உண்ணாமல், உண்ணமை, உண்ணமே.

குறிப்புவினை வினையெச்சவிசுதிகள், அ, றி, து, ஆல், மல், கடை, வழி, இடத்து என்னும் எட்டும் பிறவுமாம்.

உ - ம். மெல்ல, அன்றி, அல்லது, அல்லால், அல்லாமல், அல்லாக் கடை, அல்லாவழி, அல்லாவிடத்து.

௫௯. பிறவினைவிசுதிகள், வி, பி, கு, சு, டு, து, பு, று என்னும் எட்டுமாம்.

உ - ம். செய்வி, நடப்பி, போக்கு, பாய்ச்சு, உருட்டு, நடத்து, எழுப்பு, தயிற்று.

௬௦. இ, ஐ, அம் என்னும் மூன்று விசுதிகளும், வினைமுதற் பொருளையுஞ் செயப்படுபொருளையுங் கருவிப் பொருளையும் உணர்த்தும். உ - ம்.

(க.) அலரி, பறவை, எச்சம், என்பன வினைமுதற்பொருளை உணர்த்தின. இவை, முறையே, அலர்வது, பறப்பது, எஞ்சுவது எனப் பொருள்படும்.

(உ.) ஊருணி, தொடை, தேட்டம் என்பன செயப்படுபொருளை உணர்த்தின. இவை முறையே, ஊராலுண்ணப்படுவது, தொடுக்கப்படுவது, தேடப்படுவது எனப் பொருள்படும்.

(ஊ.) மண்வெட்டி, பார்வை, கோக்கம் என்பன கருவிப் பொருளை உணர்த்தின. இவை, முறையே, மண்வெட்டற்கருவி, பார்த்தற்கருவி, கோக்கற்கருவி எனப் பொருள்படும்.

௬௧. இதுவரையுங்கூறிய விசுதிகளையன்றிப் பிறவிசுதிகளும் உண்டு. அவை வருமாறு:—

விடு, ஒழி, விசுதிகள் துணிவுப் பொருளை உணர்த்தும். உ - ம். வந்துவிட்டான், கேட்டொழிந்தான் என வரும்.

கொள்விசுதி தற்பொருட்டுப் பொருள் உணர்த்தும். உ - ம். அடித்துக்கொண்டான்.

படு, உண் விசுதிகள் செயப்பாட்டு வினைப்பொருள் உணர்த்தும்.

உ - ம். கட்டப்பட்டான், கட்டுண்டான்.

உ.0

இலக்கணச்சுருக்கம்.

மைவிகுதி தன்மைப்பொருள் உணர்த்தும்.

உ - ம். பொன்மை, ஆண்மை.

இரு, இந் என்பன, தமக்கென வேறபொருள் இன்றிப் பகுதிப்பொருள் விசுவாய் வரும்.

உ - ம். எழுந்திருக்கின்றான், உரைத்திடுகின்றான்.

பரிகை வினாக்கள்.—**௫௧.** விசுவிகளாவன யாவை? **௫௨.** பெயர்விசுவிகள் எவை? **௫௩.** தொழிற்பெயர் விசுவிகள் எவை? **௫௪.** பண்புப்பெயர் விசுவிகள் எவை? **௫௫.** தெரிநிலை வினைமுற்று விசுவிகள் எவை? **௫௬.** குறிப்புவினைமுற்று விசுவிகள் எவை? **௫௭.** தெரிநிலைவினைப் பெயரொச்ச விசுவிகள் எவை? குறிப்புவினைப் பெயரொச்ச விசுவிகள் எவை? **௫௮.** தெரிநிலைவினை வினையெச்ச விசுவிகள் எவை? குறிப்புவினை வினையெச்ச விசுவிகள் எவை? **௫௯.** பிறவினை விசுவிகள் எவை? **௬௦.** வினைமுதற்பொருள் செயப்படுபொருள் சுருவிப் பொருள்களை உணர்த்தும் விசுவிகள் எவை? **௬௧.** துணிவுப் பொருளுணர்த்தும் விசுவிகள் எவை? தற்பொருட்டுப் பொருளுணர்த்தும் விசுவிகள் எவை? செயப்பாட்டு வினைப்பொருளுணர்த்தும் விசுவிகள் எவை? தன்மைப் பொருளுணர்த்தும் விசுவிகள் எவை? பகுதிப்பொருள் விசுவிகள் எவை?

புணர்ந்து கேடும் விசுவிகள்.

௬௨. முன்னிலையேவ லொருமை ஆய்விசுவியும், பெயரொச்சவிசுவியும், தொழிற்பெயர்விசுவியும், வினைமுதற்பொருளை உணர்த்தும் இகரவிசுவியும், செயப்படுபொருளை உணர்த்தும் ஐவிசுவியும், பகுதியோடு புணர்ந்து பிண்டெடுத்தும் உண்டு. **௬௩.** புணர்ந்து நின்றும் போலவே தம் பொருளை உணர்த்தும்.

உ - ம். நீ நட, நீ நடப்பி; இவைகளிலே ஆய் விசுவிகள் புணர்ந்து கெட்டது.

கொல்களிறு, ஓடாக்குதிரை; இவைகளிலே பெயரொச்ச விசுவிகள் புணர்ந்து கெட்டன.

அடி, கேடு, இடையீடு; இவைகளிலே தல்லென்னும் தொழிற்பெயர் விசுவிகள் புணர்ந்து கெட்டது.

காய், தளிர், பூ, கனி; இவைகளிலே வினைமுதற்பொருளை உணர்த்தும் இகரவிசுவிகள் புணர்ந்து கெட்டது.

ஊண், தீன், எழுத்து; இவைகளிலே செயப்படுபொருளை உணர்த்தும் ஐவிசுவிகள் புணர்ந்து கெட்டது.

பரிகை வினா.—**௬௨.** பகுதியோடு புணர்ந்து பிண்டெடுத்தும் விசுவிகள் எவை?

இடைநிலை.

௬௩. இடைநிலைகளாவன, பகுபதங்களிலே பகுதிக்கும் விசுவிக்க்கும் நடுவிலே நிற்கும் இடைப்பகாப்பதங்களாம். அவை, காலங்காட்டாவிடைநிலையும், காலங்காட்டுமிடைநிலையும் என, இரண்டு வகைப்படும்.

௬௪. காலங்காட்டா விடைநிலைகள் பெயர்ப்பகுபதங்களுக்கு வரும்.

- உ - ம். அறிஞன் [ஞ் இடைநிலை.]
- ஓதுவான் [வ் இடைநிலை.]
- வலைச்சி [ச் இடைநிலை.]
- வண்ணாத்தி [த் இடைநிலை.]

௬௫. காலங்காட்டு மிகைநிலைகள் தெரிநிலைவினைப் பகுபதங்களுக்கு வரும்.

அவை, இறந்தகாலவிடைநிலையும், நிகழ்காலவிடைநிலையும், எதிர்காலவிடைநிலையும் என, மூன்றுவகைப்படும்.

௬௬. இறந்தகாலவிடைநிலைகள், த், ட், த், இன் என்னும் காண்குறியும்.

உ - ம். செய்தான், உண்டான், தின்றான், குடினான்.

சிறுபான்மை இன்னிடைநிலை, போனால் என இகரங் குறைந்தும், எஞ்சியது என னகரமெய் குறைந்தும்வரும்.

போயது, என யகரமெய் இறந்தகாலவிடைநிலையாயும் வரும்.

கௌ. நிகழ்கால விடைநிலைகள், ஆரின்று, கின்று, கிறு என்னும் மூன்றாமாம்.

உ - ம். நடவாசின்றான், நடக்கின்றான், நடக்கிறான்.

கௌ. எதிர்கால விடைநிலைகள், ப், வ் என்னும் இரண்டு மாம்.

உ - ம். நடப்பான், செய்வான்.

பரிகை வினாக்கள்.—கௌ. இடைநிலைகளாவன யாவை? அவை எத்தனை வகைப்படும்? கௌ. காலங்காட்டா விடைநிலைகள் எப்பகுபதங்களுக்கு வரும்? கௌ. காலங்காட்டுமிடைநிலைகள் எப்பகுபதங்களுக்கு வரும்? அவை எத்தனை வகைப்படும்? கௌ. இறந்தகாலவிடைநிலைகள் எவை? கௌ. நிகழ்காலவிடைநிலைகள் எவை? கௌ. எதிர்காலவிடைநிலைகள் எவை?

எதிர்மறையிடைநிலை.

கௌ. இல், அல், ஆ என்னும் மூன்றும் எதிர்மறை விடைநிலைகளாம். இவற்றுள், ஆகாரவிடைநிலை, வருமெழுத்து மெய்யாயிற் கெடாதும், உயிராயிற் கெட்டும்வரும்.

உ - ம். நடத்திலன், நடக்கின்றிலன்; நடக்கலன்; நடவாதான், நடவான்; நடவேன்.

நடவாதான் என்பதிலே தகரமெய் எழுத்தப்பேற.

பரிகை வினாக்கள்.—கௌ. எதிர்மறையிடைநிலைகள் எவை? எதிர்மறை ஆகாரவிடைநிலை, எங்கே கெடாதும், எங்கே கெட்டும், வரும்?

காலங்காட்டும் விகுதி.

எ௦. சில விகுதிகள், இடைநிலையேலாது, தாமே காலங்காட்டும். அவை வருமாறு:—

து, தும், று, றும் என்னும் விகுதிகள் இறந்தகாலமும் எதிர்காலமுங்காட்டும்.

உ - ம். வந்து, (=வந்தேன்.) வந்தும், (=வந்தேம்.) வருது, (=வருவேன்.) வருதும், (=வருவேம்.) எ-ம்.

சென்று, (=சென்றேன்.) சென்றும், (=சென்றேம்.) சேறு, (=செல்வேன்.) சேறும், (=செல்வேம்.) எ-ம். வரும்.

கு, கும் என்னும் விகுதிகள் எதிர்காலங்காட்டும்.

உ - ம். உண்கு, (=உண்பேன்.) உண்கும், (=உண்பேம்.) என வரும்.

டு, டும் என்னும் விகுதிகள் இறந்தகாலங்காட்டும்.

உ - ம். உண்டு, (=உண்டேன்.) உண்டும், (=உண்டேம்.) என வரும்.

இ, என்னும் முன்னிலைவினைமுற்று விகுதியொன்றும், ப, மார் என்னும் படர்க்கைவினைமுற்று விகுதியிரண்டும், க, இய், இயர், அல் என்னும் வியங்கோண்முற்று விகுதி நான்கும், ஆய், இ, ஆல், ஏல், காண், மின், உம், ஈர் என்னும் முன்னிலையேவன் முற்றுவிகுதியெட்டும், ஆயிய் பதினாந்து விகுதிகளும் எதிர்காலங்காட்டும்.

உ - ம். (க.) சேறி, (=செல்வாய்.) (உ.) நடப்ப, (=நடப்பார்.) நடமாள், (=நடப்பார்.) (உ.) வாழ்க, வாழிய, வாழியர், உண்ணல். (ச.) நடவாய், உண்ணுதி, மருல், அழைல், சொல்லிக்காண், நடமின், உண்ணும், உண்ணீர்.

உம் என்னுஞ் செய்யுடென் முற்றுவிகுதி நிகழ்காலமும் எதிர்காலமுங்காட்டும்.

உ - ம். உன்னும்.

எச்சவிருதிகள் காலங்காட்டல் வினையிலிற் கண்டுகொள்க.

பரிகை வினாக்கள்.—எ0. இடைநிலையேலாது தாமே காலங் காட்டும். விருதிகள் உளவோ? து, தம், து, தும் விருதிகள் எக்காலங்காட்டும்? கு, கும் விருதிகள் எக்காலங்காட்டும்? டு, டும் விருதிகள். எக்காலங்காட்டும்? எதிர்காலங்காட்டும் வேற விருதிகள் உளவோ? உம் என்னுஞ் செய்யுமென்றும் விருதி எக்காலங்காட்டும்?

காலங்காட்டும் பகுதி.

எக. கு, டு, து என்னும் மூன்றுயிர்மெய்களை இறுதியாக உடைய சிலகுறிலிணைப்பகுதிகள். விகாரப்பட்டு இறந்த காலங்காட்டும்.

உ - ம். புச்சான், விட்டான், பெற்றான்.

பரிகை வினா.—எக. காலங்காட்டும் பகுதிகளும் உளவோ?

சாரியை.

எஉ. சாரியைகள், அன், ஆன், அம், ஆம், அல், அத்து, அற்று, இன், இற்று, தன், தான், தம், தாம், நம், நம், அ, ஆ, உ, ஏ, ஐ, கு, து, ன் என்னும் இருபத்து மூன்று மும் பிறவுமாம்.

உ - ம். கடத்தன், ஒருபாற்கு, புளியங்காய், புற்றஞ்சோறு, தொடையல், அகத்தன், பலவற்றை, வண்டிச்சான், பதிற்ப்பத்து, அவன்றனை, அவன்றன், அவர்தம்மை, அவர்தாம், எல்லாநம்மையும், எல்லீற்றுந்மையும், நடத்த, இல்லாப்பொருள், உண்ணுவான், ஒன்றேகால், இரட்டைப்பிள்ளை, உண்குவான், செய்துகொண்டான், ஆன்.

பரிகை வினா.—எஉ. சாரியைகளைப்பன எவை?

சந்தி.

எக. சந்திகளாவன, புணரியலிற் சொல்லப்படுவனவாகிய தோன்றல் முதலிய புணர்ச்சி விகாரங்களாம்.

பரிகை வினா.—எக. சந்திகளாவன எவை?

விகாரம்.

எச. விகாரங்களாவன, மெல்லினமெய்யை வல்லினமெய்யாக்கலும், வல்லினமெய்யை மெல்லினமெய்யாக்கலும், குற்றெழுத்தை நெட்டெழுத்தாக்கலும், நெட்டெழுத்தைக் குற்றெழுத்தாக்கலும், இல்லாத எழுத்தை விரித்தலும், உள்ள எழுத்தைத் தொகுத்தலும் ஆம்.

பரிகை வினா.—எச. விகாரங்களாவன எவை?

பதவியன் முற்றிற்று.

௩. புணரியல்.

எடு. புணர்ச்சியாவது, நிலைமொழியும் வருமொழியும் ஒன்றுபடப் புணர்வதாம்.

எக. அப்புணர்ச்சி வேற்றுமைப்புணர்ச்சியும். அல்வழிப்புணர்ச்சியும் என இரண்டு வகைப்படும்.

எஎ. வேற்றுமைப்புணர்ச்சியாவது, ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண் என்னும் ஆறுருபுகளும் இடையிலம்மைந்தாயினும் வெளிப்பட்டாயினும் வரச் சொற்கள் புணர்வதாம்.

உ - ம். வேற்றுமைத்தொகை.	வேற்றுமைவிரி.
மரம்பெட்டினுன்.....[ஐ]	மரத்தைபெட்டினுள்.
கல்லெறிந்தான்...[ஆல்]	கல்லாவெறிந்தான்.
கொற்றன்மகன்.....[கு]	கொற்றனுக்குமகன்.
மலையீழருவி.....[இன்]	மலையின்வீழருவி.
சாத்தன்கை.....[அது]	சாத்தனதுகை.
மலையெல்.....[கண்]	மலையின்கணல்.

எஅ. அல்வழிப்புணர்ச்சியாவது, வேற்றுமையல்லாத வழியிற்புணர்வதாம். அது வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை, உவமைத்தொகை, உம்மைத்தொகை, அன்மொழித்தொகை என்னும் ஐந்துதொகைநிலைத்தொடரும். எழுவாய்த்தொடர், விளித்தொடர், தெரிநிலைவினைமுற்றுத்தொடர், குறிப்புவினைமுற்றுத்தொடர், பெயரெச்சத்தொடர், வினையெச்சத்தொடர், இடைச்சொற்றொடர், உரிச்சொற்றொடர், அடுக்குத்தொடர் என்னும் ஒன்பது தொகைநிலைத்தொடருமாகப், பதினான்கு வகைப்படும்.

தொகைநிலைத்தொடர்களுக்கு உதாரணம்.

- (க.) கொல்யாணை.....வினைத்தொகை.
- (உ.) கருக்குதிரை.....பண்புத்தொகை.
சாரைப்பாம்பு.....இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை.
- (ஈ.) மதிமுகம்.....உவமைத்தொகை.
- (ச.) இராப்பகல்.....உம்மைத்தொகை.
- (ஊ.) பொற்றொடி.....அன்மொழித்தொகை.

தொகைநிலைத்தொடர்களுக்கு உதாரணம்.

- (க.) சாத்தன்வந்தான்.....எழுவாய்த்தொடர்.
- (உ.) சாத்தாவா.....விளித்தொடர்.
- (ஈ.) வந்தான்சாத்தன்.....தெரிநிலைவினைமுற்றுத்தொடர்.
- (ச.) பொன்னனிவன்.....குறிப்புவினைமுற்றுத்தொடர்.
- (ஊ.) வந்தசாத்தன்.....பெயரெச்சத்தொடர்.
- (க.) வந்துபோனான்.....வினையெச்சத்தொடர்.
- (எ.) மற்றொன்று.....இடைச்சொற்றொடர்.
- (அ.) எனிபேதை.....உரிச்சொற்றொடர்.
- (ஆ.) பாம்பு பாம்பு.....அடுக்குத்தொடர்.

எக. இப்படி மொழிகள், வேற்றுமைவழியாலும் அல்வழியாலும் புணருமிடத்து, இயல்பாகவாயினும், விகாரமாகவாயினும், புணரும்.

அ0. இயல்பு புணர்ச்சியாவது, நிலைமொழியும் வருமொழியும் விகாரமின்றிப் புணர்வதாம்.

உ - ம். பொன்மணி, சாத்தன்கை.

அக. விகாரப்புணர்ச்சியாவது, நிலைமொழியேனும், வருமொழியேனும், இவ்விருமொழியுமேனும், தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என்னும் மூன்று விகாரங்களுள் ஒன்றேயாயினும் பலவற்றையாயினும் பெற்றுப் புணர்வதாம்.

உ - ம். வாழை + பழம் = வாழைப்பழம் தோன்றல்.

மண் + குடம் = மட்குடம் திரிதல்.

மரம் + வேர் = மரவேர் கெடுதல்.

நிலம் + பனை = நிலப்பனை கெடுதல், தோன்றல்.

பனை + காய் = பனக்காய் கெடுதல், தோன்றல், திரிதல்.

அஉ. தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என்னும் இவ்விகாரமூன்றும், மயக்கவிதி இன்மைபற்றியும், அல்வழிவேற்றுமைப் பொருளுக்கம் பற்றியும், வரும்.

பரிகைஷி லீனாக்கள்.—எஊ. புணர்ச்சியாவது யாது? எக. அப்புணர்ச்சி எத்தனை வகைப்படும்? எஎ. வேற்றுமைப்புணர்ச்சியாவது யாது? எஅ. அல்வழிப்புணர்ச்சியாவது யாது? அது எத்தனை வகைப்படும்? எக. மொழிகள், வேற்றுமை வழியாலும் அல்வழியாலும் புணருமிடத்து, எப்படிப் புணரும்? அ0. இயல்பு புணர்ச்சியாவது யாது? அக. விகாரப்புணர்ச்சியாவது யாது? அஉ. தோன்றல் முதலிய விகாரங்கள் எவைபற்றி வரும்?

மயங்கா எழுத்துக்கள்.

அக. உயிரோடு உயிர்க்கு மயக்கவிதி இன்மையால், உயிரீற்றின்முன், உயிர் வரின், இடையே உடம்படுமெய்யென ஒன்று தோன்றும்.

உடம்படுமெய்யாவது, வந்த உயிருக்கு உடம்பாக அடுக்கும் மெய். நிலைமொழியீற்றினும் வருமொழி முதலினும் சிந்த உயிர்களை உடம்படுத்தும் மெய் எனினும் பொருந்தும். உடம்படுத்தலெனினும், உடன்படுத்தலெனினும், ஒக்கும்.

௮௪. மெய்யீற்றின் முன் மயங்குதற்கு உரியதல்லாத மெய் வரின், நிலைமொழியீற்றேனும், வருமொழிமுதலேனும், இவ்விரண்டுமேனும் விகாரப்படும்.

௮௫. மொழிக்கு ஈறாகுமெனப்பட்ட பதினொருமெய்களின் முன்னும், மொழிக்கு முதலாகுமெனப்பட்ட ஒன்பது மெய்களும் புணரும்போது, மயங்குதற்கு உரியனவல்லாத மெய்களைச் சொல்வாம்:—

லகர ளகரங்களின் முன்னே த ஞ ந ம என்னும் நான்கும் மயங்கா. ணகர னகரங்களின் முன்னே த ந என்னும் இரண்டும் மயங்கா. மகரமெய்யின் முன்னே க ச த ஞ ந என்னும் ஐந்தும் மயங்கா. நகரத்தின்முன்னே சகரமும் யகரமும் மல்லாத ஏழும் மயங்கா: நகரத்தின்முன்னே தகரமும் யகரமும் மல்லாத ஏழும் மயங்கா. வகரத்தின் முன்னே யகரமல்லாத எட்டும் மயங்கா.

பரிகை வினாக்கள்.—௮௬. உயிரீற்றின் முன் உயிர் வரின் எப்படியாகும்? உடம்படுமெய்யாவத யாது? உடம்படுமெய்யென்பதற்கு வேற பொருளும் உண்டோ? ௮௭. மெய்யீற்றின் முன் மயங்குதற்கு உரியதல்லாத மெய் வரின் எப்படியாகும்? ௮௮. ளகரங்களின் முன் எவ்வெழுத்துக்கள் மயங்கா? ணகரங்களின் முன் எவ்வெழுத்துக்கள் மயங்கா? மகரமெய்யின் முன் எவ்வெழுத்துக்கள் மயங்கா? ஞகரத்தின் முன் எவ்வெழுத்துக்கள் மயங்கா? நகரத்தின் முன் எவ்வெழுத்துக்கள் மயங்கா? வகரத்தின் முன் எவ்வெழுத்துக்கள் மயங்கா?

மெய்யீற்றின் முன் உயிர் புணர்தல்.

௮௯. தனிக்குற்றெழுத்தைச் சாராத மெய்யீற்றின் முன் உயிர்வந்தால், வந்தவுயிர் அந்தமெய்யின்மேல் ஏறும்.

உ - ம். ஆன் + அழகு = ஆணழகு.
மரம் + உண்டு = மரமுண்டு.

௮௭ தனிக்குற்றெழுத்தைச் சாராத மெய்யீற்றின் முன் உயிர்வந்தால், அந்தமெய் இரட்டிக்கும்; இரட்டித்தமெய்யின்மேல் வந்தவுயிர் ஏறும்.

உ - ம். கல் + எறிந்தான் = கல்லெறிந்தான்.
பொன் + அழகிது = பொன்னழகிது.
பரிகை வினாக்கள்.—௮௯. தனிக்குற்றெழுத்தைச் சாராத மெய்யீற்றின் முன் உயிர் வந்தால் எப்படிப் புணரும்? ௮௭. தனிக்குற்றெழுத்தைச் சாராத மெய்யீற்றின் முன் உயிர் வந்தால் எப்படிப் புணரும்?

உயிரீற்றின் முன் உயிர் புணர்தல்.

௮௮. இ, ஈ, ஐ, என்னும் மூன்றுயிரீற்றின் முன்னும் உயிர்முதன்மொழி வந்தால், இடையில் யகரம் உடம்படுமெய்யாக வரும்.

உ - ம். கிளி + அழகு = கிளியழகு.
தி + எரித்தது = தியெரித்தது.
பனை + ஓலை = பனையோலை.

௮௯. அ, ஆ, உ, ஊ, ஓ, ஔ என்னும் ஏழுயிரீற்றின் முன்னும் உயிர் முதன்மொழி வந்தால், இடையில் வகரம் உடம்படுமெய்யாக வரும்.

உ - ம். பல + அணி = பலவணி.
பலா + இலை = பலாவிலை.
திரு + அடி = திருவடி.
பூ + அரும்பு = பூவரும்பு.
நொ + அழகா = நொவழகா.
கோ + அழகு = கோவழகு.
கௌ + அழகு = கௌவழகு.

கோ என்பதன் முன் இல் என்னும் பெயர் வந்தால் இடையில் வகரம் வராத யகரம் வரும்.

உ - ம். கோ + இல் = கோயில்.
ஒரோவிடத்துக் கோயில் எனவும் வரும்.

௯௦. ஏகரவுயிரீற்றின் முன் உயிர்முதன்மொழி வந்தால், இடையில் யகரமாயினும், வகரமாயினும், உடம்படுமெய்யாக வரும்.

உ-ம். அவனே + அழகன் = அவனேயழகன்.
சே + உழுதது = சேவுழுதது.

பரீகைஷி வினாக்கள்.—அ. இ, ஈ, ஐ என்னும் மூன்றுயிரீற்றின் முன்னும் உயிர்முதன் மொழி வந்தால் எப்படிப் புணரும்? அ. அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ என்னும் ஏழுயிரீற்றின் முன்னும் உயிர்முதன் மொழி வந்தால் எப்படிப் புணரும்? கோ என்பதன்முன் இல் என்னும் பெயர் வந்தால் இப்படியே முடியுமோ? ௯௦. ஏகரவுயிரீற்றின் முன் உயிர்முதன் மொழி வந்தால் எப்படிப் புணரும்?

குற்றியலுகரத்தின் முன் உயிரும்
யகரமும் புணர்தல்

௯௧. குற்றியலுகரம், உயிர் வந்தால், தான் ஏறி நின்ற மெய்யை விட்டுக்கெடும்; யகரம் வந்தால் இகரமாகத்திரியும்.

உ-ம். ஆடு + அரிது = ஆடரிது.
நாகு + யாது = நாகியாது.

குற்றியலுகரஞ் சம்ஸ்கிருதபாடையில் இல்லாமையால் சம்பு, இந்த முதலிய வடமொழிகளின் சுற்றுசுரம் உயிர்வரிற் கொடாது சிற்ச, உடம்படுமெய் தோன்றும்.

உ-ம். சம்பு + அருளிணன் = சம்புவருளிணன்.
இந்து + உதித்தது = இந்துவுதித்தது.

பரீகைஷி வினாக்கள்.—௯௧. குற்றியலுகரத்தின்முன் உயிர் வந்தால் எப்படியாம்?—குற்றியலுகரத்தின்முன் யகரம் வந்தால் எப்படியாம்? குற்றியலுகரஞ் சம்ஸ்கிருதபாடையில் உண்டா இல்லையா? வடமொழிகளின் சுற்றுசுரத்தின்முன் உயிர்வரின் எப்படியாம்?

சில முற்றியலுகரவீற்றின் முன் உயிரும்
யகரமும் புணர்தல்.

௯௨. சில முற்றியலுகரமும், உயிர்வரின் மெய்யைவிட்டுக் கெடுதலும், யகரம் வரின் இகரமாகத் திரிதலுமாகிய இவ்விரு விதிகளையும் பெறும்.

உ-ம். கதவு + அழகு = கதவழகு.
கதவு + யாது = கதவியாது.

பரீகைஷி வினா.—௯௨. முற்றியலுகரம் குற்றியலுகரவீற்று விதி பெருதா?

எல்லாவீற்றின் முன்னும் மெல்லினமும்
இடையினமும் புணர்தல்.

௯௩. உயிரும் மெய்யுமாகிய எல்லாவீற்றின் முன்னும் வரும் ஞ ந ம ய வக்கள், இருவழியினும், இயல்பாம்; ஆயினும், இவற்றுள் ண ள ன ல என்னும் நான்கின் முன்னும் வரு நகரம் திரியும். இத்திரிபு மேற்கூறப்படும்.

விள, பலா, புளி, தீ, கடு, பூ, சே, பனை, கோ, கொள, உரிஞ், மண், பொருந், மரம், பொன், வேய், வேர், வேல், தெய், யாழ், வாள் என்னும் சிலமொழிகளோடு, அவ்வழிப்புணர்ச்சிக்கு உதாரணமாக, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது என்னும் வருமொழிகளையும், வேற்றமைப்புணர்ச்சிக்கு உதாரணமாக, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வண்மை என்னும் வருமொழிகளையும் கூட்டிக்கண்டுகொள்க.

உ-ம். விள + ஞான்றது = விளஞான்றது.
உரிஞ் + ஞான்றது = உரினுஞான்றது.
விள + ஞாற்சி = விளஞாற்சி.
உரிஞ் + ஞாற்சி = உரினுஞாற்சி.

சிலமொழியீற்றுட் சில வீகாரப்படுதல், பின்பு அவ்வவ்வீற்றிற்குறும் விதியாற்பெறப்படும்.

௧௬௪. தனிக்குற்றெழுத்தைச் சார்ந்த யகரமெய்யின் முன்னுந் தனி ஐகாரத்தின் முன்னும் வரும் மெல்லினம் மிகும்.

உ - ம். மெய் + ஞானம் = மெய்ஞ்ஞானம்.
செய் + ன்னி = செய்ந்ந்னி.
கை + மாறு = கைம்மாறு.

௧௬௫. நொ, து என்னும் இவ்விரண்டின் முன்வரும் ஞ ந ம ய வக்கள் மிகும்.

உ - ம். நொ + ஞெள்ளா = நொஞ்ஞெள்ளா.
யவனா = நொய்யவனா.
+ ஞெள்ளா = துஞ்ஞெள்ளா.
யவனா = துய்யவனா.

நொ - துன்பப்படு. து - உண்.

பரிகை வினாக்கள்.—௧௬௬. எல்லா வீற்றின் முன்னும் ஞ ந ம ய வக்கள் வந்தால் எப்படிப் புணரும்? ௧௬௭. ஞ ந ம ய வக்கள் எந்த மொழி முன்னும் மிகாவோ? ௧௬௮. நொ து என்னும் இவ்விரண்டின் முன்னும் ஞ ந ம ய வக்கள் இயல்பேயாமோ?

மெய்யீற்றின் முன் யகரம் புணர்தல்.

௧௬௯. யகரமல்லாத மெய்கள், தம்முன் யகரம் வந்தால், இகரச்சாரியை பெறுதலுமுண்டு.

உ - ம். வேள் + யாவன் = வேளியாவன்.
மண் + யாளை = மண்ணியாளை.

வேள்யாவன் என இகரச்சாரியை பெறுதலு வருதலே பெரும் பாண்மையாம்.

௧௭௦. தனிக்குற்றெழுத்தைச் சாராத யகரமெய், வரு மொழி யகரம் வந்தாற் கெடும்.

உ - ம். வேய் + யாது = வேயாது.

பரிகை வினாக்கள்.—௧௭௧. யகரமல்லாத மெய்களின் முன் யகரம் வந்தால் எப்படிப் புணரும்? ௧௭௨. தனிக்குற்றெழுத்தைச் சாராத யகரமெய் முன் யகரம் வந்தால் எப்படிப் புணரும்?

முன்று சுட்டின் முன்னும் எகரவினா முன்னும்

நாற்கணமும் புணர்தல்.

௧௭௩. அ, இ, உ என்னும் முன்று சுட்டின் முன்னும் எகர வினா முன்னும், யகரமொழிந்த மெய்கள் வந்தால், வந்த வெழுத்து மிகும்; யகரமும் உயிரும் வந்தால், இடையில் வகரந் தோன்றும்.

உ - ம். அக்குதிரை இக்குதிரை உக்குதிரை எக்குதிரை.
அம்மலை இம்மலை உம்மலை எம்மலை.
அவ்வழி இவ்வழி உவ்வழி எவ்வழி.
அவ்யாளை இவ்யாளை உவ்யாளை எவ்யாளை.
அவ்வயிர் இவ்வயிர் உவ்வயிர் எவ்வயிர்.

௧௭௪. அந்த, இந்த, உந்த, எந்த என மருஉமொழிகளாய் வருஞ் சுட்டு வினாக்களின் முன்வரும் வல்லினம் மிகும்.

உ - ம். அந்தக்கல், இந்தக்கல், உந்தக்கல், எந்தக்கல்.

பரிகை வினாக்கள்.—௧௭௫. அ, இ, உ, என்னும் முன்று சுட்டின் முன்னும், எகரவினா முன்னும், யகரமொழிந்த மெய்கள் வந்தால், எப்படிப் புணரும்? இக்கான்கள் முன்னும், யகரமும் உயிரும் வந்தால் எப்படிப் புணரும்? ௧௭௬. அந்த, இந்த, உந்த, எந்த என்னும் மருஉ மொழிகளின் முன் வரும் வல்லினம் எப்படியாம்?

உயர்திணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களின் முன் வல்லினம் புணர்தல்.

௧௭௭. உயர்திணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களின், ஈற்றுயிர் முன்னும், யகர ரகர மெய்களின் முன்னும் வரும் வல்லினம் இருவழியினும் மிகாதிதல்பாம். உ-ம்.

அவ்வழி.	வேற்றுமை.	} உயர்திணைப் பெயர்.
ஈம்பிசூரியன்	ஈம்பிசக	
விடலைசிறியன்	விடலைசெவி	
சேய்பெரியன்	சேய்படை	
அவர் தியர்	அவர் தலை	

சாத்திரியன்	} சாத்திகால்	} பொதுப்பெயர்.	
சாத்திரிது			
தந்தைசிரியன்			} தந்தைசெவி
தந்தைசிரிது			} தாய்கை
தாய்கொடியன்			
தாய்கொடிது			

ரகரமெய் பொதுப்பெயர்க்கு ஈராகாது.

நம்பிக்கொற்றன், சாத்திப்பெண், சேய்க்கடவுள், தாய்ப் பசு என இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையினும், தாய்க்கொலை, ஒன்னலர்ச்செருத்தான் என இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையினும், செட்டித்தெரு என ஒருவிடத்து ஆறும்வேற்றுமைத்தொகையினும், வல்லின மிகுமெனக் கொள்க.

மகப்பிறந்தது, மகப்பெற்றான். எ-ம். பிதாக்கொடியன், பிதாக்கை. எ-ம். ஆசேசிரியன், ஆசேசெவி. எ-ம். கோத்தியன், கோத்தலை. எ-ம். அகர ஆகார ஊகார ஓகாரங்களின் முன் வரும் வல்லினம் இருவழியினும் மிகுமெனக்கொள்க.

க௦க. உயர்திணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களின் சுற்று லகர ளகர ணகர னகர மெய்கள், வல்லினம் வந்தால், இரு வழியினுந் திரியாதியல்பாம். உ-ம்.

அல்வழி.	வேற்றுமை.	} உயர் திணைப் பெயர்.
தோன்றல்குறியன்	தோன்றல்கை	
அவன் சிரியன்	அவன் செவி	
அவன் பெரியன்	அவன் பொருள்	

ணகரமெய் உயர்திணைப் பெயர்க்கு ஈராகாது.

அங்கல் குறியன்	} அங்கல்கை	} பொதுப்பெயர்.	
அங்கல் குறிது			
மக்கள் சிரியர்			} மக்கள் செவி
மக்கள் சிரிய			} ஆண்புறம்
ஆண் பெரியன்			
ஆண் பெரிது			
சாத்தன் சிரியன்	} சாத்தன் செவி		
சாத்தன் சிரிது			

உயர்திணைப் பெயர்ற்று. லகர ளகரங்கள், மாற்கடவுள், மக்க்கட்டு என இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையினும், லகர ளகர னகரங்கள், குரிசிற்கண்டேன், மகட்டுகாடுத்தான், தலை வற்புகழ்ந்தான் என இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகையினுந்திரியுமெனக் கொள்க.

லகர ளகரங்களின் முன்னும், னகர ளகரங்களின் முன்னும், தகரம் மயங்குதற்கு விதியில்லாமையால், வரும் விகாரம் மேற் கூறப்படும்.

பரீகைடி வினாகள்.—க௦௦. உயர்திணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களின் சுற்றயிர் முன்னும், யகர ரகரமெய்களின் முன்னும், வல்லினம் வரின் எப்படிப் புணரும்? இவைகளின் முன்வரும் வல்லினம் எந்த விடத்தும் மிகாவோ? க௦க. உயர்திணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களின் சுற்று லகர ளகர னகர ளகரங்களின் முன் வல்லினம் வந்தால் எப்படிப் புணரும்? இவைகள், வல்லினம் வந்தால் எவ்விடத்துந் திரியாவோ?

சிலவுயர்திணைப் பெயர் முன் காற்கணமும் புணர்தல்.

க௦௨. னகர ரகரவீற்றுச் சிலவுயர்திணைப்பெயர்முன் காற்கணமும் புணருமிடத்து, உம்மைத்தொகையினும், இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையினும், ஆறும் வேற்றுமைத்தொகையினும், நிலைமொழியேனும், வருமொழியேனும், இவ்விருமொழியுமேனும், விகாரப்படும். உ-ம்.

உம்மைத்தொகை.

கயிலன்	+ பரணன்	= கயிலபரணர்.
இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை.		
சிலவன்	+ பெருமான்	= சிலபெருமான்.
முருகன்	+ கடவுள்	= முருகக்கடவுள்.
சதாசிலவன்	+ சாவலன்	= சதாசிலநாவலன்.

சத்தன்	+ வேன்	= சத்தவேன்.
வேலாபுதன்	+ உபாத்தியாயன்	= வேலாபுதவுபாத்தியாயன்.
நியாகராசர்	+ செட்டியார்	= நியாகராசச்செட்டியார்.
விநாயகர்	+ முதலியார்	= விநாயகமுதலியார்.
		வேற்றுமைத்தொகை.
குமரன்	+ கோட்டம்	= குமரகோட்டம்.
		குமரக்கோட்டம்
வாணிகர்	+ தெரு	= வாணிகத்தெரு.
வேளாளர்	+ வீதி	= வேளாளவீதி.

பரிகை வினா.—௧0௨. எல்லாவுயர்திணைப் பெயரும், நாற்கணங் களோடு புணருமிடத்து, இயல்பாகவே புணருமோ?

விளிப்பெயர் முன் வல்லினம் புணர்தல்.

௧0௩. விளிப்பெயரீற்று உயிர்முன்னும் யரமு வொற்றுக்களின் முன்னும் வரும் வல்லினம் மிகாதியல்பாம். அப்பெயரீற்று லகர ளகர ணகர னகரங்கள், வல்லினம் வந்தால் திரியா தியல்பாம்.

உ - ம். புலவபாடு.	சாத்தானேன்.
சம்பிசெல்.	தம்பீ தா.
வேந்தகூறு.	மகனே படி.
விடலைபோ.	சங்காய்பார்.
நாய்கீர் சென்மின்.	குறம்பூழ் போ.
தோன்றல் கூறாய்.	மக்காள் சொல்லீர்.
ஆண் கோளாய்.	கோள் பேசாய்.

விளக்கொடியை, பிதாக்கூறாய், ஆடேச் சொல்லாய், சேச்சொல்லாய், கோப்பேசாய் என அகர ஆகார ஊகார எகார ஓகாரங்களை இயல்பீருகவுடைய விளிப்பெயர் முன் வரும் வல்லினம் மிகாமெனக் கொள்க.

பரிகை வினாக்கள்.—௧0௩. விளிப்பெயரீற்று உயிர் முன்னும், யரமு முன்னும், வல்லினம் வரின் எப்படியாம்? விளிப்பெயர்

பெயரீற்று லகர ளகர ணகர னகரங்களின் முன் வல்லினம் வரின் எப்படியாம்? விளிப்பெயர் முன் வரும் வல்லினம் எவ்விடத்தும் மிகாவோ?

சுற்று வினா முன்னும் யாவிலு முன்னும் வல்லினம் புணர்தல்.

௧0௪. ஆ, ஏ, ஓ என்னும் மூன்றிற்று வினாமுன்னும் யாவிலுமுன்னும் வரும் வல்லினம் மிகாவாம்.

உ - ம். அவனு கொண்டான். அவனே சென்றான். அவனு தத்தான். யா பெரிய.

பரிகை வினா—௧0௪. ஆ, ஏ, ஓ என்னும் மூன்றிற்று வினாமுன்னும், யாவிலு முன்னும், வல்லினம் வரின் எப்படியாம்?

வினைமுற்று வினைத்தொகைகளின் முன் வல்லினம் புணர்தல்.

௧05. வினைமுற்று வினைத்தொகைகளின் சுற்றியிர் முன்னும் யரமு வொற்றுக்களின் முன்னும் வரும் வல்லினம் மிகாதியல்பாம். அச்சொற்களின் சுற்று லகர ளகர ணகர னகரங்கள், வல்லினம் வந்தால், திரியாதியல்பாம். உ-ம்.

தெரிநிலை வினைமுற்று.

உண்டனகுதிரைகள்.	உன்னு குதிரைகள்.
வருதி சாத்தா.	வந்தனைசாத்தா.
வந்தது புலி.	வந்தாய்ப்புலி.
உண்டிர் தேவரே.	உண்டார் தேவர்.
உண்பல் சிறியேன்.	உண்டான் சாத்தி.
வந்தேன் சிறியேன்.	வந்தான் சாத்தன்.

குறிப்பு வினைமுற்று.

கரியன குதிரைகள்.	வில்லி சாத்தா.
கரியது தகர்.	கரியை தேவா.
கரியாய் சாத்தா.	கரியீர் சாத்தரே.

கூயிற்றுக் குயில், குறுந்தாட்டுக் களிற் று என வன்றொடர்க் குற்றியலுகாவீற்றுத் தெரிநிலவீணமுற்றின் முன்னும், குறிப்பு வீணமுற்றின் முன்னுமாத்திரம் வரும் வல்லினம் மிகுமெனக் கொள்க.

ஏவலொருமைவீணமுற்று.

கடகொற்று.	வா சாத்தா.
கனி தேவா.	கொடு பூதா.
ஓடு கொற்று.	வெல்கு சாத்தா.
பரசு தேவா.	கடத்து பூதா.
அஞ்சு கொற்று.	எய்து சாத்தா.
வீண தேவா.	செய் கொற்று.
சேர் சாத்தா.	வாழ் பூதா.
நில் கொற்று.	கேள் சாத்தா.
உண் கொற்று.	தின் சாத்தா.

கொ, து என்னும் ஏவலொருமை வீணமுற்றிரண்டின் முன்னும் வரும் வல்லினம் மிகும்.

உ-ம் கொக்கொற்று. துச்சாத்தா.

வீணத்தொகை.

விரிகதிர்.	ஈபொருள்.
அடுகவிற்.	வீணகலம்.
குடுபாம்பு.	அஃகுபிணி.
பெருகுபுணல்.	ஈட்டுதனம்.
வீஞ்சுபுகழ்.	மல்குகடர்.
உண்கலம்.	திற்பண்டம்.
கொல்களிற்.	கொள்கலம்.
செய்கடன்.	தேர்பொருள்.
வீழ்புணல்.	

ஏவலொருமைவீணமுற்றும் வீணத்தொகையும் வன்றொடர்க் குற்றியலுகா வீற்றனவாயினும், அவற்றின் முன் வரும் வல்லினம் மிகாமே காண்க.

ணகா முகா வீறுகள், வீணத்தொகைக்கும் ஏவன்முற்றுக் குமன்றி, மற்றைவீணமுற்றக்களுக்கு இல்லை. லகா வீறு குறிப்புவிணமுற்றக்கு இல்லை.

பரிகைஷு வினாக்கள்.—௧0௫. வீணமுற்று வீணத்தொகைகளின் சுற்றயிர் முன்னும், ய ர மு மெய் முன்னும், வல்லினம் வரின் எப்படியாம்? அச்சொற்களின் சுற்று லகா ளகா ணகா னகாங்களின் முன் வல்லினம் வந்தால் எப்படியாம்? வல்லினம் எந்தவீணமுற்றின் முன்னும் மிகாவோ? வன்றொடர்க் குற்றிய லுகாவீற்று ஏவல்வீண முன்னும் வல்லினம் மிகுமோ? எந்த ஏவல்வீண முன்னும் வல்லினம் மிகாவோ?

பெயரெச்சத்தின் முன் வல்லினம் புணர்தல்.

௧0௬. அகரவீற்றுப்பெயரெச்சத்தின் முன் வரும் வல் லினம் மிகா. சுற்றயிர்மெய் கெட்டு ஆகாவிறுதியாக நின்ற எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தின் முன் வரும் வல்லினம் மிகும்.

உ-ம், உண்ட கொற்றன்.	கரிய கொற்றன்.
உண்ணாத குதிரை.	இல்லாத குதிரை.
உண்ணக் குதிரை.	இல்லாக் குதிரை.

பரிகைஷு வினாக்கள்.—௧0௬. அகரவீற்றுப் பெயரெச்சத்தின் முன் வல்லினம் வரின் எப்படியாம்? சுற்றயிர் மெய்கெட்டு ஆகா விறுதியாக நின்ற எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தின் முன்வரும் வல் லினம் எப்படியாம்?

வீணயெச்சத்தின் முன் வல்லினம் புணர்தல்.

௧0௭. இ, ய், ஆ, ஊ, என, அ என்னும் விசுதிகளை யுடைய தெரிநிலவீண வீணயெச்சங்களின் முன்னும், அ, றி என்னும் விசுதிகளையுடைய குறிப்புவிண வீணயெச்சங் களின் முன்னும், வழி, கடை என்னும் விசுதிகளையுடைய இவ்விருவகை வீணயெச்சங்களின் முன்னும் வரும் வல்லி னம் மிகும்.

உ-ம். தேடிக்கொண்டான். போய்க்கொண்டான்.
 உண்ணுச்சென்றான். உண்ணாச்சென்றான்.
 உண்டெனப்பிதிர்ந்தது. உண்ணப்போனான்.
 மெல்லப்பெரினான். காவின்றிப்போனான்.
 உண்டவழித்தருவான். உண்டக்கடைத்தருவான்.
 அவனில்லாவழிச்செய்வான். அவனில்லாக்கடைச்செய்வான்.
 [வான்.]

க0அ. இய, இயர், மே, மை என்னும் விசுவகையுடைய வினையெச்சங்களின் முன் வரும் வல்லினம் மிகா.

உ-ம். உண்ணியசென்றான். உண்ணியர்சென்றான்.
 உண்ணுமேபோனான். உண்ணுமைபோனான்.

க0க. வன்றொடர்க்குற்றியலுகாவீற்று வினையெச்சத்தின் முன் வரும் வல்லினம் மிகும்; மற்றைக் குற்றியலுகாவீற்று வினையெச்சங்களின் முன் வரும் வல்லினம் மிகா.

உ-ம். அடித்துக்கொள்ளுன். உண்பாக்குச்சென்றான்.
 பொருதசென்றான். கடந்துபோனான்.
 எய்துகொள்ளுன். அவனல்லதபேசுவார்யார்.

துவ்விசுவகி கெடநின்ற எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினை வினையெச்சத்தின் முன் வரும் வல்லினமிகும்.

உ-ம். உண்ணப்போனான்.

க00. வினையெச்சத்திற்று எனக லகரங்கள், வல்லினம் வந்தால், நகரமாகத்திரியும்; வான் பான் இரண்டுத் திரியா.

உ-ம். வரிந்கொள்ளும். உண்டாந்கொடுப்பேன்.
 அறிவான்சென்றான். உண்பான்போனான்.

பரிகை வினாக்கள்.—க0எ. எந்த வினையெச்சங்களின் முன் வரும் வல்லினம் மிகும்? க0அ. எந்த வினையெச்சங்களின் முன் வரும் வல்லினம் மிகா? க0க. வன்றொடர்க்குற்றியலுகாவீற்று வினையெச்சத்தின் முன் [வரும் வல்லினம் எப்படியாம்? வன்றொடரொழிந்த குற்றியலுகாவீற்று வினையெச்சத்தின் முன் வரும் வல்லினம் எப்படியாம்? துவ்விசுவகி கெடநின்ற எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினை வினையெச்சத்தின் முன் வரும் வல்லினம் வந்தால் எப்படியாம்? எல்லா வினையெச்சத்திற்று எனகரும் வல்லினம் வந்தாநிரியுமோ?

சங்களின் முன் வரும் வல்லினம் எப்படியாம்? துவ்விசுவகி கெடநின்ற எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினை வினையெச்சத்தின் முன் வரும் வல்லினம் எப்படியாம்? க00. வினையெச்சத்திற்று எனக லகரங்களின் முன் வல்லினம் வந்தால் எப்படியாம்? எல்லா வினையெச்சத்திற்று எனகரும் வல்லினம் வந்தாநிரியுமோ?

இ உ ஐயொழிந்த உயிர்நற்கிணைப் பெயர்முன் வல்லினம் புணர்தல்.

க0க. அ, ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஓ என்னும் ஆறுயிர்நற்கிணைப் பெயர்முன்னும் வரும் வல்லினம் இருவழியினும் மிகும். உ-ம்.

அல்வழி.	வேற்றமை.
வினக்குறிது.	வினக்கோடி.
தாராச்சிறிது.	தாராச்சிறை.
திச்சமும்.	திச்சவாலை.
கொண்மூக்கரிது.	கொண்மூக்கருமை.
சேப்பெரிது.	சேப்பெருமை.
கோச்சிறிது.	கோச்செவி.

க0உ. அகரவீற் நல்நிணைப் பன்மைப்பெயர் முன்னும், வகரவைகார வீற்றல்நிணைப் பன்மைப்பெயர் முன்னும், வரும் வல்லினம் இருவழியினும் மிகா. உ-ம்.

அல்வழி.	வேற்றமை.
பல போயின.	பல படைத்தான்.
சில சென்றன.	சில சொந்தான்.
உள்ளன குறைந்தன.	உள்ளன கொடுத்தான்.
உள்ளவை தகர்த்தன.	உள்ளவை தந்தான்.

பல, சில என்னும் இருபெயருந் தம்முன்னே தாம் வரின், வருமொழி முதலெழுத்து இயல்பாகியும், மிக்கும்.

நிலைமொழியீற்றின் அகரங்கெட லகரம் நகரமாகத்திரிந்துத் திரியாதம், வரும்.

உ - ம். பலபல. பலப்பல. பற்பல. பல்பல.
சிலசில. சிலச்சில. சிற்சில. சில்சில.

பல, சில என்னும் இருபெயர் முன்னும் பண்புத்தொகை யிற் பிற பெயர் வரின், நிலைமொழியீற்றின் அகரங் கெடா துக் கெட்டும் வரும்.

உ - ம். பலகலை. பல்கலை. சிலகலை. சில்கலை.
பலமலை. பல்மலை. சிலமலை. சில்மலை.
பலயானை. பல்யானை. சிலயானை. சில்யானை.
பலவணி. பல்வணி. சிலவணி. சில்வணி.

ககங். ஆ, மா, ஆமா, பீ, நீ என்னும் பெயர்களின் முன் வரும் வல்லினம் அல்வழியின் இயல்பாம்.

உ - ம். ஆ தீண்டிற்று. மா சிறிது. ஆமா பெரிது.
பீ கிடத்தது. நீ பெரியை.

மா - இக்கே விலங்கு. ஆமா - காட்டுப்பசு.

ககச. பூ என்னும் பெயர் முன் வரும் வல்லெழுத்து மிகுதலையன்றி இனமெல்லெழுத்தும் மிகும்.

உ - ம். பூக்கொடி. பூக்கரும்பு.

பூ என்பது மலருக்கும் பொலிவுக்கும் பெயர். மலர்ப்பொரு ளில் வேற்றுமை; பொலிவுப்பொருளில் அல்வழி.

பரிகைஷு வினாக்கள்.—ககக. அ, ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஓ என்னும் ஆறுயீற்று அஃறிணைப்பெயர் முன்னும் வல்லினம் வரின் எப்படியாம்? ககஉ. அகரவீற்றஃறிணைப் பன்மைப்பெயர், வகரவைகரவீற்றஃறிணைப் பன்மைப் பெயர் என்னும் இவை களின் முன் வரும் வல்லினமும் மிகுமா? பல, சில என்னும் இருபெயரும் தம்முன்னே தாம் வரின் எப்படிப் புணரும்? இவ்விரண்டின் முன்னும் பண்புத்தொகைவிற் பிறபெயர்

வரின் எப்படிப் புணரும்? ககக. ஆ, மா, ஆமா, பீ, நீ என் னும் பெயர்களின் முன் வல்லினம் வரின் எப்படியாம்? ககச. பூ என்னும் பெயர் முன் வரும் வல்லினம் மிகுதலையன்றி வேறு விதியும் பெறுமோ?

முற்றியலுகர வீற்றுப் பெயர் முன் வல்லினம் புணர்தல்.

ககரு. முற்றியலுகரவீற்றுப் பெயர்முன் வரும் வல் லினம் இருவழியினும் மிகும். உ-ம்.

அல்வழி. வேற்றுமை.
பசுக் குறிது. பசுக் கோடு.

ககஃ. முற்றுக்கரவீற்று அது, இது, உது என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் முன்னும், எது என்னும் வினாப்பெயர் முன் னும், ஒரு, இரு, அறு, எழு என்னும் விகாரவெண்ணுப் பெயர் முன்னும் வரும் வல்லினம் மிகாவாம். உ-ம்.

அல்வழி. வேற்றுமை.
அது குறிது. அது கண்டான்.
இது சிறிது. இது சொற்றான்.
உது தீது. உது தந்தான்.
எது பெரிது. எது பெற்றான்.

அல்வழி.

ஒருகை, இருசெவீ, அறகுணம், எழுடெல்.

பரிகைஷு வினாக்கள்.—ககரு. முற்றியலுக்கரவீற்றுப் பெயர்முன் வல்லினம் வரின் எப்படிப்புணரும்? ககச. முற்றுக்கரவீற்றுச் சுட்டுப்பெயர் முன்னும், வினாப்பெயர் முன்னும், விகார வெண்ணுப்பெயர் முன்னும் வல்லினம் வரின் எப்படிப் புணரும்?

இ ஐ ய ர மு வீ ற் ற ஃ றிணைப் பெயர்முன் வல்லினம் புணர் தல்.

ககஎ. இகர ஐகாரவுயிர்களையும், ய, ர, மு ஒற்றுக்களையும் இறுதியாகவுடைய அஃறிணைப்பெயர்களின் முன்வரும் வல்லினம், வேற்றுமையினும், அவ்வழியிலே பண்புத் தொகையினும், உவமைத்தொகையினும், மிகும். எழுவாய்த் தொடரினும் உம்மைத்தொகையினும், மிகாவாம். உ-ம்.

கரிக் கோடு	யாணச்செவி	} வேற்றுமை.
காய்க்கால்	தேர்த்தலை பூழ்ச்செவி	
மாசித்திங்கள்	சாரைப்பாம்பு	} பண்புத் தொகை.
மெய்க்கீர்த்தி	கார்ப்பருவம் பூழ்ப்பறவை	
காலிக்கண்	ருவணக்கண்	} உவமைத் தொகை.
வேய்த்தோள்	கார்க்குழல் காழ்ப்படிவம்	
பருத்திருநித	யாணகரிது	} எழுவாய்.
காய்தித	வேர்சிநித யாழ்பெரிது	
பரணிகார்த்திகை	யாணகுதிரை	} உம்மைத் தொகை.
பேய்ப்புதம்	நீர்க்கணல் இகழ்புகழ்	

இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையினும், ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகையினும், வருமொழி வினையாயவிடத்து, வல்லினம் மிகா. உ-ம்.

இரண்டாம்வேற்றுமை.	ஏழாம்வேற்றுமை.
புனிதின்ருள்.	அடலிபுக்கான்.
ருவணகொய்தான்.	வரைபாயந்தான்.
வேய்பினந்தான்.	வாய்புகூந்தது.
தேர்செய்தான்.	ஊர்சென்றான்.
தமிழ்கற்றான்.	அகழ்குதித்தான்.

காலித்தடம், மனைத்துண் என உருபும் பயனும் உடன்றெடுக்க தொகையாயின் வல்லினம் மிகுமெனக் கொள்க. புனிதின்ருள், அடலி புக்கான் என்பன, புளியைத் தின்ருள், அடலியின்கட்புக்கான் என விரிதலின், உருபுமாத்திரத்தொக்க தொகை.

காலித்தடம், மனைத்துண் என்பன, காலியையுடைய தடம், மனையின் கண்ணநாடிய துண் என விரிதலின், உருபும் பயனும் உடன்றெடுக்க தொகை.

எரிகரை, குழவிகை, மலைகிழுவோன் எனச் சிறுபான்மை அஃறிணைப்பெயரிடத்து வேற்றுமையில் வல்லினம் மிகாமை காண்க.

ஒரோவிடத்து, வேய்ங்குழல், ஆர்ங்கோடு என வேற்றுமையில் யகாரகாக்களின் முன்னும், பாழ்க்கிணறு எனப் பண்புத்தொகையில் முகரத்தின் முன்னும், இனமெல்லெழுத்து மிகுமெனக் கொள்க.

பேய்கோட்பட்டான், பேய்க்கோட்பட்டான். எ-ம். சூர்கோட்பட்டான், சூர்க்கோட்பட்டான். எ-ம். ஒரோவழிச்செய்ப்பாட்டு வினை முடிக்குஞ்சொல்லாக வருமிடத்து, யகாரகாக்களின் முன் வரும் வல்லினம், ஒருகால் இயல்பாயும் ஒருகால் மிகுத்தும், வரும்.

பரீணை வினாக்கள்.—ககஎ. இகர ஐகாரவுயிர்களையும் ய ர மு மெய்களையும் இறுதியாகவுடைய அஃறிணைப் பெயர்களின் முன் வரும் வல்லினம் எந்தெந்தவிடங்களின் மிகும், எந்தெந்தவிடங்களின் மிகா? இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையும், ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகையும், உருபுமாத்திரத் தொக்கதொகையாயின், அவற்றின், முன் வரும் வல்லினம் எப்படியாம்? உருபும் பயனும் உடன்றெடுக்க தொகையாயின், அவற்றின் முன் வரும் வல்லினம் எப்படியாம்? இகர ஐகாரவீற்றஃறிணைப் பெயர்களின் முன் வரும் வல்லினம், ஆறாம்வேற்றுமைத் தொகையில், மிகுதவன்றி வேறு விதி பெறுதோ? ய, ர, மு வீற்றின் முன் வரும் வல்லினம், வேற்றுமைத்தொகையிலும், பண்புத்தொகையிலும் ஒரோவிடத்து வேறு விதி பெறுவோ? மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகையிலே முடிக்குஞ்சொல் செய்ப்பாட்டுவினை யாகுமிடத்து, யகர்களின் முன் வரும் வல்லினம் எப்படிப் புணரும்?

சில மரப்பெயர்முன் வல்லினம் புணர்தல்.

ககஅ. உயிரீற்றுச் சில மரப்பெயர் முன் வல்லினம் வரின், இனமெல்லெழுத்து மிகும்.

உ-ம். மா + சாய் = மாக்காய்
வீள + காய் = வீளக்காய்

ககக. இகர உகர லகரவீற்றுச் சில மரப்பெயர்முன் வல்லினம் வரின், அம்முச்சாரியை தோன்றும்.

உ-ம். புளி + காய் = புளியக்காய்.
புள்கு + காய் = புள்கக்காய்.
ஆல் + காய் = ஆலக்காய்.

கஉ௦. ஐகரவீற்றுச் சில மரப்பெயர்முன் வல்லினம் வரின், நிலைமொழியிறைகாரங் கெட்டு அம்முச்சாரியை தோன்றும்.

உ-ம். எலுமிச்சை + காய் + எலுமிச்சக்காய்.
மாதளை + காய் + மாதளக்காய்.

பரீகைஷி வினாக்கள்.—ககஅ. உயிரீற்றுச் சில மரப்பெயர் முன் வல்லினம் வரின் எப்படியாம்? ககக. இகர உகர லகரவீற்றுச் சில மரப்பெயர் முன் வல்லினம் வரின் எப்படியாம்? கஉ௦. ஐகரவீற்றுச் சில மரப்பெயர் முன் வல்லினம் வரின் எப்படியாம்?

சில வேற்றுமையுருபின் முன் வல்லினம் புணர்தல்.

கஉக. ஒடு, ஒடு, என்னும் மூன்றாம் வேற்றுமையுருபுகளின் முன்னும், அது, ஆது, அ என்னும் ஆறாம்வேற்றுமையுருபுகளின் முன்னும் வரும் வல்லினம் மிகா. உ-ம்.

மகனெடு போனான். மகனெடு போனான்.
தனதுகை. தனதுகை. தனகைகள்.

பரீகைஷி வினா.—கஉக. ஒடு, ஒடு என்னும் மூன்றாம் வேற்றுமை யுருபுகளின் முன்னும், அது, ஆது, அ என்னும் ஆறாம்வேற்றுமையுருபுகளின் முன்னும், வல்லினம் வரின் எப்படியாம்?

குற்றியலுகரவீறு.

கஉஉ. வன்றொடர்க் குற்றியலுகரவீற்று மொழிகளின் முன் வரும் வல்லினம் இருவழியினும் மிகும். உ-ம்.

அல்வழி. வேற்றுமை.
கொக்குக்கடிது. கொக்குச்சிறை.
சக்குத்திப்பிலி. சக்குக்கொடு.

கஉஉ. மென்றொடர்க்குற்றியலுகரவீற்று மொழிகளின் முன் வரும் வல்லினம் அல்வழியில் இயல்பாம்; வேற்றுமையிலே மிகும். உ-ம்.

அல்வழி. வேற்றுமை.
குரக்கு கடிது. குரக்குக் கால்.
அம்பு தீது. அம்புத் தலை.

குரக்கு பிடிக்கான் என இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும், அரக்கு புக்கான் என ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகையிலும், வருமொழி வினையாயலீடத்த வல்லினம் மிகாவெனக் கொள்க.

கஉச. ஏழாம்வேற்றுமை காலப்பொருள் உணர நின்ற அன்று, இன்று, என்று, பண்டு, முந்து என்னும் இடைச்சொற்களின் முன் வரும் வல்லினம் மிகா. உ-ம்.

அன்று கண்டான். பண்டு பெற்றான்.
இன்று தந்தான். முந்து கொண்டான்.
என்று சென்றான்.

ஏழாம்வேற்றுமையிடப்பொருள் உணரநின்ற அங்கு, ஆங்கு, இங்கு, ஈங்கு, உங்கு, ஊங்கு, எங்கு, யாங்கு,

யாண்டு என்னும் இடைச்சொற்களின் முன் வரும் வல்லினம் மிகும். உ-ம்.

அக்குக் கண்டான்.	ஆக்குக் கண்டான்.
இக்குச் சென்றான்.	ஈக்குச் சென்றான்.
உக்குத் தந்தான்.	ஊக்குத் தந்தான்.
எக்குப் பெற்றான்.	யாக்குப் பெற்றான்.
யாண்டுப் பெற்றான்.	

கஉரு. நெடிற்றொடர், ஆய்தத்தொடர், உயிர்த்தொடர், இடைத்தொடர் என்னும் இந்நான்கு தொடர்க்குற்றியலுகா வீற்றுமொழிகளின் முன் வரும் வல்லினம், இருவழியினும் இயல்பாம். உ-ம்.

அவ்வழி.	வேற்றுமை.
நாகு கடிது.	நாகு கால்.
எஃகு கொடிது.	எஃகு கூர்மை.
வாகு சிறிது.	வாகு சோறு.
தென்கு பெரிது.	தென்கு பெருமை.

கஉக. ஓவ்வையும் றுவ்வையும் இறுதியிலுடைய நெடிற்றொடர் உயிர்த்தொடர்க்குற்றியலுகாவீற்றுமொழிகளின் முன் நாற்கணமும் வரின், உகாமேறிய டகா றகா மெய்கள் வேற்றுமையிற் பெரும்பாலும் இரட்டும். உ-ம்.

ஆட்டுக்கால்	ஆற்றக்கால்	} நெடிற்றொடர்.
ஆட்டுமயிர்	ஆற்றமணல்	
ஆட்டுவால்	ஆற்றவழி	
ஆட்டநர்	ஆற்றநல்	
பகட்டுக்கால்	வயிற்றக்குடல்	} உயிர்த்தொடர்.
பகட்டுமார்பு	வயிற்றமயிர்	
பகட்டுவால்	வயிற்றவலி	
பகட்டடி	வயிற்றணி	

காட்டான், ஏற்றுப்பன்றி, வரட்டாடு, வெளிற்றப்பினா எனச் சிறுபான்மை அல்வழியிலே பண்புத்தொகையில் இரட்டிலும், வெருக்குக்கண், எருத்துமாடு எனச் சிறுபான்மை இருவழியிலும் பிறவொற்றிரட்டிலும் உளவெனக் கொள்க.

ஆடு கொண்டான், ஆறுகண்டான், பகடுதந்தான், பயறு தின்றான் என இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையினும், காடு போந்தான், ஆறு பாய்ந்தான், அகடு புக்கது, வயிறு புக்கது என ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையினும், வருமொழி வினையாய விடத்து, இரட்டாவெனக் கொள்க.

கஉஎ. மென்றொடர்க்குற்றியலுகாவீற்று மொழிகளுள்ளே சில, நாற்கணமும் வரின், வேற்றுமையினும், அல்வழியிலே பண்புத்தொகையினும், உவமைத்தொகையினும், வன்றொடர்க்குற்றியலுகாமாதலு முண்டு. உ-ம்.

மருத்து	+	ஓப	=	மருத்துப்பை	} வேற்றுமை.
சரும்பு	+	நாண்	=	சரும்புநாண்	
சரும்பு	+	வில்	=	சரும்புவில்	
சன்று	+	ஆ	=	சன்று	
அன்பு	+	தனை	=	அன்புத்தனை	} பண்புத்தொகை.
என்பு	+	உடம்பு	=	என்புடம்பு	
குரங்கு	+	மனம்	=	குரங்குமனம்	} உவமைத் தொகை.
இரும்பு	+	நெஞ்சம்	=	இரும்புநெஞ்சம்	

கஉஅ. சிலமென்றொடர்க்குற்றியலுகா வீற்றுமொழிகள், இறுதியில் ஐகாரச்சாரியை பெற்று வரும். உ-ம்.

பண்டு	+	காலம்	=	பண்டைக்காலம்	} அல்வழி.
இன்று	+	நான்	=	இன்றைநான்	
அன்று	+	கூலி	=	அன்றைக்கூலி	} வேற்றுமை.
இன்று	+	நலம்	=	இன்றைநலம்	

சில மென்றொடர் மொழிகள், வருமொழி நோக்காது, ஒற்றை இரட்டை எனத் தனிமொழியாக நின்றும், ஈராட்டை, மூவாட்டை எனத் தொடர்மொழியாக நின்றும், ஐகாரச்சாரியை பெறுதலு முண்டு.

சேற்று + பொழுது = சேற்றைப்பொழுது. எ-க். சேற்று + உலி = சேற்றைக்கூலி. எ-ம். வன்ருடர் ஐகாரச்சாரியை பெறுதலுமுண்டு.

பரிணை வினாக்கள்.—கஉஉ. வன்ருடர்க்குந்நியலுகாவீற்று மொழிகளின் முன் இருவழியினும் வல்லினம் வரின் எப்படியாம்? கஉஉ. மென்ருடர்க் குந்நியலுகாவீற்று மொழிகளின் முன் இருவழியினும் வல்லினம் வரின் எப்படியாம்? இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையினும், ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகையினும், வருமொழி வினையாயவிடத்து, வல்லினம் எப்படியாம்? கஉச. ஏழாம்வேற்றுமைகாலப்பொருள் உணர்நின்ற அன்றமுதலிய இடைச்சொற்களின் முன் வல்லினம் வரின் எப்படியாம்? ஏழாம்வேற்றுமைவிடப்பொருள் உணர்நின்ற அங்கு முதலிய இடைச்சொற்களின் முன் வல்லினம் வரின் எப்படியாம்? கஉஊ. செடிந்ருடர், சூய்தந்தொடர், உயிர்த்தொடர், இடைத்தொடர் என்னும் இக்காங்கு தொடர்க்குந்நியலுகாவீற்று மொழிகளின் முன் இருவழியினும் வல்லினம் வரின் எப்படியாம்? கஉக. மென்ருடர் உயிர்த்தொடர்க் குந்நியலுகாவீற்று மொழிகளின் முன் வேற்றுமையில் நான்கணமும் வரின் எப்படியாம்? அவ்வழியில் எங்கும் இப்படி இரட்டெவிலியோ, சேற்றுமையில் இரட்டாது வருதலிலியோ? டறவொற்றன்றிப் பிறவொற்று இருவழியும் இரட்டெவிலியோ? கஉஎ. மென்ருடர்க் குந்நியலுகாவீற்று மொழிகளுட் சில, இருவழியினும் நான்கணமும் வரின், வன்ருடராகத் திரிதலும் உண்டோ? கஉஏ. மென்ருடர்க் குந்நியலுகாவீற்றும் எவ்வாறும்? வன்ருடர்க் குந்நியலுகாவீற்று ஐகாரச்சாரியை பெறுதலிலியோ?

குந்நியலுகா வீற்றுத் திசைப்பெயர்களோடு திசைப்பெயர்களும் பிறபெயர்களும் புணர்தல்.

கஉக. வடக்கு குணக்கு குடக்கு என்னுஞ்சொற்களின் சுற்றுயிர்மெய்யுங் ககரவொற்றுங் கெடும். உ-ம்.

வடக்கு	+	கிழக்கு	=	வடகிழக்கு.
		மேற்கு	=	வடமேற்கு.
		திசை	=	வடதிசை.
		மலை	=	வடமலை.
		வேங்கடம்	=	வடவேங்கடம்.
குணக்கு	+	திசை	=	குணதிசை.
		கடல்	=	குணகடல்.
குடக்கு	+	திசை	=	குடதிசை.
		காடு	=	குடகாடு.

கிழக்கு என்பது, சுற்றுயிர்மெய்யுங் ககரவொற்றுங் மூகாமெய்யின்றமேனிற்ற அகரவுயிருங்கெட்டு, முதனீண்டு வரும்; அங்கனம் வருமிடத்து, வல்லெழுத்து, இயல்பாகியும், ஒரோவிடத்து மிகுந்தும், புணரும். உ-ம்.

கிழக்கு	+	பால்	=	கிழ்ப்பால்.
		திசை	=	கிழத்திசை.

கேழச்சேரி, கேழவீதி என ஐகாரம் பெறுதலுமுண்டு.

தெற்கு என்பது, சுற்றுயிர் மெய் கெட்டு, நகரம் னகரமாகத் திரிந்து வரும். உ-ம்.

தெற்கு	+	கிழக்கு	=	தென்கிழக்கு.
		மேற்கு	=	தென்மேற்கு.
		மலை	=	தென்மலை.

மேற்கு என்பது, சுற்றுயிர்மெய் கெட்டு, நகரம் னகரமாகத் திரிந்து வரும். நகரம் வரிற் திரியாது. உ-ம்.

மேற்கு + கடல் = மேல்கடல்.
 வீதி = மேல்வீதி.
 திசை = மேற்றிசை.

மேலைச்சேரி, மேலைவீதி என ஐதாரம் பெறுதலு முண்டு.

இத்திசைப்பெயர்கள், வடக்கூர், தெற்கூர், கிழக்கூர், மேற்கூர், வடக்கு வாயில், தெற்கு மலை, கிழக்குத் திசை, மேற்கு மலை என, இவ்வனங் காட்டிய விகாரமின்றியும், வரும்.

வடகிழக்கு என்பது, வடக்குங் கிழக்குமாகிய தொருகோணம் என, உம்மைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை-வடதிசை என்பது வடக்காகிய திசை எனப் பண்புத்தொகை. வடமலை என்பது வடக்கின்கண் மலை என ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை.

பரிகை வினாக்கள்.—கஉக. திசைப்பெயர் முதலிய பெயர்கள் வந்து புணரின், வடக்கு, குணக்கு, குடக்கு என்னுஞ் சொற்கள் எப்படியாம்? கிழக்கு என்பது எப்படியாம்? தெற்கு என்பது எப்படியாம்? மேற்கு என்பது எப்படியாம்? இத்திசைப்பெயர்கள் இவ்விகாரமின்றியும் வருமோ? வடகிழக்கென்பது என்ன தொகை? வடதிசை என்பது என்னதொகை? வடமலை என்பது என்னதொகை?

உகரவீற்றெண்ணுப்பெயர்ப் புணர்ச்சி.

கஉ௦. ஒன்றென்னும் எண்ணின் சுற்றுயிர்மெய் கெட்டு, னகரவொற்று ரகரமாகத்திரியும். வந்ததுமெய்யாயின், ரகரம் உகரம் பெறும். உயிராயின், உகரம் பெறுது முதனீளும். உ-ம்.

ஒன்று + கோடி = ஒருகோடி.
 கழஞ்சு = ஒருகழஞ்சு.
 நாழி = ஒருநாழி.
 வாழை = ஒருவாழை.
 ஆயிரம் = ஓராயிரம்.

இரண்டென்னும் எண்ணின் சுற்றுயிர்மெய்யும், னகரவொற்றும், ரகரத்தின்மேனிற்ற அகரவுயிருங்கெடும். வந்தது மெய்யாயின், ரகரம் உகரம் பெறும்; உயிராயின், உகரம் பெறுது முதனீளும். உ-ம்.

இரண்டு + கோடி = இருகோடி.
 கழஞ்சு = இருகழஞ்சு.
 நாழி = இருநாழி.
 யாளை = இருயாளை.
 ஆயிரம் = ஈராயிரம்.

மூன்றென்னும் எண்ணின் சுற்றுயிர் மெய்கெடும். நின்ற னகரமெய் வந்தது உயிராயிற்றுமும் உடன்கெடும். மெய்யாயின் முதல் குறுகி, னகரமெய் வருமெய்யாகத்திரியும். உ-ம்.

மூன்று + ஆயிரம் = மூவாயிரம்.
 கழஞ்சு = முக்கழஞ்சு.
 நாழி = முக்காழி.

நான்கென்னும் எண்ணின் சுற்றுயிர்மெய் கெடும். நின்ற னகரம், வந்தவை, உயிரும் இடையெழுத்துமாயின், லகரமாகத் திரியும்; வல்லெழுத்தாயின், நகரமாகத் திரியும்; மெல்லெழுத்தாயின், இயல்பாம். உ-ம்.

நான்கு + ஆயிரம் = நாலாயிரம்.
 யாளை = நால்யாளை.
 கழஞ்சு = நான்கழஞ்சு.
 மணி = நான்மணி.

ஐந்தென்னும் எண்ணின் சுற்றுயிர்மெய்கெடும். நின்ற னகரமெய் வந்தவை உயிராயிற்றுமும் உடன் கெடும்; வல்லெழுத்தாயின், இனமெல்லெழுத்தாகத்திரியும். மெல்லெழுத்தும் இடையெழுத்துமாயின், அவ்வந்தவெழுத்தாகத் திரியும். உ-ம்.

ஐந்த	+	ஆயிரம்	=	ஐயாயிரம்.
		சுழஞ்சு	=	ஐங்குழஞ்சு.
		முன்ற	=	ஐம்முன்ற.
		வட்டி	=	ஐவ்வட்டி.

ஈகாமூர் தகாமும் வரின், ஐந்தாறு, ஐந்தாணி என ஈந்துயிர் மெய் மாத்திரம் கெடும்.

ஆறென்னும் எண் உயிர் வரிற் பொதுவிதியான் முடிபும்; மெய் வரின் முதல் குறுகும். உ-ம்.

ஆறு	+	ஆயிரம்	=	ஆறாயிரம்.
		சுழஞ்சு	=	அறுசுழஞ்சு.
		மணி	=	அறுமணி.
		வழி	=	அறுவழி.

எழு என்னும் எண்ணின் முன் உயிர் வரின், ஈந்துகரங்கெடும்; மெய் வரின் முதல் குறுகும். உ-ம்.

எழு	+	ஆயிரம்	=	எழாயிரம்.
		சுழஞ்சு	=	எழுசுழஞ்சு.
		மணி	=	எழுமணி.
		வகை	=	எழுவகை.

எழ்கடல், எழ்பரி என வருதலுமுண்டு.

எட்டென்னும் எண்ணின் ஈந்துயிர்மெய் கெடும்; நின்ற டகாமெய் நாற்கணத்தின் முன்னும் ணகாமெய்யாகத் திரிபும். உ-ம்.

எட்டு	+	ஆயிரம்	=	எண்ணாயிரம்.
		சுழஞ்சு	=	எண்குழஞ்சு.
		மணி	=	எண்மணி.
		வளை	=	எண்வளை.

இவ்விகாரங்களின்றிப் பொதுவிதி பற்றி, இரண்டு சுழஞ்சு, மூன்ற படி, நான்கு பொருள், ஐந்த முகம், ஆறு குணம், எழு கடல், எட்டுத் திக்கு எனவும் வருமெனக் கொள்க.

கஉக. ஒன்பதென்னும் எண்முன் பத்தென்னும் எண்வரின், பதுகெட்டு, முதலுயிரோடு தகாமெய் சேர்ந்து, நின்ற ணகாம் ணகாமாகவும், வருமொழியாகிய பத்துநூறுகவுள் திரியும். உ-ம்.

ஒன்பது + பத்த = தொண்ணூறு.

ஒன்பது என்னும் எண்முன் நூறு என்னும் எண்வரின், பது கெட்டு, முதலுயிரோடு தகாமெய் சேர்ந்து, நின்ற ணகாம் ணகாமாகவும் வருமொழியாகிய நூறுஆயிரமாகவும் திரியும். உ-ம்.

ஒன்பது + தது = தொள்ளாயிரம்.

இது இக்காலத்தத் தொளாயிரம் என வழங்கும்.

கஉஉ. ஒன்றுமுதல் எட்டிற்கு நின்ற எண்ணுப்பெயர்கண்முன் பத்தென்னும் எண்ணுப்பெயர் வரின், அப்பத்தின் கடு நின்ற தகாமெய், கெட்டாயினும், ஆய்தமாகத் திரிந்தாயினும், புணரும். உ-ம்.

ஒன்று	+	பத்த	=	ஒருபது, ஒருபஃத.
இரண்டு	"	"	=	இருபது, இருபஃத.
மூன்ற	"	"	=	மூப்பது, மூப்பஃத.
நான்கு	"	"	=	நாற்பது, நாற்பஃத.
ஐந்த	"	"	=	ஐம்பது, ஐம்பஃத.
ஆறு	"	"	=	அறுபது, அறுபஃத.
எழு	"	"	=	எழுபது, எழுபஃத.
எட்டு	"	"	=	எண்பது, எண்பஃத.

கஉஉ. ஒருபதுமுதல் ஒன்பது ஈருகிய எண்களின் முன்னுன்று முதல் ஒன்பதென்னும் அவற்றையடுத்த பிற பெயரும் வரின், நிகைமொழியீற்றுக்கு அயலிலே தகா வெந்துத் தோன்றும். உ-ம்.

ஒருபத + ஒன்று = ஒருபத்தொன்று.
 இருபத + இரண்டு = இருபத்திரண்டு.
 மூப்பத + மூன்று கழஞ்சு = மூப்பத்தமூன்று கழஞ்சு.
 மற்றவைகளு மிப்படியே.

கஉச. பத்தின்முன் இரண்டுவரின், உம்மைத்தொகையில் ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு, நின்ற தகரமெய் னகரமாகத் திரியும். உ-ம்.

பத்து + இரண்டு = பன்னிரண்டு.

பத்தின் முன் இரண்டொழிந்த ஒன்று முதல் எட்டிற்குரிய எண்கள் வரின், உம்மைத்தொகையில் ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு, இன்சாரியை தோன்றும். உ-ம்.

பத்து + ஒன்று = பதினொன்று.
 மூன்று = பதின்மூன்று.
 காங்கு = பதினாங்கு.
 ஐந்து = பதினைந்து.
 ஆறு = பதினாறு.
 ஏழு = பதினேழு.
 எட்டு = பதினெட்டு.

கஉடு. பத்தின் முன்னும், ஒன்பதின் முன்னும் ஒன்று முதலிய எண்ணுப்பெயரும், நிறைப்பெயரும், அளவுப் பெயரும், பிற பெயரும் வரின், பண்புத்தொகையில் இற்றுச்சாரியை தோன்றும்; அங்கனந்தோன்றுமிடத்துப் பத்தென்பதின் ஈற்றுயிர்மெய்க்கெடும். உ-ம்.

பத்து + ஒன்று = பதற்றொன்று.
 இரண்டு = பதற்றிரண்டு.
 மூன்று = பதற்றமூன்று.
 பத்து = பதற்றப்பத்து.
 தூறு = பதற்றதூறு.
 ஆயிரம் = பதற்றாயிரம்.

பத்து + கோடி = பதற்றுக்கோடி.
 கழஞ்சு = பதற்றுக்கழஞ்சு.
 கலம் = பதற்றுக்கலம்.
 மடங்கு = பதற்றுமடங்கு.

ஒன்பது + ஒன்று = ஒன்பதற்றொன்று.
 இரண்டு = ஒன்பதற்றிரண்டு.
 மூன்று = ஒன்பதற்றமூன்று.
 பத்து = ஒன்பதற்றப்பத்து.
 தூறு = ஒன்பதற்றதூறு.
 ஆயிரம் = ஒன்பதற்றாயிரம்.
 கோடி = ஒன்பதற்றுக்கோடி.
 கழஞ்சு = ஒன்பதற்றுக்கழஞ்சு.
 கலம் = ஒன்பதற்றுக்கலம்.
 மடங்கு = ஒன்பதற்றுமடங்கு.

பத்தின் முன்னும், ஒன்பதின் முன்னும், ஆயிரமும், நிறைப்பெயரும், அளவுப் பெயரும், பிற பெயரும் வரின், பண்புத்தொகையில் இற்றுச்சாரியையேயன்றி இன்சாரியை யுந் தோன்றும்; அங்கனந் தோன்றுமிடத்துப் பத்தென்பதின் ஈற்றுயிர்மெய் கெடும். உ-ம்.

பத்து + ஆயிரம் = பதினாயிரம்.
 கழஞ்சு = பதின் கழஞ்சு.
 கலம் = பதின் கலம்.
 மடங்கு = பதின் மடங்கு.

ஒன்பது + ஆயிரம் = ஒன்பதினாயிரம்.
 கழஞ்சு = ஒன்பதின் கழஞ்சு.
 கலம் = ஒன்பதின் கலம்.
 மடங்கு = ஒன்பதின் மடங்கு.

கஉசு. ஒன்பதொழிந்த ஒன்றுமுதற் பத்தீருகிய ஒன்பதெண்ணையும் இரட்டித்துச் சொல்லுமிடத்து, நிலைமொழியின் முதலெழுத்து மாத்திரம் நிற்க, அல்லன வெல்லாங்

கெட்டு, முதனெடில் சூறுகவும், வந்தவை உயிராயின் வகை
வொற்றும், மெய்யாயின் வந்த எழுத்தும் மிகவும், பெறும்.
உ-ம்.

ஒன்று	+	ஒன்று	=	ஒவ்வொன்று.
இரண்டு	+	இரண்டு	=	இவ்விரண்டு.
மூன்று	+	மூன்று	=	மும்மூன்று.
நான்கு	+	நான்கு	=	நந்நான்கு.
ஐந்து	+	ஐந்து	=	ஐவைந்து.
ஆறு	+	ஆறு	=	அவ்வாறு.
எழு	+	எழு	=	எவ்வேழு.
எட்டு	+	எட்டு	=	எவ்வெட்டு.
பத்து	+	பத்து	=	பப்பத்து.

சிறுபான்மை ஒரோவொன்று, ஒன்றென்று என வருதலு
முண்டு.

பரிகாஷ வினாக்கள்.—கஉ௦. ஒன்று என்பதன்முன் காற்கணமும்
வரின் எப்படிப் புணரும்? இரண்டு என்பதன் முன் காற்கணமும்
வரின் எப்படிப் புணரும்? மூன்று என்பதன் முன் காற்கணமும்
வரின் எப்படிப் புணரும்? நான்கு என்பதன் முன் காற்கணமும்
வரின் எப்படிப் புணரும்? ஐந்து என்பதன் முன் காற்கணமும்
வரின் எப்படிப் புணரும்? ஆறு என்பதன் முன் காற்கணமும்
வரின் எப்படிப் புணரும்? எழு என்பதன் முன் காற்கணமும்
வரின் எப்படிப் புணரும்? எட்டு என்பதன் முன் காற்கணமும்
வரின் எப்படிப் புணரும்? இவ் வெண்ணுப் பெயர்கள் இவ்வீகா
யினிறியும் வருமோ? கஉ௧. ஒன்பது என்பதன் முன் பத்து
வரின் எப்படிப் புணரும்? ஒன்பது என்பதன் முன் தூறு வரின்
எப்படிப் புணரும்? கஉ௨. ஒன்று முதல் எட்டிருக சின்ற எண்
னுப்பெயர்கண் முன் பத்து வரின் எப்படிப் புணரும்? கஉ௩.
ஒருபது முதல் எண்பதீருகிய எண்களின் முன் ஒன்று முதல்
ஒன்பதெண்ணும் அவற்றையடுத்த பிற பெயரும் வரின், எப்படிப்
புணரும்? கஉ௪. பத்தின் முன் இரண்டு வரின் உம்மைத்தொகை
யில் எப்படிப் புணரும்? பத்தின் முன் இரண்டொழிந்த ஒன்று

முதல் எட்டிருகிய எண்கள் வரின் உம்மைத்தொகையில் எப்படிப்
புணரும்? கஉ௫. பத்தின் முன்னும் ஒன்பதின் முன்னும் ஒன்று
முதலிய எண்ணுப்பெயரும் சிறைப்பெயரும் அளவுப்பெயரும் பிற
பெயரும் வரின், பண்புத் தொகையில் எப்படிப் புணரும்? பத்
தின் முன்னும் ஒன்பதின் முன்னும் ஆயிரமும் சிறைப் பெயரும்
அளவுப்பெயரும் பிறபெயரும் வரின், பண்புத்தொகையில் இந்
துச்சாரியையேபன்றி வேறு சாரியையுந் தோன்றுமோ? கஉ௬.
ஒன்பதொழிந்த ஒன்று முதல் பத்தீருகிய ஒன்பதெண்ணையும்
இரட்டித்துச் சொல்லுமிடத்து, எப்படிப் புணரும்?

மெய்யீற்று முதனிலைத் தொழிற்பெயர் முன்னும்
எவல்லினை முன்னும் மெய் புணர்தல்.

கஉ௭ ஞ், ண், ந், ம், ல், வ், ள், ன் என்னும் இவ்
வெட்டு மெய்யீற்று முதனிலைத்தொழிற்பெயரும், எவல்
லினைமுற்றும், தம்முன் யகரமல்லாத மெய்கள்வரின், உகாச்
சாரியை பெறும். தொழிற்பெயரின் சாரியைக்கு முன்வரும்
வல்லினம் மிகும். உ-ம்.

அவ்வழி.	வேற்றுமை.
உரினுக்கடிது.	உரினுக்கடுமை.
உண்ணுஞாந்தது.	உண்ணுஞாந்தி.
பொருதுவலிது.	பொருதுவன்மை.
உரினுகொற்று.	
உண்ணுகாசா.	
பொருதுவனவா.	

திரும், செல், வவ், தன், தின் முதலியவற்றோடும் இவ்வாறே
யொட்டிக்கொள்க.

முதனிலைத்தொழிற்பெயராவது, தொழிற்பெயர் விருதி
குறைந்து முதனிலைமாதிரி சின்று தொழிற்பெயர்ப் பொருளைத்
தருவதாம்.

இவ்வெட்டிற்று எவ்வீணைகளுள்ளே, உண் கொற்றா, தின் சாத்தா, வெல் பூதா, தன் வளவா என, ண ன ல ன என்னும் இந் தான்தேறும், உகாச்சாரியை பெறுதும், நிற்கும்.

பொருதுதல் - மற்றொருவர்போல வேடங்கொள்ளுதல். பொருள் என்பது தொழிற்பெயராவதன்றி; அத்தொழிலினரை உணர்த்துஞ் சாதிப்பெயருமாம்.

பொருதுக்கடிது என நகரவீற்றுச் சாதிப்பெயரும், வெரிதுக் கடிது என நகரவீற்றுச் சினைப்பெயரும், உகாச்சாரியை பெறு மெனவும் கொள்க. வெரிந் - முதுகு.

பரிசைடி வீணைகள்.—ககஉ. ஞ ண ன ம ல வ ள ன என்னும் இவ் வேட்டு மெய்யீற்று முதலிலைத் தொழிற்பெயரும், எவல் வீணை முற்றும் தம்முன் நகரமல்லாத மெய்கள் வரின், எப்படிப் புணரும்? முதலிலைத் தொழிற்பெயராவது யாது? இவ்வெட்டிற்று எவல் வீணைகளுள்ளே, உகாச்சாரியை பெறுதும் நிற்பன உனவோ? பொருதுதல் என்பதற்குப் பொருள் என்னை? பொருள் என்பது, தொழிற்பெயராவதன்றி, வேறு பெயரும் ஆமோ? நகரவீற்றுப்பெயர் பொருள் அன்றி வேறும் உண்டோ? வெரிந் என்பதற்குப் பொருள் என்னை? பொருள் என்னும் சாதிப்பெயரும், வெரிந் என்னுஞ் சினைப்பெயரும் உகாச்சாரியை பெறுவோ?

ணகர னகர வீற்றுப் புணர்ச்சி.

ககஅ. ணகர னகரங்களின் முன் வல்லிணைம் வரின், அல்வழியில் அவ்விரு மெய்களும் இயல்பாம். வேற்றுமை யில் ணகரம் டகரமாகவும், னகரம் நகரமாகவுந் திரியும். அவ்விரு வழியிலும், வருந் நகரம் ணகரத்தின்முன் டகரமாகவும், னகரத்தின் முன் நகரமாகவுந் திரியும். உ-ம்.

அல்வழி.	வேற்றுமை.
மண்ணிந்து.	மட்சாடி.
மண்டிது.	மட்டுண்.
பொன் ஞரிது.	பொற்கலம்.
பொன் நீது.	பொற்றூண்.

கட்பொறி, பொற்கோடு எனப் பண்புத்தொகையினும், பட் சொல், பொற்கணங்கு என உவமைத்தொகையினுந் திரிதலும் உண்டி.

மண்சமந்தான், பொன் கொடுத்தான் என இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையினும், விண் பறத்தது, காள் புகுந்தான் என ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகையினும் வருமொழி வினையாய விடத்துத் திரியாதியல்பாம். மண்கடை, புண்கை என ஒரோ விடத்து இரண்டனுரையும் பயனும் உடல் ஞெக்க தொகையினும் திரியாமை கொள்க.

ககக. ணகர னகரங்களின் முன் மெல்லிணமும் இடை யினமும் வரின், இறுதி ணைக்கள் இருவழியினும் இயல்பாம். அவ்விருவழியிலும், ணகரத்தின் முன் வரு நகரம் ணகரமாகவும், னகரத்தின் முன் வரு நகரம் னகரமாகவுந் திரியும். உ-ம்.

அல்வழி.	வேற்றுமை.
மண்ணான்றது.	மண்ணாந்சி.
மண்ணீண்டது.	மண்ணீட்சி.
மண்வலிது.	மண்வன்மை.
பொண்ணான்றது.	பொண்ணாந்சி.
பொண்ணீண்டது.	பொண்ணீட்சி.
பொண்வலிது.	பொண்வன்மை.

கக0. தனிக்குற்றெழுத்தைச் சாராத ணகர னகரங்கள், வரு நகரந் திரிந்தவிடத்து, இருவழியினும் கெடும். உ-ம்.

அல்வழி.	வேற்றுமை.
துணன்று.	துணன்மை.
அரணன்று.	அரணன்மை.
வானன்று.	வானன்மை.
செம்பொனன்று.	செம்பொனன்மை.

கசக. பாண், உமண், அமண், பாண், கவண் என்னும் பெயர்களின் இறுதி ணகரம், வல்லினம் வரின், வேற்றுமை யினுந் திரியாதியல்பாம். உ-ம்.

பாண்குடி. உமண்சேரி. அமண்பாடி.
பாண்கால். கவண்கால்.

பாண் - பாடுதற்சொழிலுடையதொரு சாதி. உமண் - உப் பமைத்தற்சொழிலுடையதொருசாதி. அமண் - அருகினை வழிபடுவ தொரு உட்டம்.

கசஉ. தன், என் என்னும் விகாரமொழிகளின் இறுதி ணகரம், வல்லினம் வரின், ஒருகாற் பிரிந்தும், ஒருகாற் திரியாதும், நிற்கும். நின் என்னும் விகாரமொழியின் இறுதி ணகரம் திரியாதியல்பாம். உ-ம்.

தன்பகை. தற்பகை.
என்பகை. ஏற்பகை.
நின்பகை.

தற்கொண்டான், எற்சொந்தான், திற்புறங்காப்ப என இரண் டாம் வேற்றுமைத் தொகையிற் பிரிந்தே நிற்கும்.

கசஉ. குயின், ஊன், எயின், எகின், தேன், மீன், மான், மின் என்னும் சொற்களின் இறுதி ணகரம், வல்லினம் வரின் வேற்றுமையினுந் திரியாதியல்பாம். உ-ம்.

குயின் கடுமை.	தேன் பெருமை.
ஊன் சிறுமை.	
எயின் குடி.	
எகின் சிறுமை.	
	மீன் கண்.
	மான் செவி.
	மின் கடுமை.

குயின் - மேகம். எயின் - வேட்டுவச்சாதி. எகின் - ஆள் ண்புள்.

தேன் என்பது, தேக்குடம், தேங்குடம் என, இறுதி ணக ரங்கெட, ஒருகால் வரும் வல்லெழுத்தும் ஒருகால் அதற்கிண மெல் லெழுத்தும் மிகப்பெறுதலும், தேமொழி என மெல்லெழுத்து வரு மிடத்த ஈறு கெடுதலுமுண்டு.

பரிகை வினாக்கள்.—கஉஅ. ணகர ணகரங்களின் முன் வல்லினம் வரின், இருவழியும் எப்படிப் புணரும்? அல்வழியில் எவ்விடத் துந் திரியாவோ? வேற்றுமையில் எவ்விடத்தும் இயல்பாகா வோ? ண ண வீறு, இரண்டனுருபும் பயனும் உடன்றொக்க தொகையில் எவ்விடத்துந் திரிந்தே வருமோ? கஉக. ணகர ணகரங்களின் முன் மெல்லினமும் இடையினமும் வரின், இரு வழியும் எப்படிப் புணரும்? கச0. தனிக்குற்றெழுத்தைச் சாராத ணகர ணகரங்களின் முன் ணகரம் வந்தால், ணகர ணகரம் இயல் பாகவே நிற்குமோ? கசக. எந்தமொழியினும் ணகரம் வேற்றுமை யிற்றிரிந்தே வருமோ? பாண் என்பதற்குப் பொருள் என்ன? உமண் என்பதற்குப் பொருள் என்ன? அமண் என்பதற்குப் பொருள் என்ன? கசஉ. தன், என் என்பவற்றின் ணகரம், வல்லினம் வரின் எப்படியாம்? நின் என்பது இப்படி வாராதோ? இம்முன்றிடத்து ணகரமும், இரண்டாம்வேற் றுமைத்தொகையில், இவ்விதியே பெறுமோ? கசஉ. எந்த மொழியினும் ணகரம் வேற்றுமையிற்றிரிந்தே வருமோ? தேன் என்பதன் ணகரம், இயல்பாதலன்றி, வேறு விதி பெறுதோ? மெல்லெழுத்து வரின், விகாரமடைதல் இல்லையோ?

மகரவீற்றுப்புணர்ச்சி.

கசச. மகரத்தின் முன் வல்லினம் வரின், வேற்றுமை யினும், அல்வழியிலே பண்புத்தொகையினும், உவமைத் தொகையினும், இறுதி மகரங் கெட்டு, வரும் வல்லின மிற்கும். எழுவாய்த்தொடரினும், உம்மைத்தொகையினும், செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தொடரினும், வினைமுற்றுத் தொடரினும், இடைச்சொற்றொடரினும், இறுதி மகரம் வரும் வல்லெழுத்திற்கு இனமாகத் திரியும். உ-ம்.

மரக்கோடு	} வேற்றுமை.
நிலப்பரப்பு	
வட்டக்கடல்	} பண்புத்தொகை.
சதுரப்பலகை	
கமலக்கண்	
	உவமைத்தொகை.

மரங்குறிது	}	எழுவாய்த்தொடர்.
யாங்கொடியேம்		
நிலந்தி	}	உம்மைத் தொகை.
பணங்காசு		
செய்யுங்காரியம்	}	பெயரெச்சத்தொடர்.
உண்ணுஞ்சோறு		
உண்டனஞ்சிறியேம்	}	வினைமுற்றுத்தொடர்.
தின்றனங்குறியேம்		
சாத்தனுங்கொற்றனம்	}	இடைச்சொற்றொடர்.
பூதனுந் தேவனும்		

மரம் பெரிது எனப் பகரம் வருமிடத்து இறுதி மகரம் இயல்பாம்.

தவஞ்செய்தான் என இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகையினும் நிலங்கிடந்தான் என ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகையினும் வருமொழி வினையாயவிடத்து, இறுதி மகரம் கொடாது வரும் வல்லெழுத்திற்கு இனமாகத் திரியும்.

கசடு. தனிக்குற்றெழுத்தின் கீழ் நின்ற மகரம், இருவழியினும், வரும் வல்லெழுத்திற்கு இனமாகத் திரியும். உ-ம்.

அல்வழி.	வேற்றுமை.
கங்குறிது.	கங்குறமை.
அஞ்சிறிது.	அஞ்சிறமை.
செங்கோழி.	நங்கை.
	தஞ்செவி.
	எந்தலை.

கசக. மகரத்தின்முன் மெல்லினம் வரின், இறுதி மகரம், இருவழியினும் கொடும். உ-ம்.

அல்வழி.	வேற்றுமை.
மரஞான்றது.	மரஞாந்தி.
மரநீண்டது.	மரநீட்சி.
மரமாண்டது.	மரமாட்சி.

கசஎ. தனிக்குறியின் கீழ் நின்ற மகரம், ஞ நக்கள் வரின், அவ்வெழுத்தாகத் திரியும். உ-ம்.

அஞ்ஞானம்.	அஞ்ஞானம்.	
எந்தூல்.	தந்தூல்.	நந்தூல்.

கசஅ. மகரத்தின் முன் உயிரும் இடையினமும் வரின், வேற்றுமையினும், அல்வழியிலே பண்புத்தொகையினும், உவமைத்தொகையினும், இறுதி மகரங்கொடும். எழுவாய்த்தொடரினும், உம்மைத்தொகையினும், செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத் தொடரினும், வினைமுற்றுத் தொடரினும், இடைச் சொற்றொடரினும், இறுதி மகரம் கொடாது நிற்கும். உ-ம்.

மரவடி	}	வேற்றுமை.
மரவேர்		
வட்டவாழி	}	பண்புத்தொகை.
வட்டவடிவம்		
பவளவிதழ்	}	உவமைத்தொகை.
பவளவாய்		
மரமரிது	}	எழுவாய்த்தொடர்.
மரம்வலிது		
வலமிடம்	}	உம்மைத்தொகை.
நிலம்வானம்		
உண்ணுமுணவு	}	பெயரெச்சத்தொடர்.
ஆளும்வளவன்		
உண்டனமடியேம்	}	வினைமுற்றுத்தொடர்.
உண்டனம்பாய்		
அரசனுமமைச்சனும்	}	இடைச்சொற்றொடர்.
புலியும்யாணையும்		

செய்மடைந்தான், மரம் வெட்டினான் என இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையினும், மாரூரமேகினான், சிதம்பரம் வாழ்ந்தான் என ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகையினும், வருமொழி வினையாயவிடத்து, இறுதிமகரங்கொடாது நிற்கும்.

வினையாலணையும் பெயரின் ஈற்றுமகரம், வேற்றுமையினும், உயிரும் இடையினமும் வரின், சிறியேமன்பு, சிறியேம் வாழ்வு எனக்கொடாது நிற்கும்; வல்லினம் வரின், சிறியேய்கை என இனமெல்லெழுத்தாகத் திரியும்.

பரிக்ஷை வினாக்கள்.—௧௪௪. மகரத்தின்முன் இருவழியினும் வல்லினம் வரின், எப்படிப் புணரும்? இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகையினும், ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகையினும், வருமொழி வினையாயவிடத்து, எப்படிப் புணரும்? ௧௪௫. தனிக்குற்றெழுத்தின் கீழ் நின்ற மகரம், இருவழியினும் வல்லெழுத்து வரின், எப்படியாம்? ௧௪௬. மகரத்தின் முன் இருவழியினும் மெல்லினம் வரின், எப்படிப் புணரும்? ௧௪௭. தனிக்குறிவின் கீழ் நின்ற மகரம், ஞநக்கள் வரின், எப்படியாம்? ௧௪௮. மகரத்தின் முன் இருவழியினும் உயிரும் இடையினமும் வரின், எப்படிப் புணரும்? இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையினும், ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையினும், வருமொழி வினையாயவிடத்து எப்படியாம்? வினையாலணையும் பெயரின் ஈற்றுமகரம், வேற்றுமையில் உயிரும் இடையினமும் வரிற் கெட்டே புணருமோ? வல்லினம் வரின் எப்படியாம்?

லகர ளகர வீற்றுப் புணர்ச்சி.

௧௪௯. ளகர ளகரங்களின் முன் வல்லினம் வரின், வேற்றுமையினும், அவ்வழியிலே பண்புத்தொகையினும், உவமைத்தொகையினும், இறுதி ளகரம் நகரமாகவும், ளகரம் டகரமாகவுந் திரியும்; எழுவாய்த் தெர்டரினும், உம்மைத் தொகையினுந் திரியாதியல்பாம். உ-ம்.

பாற்குடம்	அருட்பெருமை.....வேற்றுமை.
வேற்படை	அருட்செல்வம்.....பண்புத்தொகை.
வேற்கண்	வாட்கண்.....உவமைத்தொகை.
குயில்கரிது	பொருள்பெரிது.....எழுவாய்த்தொடர்.
கால்கை	பொருள்புகழ்.....உம்மைத்தொகை.

பால் குடித்தான், அருள் பெற்றான் என இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையினும், கால் குடித்தோடினன், வாள்போழ்ந்திட்டான் என மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகையினும், வருமொழி வினையாயவிடத்துத், திரியாவெனக்கொள்க.

௧௫௦. தனிக்குற்றெழுத்தைச்சார்ந்த ளகர்கள், வல்லினம் வரின், எழுவாய்த் தொடரினும், உம்மைத் தொகையினும், ஒருகால் இயல்பாகவும், ஒருகாற் றிரியவும் பெறும். உ-ம்.

கல் குறிது	கற்குறிது	} எழுவாய்த்தொடர்.
முன் சிறிது	முட்சிறிது	
அல்பகல்	அற்பகல்	} உம்மைத்தொகை.
உள் புறம்	உட்புறம்	

கெல், செல், கொல், சொல் இந்நான்கீற்றின் ளகரவொற்று, நெற்கடிது, செற்கரிது, கொற்சிறிது, சொற்பெரிது என எழுவாய்த்தொடரினும் உறழாது, திரிந்தே வரும்.

செல்—மேகம். கொல்—கொல்லன்.

உறழ்ச்சியாவது, ஒருகால் இயல்பாகியும், ஒருகால் விகாரப்பட்டும் வருதல். உறழ்ச்சியெனினும், விசற்பெனினும், ஒக்கும்.

கற்கறித்தான், கட்டுடித்தான் எனத் தனிக்குற்றெழுத்தைச்சார்ந்த ளகர்கள், இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையின் வருமொழி வினையாயவிடத்தும், இயல்பாகாது திரிந்தே நிற்கும்.

௧௫௧. அவ்வழிவேற்றுமை இரண்டினும், ளகரத்தின் முன் வருந் தகரம் நகரமாகவும், ளகரத்தின் முன் வருந் தகரம் டகரமாகவுந் திரியும். உ-ம்.

அல்வழி.	வேற்றுமை.
கற்றீது.	கற்றீமை.
முட்டிது.	முட்டிமை.

கரு௨. தனிக்குற்றெழுத்தைச் சார்ந்த லளக்கள், அல்வழியில், வருந் தகரந் திரிந்த விடத்து, நகர டகரங்களாகத் திரிதலன்றி, ஆய்தமாகவுந் திரியும். உ-ம்.

கற்றீது. கலீறீது.
முட்டிது. முட்டிது.

கரு௩. தனிக்குற்றெழுத்தைச் சாராத லளக்கள், வருந் தகரந் திரிந்தவிடத்து, அல்வழியில் எழுவாய்த்தொடரினும், விளித்தொடரினும், உம்மைத்தொகையினும், வினைமுற்றுத் தொடரினும், வினைத்தொகையினங் கெடும். உ-ம்.

வேற்து	வாடிது	} எழுவாய்த்தொடர்.
தோன்றயன்	வேடியன்	
தோன்றொடராய்	வேடியை.....விளித்தொடர்.	
காறலை	தாடலை.....உம்மைத்தொகை.	
உண்பறமியேன்	வந்தாடேவி...வினைமுற்றுத்தொடர்.	
பயிஞ்சேரை	அருடேவன்...வினைத்தொகை.	

சுயிற்றிரள், அருட்டிழம் என வேற்றுமையினும், காற்றினை, தாட்டுனை எனப் பண்புத்தொகையினும், பிறங்கற்றேள், வாட்டாரை எனப் பண்புத்தொகையினும், கெடாது திரிந்து சின்றமை காண்க. பிறங்கல் - மலை. தாரை - கண்.

வேறொட்டான், தாடொழுதான் என இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையின், வருமொழி வினையாயவிடத்துக் கெடுமெனக் கொள்க.

நிலைமொழி உயர் திணைப்பெயராயின், தோன்றறாள், வேடோள் என வேற்றுமையினும் கெடும் எனவும், குரிசிற்படிந்தான், அவட்டொடர்ந்தான் என இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையின், வருமொழி வினையாயவிடத்துக் கெடாது திரியும் எனவுங் கொள்க.

கரு௪. லகர ளகரங்களின் முன் மெல்லினம் வரின், இருவழியினும், லகரம் ளகரமாகவும், ளகரம் ளகரமாகவுந் திரி

யும். வரு நகரம் ளகரத்தின் முன் ளகரமாகவும், ளகரத்தின் முன் ளகரமாகவுந் திரியும். உ-ம்.

அல்வழி.	வேற்றுமை.
கல்—கன்னெரிந்தது	கன்னெரி.
வில்—விண்ணீண்டது	விண்ணீட்சி.
புல்—புன்மாண்டது	புன்மாட்சி.
முன்—முன்னெரிந்தது	முன்னெரி.
புன்—புண்ணீண்டது	புண்ணீட்சி.
கன்—கண்மாண்டது	கண்மாட்சி.

கரு௫. தனிக்குற்றெழுத்தைச்சாராத லளக்கள், இருவழியினும், வரு நகரந் திரிந்தவிடத்துக் கெடும். உ-ம்.

அல்வழி.	வேற்றுமை.
வேனன்ற.	வேனன்மை.
பொருணன்ற.	பொருணன்மை.

கரு௬. லகர ளகரங்களின் முன் இடையினம் வரின் இருவழியினும், இறுதி லளக்கள் இயல்பாம். உ-ம்.

அல்வழி.	வேற்றுமை.
கல்யாது.	கல்யாப்பு.
வீரல்வலிது.	வீரல்வன்மை.
முன்யாது.	முன்யாப்பு.
வாள்வலிது.	வாள்வன்மை.

பரிகைஷி வினாக்கள்.—கசக. லகர ளகரங்களின் முன் இருவழியினும் வல்லினம் வரின், எப்படிப் புணரும்? இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையினும், மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகையினும், வருமொழி வினையாயவிடத்து, எப்படியாம்? கரு௦. தனிக்குற்றெழுத்தைச் சார்ந்த லளக்கள், வல்லினம் வரின், எவ்விடங்களில் ஒருகால் இயல்பாகவும், ஒருகாற்றிரியவும் பெறும்? எச்சொற்களின் ஈற்று ளகரவொற்று, வல்லினம்வரின், எழுவாய்த்தொடரிந் திரிந்தே வரும்? உற்றுச்சொயாவது யாது? தனிக்குற்ற

நெழுத்தைச் சார்ந்த லளக்கள், இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையின் வருமொழி வினையாயவிடத்து, இயல்பேயாமோ? கடுக. இருவழியினும் லகரத்தின்முன் வருந் தகரம் எப்படியாம்? லகரத்தின் முன்வருந் தகரம் எப்படியாம்? கடுஉ. தனிக்குந் நெழுத்தைச் சார்ந்த லளக்கள், வருந் தகரந் திரிந்தவிடத்து, நடக்களாதலன்றி வேறு திரிபும் பெறுமோ? கடுஉ. தனிக்குந் நெழுத்தைச் சாராத லளக்கள், வருந் தகரந் திரிந்தவிடத்துக், கெடுதல் எங்கும் இல்லையோ? தனிக்குந்நெழுத்தைச் சாராத லளக்கள், வருந் தகரந் திரிந்தவிடத்து, எங்கே கெடாது திரிந்து கிற்கும்? லளக்கள் வேற்றுமையிற் கெடுதல் எங்கும் இல்லையோ? உயர்திணைப் பெயர்ந்து லளக்கள் வேற்றுமையில் வருந் தகரந் திரிந்த விடத்து, எப்படியாம்? கடுச. லளக்களின் முன் இரு வழியினும் மெல்லினம் வரின், எப்படியாம்? கடுடு. தனிக்குந் நெழுத்தைச் சாராத லளக்கள், இருவழியினும் வருந் தகரந் திரிந்தவிடத்து, எப்படியாம்? கடுசு. லளக்களின் முன் இருவழியினும் இடையினம் வரின், எப்படியாம்?

வகர வீற்றுப் புணர்ச்சி.

கடுஎ. அவ், இவ், உவ் என்னும் அஃறிணைப் பலவின் பாலு உணர்த்தி வருஞ் சுட்டுப்பெயர்களின் சுற்று வகரம், அவ்வழியில், வல்லினம் வரின் ஆய்தமாகத் திரியும்; மெல்லினம் வரின் வந்த எழுத்தாகத்திரியும்; இடையினம் வரின் இயல்பாகும். உ-ம்.

அஃகடியன.	இஃசிறியன.	உஃபெரியன.
அஞ்ஞான் நன.	இந்நீண்டன.	உம்மாண்டன.
அவ்யாத்தன.	இவ்வளைந்தன.	உவ்வாழ்ந்தன.

கடுஅ. தெவ் என்னுஞ் சொல்லீற்று வகரம், யகரமல்லாத மெய்கள் வரின், உகாச்சாரியை பெறும்; மகரம் வருமிடத்து, ஒரோவழி மகரமாகத் திரியவும் பெறும். உ-ம்.

அவ்வழி.

வேற்றுமை.

தெவ்வுக்கடிது.	தெவ்வுக்கடுமை.
தெவ்வுமாண்டது.	தெவ்வுமாட்சி.
தெவ்வுவந்தது.	தெவ்வுவன்மை.
தெவ்வுமன்னர்.	தெவ்வுமுனை.
தெம்மன்னர்.	தெம்முனை.

பரிகை வினாக்கள்.—கடுஎ. சுட்டுப்பெயர்களின் சுற்று வகரம் அவ்வழியில் மூலினமெய்களும் வரின், எப்படியாம்? கடுஅ. தெவ் வென்னுஞ் சொல்லீற்று வகரம், யகரமல்லாத மெய்கள் வரின், எப்படியாம்? மகரம் வரின் வேறு விதியும் பெறுமோ?

எண்ணுப்பெயர் நிறைப்பெயர் அளவுப்பெயர்கள் சாரியை பெறுதல்.

கடுக. உயிரையும் மெய்யையும் சுருகவுடைய எண்ணுப்பெயர், நிறைப்பெயர், அளவுப்பெயர்களின் முன், அவ்வவற்றிற் குறைந்த அவ்வப்பெயர்கள் வரின், பெரும்பாலும் ஏ என்னுஞ் சாரியை இடையில் வரும். உ-ம்.

ஒன்றேகால்.	காலேகாணி.
தொடியேகலிச.	கழஞ்சேகுன்றி.
கலனே பதக்கு.	உழக்கேயாழாக்கு.

ஒன்றரை, கழஞ்சுரை, குறுணிகாறுழி எனச் சிறுபான்மை ஏகாச்சாரியை வாராதொழிபுமெனக் கொள்ச.

பரிகை வினா.—கடுக. எண்ணுப்பெயர், நிறைப்பெயர், அளவுப்பெயர்களின் முன், அவ்வவற்றிற் குறைந்த அவ்வப்பெயர்கள் வரின், எப்படியாம்?

இடைச்சொற்களின் முன் வல்லினம் புணர்தல்.

கடுஃ. உயிரீற்றிடைச் சொற்களின் முன் வரும் வல்லினம், இயல்பாயும், மிக்கும் முடியும். உ-ம்.

அம்ம——அம்மசொற்று!
 அம்மா——அம்மாசாத்தா!
 மியா——சேன்மியாபூதா!
 மதி——சென்மதிபெரும்!
 என——பொன்னென்புறம்பேவரார்.
 இனி——இனிச்செய்வேன்.
 ஏ——அவனே கண்டான்?
 ஓ——அவனோ போனான்?

ககக. வினையை அடுத்த படி என்னும் இடைச்சொல்
 லின் முன்வரும் வல்லினம் மிகா. சட்டையும் வினாவையும்
 அடுத்த படி என்னும் இடைச்சொல்லின் முன் வரும் வல்
 லினம், ஒருகால் மிக்கும், ஒருகால் மிகாதும், வரும். உ-ம்.
 வரும்படிசொன்னான்.
 அப்படிசெய்தான். அப்படிச்செய்தான்.
 எப்படிபேசினான். எப்படிப்பேசினான்.

ககஉ. வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சியில் வல்லினம்
 வரின், சாரியை இடைச்சொல்லின் இறுதி னகரந் திரியாதி
 யல்பாம். உ-ம்.

ஆன் கன்று. வண்டின்கால்.

பரிகைடி வினாக்கள்.—கக௦. உயிரீற்றிடைச்சொற்களின் முன்
 வரும் வல்லினம் எப்படியாம்? ககக. படி என்னும் இடைச்சொல்
 லின் முன்வரும் வல்லினம் எப்படியாம்? ககஉ. வேற்றுமைப்
 பொருட் புணர்ச்சியில் வல்லினம் வரின், சாரியை யிடைச்சொல்
 லின் இறுதி னகரம் எப்படியாம்?

உரிச்சொற்களின் முன் வல்லினம் புணர்நல்.

ககஉ. உயிரீற்றிச்சொற்களின் முன் வல்லினம்
 வரின், மிக்கும், இயல்பாகியும், இனமெல்லெழுத்து மிக்கும்
 புணரும். உ-ம்.

தவ——தவப்பெரியன்.
 குழ——குழக்கன்று.
 கடி——கடிக்கமலம். }
 ”——கடிக்கா. }
 தட——தடக்கை. }
 ”——தடர்தோன். }
 கம——கமஞ்சூல்.
 கனி——கனிபேதை.
 கழி——கழிக்கண்ணோட்டம்.

பரிகைடி வினா.—ககக. உயிரீற்றிச்சொற்களின் முன் வல்லினம்
 வரின் எப்படியாம்?

உருபு புணர்ச்சி.

ககச. வேற்றுமைபுருபுகள், நிலைமொழியோடும் வரு
 மொழியோடும் புணருமிடத்து, அவ்வுருபின் பொருட்
 புணர்ச்சிக்கு முற்கூறிய விதிகளைப் பெரும்பான்மைபெறும்
 சிறுபான்மை வேறுபட்டும் வரும். உ-ம்.

எம்பிகண்வாழ்வு; இக்கே உயர்திணைப்பெயர்ந்து உயிர்முன் வேற்
 றுமைப்பொருளில் வரும் வல்லினம் மிகா என்றும், னகரம்
 இடையினம் வரின் இருவழியினும் இயல்பாம் என்றும்,
 வீதித்தபடியே, கண்ணுருபின் முதலமீறும் இயல்பாயின.

உறிக்கட்டயிர்; இக்கே இகரவீற்றலீறிணைப் பெயர் முன் வேற்
 றுமைப்பொருளில் வரும் வல்லினம் மிகும் என்றும், னகரம்
 வேற்றுமைப்பொருளில் வல்லினம் வரின், டகரமாகத் திரியும்
 என்றும், வீதித்தபடியே, கண்ணுருபின்முதல மீறும் விகார
 மாயின.

எம்பிக்குப்பின்னா; இக்கே உயர்திணைப்பெயர்ந்து உயிர்முன் வேற்
 றுமைப்பொருளில் வரும் வல்லினம் இயல்பாம் என்று வீதித்த
 படி இயல்பாகாத குவ்வுருபு யிருந்தது.

இங்ஙனம் உருபு புணர்ச்சியானது பொருட்புணர்ச்சியை ஒத்து வருதலும், அதின்வேறுபட்டு வருதலும், சான்றோராட்சியால் அறிந்துகொள்க.

உறித்தயிர் என்பது, கண்ணென்னும் ஏழாம்வேற்றுமை யுருபினிர் அவ்வுருபினது இடப்பொருள் படப்பெயரும் பெயரும் நிலைமொழி வருமொழிகளாய் நின்று புணர்ந்த புணர்ச்சியாதலின், பொருட்புணர்ச்சியெனப்பட்டது. உறிக்கட்டயிர் என்பது, அவ்வேறுபாடு பெரிப்பட்டு நின்று நிலைமொழி வருமொழிகளோடு புணர்ந்த புணர்ச்சியாதலின், உருபு புணர்ச்சியெனப்பட்டது.

பரிகைஷி வினாக்கள்.—௧௧௪. வேற்றுமையுருபுகள், நிலைமொழியோடும், வருமொழியோடும், எப்படிப் புணரும்? வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சியாவது யாது? உருபு புணர்ச்சியாவது யாது?

விதியில்லா விகாரங்கள்.

௧௧௫. விதியின்றி விகாரப்பட்டு வருவன வுஞ் சிலவுள்-அவை, மருவி வழங்குதல், ஒத்து நடத்தல், தோன்றல், திரிதல், கெடுதல், நீளல், நிலைமாறுதல் என எழுவகைப்படும்.

அவைகளுள்ளே, மருவி வழங்குதலொன்று மாத்திரம் தொடர்மொழியிலும், மற்றவை பெரும்பாலும் தனி மொழியிலும் வரும்.

௧௧௬. மருவி வழங்குதலாவது, விதியின்றிப் பலவாறு விகாரப்பட்டு மருவி வருதல். உ-ம்.

அருமருந்தன்னபின்னை	...	அருமந்தபின்னை.
பாண்டியனாடு	...	பாண்டிநாடு.
சோழனாடு	...	சோனாடு.
மலையமாநாடு	...	மலாடு.
தொண்டைமாநாடு	...	தொண்டைநாடு.
தஞ்சாவூர்	...	தஞ்சை.
சென்னபுரி	...	சென்னை.

குணக்குள்ளது	...	குணது.
தெற்குள்ளது	...	தெனது.
வடக்குள்ளது	...	வடாது.
என்றந்தை	...	எந்தை.
நுன்றந்தை	...	நுந்தை.

௧௧௭. ஒத்து நடத்தலாவது, ஒரொழுத்து நின்றவிடத்து மற்றொரொழுத்து வந்து பொருள் வேறுபடா வண்ணம் நடத்தலாம். அவை வருமாறு:—

ஆஃறிணையிப்பெயருள்ளே, குறிவிணையின் கீழ்மகர நின்றவிடத்து நகரம் வந்து பொருள் வேறுபடா வண்ணம் ஒத்து நடக்கும். உ-ம்.

அகம்	...	அகன்.
முகம்	...	முகன்.
நிலம்	...	நிலன்.
நலம்	...	நலன்.

மொழிமுதலிடையிலே சகர குகர யகரங்களின் முன் அகர நின்ற விடத்து ஐகாரம் வந்து பொருள் வேறுபடா வண்ணம் ஒத்து நடக்கும். உ-ம்.

பசல்	...	பைசல்	} மொழிமுதலில் ஒத்து நடத்தது.
மஞ்ச	...	மைஞ்ச	
மயல்	...	மையல்	
அமச்சு	...	அமைச்சு	} மொழியிடையில் ஒத்து நடத்தது.
இலஞ்சி	...	இலைஞ்சி	
அரயர்	...	அரையர்	

ஒரொவிடத்து மொழிக்கு முதலிலும், சிலவிடத்து ஐகாரத்தின் பின்னும், யகரவொற்றின் பின்னும், நகரநின்ற விடத்து குகரம் வந்து, பொருள் வேறுபடா வண்ணம் ஒத்து நடக்கும். உ-ம்.

எக

இலக்கணச்சுருக்கம்.

என்டு	ஞன்டு	} மொழிமுதலில் ஒத்த நடத்தது.
சென்டு	சென்டு	
சுமன்	சுமன்	
ஐந்தாறு	ஐஞ்சூறு	} ஐகாரத்தின்பின் ஒத்த நடத்தது.
மைர்சின்நகன்	மைஞ்சின்நகன்	
சேய்லூர்	சேய்ஞூர்	} யகாரத்தின்பின் ஒத்த நடத்தது.
செய்ர்சின்நரீலம்	செய்ஞ்சின்நரீலம்	

ஒரோவிடத்து அஃறிணைப்பெயர்நீற்றில் லகாரின்ற விடத்து ரகரம் வந்து, பொருள் வேறுபடாவண்ணம் ஒத்து நடக்கும். உ-ம்.

சாம்பல்	சாம்பர்.
பந்தல்	பந்தர்.
குடல்	குடர்.

அஃறிணைப்பெயர்களுள், ஒரோவிடத்து மென்றொடர்க் குற்றகாமொழிகளினிற்றுதி உகாரின்றவிடத்து அர் வந்து, பொருள்வேறுபடாவண்ணம் ஒத்து நடக்கும். உ-ம்.

அரும்பு	அரும்பர்.
சரும்பு	சரும்பர்.
கொம்பு	கொம்பர்.
வண்டு	வண்டர்.

ஒரோவழி லகாரின்றவிடத்து ளகாரமும், ளகாரின்ற விடத்து லகாரமும் வந்து, பெரூள் வேறுபடாவண்ணம் ஒத்து நடக்கும். உ-ம்.

அலமருகுயிலினம்	அளமருகுயிலினம்.
பொள்ளாமணி	பொல்லாமணி.

ககஅ. தோன்றலாவது, எழுத்துஞ்சாரியையும் விதியின்றித் தோன்றலாம். உ-ம்.

யாது	யாவது.
குன்று	குன்றம்.
செல் உழி	செல்வுழி.
விண் அத்த	விண்வத்த.

ககக. திரிதலாவது, ஒரொழுத்துமற்றோரொழுத்தாகவிதியின்றித் திரிதலாம். உ-ம்.

மாகி	மாகி.
மழைபெயின் விளையும்	மழைபெயில்விளையும்.
கண்ணகல் புரப்பு	கண்ணகன்பரப்பு.
உயர்திணைமேல	உயர்திணைமேன.

கஎ௦. கெடுதலாவது உயிர்மெய்யாயினும் மெய்யாயினும் விதியின்றிக் கெடுதலாம். உ-ம்.

யாவர்	யார்.
யார்	ஆர்.
யாளை	ஆளை.
யாடு	ஆடு.
யாறு	ஆறு.

எவன் என்னும் குறிப்புவினை, என் என இடைநின்ற உயிர்மெய் கெட்டும், என்ன, என்னை என உயிர்மெய்கெட்டு இறுதியில் உயிர் தோன்றியும் வழங்கும்.

கஎக. நீளலாவது, விதியின்றிக் குற்றெழுத்து கெட்டுழுத்தாக நீளலாம். உ-ம்.

பொழுது	போழ்த.
பெயர்	பேர்.

கஎஉ. நிலைமாறுதலாவது, எழுத்துக்கள் ஒன்று நின்ற விடத்து ஒன்று சென்று மாறி நின்றலாம். உ-ம்.

வைசாகி	வைகாசி.
நாளிகோம்	நாளிகோம்.
மிநிறு	மிநிறு.
சிவிறி	சிவிறி.
தசை	தசை.

இந்நிலைமாறுதல் எழுத்துக்கேபன்றிச் சொற்களுக்கும் உண்டு; அங்ஙனஞ் சொன்னிலைமாறி வழங்குவன இலக்கணப் போலி எனப் பெயர்பெறும். உ-ம்.

கண்மீ	மீகண்.
நகர்ப்புறம்	புறநகர்.
புறவுலா	உலாப்புறம்.
இன்முன்	முன்றில்.

முன்றில் என்பதில் விதியின்றி நகரந்தோன்றிற்று.

பரிகை வினாக்கள்.—கௌ. இப்படி விதியினால் விகாரப்பட்டு வருவனவன்றி, விதியின்றி விகாரப்படுவனவும் உளவோ? அவை எத்தனை வகைப்படும்? கௌ. மருவி வழங்குதலாவது யாது? கௌ. ஒத்து நடத்தலாவது யாது? கௌ. தோன்றலாவது யாது? கௌ. திரிதலாவது யாது? கௌ. கெடுதலாவது யாது? கௌ. நீளலாவது யாது? கௌ. நிலைமாறுதலாவது யாது? இந்நிலைமாறுதல் எழுத்துக்கேபன்றிச் சொற்களுக்கும் உண்டோ? சொன்னிலைமாறி வழங்குவன எப்படிப் பெயர்பெறும்?

புணரியன் முற்றிற்று.

எழுத்ததிகாரமுற்றுப்பெற்றது.

இரண்டாவது

சொல்லதிகாரம்.

க. பெயரியல்.

கௌ. சொல்லாவது, ஒருவர் தங்கருத்தின் நிகழ் பொருளைப் பிறர்க்கு அறிவித்தற்கும், பிறர் கருத்தின் நிகழ் பொருளைத் தாம் அறிதற்கும் கருவியாகிய ஒலியாம்.

பரிகை வினா.—கௌ. சொல்லாவது யாது?

திணை.

கௌ. அக்கருத்தின் நிகழ் பொருள், உயர்திணை, அஃறிணை என, இருவகைப்படும்.

திணை - சாதி. உயர்திணை - உயர்வாகிய சாதி. அஃறிணை - உயர்வல்லாத சாதி. அல் திணை என்றது அஃறிணை எனப் புணர்ந்தது. இங்கே திணையென்னும் பண்புப்பெயர், ஆகுபெயராய்ப் பண்பியை உணர்த்தி நின்றது. சாதி பண்பு. சாதியைப் புடைய பொருள் பண்பி.

கௌ. உயர்திணையாவன, மனிதரும், தேவரும், நரகரும் ஆகிய, மூவகைச் சாதிப்பொருள்களாம்.

கௌ. அஃறிணையாவன, மிருகம், பறவை முதலிய உயிருள்ள சாதிப் பொருள்களும், நிலம், நீர் முதலிய உயிரில்லாத சாதிப் பொருள்களுமாம்.

பரிகை வினாக்கள்.—கௌ. அக்கருத்தின் நிகழ் பொருள் எத்தனை வகைப்படும்? திணை என்பதற்குப் பொருள் என்ன? உயர்திணை யென்பதற்குப் பொருள் என்ன? அஃறிணை யென்பதற்குப் பொருள் என்ன? இங்கே திணையென்னும் பண்புப்பெயர்

எதனை உணர்த்தி நின்றது? எடு. உயர்திணையாவன எவை? கஎசு. அஃறிணையாவன எவை?

பால்

கஎஎ. உயர்திணை, ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால் என, மூன்று பிரிவையுடையது. உ-ம்.

அவன், வந்தான்...உயர்திணையாண்பால்.
அவள், வந்தாள்...உயர்திணைப்பெண்பால்.
அவர், வந்தார்...உயர்திணைப்பலர்பால்.

பலர்பால் என்றது, ஆடவர், காயினர் என்பன முதலிய ஆண்பன்மைபும்; பெண்டர், மங்கையர் முதலிய பெண்பன்மைபும்; மக்கள், அவர் என்பன முதலிய அவ்விருவர் பன்மைபும் அடக்கி நின்றது.

கஎஅ. அஃறிணை, ஒன்றன்பால், பலவிற்பால் என இரண்டு பிரிவையுடையது. உ-ம்.

அது, வந்தது.....அஃறிணையொன்றன்பால்.
அவை, வந்தன.....அஃறிணைப்பலவிற்பால்.

பரிகைடி வினாக்கள்.—கஎஎ. உயர்திணை எத்துணைப்பிரிவை யுடையது? பலர்பால் என்றது எவைகளை அடக்கி நின்றது? கஎஅ. அஃறிணை எத்துணைப் பிரிவையுடையது?

இடம். 1

கஎசு. இவ்விருதிணையாகிய ஐம்பாற் பொருளை உணர்த்துஞ் சொற்கள், தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்னும் மூவிடத்தையும் பற்றி வரும்.

கஅ௦. பேசும்பொருள் தன்மையிடம்; பேசும்பொருளினால் எதிர்முகமாக்கப்பட்டுக்கேட்கும்பொருள் முன்னிலையிடம்; பேசப்படும்பொருள் படர்க்கையிடம்.

பரிகைடி வினாக்கள்.—கஎசு. இவ்விருதிணையாகிய ஐம்பாற் பொருளை உணர்த்துஞ் சொற்கள் எவ்விடத்தைப்பற்றிவரும்? கஅ௦. தன்மையிடம் எது? முன்னிலையிடம் எது? படர்க்கையிடம் எது?

சொற்களின் வகை.

கஅக. சொற்கள், பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் என நால்வகைப்படும்.

பரிகைடி வினா.—கஅக. சொற்கள் எத்தனை வகைப்படும்?

பெயர்ச்சொற்களின் வகை.

கஅஉ. பெயர்ச்சொல்லாவது, பொறிகட்கும் மனத்துக்கும் விடயமாகிய பொருளை உணர்த்துஞ் சொல்லாம்.

பொருள், இடம், காலம், சினை என்னு கான்கும் பொருளென ஒன்றாய் அடங்கும். பொருட்கு உரிமைபூண்டு நிற்பனவாகிய பண்புந்தொழிலும் பொருளெனவும் படுமாகவின், அவைகளை உணர்த்துஞ் சொல்லும் பெயர்ச்சொல்லெனப்படும். பொருளினது புடை பெயர்ச்சியெனப்படும் வினை சிகழ்ச்சியை உணர்த்துஞ் சொல்லாகிய வினைச்சொல்லும், பெயர்த்தன்மைப்பட்டு, அப்பொருளை உணர்த்தும். இங்ஙனமாகவே, பெயர்களினத்தும், பொருட்பெயர், வினையாலினையும்பெயர், பண்புப்பெயர், தொழிற்பெயர் என்னும் நால்வகையுள் அடங்கும்.

கஅங். பெயர்ச்சொற்கள், இடுகுறிப்பெயர், காரணப்பெயர், காரணவிடுகுறிப்பெயர் என மூவகைப்படும்.

கஅச. இடுகுறிப்பெயராவது, ஒரு காரணமும் பற்றாது பொருளை உணர்த்தி நிற்கும் பெயராம்.

உ-ம். மரம், மலை, கடல், சோறு.

இவை ஒருகாரணமும் பற்றாது வந்தமையால், இடுகுறிப் பெயராயின.

கஅரு. காரணப்பெயராவது, யாதேனும் ஒரு காரணம் பற்றிப் பொருளை உணர்த்தி நிற்கும் பெயராம்.

உ - ம். பறவை, அணி, பொன்னன், கணக்கன்.

பறப்பதாதலிற் பறவை எனவும், அணியப்படுவதாதலின் அணி எனவும், பொன்னையுடையானாதலிற் பொன்னன் எனவும், கணக்கெழுதுவோராதலிற் கணக்கன் எனவும் காரணம்பற்றி வந்தமை யால், இவை காரணப்பெயராயின.

கஅசு. காரணவிடுகுறிப்பெயராவது, காரணக் கருதிய பொழுது அக்காரணத்தையுடைய பல பொருள்களுக்குஞ் செல்வதாயும், காரணக் கருதாதபொழுது இடுகுறியளவாய் நின்று ஒவ்வொரு பொருட்கே செல்வதாயும் உள்ள பெயராம்.

உ - ம். முக்கணன், அந்தணன், முள்ளி, கறங்கு.

முக்கணன் என்பது, காரணக் கருதியபொழுது விராயகக் கடவுள் முதலிய பலர்க்குஞ் செல்லுதலாலும், காரணக் கருதாத பொழுது இடுகுறியளவாய்ச் சிவபெருமானுக்குச் செல்லுதலாலும், காரணவிடுகுறிப் பெயராயிற்று.

அந்தணன் என்பது, காரணக் கருதியபொழுது அழகிய தண்ணளியையுடையார் பலர்க்குஞ் செல்லுதலாலும், காரணக் கருதாதபொழுது இடுகுறியளவாய்ப் பார்ப்பானுக்குச் செல்லுதலாலும், காரணவிடுகுறிப் பெயராயிற்று.

முள்ளி என்பது, காரணக் கருதியபொழுது முள்ளையுடைய செடிகள், பலவற்றிற்குஞ் செல்லுதலாலும், காரணக் கருதாதபொழுது இடுகுறியளவாய் முள்ளி என்னும் ஒரு செடிக்குச் செல்லுதலாலும், காரணவிடுகுறிப் பெயராயிற்று.

கறங்கு என்பது, காரணக் கருதியபொழுது சுழலையுடைய பலபொருள்கட்குஞ் செல்லுதலாலும், காரணக் கருதாத பொழுது இடுகுறியளவாய்க் காற்றடி என்னும் ஒரு பொருட்குச் செல்லுதலாலும், காரணவிடுகுறிப் பெயராயிற்று.

கஅஎ. இப்பெயர்கள், பொதுப்பெயர், சிறப்புப் பெயர் என, இருவகைப்படும்.

கஅஅ. பொதுப்பெயராவது, பல பொருள்களுக்கும் பொதுவாகி வரும் பெயராம்.

உ - ம். மரம், விலக்கு, பறவை.

இவற்றுள், மரம் இடுகுறிப்பொதுப்பெயர்; விலக்கு, பறவை என்பன காரணப் பொதுப்பெயர்.

கஅசு. சிறப்புப்பெயராவது, ஒவ்வொரு பொருளுக்கே சிறப்பாகி வரும் பெயராம்.

உ - ம். ஆல், கரி, காரி.

இவற்றுள், ஆல் இடுகுறிச் சிறப்புப் பெயர்; கரி, காரி என்பன காரணச் சிறப்புப்பெயர். கரி - யானை. காரி - கரிக்குருவி.

கக0. பெயர்கள், இடவேற்றுமையினாலே, தன்மைப் பெயர், முன்னிலைப்பெயர், படர்க்கைப்பெயர் என, மூவகைப்படும்.

பரிகை வினாக்கள்.—கஅஉ. பெயர்ச்சொல்லாவது யாது? பெயர்களினத்தும் எத்தனை வகையுள் அடங்கும்? கஅஉ. பெயர்ச்சொற்கள் எத்தனை வகைப்படும்? கஅச. இடுகுறிப்பெயராவது யாது? கஅரு. காரணப்பெயராவது யாது? கஅசு. காரணவிடுகுறிப் பெயராவது யாது? கஅஎ. இப்பெயர்கள் மீட்டும் எத்தனை வகைப்படும்? கஅஅ. பொதுப்பெயராவது யாது? கஅசு. சிறப்புப்பெயராவது யாது? கக0. பெயர்கள் இடவேற்றுமையினால் எத்தனை வகைப்படும்?

தன்மைப் பெயர்கள்.

ககக. தன்மைப்பெயர்கள் நான், யான், நாம், யாம் என நான்காம். இவைகளுள், நான் யான், இவ்விரண்டும் ஒருமைப் பெயர்கள்; நாம், யாம் இவ்விரண்டும் பன்மைப் பெயர்கள்.

இத்தன்மைப்பெயர்கள் உயர்திணையாண்பால் பெண்பால்களுக்குப் பொதுவாகி வருவனவாம்.*

உ - ம். யானம்பி, யானங்கை.....தன்மையொருமை.
யாமைந்தர், யாமகளிர்.....தன்மைப்பன்மை.

உலகவழக்குச் செய்யுள் வழக்கிரண்டினும், நாம், யாம் இரண்மீம், நாங்கள், யங்கள் எனவும் வரும்.

பரிகை வினாக்கள்.—ககக. தன்மைப்பெயர்கள் எவை? இவைகளுள், எவை ஒருமைப்பெயர்கள்? எவை பன்மைப்பெயர்கள்? இத்தன்மைப்பெயர்கள் திணைபால்களுள் எவைகளுக்குப் பொதுவாகி வருவன?

முன்னிலைப் பெயர்கள்.

ககஉ. முன்னிலைப்பெயர்கள், நீ, நீர், நீயிர், நீயிர், எல்லைர் என ஐந்தாம். இவைகளுள், நீ என்பது ஒருமைப்பெயர்; மற்றவை பன்மைப்பெயர்கள்.

இம்முன்னிலைப் பெயர்கள் இருதிணையாண்பால் பெண்பால்களுக்குப் பொதுவாகி வருவனவாம்.

உ - ம். நீ நம்பி, நீ நங்கை, நீ பூதம்.....முன்னிலையொருமை.
நீர்மைந்தர், நீர்மகளிர், நீர் பூதங்கள்..முன்னிலைப்பன்மை.

இருவழக்கினும் நீங்கள் என்பதும் முன்னிலைப்பன்மையில் வரும்.

பரிகை வினாக்கள்.—ககஉ. முன்னிலைப்பெயர்கள் எவை? இவைகளுள், எது ஒருமைப்பெயர்? எவை பன்மைப்பெயர்? இம்முன்னிலைப் பெயர்கள் திணைபால்களுள் எவைகளுக்குப் பொதுவாகி வருவன?

* தன்மைப்பெயர்களை உயர்திணைப்பெயர்கள் என்பர் தொல்காப்பியர்; இருதிணைப் பொதுப்பெயர்கள் என்பர் கண்ணலார்.

படர்க்கைப் பெயர்கள்.

ககா. படர்க்கைப்பெயர்கள், மேற்சொல்லப்பட்ட தன்மை முன்னிலைப் பெயர்களல்லாத மற்றைய எல்லாப் பெயர்களுமாம்.

உ - ம். அவன், அவள், அவர், பொன், மணி, நிலம்.

ககா. அன், ஆன், மன், மான், ன் என்னும் விசுதிகளை இறுதியில் உடைய பெயர்கள் உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கைப் பெயர்களாம்.

உ - ம். பொன்னன், பொருளான், வடமன், கோமான், பிறன்.

ககா. அள், ஆள், இ, ள் என்னும் விசுதிகளை இறுதியில் உடைய பெயர்கள் உயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப் படர்க்கைப் பெயர்களாம்.

உ - ம். குழையன், குழையன், பொன்னி, பிறன்.

ககா. அர், ஆர், கள், மார், ர் என்னும் விசுதிகளை இறுதியில் உடைய பெயர்கள் உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கைப் பெயர்களாம்.

உ - ம். குழையர், குழையர், கோக்கள், தேவிமார், பிறர்.

தச்சர்கள், தட்டார்கள், எனக் கள்விசுதி, விசுதிமேல் விசுதியாயும், வரும்.

ககா. துவ்விசுதியை இறுதியில் உடைய பெயர்கள் அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கைப் பெயர்களாம்.

உ - ம். குழையது.

ககா. வை, அ, கள், வ் என்னும் விசுதிகளை இறுதியில் உடைய பெயர்கள் அஃறிணைப்பலவின்பாற் படர்க்கைப் பெயர்களாம்.

உ - ம். குழையவை, குழையன், மரங்கள், அவ்.

ககக. விசுதி பெறாது உயர்திணை அஃறிணைகளில் ஆண்பால் பெண்பால்களை உணர்த்திவரும் பெயர்களுஞ் சில உண்டு. அவை வருமாறு;—

நம்பி, விடலை, கோ, வேள், ஆடீஉ முதலியன உயர்திணை வாய்பாற் பெயர்கள்.

மாது, தையல், மகடீஉ, நங்கை முதலியன உயர்திணைப் பெண் மாற் பெயர்கள்.

கவேள், ஒருத்தல், போத்து, கலை, சேவல், ஏறு முதலியன அஃறிணையண்பாற் பெயர்கள்.

பிடி, பிணை, பெட்டை, மந்தி, பிணு முதலியன அஃறிணைப் பெண்பாற் பெயர்கள்.

பரிகைடி வினாக்கள்.—ககக. படர்க்கைப்பெயர்கள் எவை? ககச. உயர்திணையண்பாலொருமைப் படர்க்கைப் பெயர்கள் எவை? ககடு. உயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப் படர்க்கைப் பெயர்கள் எவை? ககசு. உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கைப் பெயர்கள் எவை? ககஎ. அஃறிணையண்பாற் படர்க்கைப் பெயர்கள் எவை? ககஅ. அஃறிணைப் பலலின்பாற் படர்க்கைப் பெயர்கள் எவை? ககக. விசுதி பெறாது உயர்திணை அஃறிணைகளில் ஆண்பால் பெண்பால்களை உணர்த்தி வரும் பெயர்களும் உண்டோ?

இருதிணைப் பொதுப்பெயர்.

உ00. தந்தை, தாய்; சாத்தன், சாத்தி; கொற்றன் கொற்றி; ஆண், பெண்; செவியிலி, செவியிலிகள்; தான், தாம் என வரும் படர்க்கைப்பெயர்கள் உயர்திணை அஃறிணை இரண்டற்கும் பொதுப்பெயர்களாம். பொதுப்பெயரெனினும், விரவுப்பெயரெனினும், பொருந்தும். உ-ம்.

தந்தையிவன்	...	} தந்தையென்பது இருதிணையண்பாற்
தந்தையிவ்வெருது	...	
தாயிவன்	...	} தாயென்பது இருதிணைப் பெண்பாற்
தாயிப்பசு	...	

சாத்தனிவன்	...	} சாத்தனென்பது இருதிணையண்பாற்	
சாத்தனிவ்வெருது	...		கும் பொதுவாயிற்று.
சாத்தியிவன்	...	} சாத்தியென்பது இருதிணைப்பெண்	
சாத்தியிப்பசு	...		பாற்கும் பொதுவாயிற்று.
கொற்றனிவன்	...	} கொற்றனென்பது இருதிணையண்பாற்	
கொற்றனிவ்வெருது	...		பாற்கும் பொதுவாயிற்று.
கொற்றியிவன்	...	} கொற்றியென்பது இருதிணைப்பெண்	
கொற்றியிப்பசு	...		பாற்கும் பொதுவாயிற்று.
ஆண் வந்தான்	...	} ஆணென்பது இருதிணையண்பாற்கும்	
ஆண் வந்தது	...		பொதுவாயிற்று.
பெண் வந்தான்	...	} பெண்ணென்பது இருதிணைப்பெண்	
பெண் வந்தது	...		பாற்கும் பொதுவாயிற்று.
செவியிலியிவன்	...	} செவியிலி யென்பது இருதிணை	
செவியிலியிவன்	...		யொருமைக்கும் பொதுவாயிற்று.
செவியிலியிவ்வெருது	...		
செவியிலியிப்பசு	...		
செவியிலிகளிவர்	...	} செவியிலிகளென்பது இருதிணைப்	
செவியிலிகளிலை	...		பன்மைக்கும் பொதுவாயிற்று.
அவன்றான்	...	} தானென்பது இருதிணை ஒருமைக்கும்	
அவடான்	...		பொதுவாயிற்று.
அதுதான்	...		
அவர்தாம்	...	} தாமென்பது இருதிணைப்பன்மைக்	
அவைதாம்	...		கும் பொதுவாயிற்று.

தாம் என்பது தாங்கள் எனவும் வரும்.

பரிகைடி வினா.—உ00. உயர்திணை அஃறிணை இரண்டற்கும் பொதுப்பெயர்கள் எவை?

இருதிணை மூலிடப் பொதுப்பெயர்.

உ05. எல்லாம் என்னும் பன்மைப்பெயர் இருதிணை மூலிடங்கட்கும் பொதுப்பெயராம்.

உ - ம். காமெல்லாம், நீரெல்லாம், அவரெல்லாம், அவை யெல்லாம்.

பரீகைடி வினா.—உ0க. எல்லாம் என்னும் பன்மைப்பெயர் எவை களுக்குப் பொதுப்பெயர்?

உயர்திணையிற் பாற் பொதுப்பெயர்

உ0உ. ஒருவர், பேதை, ஊமை என வரும் பெயர்கள் உயர்திணை யாண் பெண்ணென்னும் இருபாற்கும் பொதுப் பெயர்களாம். உ-ம்.

ஆடவருளொருவர்,	பெண்டிருளொருவர்.
பேதையவன்,	பேதையவள்.
ஊமையிவன்,	ஊமையிவள்.

ஒருவர் என்னும் பாற்பொதுப்பெயர், பொருட்கேற்ப ஒரு மைச்சொல்லைக் கொள்ளாது, ஒருவர் வந்தார் எனச் சொற்கேற்பப் பன்மைச்சொல்லையே கொண்டு முடியும். இன்னுஞ் சாத்தனார், தேவனார் என்பனவும், பொருட்கேற்ப ஒருமைச்சொல்லைக் கொள் ளாது, சொற்கேற்பப் பன்மைச்சொல்லையேகொண்டு முடியும்.

பரீகைடி வினா.—உ0உ. உயர்திணை ஆண் பெண் என்னும் இரு பாற்கும் பொதுப்பெயர்கள் எவை?

அஃறிணையிற் பாற் பொதுப்பெயர்.

உ0உ. து என்னும் ஒருமை விசுதியையாயினும், வை, அ, கள் என்னும் பன்மை விசுதிகளையாயினும் பெறாது வரும் அஃறிணைப்பெயர்களெல்லாம், அத்திணை ஒன்று, பல என்னும் இருபாற்கும் பொதுப்பெயர்களாம். இவை பால் பகாவஃறிணைப் பெயர் எனவும், அஃறிணையிற் பெயர் என வுக் கூறப்படும்.

உ - ம். யானை வந்தது,	யானை வந்தன.
மரம் வளர்ந்தது,	மரம் வளர்ந்தன.
கண் சிவந்தது,	கண் சிவந்தன.

பரீகைடி வினாக்கள்.—உ0உ. அஃறிணை ஒன்றன்பால் பலவின்பால் என்னும் இரண்டற்கும் பொதுப்பெயர்கள் எவை? இவை எப் படிப்பெயர் பெறும்?

ஆகுபெயர்.

உ0ச. ஒருபொருளின் இயற்பெயர், அப்பொருளோடு சம்பந்தமுடைய பிறிதொரு பொருளிற் குத் தொன்று தொட்டு வழங்கி வரின், அது ஆகுபெயரெனப்படும்.

உ0ரு. அவ்வாகுபெயர் பதினாறுவகைப்படும். அவை யாவன, பொருளாகுபெயர், இடவாகுபெயர், காலவாகு பெயர், சினையாகுபெயர், குணவாகுபெயர், தொழிலாகு பெயர், எண்ணலளவையாகுபெயர், எடுத்தலளவையாகு பெயர், முகத்தலளவையாகுபெயர், நீட்டலளவையாகு பெயர், சொல்லாகுபெயர், தானியாகுபெயர், கருவியாகு பெயர், காரியவாகுபெயர், கருத்தாவாகுபெயர், உவமையாகு பெயர் என்பனவாம். உ-ம்.

- (க.) தாமரைபோலுமுகம்; இங்கே தாமரையென்னு முதற்பொரு ளின் பெயர் அதன் சினையாகிய மலருக்காதலாற் பொரு ளாகு பெயர்.
- (உ.) ஊரடக்கிற்று; இங்கே ஊரென்னுமிடப்பெயர் அங்கிருக்கிற மனிதருக்காதலால் இடவாகுபெயர்.
- (ஈ.) காரறுத்தது; இங்கே காரென்னும் மழைக்காலப் பெயர் அக் காலத்தில் வினையும் பயிருக்காதலாற் காலவாகு பெயர்.
- (ஊ.) வெற்றிலைநட்டான்; இங்கே வெற்றிலையென்னுஞ் சினைப் பெயர் அதன்முதலாகிய கொடிக்காதலாற் சினையாகு பெயர்.

- (இ.) நீலஞ் சூடினான்; இங்கே நீலமென்னும் நிறக்குணப்பெயர் அந்நையுடைய சுவமைலருக்காதலாற் குணவாகு பெயர்.
- (ஈ.) வற்றலோடுண்டான்; இங்கே வற்றலென்னுந் தொழிற் பெயர் அதனைப் பொருந்திய உணவிற்காதலாற் றொழிலாகு பெயர்.
- (எ.) காலாலே நடந்தான்; இங்கே காலென்னும் எண்ணலளவைப் பெயர் அவ்வளவைக் கொண்ட உறுப்பிற்காதலால் எண்ணலளவையாகுபெயர்.
- (அ.) இரண்டுவீசை தந்தான்; இங்கே வீசையென்னும் எடுத்தலளவைப்பெயர் அவ்வளவைக் கொண்ட பொருட்காதலால் எடுத்தலளவையாகுபெயர்.
- (ஆ.) நாழியுடைந்தது; இங்கே நாழியென்னும் முகத்தலளவைப் பெயர் அவ்வளவைக் கொண்ட கருவிக்காதலால் முகத்தலளவையாகுபெயர்.
- (கௌ.) கீழைத்தடி விளைந்தது; இங்கே தடியென்னும் நீட்டலளவைப்பெயர் அதனால் அளக்கப்பட்ட விளை நிலத்திற்காதலால் நீட்டலளவையாகுபெயர்.
- (கக.) இந்நாற்குரை செய்தான்; இங்கே உரையென்னுஞ் சொல்வின் பெயர் அதன் பொருளுக்காதலாற் சொல்லாகு பெயர்.
- (கஉ.) விளக்கு முரிந்தது; இங்கே விளக்கென்னுந் தானியின் பெயர் அதற்குத் தானமாகிய தண்டிற்காதலாற்றானியாகு பெயர். தானி-தானத்திலுள்ளது. தானம்-இடம்.
- (கஊ.) திருவாசகமோதினான்; இங்கே வாசகமென்னும் கருவிப் பெயர் அதன் காரியமாகிய ஒருநூலிற்காதலாற் கருவியாகுபெயர்.
- (கச.) அலங்காரக்கற்றான்; இங்கே அலங்காரமென்னும் காரியத்தின்பெயர் அதனை யுணர்த்துதற்குக் கருவியாகிய நூலிற்காதலாற் காரியவாகுபெயர்.

- (கடு.) திருவள்ளவர் படித்தான்; இங்கே திருவள்ளவரென்னுந் கருத்தாவீன்பெயர் அவராற் செய்யப்பட்ட நூலிற்காதலாற் கருத்தாவாகுபெயர்.
- (கசு.) பாவை வந்தான்; இங்கே பாவை என்னும் உவமையின்பெயர் அதனை யுவமையாகக்கொண்ட பெண்ணுக்காதலால் உவமையாகுபெயர்.

கார் என்னும் கருநிறத்தின் பெயர், அத்நையுடைய மேகத்தை உணர்த்தும்போது ஆகுபெயர்; அம்மேகம் பெய்யும்பருவத்தை உணர்த்தும்போது இருமடியாகுபெயர்; அப்பருவத்தில் விளையும் நெற்பயிரை உணர்த்தும்போது மும்மடியாகுபெயர்.

வெற்றிலை நடடான், திருவாசகமோதினான் என்பவற்றுள், இலையென்பது வெறுமையென்னும் அடையினையும், வாசகமென்பது திருவென்னும் அடையினையும் அடுத்து, ஆகுபெயராய் வருதலால், அடையடுத்தவாகுபெயர்.

பரீகைடி வினாக்கள்.—௨௦௪. ஆகுபெயரென்பது யாது? ௨௦௫. அவ்வாகுபெயர் எத்தனை வகைப்படும்? அவை எவை?

வேற்றுமை.

௨௦௬. பெயர்களனைத்தும், முதல்வேற்றுமை, இரண்டாம்வேற்றுமை, மூன்றாம்வேற்றுமை, நான்காம்வேற்றுமை, ஐந்தாம்வேற்றுமை, ஆறாம்வேற்றுமை, ஏழாம்வேற்றுமை, எட்டாம்வேற்றுமை என எட்டுவேற்றுமைகளை யேற்கும்.

இவற்றுள், முதல்வேற்றுமை எழுவாய் எனவும், பெயர் வேற்றுமை எனவும், பெயர் பெறும். எட்டாம்வேற்றுமை வினியெனவும் பெயர் பெறும்.

௨௦௭. முதல்வேற்றுமையினது உருபாவது திரிபில்லாத பெயரேயாம்.

இது வினையையும், பெயரையும், வினாவையுங்கொள்ளும்.

உ - ம். சாத்தன் வந்தான், சாத்தனிவன், சாத்தன் யார்.

வேற்றுமையுருபினாலே கொள்ளப்படுஞ்சொல், முடிக்குஞ்சொல் எனவும், பயனிலை எனவும் பெயர் பெறும்.

இத்திரிபில்லாத பெயர், தானே தன் பொருளை வினை முதற்பொருளாக வேறுபடுத்தும். அப்படி வேறுபட்ட வினைமுதற்பொருளே இதன்பொருளாம்.

வினைமுதல், கருத்தா, செய்பவன் என்பன ஒரு பொருட்சொற்கள்.

இவ்வெழுவாய்க்கு வேறுருபு இல்லையாயினும், ஆனவன், ஆகின்றவன், ஆவான், என்பவன் முதலிய ஐம்பாற்சொற்களுள் சிறுபான்மை சொல்லுருபாக வரும்.

உ - ம். சாத்தனாவன் வந்தான்.

சாத்தியானவன் வந்தான்.

சாத்தரானவர் வந்தார்.

மரமானது வளர்ந்தது.

மரங்களானவை வளர்ந்தன.

மற்றவைகளும் இப்படியே.

உ0அ. இரண்டாம் வேற்றுமையினது உருபு ஐ யொன்றேயாம்.

இது வினையையும், வினைக்குறிப்பையும் கொள்ளும்.

இவ்வையுருபு, தன்னையேற்ற பெயர்ப்பொருளைச்செயப்படுபொருளாக வேறுபடுத்தும். அப்படி வேறுபட்ட செயப்படுபொருளே இவ்வுருபின் பொருளாம்.

செயப்படுபொருள், கருமம், காரியம் என்பன ஒரு பொருட்சொற்கள்.

அச்செயப்படுபொருளானது, ஆக்கப்படுபொருள், அழிக்கப்படுபொருள், அடையப்படுபொருள், நீக்கப்படுபொருள், ஒக்கப்படுபொருள், உடைமைப்பொருள் முதலியனவாகப், பலதிறப்படும்.

(உதாரணம்.)

குடத்தை வனைந்தான் ... ஆக்கப்படுபொருள்.

கோட்டையையிடித்தான் ... அழிக்கப்படுபொருள்.

ஊரை யடைந்தான் ... அடையப்படுபொருள்.

மனைவியைத் தறந்தான் ... தறக்கப்படுபொருள்.

புலியை யொத்தான் ... ஒக்கப்படுபொருள்.

பொன்னை யுடையான் ... உடைமைப்பொருள்.

உ0க. மூன்றாம் வேற்றுமையினுடைய உருபுகள் ஆல், ஆன், ஓடு, ஓடு என்பவைகளாம்.

இவை வினையைக் கொள்ளும்.

இவ்வுருபுகளுள், ஆல், ஆன் என்னும் இரண்டுருபுகளும், தம்மையேற்ற பெயர்ப்பொருளைக் கருவிப்பொருளாகவும், கருத்தாப்பொருளாகவும், வேறுபடுத்தும். அப்படி வேறுபட்ட கருவிப்பொருளுந் கருத்தாப்பொருளும் இவ்வுருபுகளின் பொருள்களாம். கருவி, காரணம் என்பன ஒரு பொருட்சொற்கள்.

கருவி, முதற்கருவி, துணைக்கருவி என, இருவகைப்படும். கருத்தாவும், இயற்றுதற்கருத்தா, ஏவுதற்கருத்தா என, இருவகைப்படும்.

ஓடு, ஓடு என்னும் இரண்டுருபுகளும், தம்மையேற்ற பெயர்ப்பொருளை உடனிகழ்ச்சிப் பொருளாக வேறுபடுத்தும். அப்படி வேறுபட்ட உடனிகழ்ச்சிப்பொருளே இவ்வுருபுகளின் பொருளாம்.

உதாரணம்.

மண்ணாலாகிய குடம் ...	}	முதற்கருவி.
மண்ணாலாகிய குடம் ...		
திரிகையாலாகிய குடம் ...	}	துணைக்கருவி.
திரிகையாலாகிய குடம் ...		
தச்சாலாகிய கோயில் ...	}	இயற்றாதற்கருத்தா.
தச்சாலாகிய கோயில் ...		
அரசாலாகிய கோயில் ...	}	எழுதற்கருத்தா.
அரசாலாகிய கோயில் ...		
மகனோடு தந்தை வந்தான் ...	}	உடனிகழ்ச்சிப்பொருள்.
மகனோடு தந்தை வந்தான் ...		

இவ்வுருபுகளுள், ஆல், ஆன் உருபுகள் நின்றற்குரிய விடத்துக் கொண்டென்பதும், ஒடு, ஒடு உருபுகள் நின்றற்குரியவிடத்து உடனென்பதுஞ் சொல்லுருபுகளாகவரும்.

உ - ம். வாள்சொண்டு வெட்டினான்.
தந்தையுடன் மைந்தன் வந்தான்.

உக0. நான்காம்வேற்றுமையினது உருபு குவ்வொன்று யோம்.

இது வினையையும் வினையொடு பொருந்தும் பெயரையுங் கொள்ளும்.

இக்குவ்வுருபு, தன்னையேற்ற பெயர்ப்பொருளைக்கோடற் பொருளாகவும், பகைதொடர் பொருளாகவும், நட்புத் தொடர் பொருளாகவும், தகுதியுடைப் பொருளாகவும், முதற்காரண காரியப் பொருளாகவும், நிமித்த காரணகாரியப் பொருளாகவும், முறைக்கியை பொருளாகவும், வேறுபடுத்தும். அப்படி வேறுபட்ட கோடற்பொருண் முதலியன இவ்வுருபின் பொருள்களாம்.

(உதாரணம்.)

இரப்பவர்க்குப்பொண்ணைக்கொடுத்தான் ... கோடற்பொருள்.
பாம்புக்குப் பகை கருடன் ... பகைதொடர்பொருள்.
சாத்தனுக்குத் தோழன் கொற்றன் ... நட்புத்தொடர்பொருள்.
அரசர்க்குரித் தருக்கலம் ... தகுதியுடைப்பொருள்.
குண்டலத்திற்குவைத்தபொன் ... முதற்காரணகாரியப்பொருள்.
கூலிக்கு வேலைசெய்தான் ... நிமித்தகாரணகாரியப்பொருள்.
சாத்தனுக்கு மகனிவன் ... முறைக்கியைப்பொருள்.

பொன் முதற்காரணம்; அதன் காரியங் குண்டலம். வேலை நிமித்த காரணம்; அதன் காரியங் கூலி.

குவ்வுருபு நின்றற்குரிய சிலவிடங்களிலே, பொருட்டு, நிமித்தம் என்பனவும்; குவ்வுருபின்மேல் ஆகவேன்பதுஞ் சொல்லுருபுகளாக வரும்.

உ - ம். கூழின்பொருட்டு வேலைசெய்தான்.
கூலியினிமித்தம் வேலைசெய்தான்.
கூலிக்காக வேலைசெய்தான்.

உகக. ஐந்தாம் வேற்றுமையினுடைய உருபுகள் இன், இல் என்பனவாம்.

இவை வினையையும், வினையொடுபொருந்தும் பெயரையுங் கொள்ளும்.

இவ்வுருபுகள், தம்மையேற்ற பெயர்ப்பொருளை, நீக்கப் பொருளாகவும், ஒப்புப்பொருளாகவும், எல்லைப்பொருளாகவும், ஏதுப்பொருளாகவும், வேறுபடுத்தும். அப்படி வேறுபட்ட நீக்கப் பொருண் முதலியன இவ்வுருபுகளின் பொருள்களாம். உ-ம்.

மலயின்வீழருவி	}	நீக்கப்பொருள்.
மலயின்வீழருவி		
பாலின்வெளிது கொக்கு	}	ஒப்புப்பொருள்.
பாலில்வெளிது கொக்கு		

சீர்காழியின்வடக்குச் சிதம்பரம் ... } எல்லைப்பொருள்.
 சீர்காழியில்வடக்குச் சிதம்பரம் ... }
 கல்வியினுயர்ந்தவன் கம்பன் ... } ஏதுப்பொருள்.
 கல்வியினுயர்ந்தவன் கம்பன் ... }

பாலின் வெளிது கொக்கு என்னுமிடத்து, உயர்வு கருதின், எல்லைப்பொருளாம்.

நீக்கப்பொருளினும், எல்லைப்பொருளினும், இன், இல் உருபுகளின் மேல், நின்று இருந்து என்பவை, உம் பெற்றும், பெறுதஞ் சொல்லுருபுகளாக வரும்.

உ-ம். நீக்கப்பொருள்.

ஊரின்னிறும் போயினான், ஊரின்னிறுபோயினான்.
 ஊரிலிருந்தும் போயினான், ஊரிலிருந்துபோயினான்.

எல்லைப்பொருள்.

காட்டினின்றமூர் காவதம், காட்டினின்றூர் காவதம்.
 காட்டிலிருந்துமூர் காவதம், காட்டிலிருந்துர் காவதம்.

ஒரோவிடத்து எல்லைப்பொருளிலே, காட்டிலும்,பார்க்கிலும் என்பவைகள், முன் ஐகாரம் பெற்றுச் சொல்லுருபுகளாக வரும்.

உ-ம். அவனைக்காட்டிலும் பெரியனீவன்.

இவனைப்பார்க்கிலுஞ் சிறியனவன்.

உகஉ. ஆறும் வேற்றுமையினுடைய உருபுகள் அது,

ஆது, அ என்பனவாம்.

இவைகளுள், அது, ஆது உருபுகள் அஃறிணையொருமைப் பெயரையும், அ உருபு அஃறிணைப்பன்மைப் பெயரையும் கொள்ளும்.

உ-ம். சாத்தனது கை, தனதுகை, தன கைகள்.

இவ்வுருபுகள், தம்மையேற்ற பெயர்ப்பொருளை, வருமொழிப்பொருளாகிய தற்கிழமைப்பொருளோடும் பிறிதின் கிழமைப் பொருளோடுஞ் சம்பந்தமுடைய பொருளாக, வேறுபடுத்தும். அப்படி வேறுபட்ட சம்பந்தப் பொருளை இவ்வுருபுகளின் பொருளாம்.

தற்கிழமைப்பொருளாவது, தன்னை ஒற்றுமையுடைய பொருள். அது, உறுப்பும், பண்பும், தொழிலும், ஒன்றன் கூட்டமும், பலவின் கூட்டமும், ஒன்றுதிரிந் தொன்றாயதும் என அறுவகைப்படும்.

(உதாரணம்.)

சாத்தனது கை	...	உறுப்புத்தற்கிழமை.
சாத்தனது கருமை	...	பண்புத்தற்கிழமை.
சாத்தனது வரவு	...	தொழிற்றற்கிழமை.
நெல்லது குப்பை	...	ஒன்றன் கூட்டத் தற்கிழமை.
சேனையது தொகுதி	...	பலவின் கூட்டத் தற்கிழமை.
மஞ்சனது பொடி	...	ஒன்றுதிரிந் தொன்றாயதன் றற் [கிழமை.

பிறிதின் கிழமைப் பொருளாவது, தன்னின் வேறாய பொருள். அது, பொருள், இடம், காலம் என மூவகைப்படும்.

(உதாரணம்.)

முருகனது வேல்	...	பொருட்பிறிதின் கிழமை.
முருகனது மலை	...	இடப்பிறிதின் கிழமை.
மாரனது வேனில்	...	காலப்பிறிதின் கிழமை.

இவ்வுருபுகள் நின்றற்குரிய இடங்களில், உடைய என்பது சொல்லுருபாக வந்து, இருதீணையொருமை பன்மைப் பெயர்களை யுங் கொள்ளும்.

உ-ம். சாத்தனுடைய புதல்வன், சாத்தனுடைய புதல்வர்.
 சாத்தனுடைய வீடு, சாத்தனுடைய வீடுகள்.

சிறுபான்மை அதுவுருபு, அரன்த தோழன், சினதடியா ரொடல்லால் என உயர்திணையொருமை பன்மைப்பெயர்களை யுக் கொள்ளுமென வறிக.

இவ்வீடெனது, அத்தோட்டமவனது என வருவனவற்றில் எனது, அவனது என்பன, தவ்விகுதியும் அகரச்சாரியையும் பெற்று சிந்தகுறிப்புவினைமுற்று. எனது போயிற்று, அவனை தவாக்கினென் என வருவனவற்றில், எனது, அவனது என்பன, மேற்குறியபடிவந்த குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். இங்ஙன மன்றி, இவ்வீடங்களில் வரும் அது என்பது ஆரும்வேற்றுமையுரு பன்று.

உகக. ஏழாம்வேற்றுமையினுடைய உருபுகள், கண், இல், உள், இடம் முதலியனவாம்.

இவை வினையையும், வினையொடு பொருந்தும், பெய ரையுக் கொள்ளும்.

இவ்வுருபுகள், தம்மையேற்றபொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் அறுவகைப்பெயர்ப் பொருளையும், வருமொழிப்பொருளாகிய தற்கிழமைப் பொருளுக்காயினும், பிறித்கிழமைப் பொருளுக்காயினும், இடப்பொருளாக, வேறுபடுத்தும். அப்படி வேறுபட்ட இடப்பொருளே இவ்வுருபுகளின் பொருளாம்.

(உதாரணம்.)

மணியின்கணிருக்கின்றதொளி	... தற்	} பொருளிட
பனை பின் கண்வாழ்கின்றதன் தில்	... பிறி	
ஊரின் கணிருக்குமில்லம்	... தற்	} இடமிடமாயி
ஆகாயத்தின்கட்பறக்கின்றது பருந்து	... பிறி	
கானின்கணழிகையுள்ளது	... தற்	} காலமிடமாயி
வேளிர்கட்பாதிரிபூக்கும்	... பிறி	
கையின்கணுள்ளது விரல்	... தற்	} சினைமிடமாயி
கையின்கண் விளக்குகின்றது கடகம்	... பிறி	

சுறுப்பின்கண் மிக்குள்ளதழகு	... தற்	} குணமிடமா
இளமையின்கண் வாய்த்தது செவ்வம்	... பிறி	
ஆடற்கண்ணுள்ளது சதி	... தற்	} தொழிலிட
ஆடற்கட்பாடப்பட்டது பாட்டு	... பிறி	

மற்றவைகளும் இப்படியே.

உகச. எட்டாம் வேற்றுமையினுடைய உருபுகள், படர்க்கைப்பெயரிற்றில் ஏ, ஓ மிகுதலும், அவ்விற்று திரித லும், கெடுதலும், இயல்பாதலும், சற்றயலெழுத்துத் திரிதலுமாம்.

இவை ஏவல்வினையைக் கொள்ளும்.

இவ்வுருபுகள், தம்மையேற்ற பெயர்ப்பொருளை, முன் னிலையின் விளிக்கப்படுபொருளாக, வேறுபடுத்தும். அப்படி வேறுபட்ட விளிக்கப்படுபொருளே இவ்வுருபுகளின் பொரு ளாம். விளித்தல் - அழைத்தல்.

(உதாரணம்.)

சாத்தனே கோளாய்	ஏ	மிகுத்தது.
அப்பனே உண்ணாய்	ஓ	மிகுத்தது.
வேனிலாய் கூறாய்	சுறு	திரித்தது.
தோழ சொல்லாய்	சுறு	கெட்டது.
பிதா வாராய்	சுறியல்பாயிற்று.	
மக்காள் கூறிர்	சற்றயலெழுத்துத்	திரித்தது.

உகரு. நாமன், நாமள், நாமர் என்னும் சினைப்பெயர்க ளும், எவன் முதலிய வினாப்பெயர்களும், அவன் முதலிய சுட்டுப்பெயர்களும், தான், தாம் என்னும் பொதுப்பெயர் களும், மற்றையான், பிறன் முதலிய மற்றப்பிற என்பன அடியாகவரும் பெயர்களும் விளி கொள்ளாப்பெயர்களாம்.

உகக. சிறுபான்மை ஒருவேற்றுமையுருபு நின்றற்குரி யவிடத்தே, மற்றொரு வேற்றுமையுருபு மயக்கிவரும்.

வரின், அவ்வுருபைப் பொருளுக்கியைந்த உருபாகத்திரித்துக் கொள்ளவேண்டும். உ-ம்.

ஆலத்திலைமிர்தாக்கிய கோள்; இங்கே ஐயுருபு நிறற்குரிய விடத்தில் ஆலுருபு மயங்கிற்று.

காலத்தினூற் செய்த நன்றி; இங்கே கண்ணுருபு நிறற்குரிய விடத்தில் ஆலுருபு மயங்கிற்று.

நாகுவேயொடு நக்கு வீங்கு தோள்; இங்கே ஐயுருபு நிறற்குரிய விடத்தில் ஒடுவுருபு மயங்கிற்று.

ஈசற்சியான் வைத்த வன்பு; இங்கே கண்ணுருபு நிறற்குரிய விடத்திற் குவ்வுருபு மயங்கிற்று.

உகௌ. ஒரு வேற்றுமைப்பொருள் மற்றொரு வேற்றுமை யுருபோடுந் தகுதியாக வருதலும் உண்டு. உ-ம்.

சாத்தனோடு சேர்ந்தான்; இங்கே செய்யப்படுபொருள் மூன்றனுரு போடு வந்தது.

மதுரையை நீங்கினான்; இங்கே நீக்கப்பொருள் இரண்டனுருபோடு வந்தது.

சீர்காழிக்கு வடக்குச் சிதம்பரம்; இங்கே எல்லைப்பொருள் மூன்றனுருபோடு வந்தது.

வழியைச் சென்றான்; இங்கே இடப்பொருள் இரண்டனுருபோடு வந்தது.

இன்னும் இப்படி வருவனவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்தறிந்து கொள்க.

பிரிகை வினாக்கள்.—உ0௬. பெயர்களினுத்தம் எத்தனைவேற்றுமைகளை ஏற்கும்? முதல்வேற்றுமை எப்படிப் பெயர்பெறும்? எட்டாம் வேற்றுமை எப்படிப் பெயர்பெறும்? உ0௭. முதல் வேற்றுமையினது உருபுயாது? வேற்றுமைபுருபிலுலே கொள்ளப்படுஞ் சொல் எப்படிப் பெயர் பெறும்? எழுவாய் வேற்றுமை யுருபு எச்சொற்களைப் பயனிலையாகக் கொள்ளும்? எழுவாயுருபுக்குப் பொருள் என்னை? வினாமுதற்குப் பரிபாய நாமங்கள் எவை? எழுவாய்க்கு எவை சொல்லுருபாக வரும்? உ0௮.

இரண்டாம் வேற்றுமையினது உருபு யாது? இவ்வையுருபு எவைகளைப் பயனிலையாகக் கொள்ளும்? ஐயுருபுக்குப் பொருள் என்னை? செய்யப்படு பொருட்டுப் பரிபாய நாமங்கள் எவை? செய்யப்படுபொருள் எத்தனை வகைப்படும்? உ0௯. மூன்றாம் வேற்றுமையினுடைய உருபுகள் எவை? இம்மூன்றாம் வேற்றுமைபுருபுகள் எத்தனைப் பயனிலையாகக் கொள்ளும்? இவைகளுள், ஆல், ஆன் என்னும் இரண்டுருபுகளுக்கும் பொருள் என்னை? கருவியென்பதற்குப் பரிபாய நாமம் எது? கருவி எத்தனைவகைப்படும்? கருத்தா எத்தனைவகைப்படும்? ஒடு, ஒடு என்னும் இரண்டுருபுகளுக்கும் பொருள் என்னை? ஆல், ஆன் உருபுகள் நிறற்குரியவிடத்து எது சொல்லுருபாக வரும்? ஒடு, ஒடு உருபுகள் நிறற்குரியவிடத்து எது சொல்லுருபாக வரும்? உக0. நான்காம் வேற்றுமையினது உருபு யாது? இக்குவ்வுருபு எவைகளைப் பயனிலையாகக்கொள்ளும்? குவ்வுருபுக்குப் பொருள் என்னை? குவ்வுருபு நிறற்குரியவிடத்தே எவை சொல்லுருபுகளாக வரும்? உக௧. ஐந்தாம் வேற்றுமையினுடைய உருபுகள் யாவை? இவ்வைந்தாம் வேற்றுமைபுருபுகள் எவைகளைப் பயனிலையாகக் கொள்ளும்? ஐந்தாம் வேற்றுமைபுருபுகளுக்குப் பொருள் என்னை? நீக்கப் பொருளினும் எல்லைப்பொருளினும் எவை சொல்லுருபுகளாக வரும்? எல்லைப்பொருளிலே வேறு சொல்லுருபுகள் வாராவோ? உக௨. ஆறாம்வேற்றுமையினுடைய உருபுகள் யாவை? இவ்வாரும் வேற்றுமைபுருபுகள், எவ்வெவை எவ்வெச்சொல்லைப் பயனிலையாகக் கொள்ளும்? ஆறாம் வேற்றுமை புருபுகளுக்குப் பொருள் என்னை? தற்கிழமைப் பொருளாவது யாது? அத்தற்கிழமைப்பொருள் எத்தனைவகைப்படும்? பிரிதின்கிழமைப் பொருளாவது யாது? அப்பிரிதின்கிழமைப்பொருள் எத்தனை வகைப்படும்? ஆறாம் வேற்றுமைபுருபுகள் நிறற்குரிய இடங்களில் எது சொல்லுருபாக வரும்? அது வுருபு உயர்திணையொருமை பன்மைப் பெயர்களாகக் கொள்ளுதலில்லையோ? இவ்வீடெனது, அத்தோட்டமவனது என வருவனவற்றில் அது என்பது ஆறாம் வேற்றுமை புருபுதானோ? உக௩. ஏழாம் வேற்றுமையினுடைய உருபுகள் யாவை? ஏழாம் வேற்றுமைபுருபுகள் எவைகளைப்

பயனிலையாகக் கொள்ளும்? ஏழாம் வேற்றுமை புருபுகளுக்குப் பொருள் என்ன? உகச. எட்டாம் வேற்றுமையினுடைய உருபுகள் யாவை? எட்டாம் வேற்றுமை புருபுகள் எதனைப் பயனிலையாகக் கொள்ளும்? எட்டாம் வேற்றுமைபுருபுகளுக்குப் பொருள் என்ன? உகசி. இவ்விளிபுருபுகளை ஏலாப் பெயர்களும் உளவோ? உகக. ஒரு வேற்றுமைபுருபு நிற்பற்குரியவிடத்தே மற்ரொரு வேற்றுமைபுருபு மயங்கிவருதல் உண்டோ? உகஎ. ஒருவேற்றுமைப்பொருள் மற்ரொரு வேற்றுமைபுருபோடுந் தகுதியாக வருதலும் உண்டோ?

பெயர்கள் உருபேற்கு முறை.

உகஅ. ஐ முதலிய உருபேற்குமிடத்து, யான், நான் என்னுந் தன்மை யொருமைப் பெயர்கள், என்னெனவும், யாம், நாம், யாங்கள், நாங்கள் என்னுந் தன்மைப் பன்மைப்பெயர்கள், எம், நம் எங்கள், நங்கள் எனவும் விகாரப்பட்டுவரும்.

உ - ம். என்னை, என்மை, நன்மை, எங்களை, நங்களை. மற்ரைபுருபுகளோடும் இப்படியே யொட்டுக.

நீ என்னும் முன்னிலையொருமைப்பெயர், நின், உன் எனவும், நீர் முதலிய முன்னிலைப்பன்மைப்பெயர்கள், தம், உம் எனவும், நீங்கள் என்னும் முன்னிலைப்பன்மைப் பெயர், தங்கள், உங்கள் எனவும், விகாரப்பட்டு வரும்.

உ - ம். நின்னை, உன்னை, நன்மை, உன்மை, நங்களை, உங்களை. மற்ரைபுருபுகளோடும் இப்படியே யொட்டுக.

தான், தாம், தாங்கள் என்னும் படர்க்கைப்பெயர்கள், தன், தம், தங்கள் என விகாரப்பட்டு வரும்.

உ - ம். தன்னை, தன்மை, தங்களை. மற்ரைபுருபுகளோடும் இப்படியே யொட்டுக.

இவைகளுள்ளே தனிக்குற்ரொற்றிறுதியாக நின்ற பெயர்களோடு குவ்வுருபு புணருமிடத்து, ஈடுவே அகரச்சாரியை

தோன்றும். இச்சாரியை அகரத்தின்முன்னும், ஆறனுருபுகளின் முன்னும், தனிக்குற்ரொற்று இரட்டாவாம்.

உ - ம். தனக்கு, தனது, தனது, தன்.

உகக. உயிரையும், மெய்யையும், குற்றியலுகரத்தையும் ஈறாகவுடைய பெயர்ச்சொற்கள், இன்னுருபொழிந்த உருபுகளை ஏற்குமிடத்துப், பெரும்பாலும் இன்சாரியை பெறும். உஉம்.

கிளியினை,	பொன்னினை,	நாகினை.
கிளியினால்,	பொன்னினால்,	நாகினால்.
கிளியிற்கு,	பொன்னிற்கு,	நாகிற்கு.
கிளியினது,	பொன்னினது,	நாகினது.
கிளியின்கண்,	பொன்னின்கண்,	நாகின்கண்.

இப்பெயர்கள், குவ்வுருபேற்குமிடத்துக் கிளியினுக்கு, நாகினுக்கு என இன்சாரியையோடு உகரச்சாரியையும், பொன்னுக்கு, மன்னுக்கு என இன்சாரியையேயன்றி உகரச்சாரியையும், பெறாமெனவுக் கொள்க. மற்றவைகளும் இப்படியே வரும்.

உஉ௦. ஆ, மா, கோ என்னும் இம்முன்று பெயர்களும், உருபேற்குமிடத்து, இன்சாரியையேயன்றி, னகரச்சாரியையும் பெறும். குவ்வுருபிற்கு னகரச்சாரியையோடு உகரச்சாரியையும், னகரச்சாரியையின்றி உகரச்சாரியையும் வரும்.

உ - ம். ஆவினை,	ஆனை.
ஆவினால்,	ஆனால்.
ஆவிற்கு,	ஆனுக்கு; ஆவுக்கு.
ஆவின்,	ஆனின்.
ஆவினது,	ஆனது.
ஆவின்கண்,	ஆன்கண்.

மா, கோ என்பவற்ரேடும் இப்படியே யொட்டுக. இங்கே மா - விலக்கு. கோ - அரசன்.

உஉக. அது, இது, உது என்னுஞ் சட்டுப்பெயர்களும், எது, ஏது, யாது என்னும் வினாப்பெயர்களும், உருபேற்குமிடத்து, அன்சாரியையும், சிறுபான்மை இன்சாரியையும் பெறும்.

உ - ம். அதனை, அதனால், அதினால்.
 இதனை, இதனால், இதினால்.
 எதனை, எதனால், எதினால்.
 மற்றவைகளும் இப்படியே.

இவை, சிறுபான்மை, அதை, இதை, எதை எனச் சாரியை பெறாதும், வரும்.

உஉஉ. அவை, இவை, உவை, எவை, கரியவை, நெடியவை முதலிய ஐகாவீற்றலினைப் பன்மைப்பெயர்கள், உருபேற்குமிடத்து, ஈற்றைகாங்கெட்டு, அற்றுச்சாரியை பெறும். நான்கனுருபும் ஏழனுருபும் ஏற்குமிடத்து, அற்றுச்சாரியைமேல் இன்சாரியையும் பெறும். உ-ம்.

அவற்றை. அவற்றை. கரியவற்றை.
 அவற்றால். அவற்றால். கரியவற்றால்.
 அவற்றிற்கு. அவற்றிற்கு. கரியவற்றிற்கு.
 அவற்றின். அவற்றின். கரியவற்றின்.
 அவற்றது. அவற்றது. கரியவற்றது.
 அவற்றின்கண். அவற்றின்கண். கரியவற்றின்கண்.

மற்றவைகளும் இப்படியே.

உஉக. பல, சில, சிறிய, பெரிய, அரிய முதலிய அகாவீற்றலினைப்பன்மைப்பெயர்களும், யா என்னும் அலினைப்பன்மைவினாப்பெயரும், உருபேற்குமிடத்து, அற்றுச்சாரியைபெறும். நான்கனுருபும் ஏழனுருபும் ஏற்குமிடத்து, அற்றுச்சாரியைமேல் இன்சாரியையும் பெறும்.

உ - ம். பலவற்றை. சிறியவற்றை. யாவற்றை.
 பலவற்றால். சிறியவற்றால். யாவற்றால்.
 பலவற்றிற்கு. சிறியவற்றிற்கு. யாவற்றிற்கு.
 பலவற்றின். சிறியவற்றின். யாவற்றின்.

பலவற்றது. சிறியவற்றது. யாவற்றது.
 பலவற்றின்கண். சிறியவற்றின்கண். யாவற்றின்கண்.

மற்றவைகளும் இப்படியே.

உஉச. மகாவீற்றுப் பெயர்ச் சொற்கள், உருபேற்குமிடத்து, அத்துச்சாரியை பெறும்; பெறுமிடத்து, ஈற்றுமகாமுஞ் சாரியைமுதல் அகாமுங் கெடும். சிலவிடத்து அவ்வத்துச்சாரியையின்மேல் இன்சாரியையும் பெறும்.

உ - ம். மரத்தை. மரத்தினை.
 மரத்தால். மரத்தினால்.
 மரத்துக்கு. மரத்திற்கு.
 மரத்தின். —————
 மரத்தது. மரத்தினது.
 மரத்துக்கண். மரத்தின்கண்.

உஉரு. எல்லாமென்னும் பெயர், அலினைப்பொருளில் உருபேற்குமிடத்து, ஈற்றுமகாங்கெட்டு, அற்றுச்சாரியையும், உருபின்மேல் முற்றும்மையும் பெறும்; உயர்திணைப்பொருளில் உருபேற்குமிடத்து, நம்முச்சாரியையும், உருபின்மேல் முற்றும்மையும் பெறும்.

உ - ம். எல்லாவற்றையும். எல்லாவற்றாலும்.
 எல்லாநம்மையும். எல்லாநம்மாலும்.

எல்லாநம்மையும் என்பது உயர்திணைத்தன்மைப்பன்மை.

உஉசு. உருபேற்குமிடத்து, எல்லாரென்பது, தம்முச்சாரியையும், எல்லீரென்பது, தம்முச்சாரியையும் பெற்று, உருபின்மேல் முற்றும்மையும் பெறும்.

உ - ம். எல்லார் தம்மையும். எல்லீர் தம்மையும்.
 எல்லார் தம்மாலும். எல்லீர் தம்மாலும்.

எல்லாரையும், எல்லாராலும். எ-ம். எல்லீரையும், எல்லீராலும். எ-ம். சாரியை பெறாதும் வரும்.

உஉஎ. இவ்வாறு உருபு புணர்ச்சிக்குக் கூறியமுடிபுகள் உருபு தொக்க பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும், வரும்.

உ-ம். என்னை, எங்கை, எங்கள் கை, நங்கை, நங்கள் கை, நீன்னை, உன்னை, நுங்கை, நுங்கள் கை, உங்கை, உங்கள் கை, தன்னை, தங்கை, தங்கள் கை. எ-ம். கிளியின் கால், கொக்கின் கண், ஆவின் கொம்பு, பலவற்றுக்கோடு, மரத்துக்கிளை, எல்லாவற்றுக்கோடும். எ-ம். வரும்.

பரீகை வினாக்கள்.—உகஅ. ஐ முதலிய உருபேற்குமிடத்து, தன்மைப் பெயர்கள் எப்படி விகாரப்பட்டு வரும்? முன்னிலைப் பெயர்கள் எப்படி விகாரப்பட்டு வரும்? தான், தாம், தாங்கள் என்னும் படர்க்கைப் பெயர்கள் எப்படி விகாரப்பட்டு வரும்? இவைகளுள்ளே, தனிக்குற்றொற்றியாக நின்ற பெயர்களோடு நான்னருபும் ஆறனுருபுகளும் புணருமிடத்து எப்படியாகும்? உகக. உயிரையும், மெய்யையும், குற்றியலுகரத்தையும் ஈருகவுடைய பெயர்ச்சொற்கள் உருபேற்குமிடத்து எப்படியாம்? உஉ௦. ஆ, மா, கோ என்னும் பெயர்கள், உருபேற்குமிடத்து இன்சாரியையென்றி, வேறுசாரியையும் பெறாமோ? உஉக. அது, இது, உது என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர்களும், எது, ஏது, யாது என்னும் வினாப்பெயர்களும் உருபேற்குமிடத்து எப்படியாம்? உஉஉ. அவை, இவை, உவை, எவை, கரியவை, கொடியவை முதலிய ஐகாரவீற்றொற்றினைப் பன்மைப் பெயர்கள் உருபேற்குமிடத்து எப்படியாம்? உஉ௩. பல, சில, சிறிய, பெரிய, அரிய முதலிய அகரவீற்றொற்றினைப் பன்மைப் பெயர்களும், யா வென்னும் அஃறிணைப் பன்மை வினாப்பெயரும் உருபேற்குமிடத்து எப்படியாம்? உஉ௪. மகரவீற்றுப்பெயர்கள் உருபேற்குமிடத்து எப்படியாம்? உஉ௫. எல்லாமென்னும் பெயர் அஃறிணைப் பொருளில் உருபேற்குமிடத்து எப்படியாம்? உயர்திணைப் பொருளில் உருபேற்குமிடத்து எப்படியாம்? உஉ௬. உருபேற்குமிடத்து எல்லார் என்பது எப்படியாம்? எல்லீர் என்பது எப்படியாம்? உஉ௭. இவ்வாறு உருபு புணர்ச்சிக்குக்கூறிய முடிபுகள், உருபு தொக்க பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும் வருமோ?

பெயரியன் முற்றிற்று.

—o—o—o—

உ. வினையியல்.

உஉஅ. வினைச்சொல்லாவது, பொருளினது புடைபெயர்ச்சியை உணர்த்துஞ் சொல்லாம்.

புடைபெயர்ச்சியெனினும், வினைநிகழ்ச்சியெனினும் பொருள்தம். வினை, தொழில் என்பவை ஒருபொருட்சொற்கள்.

பரீகை வினாக்கள்.—உஉஅ. வினைச்சொல்லாவது புடைபெயர்ச்சியென்பது என்னை? வினைக்குப்பரியாய் நாமம் என்னை?

வினைநிகழ்ச்சிக்குக் காரணம்.

உஉக. வினையானது, வினைமுதல், கருவி, இடம், செயல், காலம், செய்யப்படுபொருள் என்னும் இவ்வாறுங் காரணமாகவேனும், இவற்றுட் பல காரணமாகவேனும், நிகழும். உ-ம்.

வினந்தான், இத்தெரிநிலைவினை, வினைமுதன்முதலிய ஆறும் காரணமாக, வந்தது. வினைமுதல் குயவன்; முதற்கருவி மன்; துணைக்கருவி தண்டசக்கர முதலியன்; இடம் வினை தற்கு ஆதாரமாகிய இடம்; செயல் வினைதற்கு முதற்காரணமாகிய செய்கை; காலம் இறந்தகாலம்; செய்யப்படுபொருள் குட முதலியன்.

இருந்தான்; இத்தெரிநிலைவினை, செய்யப்படு பொருளொழிந்த ஐந்துக் காரணமாக வந்தது.

உடையன்; இக்குறிப்புவினை, வினைமுதன் முதலிய ஆறும் காரணமாக, வந்தது.

குழையன்; இக்குறிப்புவினை, கருவிபுஞ் செயப்படுபொருளு மொழிந்த காண்கும் காரணமாக, வந்தது.

உஉ௦. வினைமுதன் முதலிய ஆறனுள்ளே, தெரிநிலை வினைமுற்றின்கண், வினைமுதலுஞ் செயலுங்காலமுமாகிய மூன்றும் வெளிப்படையாகவும், மற்றை மூன்றுங் குறிப்பாகவுந் தோன்றும்.

தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்ச வினையெச்சங்களின்கண் செயலும் காலமுமாகிய இரண்டும் வெளிப்படையாகவும், மற்றை நான்கும் குறிப்பாகவுந் தோன்றும்.

வினைமுதல், பால் காட்டும் விசுவயிதிலும், செயல், பகுதியினாலும், காலம், இடைநிலையும் விசுவயிதிலும் விகாரப் பட்டபகுதியுமாகிய மூன்றனுள் ஒன்றினாலும் தோன்றும். எச்சவினைகட்குப் பால்காட்டும் விசுவயிதின்மையால், அவற்றின் வினைமுதல் வெளிப்படத் தோன்றாதாயிற்று. உ-ம்.

உண்டான்: இத்தெரிநிலைவினைமுற்றிலே, பகுதியாற் செயலும், இடைநிலையாற் காலமும், விசுவயிதால் வினைமுதலும் வெளிப்படையாகவும், மற்றவை குறிப்பாகவுந் தோன்றின.

உண்ட; இத்தெரிநிலை வினைப்பெயரெச்சத்திலே, பகுதியாற் செயலும், இடைநிலையாற் காலமும் வெளிப்படையாகவும், மற்றவை குறிப்பாகவுந் தோன்றின.

உண்டு; இத்தெரிநிலைவினையெச்சத்திலே, பகுதியாற் செயலும், இடைநிலையாற் காலமும் வெளிப்படையாகவும், மற்றவை குறிப்பாகவுந் தோன்றின.

உடக. வினைக்குறிப்பு முற்றின்கண் வினைமுதன்மாதிரம் வெளிப்படையாகவும், மற்றவையெல்லாந் குறிப்பாகவுந் தோன்றும்.

வினைக்குறிப்புப் பெயரெச்ச வினையெச்சங்களின்கண், வினைமுதன் முதலியவெல்லாந் குறிப்பாகவே தோன்றும்.

உ-ம். கரியன்; இக்குறிப்புவினைமுற்றிலே, விசுவயிதால் வினைமுதல் வெளிப்படையாகவும், மற்றவையெல்லாந் குறிப்பாகவுந் தோன்றின.

கரிய; இக்குறிப்புவினைப்பெயரெச்சத்திலே, வினைமுதன் முதலியவெல்லாந் குறிப்பாகவே தோன்றின.

இன்றி; இக்குறிப்புவினை வினையெச்சத்திலே, வினைமுதன் முதலியவெல்லாந் குறிப்பாகவே தோன்றின.

பரிகைடி வினாக்கள்.—உடக. வினையானது ஏவை காரணமாக நிகழும்? உடக0. தெரிநிலைவினைமுற்றின்கண் வினைமுதன் முதலிய ஆறும் எப்படித் தோன்றும்? தெரிநிலைவினைப்பெயரெச்ச வினையெச்சங்களின்கண் வினைமுதன் முதலிய ஆறும் எப்படித் தோன்றும்? வினைமுதல், செயல், காலம் என்னும் மூன்றும் எவ்வெவ்வுறுப்புக்களினாலே தோன்றும்? யாது காரணத்தால் எச்சவினைகளில் வினைமுதல் வெளிப்படத் தோன்றாதாயிற்று? உடக. வினைக்குறிப்புமுற்றின் கண் வினைமுதன் முதலிய ஆறும் எப்படித் தோன்றும்? வினைக்குறிப்புப் பெயரெச்ச வினையெச்சங்களின்கண் வினைமுதன் முதலிய ஆறும் எப்படித் தோன்றும்.

காலம்.

உடக. காலம், இறப்பு; நிகழ்வு, எதிர்வு என மூவகைப்படும்.

இறப்பாவது தொழிலது கழிவு. நிகழ்வாவது தொழில் தொடங்கப்பட்டு முற்றுப்பெறாத நிலைமை. எதிர்வாவது தொழில் பிறவாமை.

பரிகைடி வினாக்கள்—உடக. காலமாவது யாது? இறப்பாவது யாது? நிகழ்வாவது யாது? எதிர்வாவது யாது?

வினைச்சொற்களின் வகை.

உடக. இக்காலத்தோடு புலப்படுவனவாகிய வினைச்சொற்கள், தெரிநிலைவினையுந் குறிப்புவினையும் என இருவகைப்படும்.

உடக. தெரிநிலைவினையாவது, காலங்காட்டும் உறுப்புண்மையினாலே, காலம் வெளிப்படத் தெரியும்படி நிற்கும் வினையாம். உ-ம்.

நடந்தான்; இது தகரவிடைசிலையினால் இறந்தகாலம் வெளிப்படத் தெரியும்படி நின்றவினாலே, தெரிசிலைவினை.

உண்கும்; இது, கும் வீகுதியினால் எதிர்காலம் வெளிப்படத் தெரியும்படி நின்றவினாலே, தெரிசிலைவினை.

பெற்றான்; இது, பெறு பெற்று என விசாரப்பட்டு நின்ற பகுதியினால் இறந்தகாலம் வெளிப்படத் தெரியும்படி நின்றவினாலே, தெரிசிலைவினை.

தெரிசிலைவினைகள் தோன்றுதற்குரிய முதனிலையடிகள் இவை யென்பது பதவியலில் நார்பத்தாரும் வசனத்திற் கூறப்பட்டது.

உகரு. குறிப்புவினையாவது, காலங்காட்டும் உறுப்பின்மையினாலே, காலம் வெளிப்படத் தெரிதலின்றிச் சொல்லுவோனது குறிப்பினாலே தோன்றும்படி, நிற்கும் வினையாம். உ-ம்.

பொன்னன்; இது, பொன்னையுடையனாயினான் என இறந்த காலம் கருதியாயினும், பொன்னையுடையனாகினான் என நிகழ்காலம் கருதியாயினும், பொன்னையுடையனாவான் என எதிர்காலம் கருதியாயினும் தன்னை ஒருவன் சொல்ல, அக்காலம் அவனது குறிப்பாற்கேட்போனுக்குத் தோன்றும்படி நின்றவினாலே, குறிப்புவினை.

பொன்னன் என்பது, பொன்னுடைமை காரணமாக ஒருவனுக்குப் பெயராய் நின்ற, எழுவாய் முதலிய வேற்றுமைபுருபேற்கும்போது பெயர்ச்சொல்; முக்காலம் பற்றிப் புடைபெயரும் ஒருவனது வினைநிகழ்ச்சியை உணர்த்திப் பெயர்க்குப் பயனிலையாய் வரும்போது குறிப்புவினை முற்றுச்சொல்; அவ்வகை வினைமுற்றும் நின்ற பின் அவ்வினைநிகழ்ச்சி காரணமாக அவனுக்குப் பெயராகி எழுவாய் முதலிய வேற்றுமைபுருபேற்கும்போது குறிப்புவினையா லினையும் பெயர்.

குறிப்புவினைகள் தோன்றுதற்குரிய முதனிலையடிகள் இவை யென்பது பதவியலில் நார்பத்த நான்காம் வசனத்திற் கூறப் பட்டது.

உகசு. தெரிநிலைவினை குறிப்புவினை என்னும் இரண்டும், முற்றும், பெயரொச்சமும், வினையெச்சமும் என மும் மூன்று வகைப்படும். எனவே தெரிநிலைவினைமுற்றும், தெரிநிலை வினைப்பெயரொச்சமும், தெரிநிலைவினை வினையெச்சமும், குறிப்பு வினைமுற்றும், குறிப்புவினைப்பெயரொச்சமும், குறிப்பு வினை வினையெச்சமும் என, வினைச்சொற்கள் அறு வகையாயின.

உகஎ. இவ்வறுவகை வினைச்சொற்களும், உடன்பாட்டிலும், எதிர்மறையிலும்; வரும்.

உடன்பாட்டுவினையாவது, தொழிலினது நிகழ்ச்சியை உணர்த்தும் வினையாம். உடன்பாட்டு வினையெனினும் விதி வினையெனினும், பொருந்தும்.

உ-ம். நடந்தான்.	நடந்த.	நடந்த.
பெரியன்.	பெரிய.	மெல்ல.

எதிர்மறைவினையாவது, தொழில் நிகழாமையை உணர்த்தும் வினையாம். எதிர்மறைவினையெனினும் மறைவினையெனினும் பொருந்தும்.

உ-ம். நடவான்.	நடவாத.	நடவாது.
இலன்.	இல்லாத.	இன்றி.

உகஅ. வினைச்சொற்கள், இருதினையைப்பான் மூவிடங்களுள் ஒன்றற்கு உரிமையாகியும், பலவற்றிற்குப் பொதுவாகியும், வழங்கும்.

பரிகை வினாக்கள்.—உகக. இக்காலத்தோடு புலப்படுவனவாகிய வினைச்சொற்கள் எத்தனை வகைப்படும்? உகச. தெரிநிலைவினையாவது யாது? உகடு. குறிப்புவினையாவது யாது? பொன்னன் என்பது எத்தனைவகைச் சொல்லாகும்? அது எப்பொழுது பெயர்ச்சொல்? எப்பொழுது குறிப்புவினைமுற்றுச் சொல்? எம்

பொழுது குறிப்புவினையாலணையும்பெயர்? உஉச. தெரிநிலை வினை குறிப்புவினை என்னும் இரண்டும் தனித்தனி எத்தனை வகைப்படும்? உஉஎ. இவ்வழுவகை வினைச்சொற்களும் எவ்வெப்பொருளில் வரும்? உஉஅ. உடன்பாட்டு வினையாவது யாது? எதிர்மறைவினையாவது யாது? உஉஆ. வினைச்சொற்கள் இரு திணையம்பான் மூவிடங்களைப்பற்றி எப்படி வழங்கும்?

முற்றுவினை.

உஉக. முற்றுவினையாவது, பால் காட்டும் விசுதியோடு கூடிநிறைந்து நின்று பெயரைக் கொண்டு முடியும் வினையாம்.

இம்முற்றுவினைகொள்ளும்பெயர்களாவன: பொருட்பெயர், இடப்பெயர், காலப்பெயர், சினைப்பெயர், குணப்பெயர், தொழிற்பெயர் என்னும் அறுவகைப்பெயருமாம்.

உ-ம். செய்தான் சாத்தன்.	நல்லன் சாத்தன்.
குளிர்ந்தது நிலம்.	நல்லது நிலம்.
வந்தது கார்.	நல்லது கார்.
குவிந்தது கை.	நல்லது கை.
பரந்தது பசப்பு.	நல்லது பசப்பு.
ஒழிந்தது பிறப்பு.	நல்லது பிறப்பு.

பரிகை வினாக்கள்.—உஉக. முற்றுவினையாவது யாது? முற்றுவினை கொள்ளும் பெயர்களாவன எவை?

படர்க்கைவினைமுற்று.

உஉஊ. படர்க்கைவினைமுற்று, உயர்திணை யாண்பாலொருமைப்படர்க்கை வினைமுற்றும், உயர்திணைப்பெண்பாலொருமைப்படர்க்கை வினைமுற்றும், உயர்திணைப்பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றும், அஃறிணையொன்றன்பாற்

படர்க்கைவினைமுற்றும், அஃறிணைப் பலவின்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றும், என, ஐந்து வகைப்படும்.

உஉச. அன், ஆன் என்னும் விசுதிகளை இறுதியில் உடைய வினைச்சொற்கள், உயர்திணையாண்பாலொருமைப்படர்க்கைத் தெரிநிலைவினைமுற்றும் குறிப்புவினைமுற்றமாம். உ-ம்.

இ. தெரி.	சி. தெரி.	எ. தெரி.	குறி.
நடந்தனன்	நடக்கின்றனன்	நடப்பன்	குழையன்
நடந்தான்	நடக்கின்றான்	நடப்பான்	குழையான்

} அவன்.

உஉஉ. அள், ஆள் என்னும் விசுதிகளை இறுதியில் உடைய வினைச்சொற்கள், உயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப்படர்க்கைத் தெரிநிலைவினைமுற்றும் குறிப்புவினைமுற்றமாம். உ-ம்.

இ. தெரி.	சி. தெரி.	எ. தெரி.	குறி.
நடந்தனள்	நடக்கின்றனள்	நடப்பள்	குழையள்
நடந்தாள்	நடக்கின்றாள்	நடப்பாள்	குழையாள்

} அவள்.

உஉஊ. அர், ஆர் என்னும் விசுதிகளை இறுதியில் உடைய வினைச்சொற்கள், உயர்திணைப் பலர்பாற்படர்க்கைத் தெரிநிலைவினைமுற்றும் குறிப்புவினைமுற்றமாம். உ-ம்.

இ. தெரி.	சி. தெரி.	எ. தெரி.	குறி.
நடந்தனர்	நடக்கின்றனர்	நடப்பர்	குழையர்
நடந்தார்	நடக்கின்றார்	நடப்பார்	குழையார்

} அவர்.

செய்யுளிலே பலர்பாற்படர்க்கைத் தெரிநிலைவினைமுற்றுக்கு, இவ்விசுதிகளன்றி, ப, மார் என்னும் விசுதிகளும் வரும். அவை இடைநிலையின்றித் தாமே எதிர்காலக் காட்டுதல் பதவியலிற் பெறப்பட்டது.

உ-ம். நடப்ப நடமார்—அவர்.
இவ்விரண்டிற்கும் நடப்பார் என்பது பொருள்.

உசச. து, று என்னும் விசுதிகளை இறுதியில் உடைய வினைச்சொற்கள் அஃறிணை யொன்றன்பாற்படர்க்கைத் தெரிநிலைவினைமுற்றுக் குறிப்புவினைமுற்றுமாம். இவற்றுள் றுவ்விசுதி, இறந்தகாலவிடைநிலையோடன்றி, நிகழ்கால வெதிர்காலவிடைநிலைகளோடுகூடிவாராது. உ-ம்.

இ. தெரி. கி. தெரி. எ. தெரி. குறி. கடந்தது நடக்கின்றது நடப்பது குழையது உயிற்று } அது.

றுவ்விசுதி, வந்தன்று; உண்டன்று, சென்றன்று எனத் தடற வொற்றிடைநிலைகளின் முன்னும், புக்கன்று, விட்டன்று, பெற்றன்று என விகாரப்பட்டிற்றந்தகாலங் காட்டுங் கு டு று வீற்றுப் பகுதிகளின் முன்னும், அன்சாரியை பெற்று வரும். இவை, முறையே, வந்தது, உண்டது, சென்றது, புக்கது, விட்டது, பெற்றது எனப் பொருள்படும். றுவ்விசுதி, கூறிற்று, ஓடிற்று என இன்னிடைநிலையின் முன்மாதிரி, சாரியைபெறாது வரும்.*

அற்று, இற்று, எற்று என்பவை, சுட்டினும் வினாவினும் வந்த வினைக்குறிப்பு முற்றுக்கள். இவை, முறையே, அத்தன்மைத்து, இத்தன்மைத்து, எத்தன்மைத்து எனப் பொருள்படும்.

இவ்விசுதியை இறுதியில் உடைய வினைச்சொல், அஃறிணையொன்றன்பாற்படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்றும். இவ்விசுதி தெரிநிலைவினைமுற்றிற்கு இல்லை.

உ-ம். பொருட்டு (=பொருளையுடையது) ஆதிராநாட்டு (=ஆதிராநாளினிடத்தது) குண்டுகட்டு (=ஆழமாகியகண்ணையுடையது) } அது.

* தந்தின்று, என, றுவ்விசுதி தகரவிடைநிலையின் முன் இன் சாரியை பெற்றதன்றே எனின்; அன்று. அது, தந்தன்று, என்னும் உடன்பாட்டுவினையை மறுத்தற்குத் தகரவிடைநிலைக்கும் றுவ்விசுதிக்கும் இடையே இல்லென்னும் எதிர்மறையிடைநிலை ஏற்று வந்த மறைவினை யென்றாக. தந்தின்று தந்ததில்லை யெனப் பொருள்படும்.

உசரு. அ என்னும் விசுதியை இறுதியில் உடைய வினைச்சொல், அஃறிணைப்பலவின்பாற் படர்க்கைத்தெரிநிலை வினைமுற்றுக் குறிப்புவினைமுற்றுமாம்.

இவ்விசுதி, அன்சாரியை பெற்றும், பெறாதும வரும். உ-ம்.

இ. தெரி. கி. தெரி. எ. தெரி. குறி. { நடந்தன நடக்கின்றன நடப்பன கரியன } அவை. { நடந்த நடக்கின்ற நடப்ப * கரிய }

ஆ என்னும் விசுதியை இறுதியில் உடைய வினைச்சொல், அஃறிணைப்பலவின்பாற்படர்க்கை யெதிர்மறைத் தெரிநிலை வினைமுற்றும். இவ்விசுதி குறிப்புவினை முற்றிற்கு இல்லை. உ-ம்.

நடவா - அவை.

பரீகைஷு வினாக்கள்.—உச0. படர்க்கைவினைமுற்று எத்தனை வகைப்படும்? உசக. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள் எவை? உசஉ. உயர்திணைப்பெண்பா லொருமைப் படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள் எவை? உச௩. உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள் எவை? பலர்பாற் படர்க்கைத் தெரிநிலைவினைமுற்றுக்கு இவ்விசுதிகளன்றி வேறு விசுதிகளும் வருமோ? உசச. அஃறிணையொன்றன்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள் எவை? து, று என்னும் இருவிசுதிகளும்

* நடப்ப என்னும் உயர்திணைப்பலர்பாற்படர்க்கைத் தெரிநிலை வினைமுற்றும் வேறு; நடப்ப என்னும் அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கைத் தெரிநிலைவினைமுற்றும் வேறு. முன்னையது, நட என்னும் பகுதியும், ப என்னும் எதிர்காலப் பலர்பாற்படர்க்கை விசுதியுமாகப் பகுக்கப்பட்டு, வரும். பின்னையது, நட என்னும் பகுதியும், ப் என்னும் எதிர்காலவிடைநிலையும், அ என்னும் பலவின்பாற்படர்க்கை விசுதியுமாகப் பகுக்கப்பட்டு, வரும்.

முக்கால விடைநிலைகளோடும் வருமோ? றவ்வீகுதி எவ்வீடங் களின் எச்சாரியை பெற்றுவரும்? எவ்வீடத்துச் சாரியைபெருது வரும்? அஃறிணை யொன்றன்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுக்குத், து, ற என்னும் இரு விகுதிகளும்ன்றி, வேறு விகுதி இல்லையோ? உசடு. அஃறிணைப் பலவின்பாற்படர்க்கை வினை முற்றுக்கள் எவை? அஃறிணைப் பலவின்பாற்படர்க்கை வினை முற்றுக்கு வேறு விகுதி இல்லையோ?

தன்மை வினைமுற்று.

உசக. தன்மைவினைமுற்று, தன்மையொருமைவினை முற்றும் தன்மைப்பன்மைவினைமுற்றும் என, இருவகைப் படும்.

உசஎ. என், ஏன், அன் என்னும் விகுதிகளை இறுதியில் உடைய வினைச்சொற்கள், தன்மையொருமைத் தெரி நிலைவினைமுற்றுங் குறிப்புவினைமுற்றுமாம். உ-ம்.

இ. தெரி.

- உண்டனென்
- உண்டேன்
- உண்டனன்
- எ தெரி.
- உண்குவென்
- உண்பேன்
- உண்பன்

கி. தெரி.

- உண்கின்றனென்
- உண்கின்றேன்
- உண்கின்றனன்
- குறி.
- குழையினென்
- குழையினேன்
- குழையினன்

} யான்.

செய்யுளிலே தன்மையொருமைத் தெரிநிலைவினைமுற்றிற்கு, இவ்விகுதிகளன்றி அல், கு, டி, து, று என்னும் விகுதிகளும் வழங்கும்.

இவைகளுள், அல் விகுதி எதிர்காலவிடைநிலைகளோடு மாத்திரம் வரும். மற்றையான்கு விகுதிகளும் இடைநிலையின்றித் தாமே காலங்காட்டுதல் பதவியலிற் பெறப்பட்டது.

(உதாரணம்.)

வி.கு.	இ. தெரி.	எ. தெரி	} யான்.
அல்—	—	உண்பல்	
கு—	—	உண்கு	
டி—	உண்டு	—	
து—	வந்து	வருது	
று—	சென்று	சேறு	

உசஅ. அம், ஆம், எம், ஏம், ஓம் என்னும் விகுதிகளை இறுதியில் உடைய வினைச்சொற்கள், தன்மைப்பன்மைத் தெரிநிலைவினைமுற்றுங் குறிப்புவினைமுற்றுமாம்.

இ. தெரி.

- உண்டனம்
- உண்டாம்
- உண்டனெம்
- உண்டேம்
- உண்டோம்
- எ. தெரி.
- உண்பம்
- உண்பாம்
- உண்பெம்
- உண்பேம்
- உண்போம்

கி. தெரி.

- உண்கின்றனம்
- உண்கின்றும்
- உண்கின்றனெம்
- உண்கின்றேம்
- உண்கின்றோம்
- குறி.
- குழையினம்
- குழையினும்
- குழையினெம்
- குழையினேம்
- குழையினோம்

} யாம்.

செய்யுளிலே, தன்மைப்பன்மைத் தெரிநிலைவினைமுற்றுக்கு, இவ்விகுதிகளன்றி, சும், டும், தும், றும் என்னும் விகுதிகளும் வழங்கும்.

இவை இடைநிலையின்றித் தாமே காலங் காட்டுதல் பதவியலிற் பெறப்பட்டது. உ-ம்.

வி.கு.	இ. தெரி.	எ. தெரி.	} யாம்.
சும் ...	—	உண்சும்	
டும் ...	உண்டும்	—	
தும் ...	வந்தும்	வருதும்	
றும் ...	சென்றும்	சேறும்	

பார்க்கு வினாக்கள்.—உசக. தன்மை வினைமுற்று எத்தனை வகைப்படும்? உசஎ. தன்மையொருமை வினைமுற்றுக்கள்

எவை? தன்மையொருமைத் தெரிநிலைவினைமுற்றிற்கு இவ் விசுவகளைன்றி வேறு விசுவகளும் வழங்குமோ? அல் விசுதி எக்காலவிடைநிலைகளோடு வரும்? உசஅ. தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றுக்கள் எவை? தன்மைப்பன்மைத் தெரிநிலைவினை முற்றுக்கு இவ்விசுவகளைன்றி வேறுவிசுவகளும் வழங்குமோ?

முன்னிலை வினைமுற்று.

உசக. முன்னிலைவினைமுற்று, முன்னிலையொருமைவினை முற்றும், முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்றும் என, இரு வகைப்படும்.

உரு௦. ஐ, ஆய், இ என்னும் விசுவகளை இறுதியில் உடைய வினைச்சொற்கள், முன்னிலையொருமைத் தெரிநிலை வினைமுற்றுங் குறிப்புவினைமுற்றுமாம். உ-ம்.

இ. தெரி.	நி. தெரி.	எ. தெரி.	குறி.
உண்டனை	உண்கின்றனை	உண்பை	குழையினை
உண்டாய்	உண்கின்றாய்	உண்பாய்	குழையாய்
உண்டி.	உண்ணுகின்றி	சேறி	வில்லி

இகர விசுதி எதிர்காலத்தை இடைநிலையின்றித் தானே காட்டுதல் பதவியலிற் பெறப்பட்டது.

உருக. இர், ஈர், என்னும் விசுவகளை இறுதியில் உடைய வினைச்சொற்கள், முன்னிலைப்பன்மைத் தெரிநிலை வினைமுற்றுங் குறிப்புவினைமுற்றுமாம். உ-ம்.

இ. தெரி.	நி. தெரி.	எ. தெரி.	குறி.
உண்டனீர்	உண்கின்றனீர்	உண்பீர்	குழையினீர்
உண்டீர்	உண்கின்றீர்	உண்பீர்	குழயீர்

பிரிவுக்கள். — உசக. முன்னிலை வினைமுற்று எத்தனை வகைப்படும்? உரு௦. முன்னிலையொருமை வினைமுற்றுக்கள் எவை? உருக. முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்றுக்கள் எவை?

எதிர்மறை வினைமுற்று.

உருஉ. எதிர்மறைக்குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள், அல், இல் என்னும் எதிர்மறைப் பண்படியாகத் தோன்றிப் பால் காட்டும் விசுவகளைப்பெற்று, வருவனவாம். உ-ம்.

படர்க்கை — அல்லன்; அல்லள்; அல்லர்; அன்று; அல்ல; அல்லன.

இலன்; இலள்; இலர்; இன்று; இல; இல்லன.

தன்மை — அல்லேன்; அல்லேம்; இலேன்; இலேம்.

முன்னிலை — அல்லாய்; அல்லீர்; இலாய்; இலீர்.

இன்மை என்பது, ஒருபொருளினது உண்மைக்கும், ஒரு பொருளை உடைமைக்கும் மறுதலை. உண்மை உளதா தல். உ-ம்.

உண்மை.

இன்மை.

இங்கே சாத்தனுள்ளன்

இங்கே சாத்தனிலன்.

இவனிடத்தே அறமுண்டு

இவனிடத்தே அறமின்று.

உடைமை.

இன்மை.

இவன் பொருளுடையன்

இவன் பொருளிலன்.

இது குணமுடையது

இது குணமில்லது.

அன்மை என்பது, ஒருபொருள் சுட்டியபொருளொரு பொருளாதற்கு மறுதலை: பிறிதுபொருளாதலைக் காட்டும் என்றபடி. உ-ம்.

இவன் சாத்தனல்லன்; [கொற்றன்.]

இஃதறனன்று; [மறம்.]

உருஉ. எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினைமுற்றுக்கள், இல், அல், ஆ என்னும் எதிர்மறை இடைநிலைகளோடு * பால் காட்டும் விசுவகளைப் பெற்று, வருவனவாம்.

* இல், அல், ஆ இம்மூன்றையும் எதிர்மறை விசுவகையென்பர் சிலர். எதிர்மறை யிடைநிலையென்பதே சேனாவகையர் சிவஞான முனிவர் முதலியோர் துணிவு. நடவா என்னும் அஃறிணைப் பல வின்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றில் ஆகாரம், வேறுவிசுவகையெண் டாது, தானே எதிர்மறைப் பொருளோடு பலவின்பாற்படர்க்கைப் பொருளாயுந் தந்து நின்றலின் அங்கு மாத்திரம் விசுவகையொருமென் றறிசு.

இவற்றுள், இல் இடைநிலை இறந்தகாலவிடைநிலை யோடும், விகாரப்பட்டிற்றந்தகாலங்காட்டும் பகுதியோடும் நிகழ்கால விடைநிலையோடும் கூடி வரும். இனி இடைநிலை யோடுகூடாது, இல் இடைநிலை குச்சாரியைபெற்றும், அல் இடைநிலை குச்சாரியை பெற்றும் பெறாதும், ஆகாரவிடை நிலை சாரியை பெறாதும், எதிர்காலமுணர்த்தி வரும்.

உ-ம். நடந்திலன், பெற்றிலன், நடக்கின்றிலன். எ-ம். நடக்கிலன். எ-ம். நடக்கலன், உண்ணலன். எ-ம். நடவான். எ-ம். வரும். மற்ற விசுவகனோடும் இப்படியே யொட்டிக்கொள்க.

ஆகாரவிடைநிலை வருமெழுத்து உயிராயவழிக் கெடுதல் பதவியலிற் பெறப்பட்டது.

இங்ஙனமன்றி, உடன்பாட்டுத் தெரிநிலைவினைமுற்றுக்களே, அல் என்னும் பண்படியாகத்தோன்றிய எதிர்மறைச்சிறப்புவினைக்குறிப்போடாயினும், இல்லையென்னும் எதிர்மறைப்பொதுவினைக் குறிப்போடாயினுங்கூடி, ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு, எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினைமுற்றுக்களாயும், வரும்.

உ-ம். உண்டானல்லன், உண்டேனல்லேன், உண்டாயல்லே. எ-ம். வந்தானில்லை, வந்தேனில்லை, வந்தாயில்லை. எ-ம். வரும்.

பரிகை வினாக்கள்.—உருஉ. எதிர்மறைக் குறிப்புவினைமுற்றுக்கள் எவை? இன்மையென்பது என்னை? அன்மையென்பது என்னை? உருஉ. எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினைமுற்றுக்கள் எவை? இவற்றுள், இல் இடைநிலை எப்படி வரும்? அல் இடைநிலை எப்படி வரும்? ஆகாரவிடைநிலை எப்படி வரும்? எதிர்மறைத் தெரிநிலை வினைமுற்றுக்கள், இங்ஙனமன்றி, இன்னும் எங்ஙனம் வரும்?

முன்னிலையேவல் வினைமுற்று.

உருச. முன்னிலையேவல் வினைமுற்று, முன்னிலையேவல் லொருமை வினைமுற்றும், முன்னிலையேவற் பன்மை வினைமுற்றும், என இருவகைப்படும்.

உருரு. ஆய், இ, அல், ஏல், ஆல் என்னும் விசுவகனோ இறுதியில் உடைய வினைச்சொற்களும், ஆய்விசுவகி புணர்ந்து குன்றிப் பகுதிமாத்திரையாய் நிற்கும் வினைச்சொற்களும், முன்னிலையேவல்லொருமைத் தெரிநிலைவினைமுற்றுக்களாம்.

இவற்றுள், அல், ஏல், ஆல் என்னும் முன்று விசுவகனும் எதிர்மறையிடத்து வரும்.

உ-ம். உண்ணாய்*	உண்ணுதி	உண்	} க்.
உண்ணல்	உண்ணேல்	மரூல்	

ஏவல்விசுவகன இடைநிலையின்றித் தாமே எதிர்காலங் காட்டல் பதவியலிற் பெறப்பட்டது.

எதிர்மறைபேவல்லொருமை வினைமுற்றுக்கள், உண்ணாதே, உண்ணுதி என, எதிர்மறை ஆகாரவிடைநிலையின் முன் தகரவெழுத்துப்பேற்றோடு ஏகரவிசுவகி இகரவிசுவகிகளுள் ஒன்று பெற்றும், வரும்.

உருசு. ஈர், உம், மின் என்னும் விசுவகனோ இறுதியில் உடைய வினைச்சொற்கள், முன்னிலையேவற்பன்மைத் தெரிநிலைவினைமுற்றுக்களாம்.

* உண்ணாய்என்னும் முன்னிலையொருமை யெதிர்மறைத் தெரிநிலைவினைமுற்றும் வேறே; உண்ணாய் என்னும் முன்னிலையேவல்லொருமைத் தெரிநிலைவினைமுற்றும் வேறே. முன்னையது, உண்என்னும் பகுதியும், ஆ என்னும் எதிர்மறை யிடைநிலையும், ஆய் விசுவகியும் பெற்று, ஆகாரவிடைநிலை கெட்டு முடிந்தது. பின்னையது, உண் என்னும் பகுதியும், ஆய்விசுவகியும் பெற்று, முடிந்தது.

உ - ம். உண்ணீர் * உண்ணும். உண்மின் — நீர்.

எதிர்மறையேவற்பன்மை வினைமுற்றுக்கள், உண்ணின், நடவண்மின் எனப் பகுதிக்கும் மின் விசுதிக்கும் இடையே எதிர்மறை அல் இடைநிலை பெற்றுவரும்.

பரிகை வினாக்கள்.—உருச. முன்னிலையேவல் வினைமுற்று எத் தனை வகைப்படும்? உருடு. முன்னிலையேவலொருமைத் தெரி நிலைவினைமுற்றுக்கள் எவை? இவற்றுள், எவை எதிர்மறையிடத்துவரும்? எதிர்மறையேவலொருமை வினைமுற்றுக்கள் இன்னும் எப்படி வரும்? உருச. முன்னிலையேவற்பன்மைத் தெரிநிலைவினைமுற்றுக்கள் எவை? எதிர்மறையேவற்பன்மை வினைமுற்றுக்கள் எவை?

வியங்கோள் வினைமுற்று.

உருச. க, இய, இயர், அ, அல் என்னும் விசுதிகளை இறுதியில் உடைய வினைச்சொற்கள் வியங்கோள்வினைமுற்றுக்களாம்.

வியங்கோளாவது, இருதிணையம்பான் மூவிடங்கட்கும் பொதுவாகிய ஏவல்.

ககரவிசுதி—வாழ்க	உண்க	} யான், யாம், நீ, நீர், அவன், அவள், அவர், அது, அவை.
இயவிசுதி—வாழிய	உண்ணிய	
இயர்விசுதி—வாழியர்	உண்ணியர்	
அகரவிசுதி—வர	உண்ண	
அல்விசுதி—ஓம்பல்	எனல்	

* உண்ணீர் என்னும் முன்னிலைப்பன்மை யெதிர்மறைத் தெரி நிலைவினைமுற்றும் வேறே; உண்ணீர் என்னும் முன்னிலையேவற்பன்மைத் தெரிநிலைவினைமுற்றும் வேறே. முன்னையது, உண் என னும் பகுதியும், ஆ என்னும் எதிர்மறை இடைநிலையும், ஈர் விசுதியும் பெற்று, இடைநிலை ஆகாரங்கெட்டு, முடிந்தது. பின்னையது உண் என்னும் பகுதியும், ஈர் விசுதியும் பெற்று, முடிந்தது.

வாழிய என்பது, ஆ வாழி, அந்தணர் வாழி எனப் பெரும்பாலும் ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு, வரும்.

வர = வருக. உண்ண = உண்க.
ஓம்பல் = ஓம்புக. எனல் = என்க.

சிறுபான்மை, இவை, இக்காலத்து உலக வழக்கிலே, நடக்கக் கடவன், நடக்கக்கடவன், நடக்கக்கடவர். எ-ம். நடப்பானாக, நடப்பாளாக, நடப்பாராக. எ-ம். பாவிடங்களுள் ஒன்றற்குரியவாய் வருமெனவுங் கொள்க.

எதிர்மறையியங்கோள் வினைமுற்றுக்கள், மறவற்க, உண்ணற்க எனப் பகுதிக்குங் ககரவிசுதிக்கும் இடையே எதிர்மறை அல் இடைநிலை பெற்றுவரும்.

அன்றியும், 'மகனெனல்' என்னுமிடத்து மகனென்று சொல்லற்க, எனவுழ், 'மரீஇயதொரால்' என்னுமிடத்து மரீஇயதொருவற்க. எ-ம். பொருள்பட நின்றலால், அல், ஆல் இரண்டும் எதிர்மறை வியங்கோள் விசுதிகளாய் வருமெனவும் அறிக.

மேற்கூறிய ஏவல் விசுதிகளும் இவ்வியங்கோள் விசுதிகளும் இடைநிலையின்றித் தாமே எதிர்காலங்காட்டல் பதவியலிற் பெறப்பட்டது.

பரிகை வினாக்கள்.—உருஎ. வியங்கோள் வினைமுற்றுக்கள் எவை? வியங்கோளாவது என்ன? எதிர்மறை வியங்கோள் வினைமுற்றுக்கள் எவை?

செய்யுமென்முற்று.

உருஅ. செய்யுமென்னும்வாய்பாட்டுத் தெரிநிலைவினைமுற்றுச் சொற்கள், படர்க்கையிடத்தனவாகிய ஐம்பால் களுள்ளே பலர்பாலொழிந்த நான்கு பால்களுக்கும் பொதுவாய், வரும்.

உ - ம். அவனுன்னும், அவளுன்னும்,
அதுவுன்னும், அவையுன்னும்.

டிற்றந்தகாலங்காட்டும் பகுதியோடும், அகரவிசுவதிபெற்று வருவனவாம்.

உ - ம். வந்த குதிரை போய குதிரை.
உண்ட குதிரை புக்க குதிரை.
தின்ற குதிரை விட்ட குதிரை
வருந்தின குதிரை உற்ற குதிரை.

உகச. செய்கின்றவென்னும் வாய்பாட்டு நிகழ்காலப் பெயரெச்சங்கள், நிகழ்காலவிடைநிலையோடு அகரவிசுவதி பெற்று வருவனவாம்.

உ - ம். உண்ணுகின்ற குதிரை, உண்கின்ற குதிரை, உண்கிற [குதிரை.

உகரு. செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டு தெற்காலப்பெயரெச்சங்கள், இடைநிலையின்றித்தானே எதிர்காலங்காட்டும் உம் விசுவதி பெற்றுவருவனவாம்.

உ - ம். உண்ணும் குதிரை நடக்குங் குதிரை.

உகசு. எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சங்கள், எதிர்மறை ஆகரவிடைநிலையுந் தகரவெழுத்துப் பேற்றோடு கூடிய அகரவிசுவதியும் பெற்று வருவனவாம்.

செய்யாத என்பது, செய்த, செய்கின்ற, செய்யும் என்னும் மூன்றற்கும், எதிர்மறையாம். இவ்வெதிர்மறைப் பெயரெச்சம், செய்கலாத, செய்கலாத என அல், இல் என்னும் இடைநிலைகளை ஆகரச்சாரியையோடு பெற்று வரும்.

உ - ம். உண்ணாத குதிரை நடவாத குதிரை.

உண்ணாக்குதிரை, நடவாக்குதிரை என ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டும் வரும்.

உகஎ. குறிப்புவினைப் பெயரெச்சங்கள், அகரவிசுவதி பெற்று வருவனவாம்.

உ - ம். கரிய குதிரை பெரிய களிற்று நெடிய வில்.
செய்ய மலர் தீயசொல் புதிய நட்பு.
உள்ள பொருள் முகத்த யானை படத்த பாம்பு.

உகஅ. எதிர்மறைக் குறிப்புவினைப் பெயரெச்சங்கள் அல், இல்லென்னும் பண்படியாகத் தோன்றி, ஆகரச்சாரியை புந் தகரவெழுத்துப் பேற்றோடுகூடிய அகரவிசுவதியும்பெற்று வருவனவாம்.

உ - ம். அல்லாத குதிரை இல்லாத பொருள்.

அல்லாக்குதிரை, இல்லாப்பொருள் என ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டும் வரும்.

உகக. பெயரெச்சங்கள், இருதிணையம்பான் மூவிலங்கட்கும் பொதுவாக வரும். உ - ம்.

உண்ட யான், யாம்.
நீ, நீர்.

அவன், அவள், அவர், அது, அவை.

பரீகைடி வீணைகள்.—உகக. பெயரெச்சமாவது யாது? பெயரெச்சங் கொள்ளும் பெயர்கள் எவை? உகஉ. தெரிநிலை வினைப் பெயரெச்சம் எத்தனை வகைப்படும்? உகஉ. செய்த வென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகாலப் பெயரெச்சங்கள் எவை? உகச. செய்கின்றவென்னும் வாய்பாட்டு நிகழ்காலப் பெயரெச்சங்கள் எவை? உகரு. செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டு தெற்காலப் பெயரெச்சங்கள் எவை? உகசு. எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சங்கள் எவை? செய்யாத என்பது எவற்றிற்கு எதிர்மறை? இவ்வெதிர்மறைப் பெயரெச்சம் இன்னும் எங்கணம் வரும்? உகஎ. குறிப்புவினைப் பெயரெச்சங்கள் எவை? உகஅ. எதிர்மறைக் குறிப்புவினைப் பெயரெச்சங்கள் எவை? உகக. பெயரெச்சங்கள் எவ்வாறு பொதுப்படவரும்?

வினையெச்சம்.

உஎ௦. வினையெச்சமாவது, பால் காட்டும் முற்றுவிசுதி பெறாத குறைச்சொல்லாய், வினைச்சொல்லைக்கொண்டு முடியும் வினையாம்.

இவ்வினையெச்சங் கொள்ளும் வினைச்சொற்களாவன: உடன்பாடும் எதிர்மறையும் பற்றிவருந் தெரிநிலையுங் குறிப்புமாகிய வினைமுற்றும், பெயரெச்சமும், வினையெச்சமும் வினையாலணையும்பெயரும், தொழிற்பெயரும் ஆகிய ஐவகை வினைச்சொற்களுமாம். உ-ம்.

(க.) தெரிநிலைவினையெச்சந் தெரிநிலைவினை விகற்பங்கள் கொள்ளுதற்கு உதாரணம்:—

- உண்மெவந்தான்; உண்மெவாரான்—தெரிநிலைவினைமுற்று.
- உண்மெவந்த; உண்மெவாராத—தெரிநிலைவினைப்பெயரெச்சம்.
- உண்மெவந்து; உண்மெவாராது—தெரிநிலைவினையெச்சம்.
- உண்மெவந்தவன்; உண்மெவாராதவன்—தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர்.
- உண்மெவருதல்; உண்மெவாராமு—தெரிநிலைத் தொழிற்பெயர்.

(உ.) தெரிநிலைவினையெச்சங் குறிப்புவினை விகற்பங்கள் கொள்ளுதற்கு உதாரணம்:—

- கற்றுவல்லன்—குறிப்புவினைமுற்று.
- கற்றுவல்ல—குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம்.
- கற்றுவல்லவன்—குறிப்புவினையாலணையும்பெயர்.
- கற்றுவன்மை—குறிப்புத்தொழிற்பெயர்.

(உ.) குறிப்புவினையெச்சந் தெரிநிலைவினைவிகற்பங்கள் கொள்ளுதற்கு உதாரணம்:—

- அறமன்றிச்செய்தான்; அறமன்றிச்செய்யான்—தெரி, வினைமுற்று
- அறமன்றிச்செய்த; அறமன்றிச்செய்யாத—தெரி, பெயரெச்சம்
- அறமன்றிச்செய்து; அறமன்றிச்செய்யாது—தெரி, வினையெச்சம்

அறமன்றிச்செய்தவன்; அறமன்றிச்செய்யாதவன்—தெரி, வினையாலணையும்பெயர்.
அறமன்றிச்செய்தல்; அறமன்றிச்செய்யாமை—தெரி, தொழிற்பெயர்.

(ச.) குறிப்புவினையெச்சங் குறிப்புவினை விகற்பங்கள் கொள்ளுதற்கு உதாரணம்:—

- அறமன்றியிலன்—குறிப்புவினைமுற்று
- அறமன்றியில்லாத—குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம்
- அறமன்றியில்லாது—குறிப்புவினையெச்சம்
- அறமன்றியில்லாதவன்—குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்
- அறமன்றியின்மை—குறிப்புத்தொழிற்பெயர்.

உஎக. பதவியலிற் கூறப்பட்டவினையெச்ச விசுதிகளுள், உகாவிசுதி இறந்தகாலவிடைநிலையோடு கூடிவரும். என விசுதி இறந்தகால விடைநிலையோடும் விகாரப்பட்டிறந்த காலங்காட்டும் பகுதியோடுங் கூடிவரும். மற்றை விசுதிகளெல்லாம் இடைநிலையின்றித் தாமே காலங்காட்டும்.

உஎஉ. தெரிநிலைவினையெச்சங்கள், செய்து என்னும் வாய்பாட்டிறந்தகாலவினையெச்சம் எனவும், செயவென்னும் வாய்பாட்டு முக்காலத்திற்குமுரிய வினையெச்சம் எனவும், செயின் என்னும் வாய்பாட்டெதிர்காலவினையெச்சம் எனவும் மூவகைப்படும்.

உஎங. செய்து என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகாலவினையெச்சங்கள், உ, இ, ய் என்னும் விசுதிகளை இறுதியிற் பெற்றுத் தன் கருத்தாவின் வினையையே கொண்டு முடிவனவாம்.

இங்கே இறந்தகாலமென்றது, முடிக்குஞ் சொல்லால் உணரப்படுந் தொழிற்கு வினையெச்சத்தால் உணரப்படுந் தொழில் முன்னிகழ்த்தலை.

(உதாரணம்.)

உகரவிகுதி — { எட்டு தேர்ந்து
உண்டு உண்டு
சென்று கற்று } வந்தான்.

இகரவிகுதி — ஆடி எண்ணி
யகரவிகுதி — ஆய் போய் } வந்தான்.

இங்கே வினையெச்சத்தால் உணரப்படுந் தொழிலை நிகழ்த்தின வினைமுதலே முடிக்குஞ் சொல்லால் உணரப்படுந் தொழிற்கும் வினைமுதலாதல் காண்க.

விகுதி விகாரப்பட்டும், விகுதி பெறாது சில பகுதியே விகாரப்பட்டும், இச்செய்தென்வாய்பாட்டிற்றந்தகாலவினையெச்சங்களாய் வரும். உ-ம்.

தழுவிக்கொண்டான் — தழீஇக்கொண்டான் } வீகுதிவிகாரப் பட்டுவந்தான்.
மருவிவந்தான் — மரீஇ வந்தான்

புகு — புகுவந்தான் } வீகுதி பெறாது சில
விடு — விட்டுவந்தான் } பகுதியே விகாரப்பட்டு
பெறு — பெற்றுவந்தான் } வந்தன.

இச்செய்தெனெச்சம், ஒரோவிடத்துக் காரணப் பொருட்டாயும் வரும்.

உ-ம். கற்றறிந்தான்.
அறஞ்செய்து புகழ்பெற்றான்.

செய்யுளிலே, இச்செய்தென் வாய்பாட்டிற்றந்தகாலவினையெச்சங்கள், பு, ஆ, ஊ என்னும் விகுதிகளைப்பெற்றும் வரும். உ-ம்.

புகரவிகுதி — உண்குபு தேடுபு }
ஆ விகுதி — உண்ணு தேடா } வந்தான்.
ஊ விகுதி — உண்ணா தேடே }

உஎச. செய என்னும் வாய்பாட்டு முக்காலத்திற்கும் உரிய வினையெச்சம், அகரவிகுதியை இறுதியிற் பெற்றுத்

தன் கருத்தாவின் வினையையும் பிறகருத்தாவின் வினையையும் கொண்டு முடிவதாம்.

(க.) செயவென்வாய்பாட்டுவினையெச்சம், இறந்தகாலத்திலே காரணப்பொருளில் வந்து, தன் கருத்தாவின் வினையையும் பிறகருத்தாவின் வினையையும் கொண்டு முடியும்.

காரணப்பொருளில் வருதலாவது, முடிக்குஞ்சொல்லால் உணரப்படுந் தொழிற்கு வினையெச்சத்தால் உணரப்படுந் தொழில் காரணமென்பது படவருதல்.

உ-ம். மழை பெய்யப் புகழ் பெற்றது — தன்கருத்தாவின் வினை. மழை பெய்ய நெல் விளைந்தது — பிறகருத்தாவின் வினை. மழை பெய்யப் புகழ் பெற்றது என்றவிடத்து, வினையெச்சத்தால் உணரப்படுந் தொழிலை நிகழ்த்தின வினைமுதலே முடிக்குஞ் சொல்லால் உணரப்படுந் தொழிற்கும் வினைமுதலாதல் காண்க.

மழை பெய்ய நெல் விளைந்தது என்றவிடத்து, வினையெச்சத்தால் உணரப்படுந் தொழிலை நிகழ்த்தின வினைமுதலும் வேறே; முடிக்குஞ் சொல்லால் உணரப்படுந் தொழிலை நிகழ்த்தின வினைமுதலும் வேறே யாதல் காண்க.

செய்யுளிலே இச்செய்வென் வாய்ப்பாட்டிற்றந்தகாலவினையெச்சம், என என்னும் விகுதியைப்பெற்றும், வரும்.

உ-ம். மழை பெய்தெனப் புகழ்பெற்றது — தன்கருத்தாவின் [வினை. மழைபெய்தென நெல் விளைந்தது — பிறகருத்தாவின் [வினை.

(உ.) செயவென்வாய்பாட்டு. வினையெச்சம், எதிர்காலத்திலே காரியப்பொருளில்வந்து, தன் கருத்தாவின் வினையையும் பிறகருத்தாவின் வினையையும் கொண்டு முடியும்.

காரியப்பொருளில் வருதலாவது, முடிக்குஞ்சொல்லால் உணரப்படுந் தொழிற்கு வினையெச்சத்தால் உணரப்படுந் தொழில் காரியமென்பதுபட வருதல்.

உ-ம். தானுண்ணவந்தான் —தன்கருத்தாவின்வினை.
யானுண்ணத்தந்தான் —பிறகருத்தாவின்வினை.

இச்செயவென் வாய்பாட்டெதிர்காலவினையெச்சம், கு என்னும் விசுவசையப் பெற்றும், வரும்.

உ-ம். தானுணற்கு வந்தான் —தன்கருத்தாவின்வினை.
யானுணற்குத் தந்தான் —பிறகருத்தாவின்வினை.

உண்ணும்படி, உண்ணும்பொருட்டு, உண்ணும்வண்ணம், உண்ணும்வகை என்பன, உணற்கென்னும் பொருள்பட வரும்.

செய்யுளிலே, இச்செயவென்வாய்பாட்டெதிர்கால வினையெச்சம், இய, இயர், வான், பான், பாக்கு என்னும் விசுவசையப்பெற்றும், வரும். இவற்றுள், முன்னைய இரண்டு விசுவசையப்பெற்றவை தன்கருத்தாவின் வினையையும் பிறகருத்தாவின் வினையையுங்கொண்டு முடியும்; பின்னைய மூன்றுவிசுவசையப்பெற்றவை தன்கருத்தாவின் வினையைக் கொண்டு முடியும்.

உ-ம்.
இய { நீரிவை காணிய வம்மின்-தன்கருத்தாவின் வினை.
விசுவசைய { அவர் காணிய வம்மின்-பிறகருத்தாவின் வினை.
இயர் { நாமுண்ணியர் வந்தேம் -தன்கருத்தாவின் வினை.
விசுவசைய { நீருண்ணியர் வழங்குவேம்-பிறகருத்தாவின் வினை.

வான்விசுவசைய—தான் கொல்வான் சென்றான் } தன்கருத்தாவின் வினை.
பான்விசுவசைய—தானலைப்பான் புகுந்தான் }
பாக்குவிசுவசைய—தான்றகுபாக்கு வருவான் }

(ங.) செயவென்வாய்பாட்டு வினையெச்சம், தன்கென நியமமாக உரிய நிகழ்காலத்திலே, இது நிகழாநிற்க இது நிகழ்ந்தது என்னும் பொருள்பட வந்து, பிறகருத்தாவின் வினையைக்கொண்டு முடியும்.

இங்கே நிகழ்காலமென்றது, முடிக்குஞ் சொல்லால் உணரப்படுந் தொழிலோடு வினையெச்சத்தால் உணரப்படுந் தொழில் முற்பிற்பாடின்றி உடனிகழ்தலை.

உ-ம். குரியனுதிக்கவந்தான்—பிறகருத்தாவின்வினை.

உஎடு. செயின் என்னும் வாய்பாட்டு எதிர்காலவினையெச்சங்கள், இன், ஆல், கால், கடை, வழி, இடத்து, உம் என்னும் விசுவசைய இறுதியிற் பெற்றுக் காரணப்பொருளில் வந்து, தன்கருத்தாவின் வினையையும் பிறகருத்தாவின் வினையையுங்கொண்டு முடிவனவாம்.

இவ்வினையெச்சம், எதிர்காலச்சொல்லையே முடிக்குஞ் சொல்லாகக் கொள்ளும். இவ்வினையெச்சத்தால் உணரப்படுந் தொழில், ஒருதலையாகவே சொல்லுவான் சொற்குப் பின்னிகழ்வதாயும், முடிக்குஞ் சொல்லால் உணரப்படுந் தொழிற்குக் காரணமாக முன்னிகழ்வதாயும், உள்ளது; ஆதலால், இவ்வினையெச்சம் எதிர்காலம்பற்றிக் காரணப்பொருளில் வருவதாயிற்று. ஒருதலை—துணிவு.

(உதாரணம்.)

இன்— { யானுண்ணி னுவப்பேன்—தன்கரு.
உண்ணிற் பசிதீரும் —பிறகரு.
ஆல்— { நீ வந்தால் வாழ்வாய்—தன்கரு.
நீ வந்தால் யான் வாழ்வேன்—பிறகரு.
கால்— { நீ கற்றக்காலுவப்பாய்—தன்கரு.
உண்டக்காற் பசிதீரும்—பிறகரு.
கடை— { நல்வினை தானுற்றக்கடையுதவும்—தன்கரு.
நல்வினை தானுற்றக்கடைத் தீவினைவராது—பிறகரு.
வழி— { நல்வினை தானுற்றவழியுதவும்—தன்கரு.
நல்வினை தானுற்றவழித் தீவினைவராது—பிறகரு.

இடத்து { நல்வினை தானுற்றவிடத்துதவும்— தன்கரு.
 நல்வினை தானுற்றவிடத்துத் தீவினைவராத—பிறகரு.
 உம்— { உண்டலுமுபவப்பாய்— தன்கரு.
 உண்டலும் படுதீரும் — பிறகரு.

வந்தால் என்பது துச்சாரியை பெற்றது. உண்டக்கால் என்பது துச்சாரியையும் அகராச்சாரியையும் பெற்றது. உற்றக்கால், உற்றக்கடை, உற்றவழி, உற்றவிடத்து என்பன அகராச்சாரியை பெற்றன. உண்டலும் என்பது துச்சாரியையும் அல்லுச்சாரியையும் பெற்றது.

உண்பானேல், உண்பானெனின், உண்பானாயின், உண்பானேனும் என, முற்றுவினைகள், ஏல், எனின், ஆயின், ஏனும் என்னும் நான்களுமே இயைந்து, ஒரு சொன்னீர்மைப்பட்டிச், செயின் என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சக்களாய் வருமெனவும் அறிக.

உஎக. எதிர்மறைத்தெரிநிலைவினையெச்சங்கள் எதிர்மறை ஆகாரவிடைநிலையோடு உ, மல், மே, மை, மைக்கு, கால், கடை, வழி, இடத்து என்னும் விசுதிகளைப் பெற்றது வருவனவாம்.

செய்யாது என்பது, செய்து, செய்து செய்யா, செய்யு என்பன வற்றிற்கு, எதிர்மறையாம். செய்யாது என்பதிலே தகரம் எழுத்துப்பேறு. செய்யாது என்பது, செய்கலாது, செய்கலாது என, அல், இல் என்னும் இடைநிலைகளை ஆகாரச்சாரியையோடு பெற்றும், வரும்.

செய்யாமல் என்பது, செய என்பதற்கு, எதிர்மறையாம்.

செய்யாமல், செய்யாமே, செய்யாமை, செய்யாமைக்கு என்னு நான்கும், செயற்கு, செய்யிய, செய்யியர் என்பனவற்றிற்கும், செயற்கு என்பது பட வருஞ் செயவெனெச்சத்திற்கும், எதிர்மறையாம்.

செய்யாக்கால், செய்யாக்கடை, செய்யாவழி, செய்யாவிடத்து என்னு நான்கும், செயின் என்பதற்கும், அப்பொருள்பட வருவன

வாகிய செய்தால், செய்தக்கால், செய்தக்கடை, செய்தவழி, செய்தவிடத்து என்பனவற்றிற்கும், எதிர்மறையாம்.

(உதாரணம்.)

விதிவினையெச்சம்.

மறைவினையெச்சம்.

உண்டுவந்தான்.....உண்ணுது வந்தான்.

மழைபெய்யப்பயிர் தழைத்தது...மழைபெய்யாமற் பயிர் வாடிற்று. இங்கே பெய்யாமல் என்பதற்குப் பெய்யாமையால் என்பது பொருள்.

அவன் காண வந்தேன்.....அவன் காணாமல் வந்தேன்.

இங்கே காணாமல் என்பதற்குக் காணாதிருக்க என்பது பொருள்.

ஈ வீடெய்தற்கு வணக்கு.....ஈ நரகெய்தாமல் வணக்கு.

ஈ நரகெய்தாமே வணக்கு.

ஈ நரகெய்தாமை வணக்கு.

ஈ நரகெய்தாமைக்கு வணக்கு.

இங்கே எய்தாமல் என்பது முதலிய நான்கிற்கும் எய்தாதொழியும்பொருட்டு என்பது பொருள்.

யானுணற்கு விதித்தான்.....யானுண்ணாமல் விதித்தான்.

யானுண்ணாமே விதித்தான்.

யானுண்ணாமை விதித்தான்.

யானுண்ணாமைக்கு விதித்தான்.

இங்கே உண்ணாமல் என்பது முதலிய நான்கிற்கும் உண்ணாதொழிதற்பொருட்டு என்பது பொருள்.

யானுண்ணின் மகிழ்வேன்யானுண்ணுக்கான் மகிழேன்.
 யானுண்ணுக்கடை மகிழேன்.
 யானுண்ணுவழி மகிழேன்.
 யானுண்ணுவிடத்து மகிழேன்.

இங்கே உண்ணுக்கால் என்பது
 முதலிய நான்கிற்கும் உண்
 னுதொழியின் என்பது
 பொருள்.

உண்ணிற்பசிதீரும்.....உண்ணுக்காற் பசி தீராது.

உண்ணுக்கடைப் பசி தீராது.
 உண்ணுவழிப் பசி தீராது.
 உண்ணுவிடத்துப் பசி தீராது.

உஎஎ. உடன்பாட்டுக் குறிப்புவினையெச்சங்கள், பண்
 படியாகத்தோன்றி அகரவிருதியைப் பெற்று வருவனவாம்.

உ-ம். மெல்லப் பேசினான் சாலப்பல
 பைய நடந்தான் உறக் கரிது
 வலியப் புகுந்தான் மாணப்பெரிது.

மெல்ல என்பது, ளளவொற்றுமை பற்றி, மெள்ள வென
 வும், வழங்கும்.

உஎஅ. எதிர்மறைக் குறிப்புவினையெச்சங்கள், அல்
 இல் என்னும் எதிர்மறைப் பண்படியாகத் தோன்றி, நி து
 மல் மே மை ஆல் கால் கடை வழி இடத்து என்னும் விருதி
 களைப் பெற்று வருவனவாம். உ-ம்.

நி—	அறமன்றிச் செய்தான்	அருளின்றிச் செய்தான்.
து—	{ அறமல்லா தில்லை அறமல்லதில்லை	அருளில்லாது செய்தான்.
மல்—	அறமல்லாமலில்லை	யானில்லாமல் வந்தான்.
மே—	அறமல்லாமேயில்லை	யானில்லாமே வந்தான்.
மை—	அறமல்லாமையில்லை	யானில்லாமை வந்தான்.
ஆல்—	நீயல்லாலில்லை	

கால் —அவனல்லாக்கானீயார் யானில்லாக்கால் வருவான்.
 கடை —அவனல்லாக்கடைநீயார் யானில்லாக்கடைவருவான்.
 வழி —அவனல்லாவழிநீயார் யானில்லாவழிவருவான்.
 இடத்து-அவனல்லாவிடத்து நீயார் யானில்லாவிடத்து வருவான்.

இவ்வினையெச்சக் குறிப்புகளில் வரும் ஆகாரமும் அகர
 மஞ் சாரியை.

உஎக. வினையெச்சங்கள், இருதிணையம்பான் மூவி
 டங்கட்கும் பொதுவாக, வரும். உ-ம்.

நடந்து—வந்தேன், வந்தேம்.
 வந்தாய், வந்தீர்.
 வந்தான், வந்தாள், வந்தார், வந்தது, வந்தன.

உஎ௦. தன்கருத்தாவின் வினையையே கொள்ளுதற்குரிய
 வினையெச்சங்கள் சினைவினையாயின், அவை அச்சினை வினை
 யைக் கொண்டு முடிதலுமன்றி, ஒற்றுமை பற்றி முதல்
 வினையையுங் கொண்டு முடியும். உ-ம்.

சாத்தன் காலொடிந்து வீழ்ந்தான். இங்கே ஓடிதல் சினைவினை,
 வீழ்தல் முதல்வினை; ஆதலின் ஓடிந்து என்னுஞ் சினை
 வினையெச்சம் வீழ்ந்தான் என்னும் முதல்வினைகொண்டு
 முடிந்தது.

காலொடிந்து வீழ்ந்தது. இங்கே ஓடிதலுஞ் சினைவினை; வீழ்
 தலுஞ் சினைவினை; ஆதலின் ஓடிந்து என்னுஞ் சினை
 வினையெச்சம் வீழ்ந்தது என்னுஞ் சினைவினை கொண்டு
 முடிந்தது.

மாடு காலொடிந்து வீழ்ந்தது. இங்கே வீழ்தல் மாட்டின் வினை
 யாதலிற் சினைவினையெச்சம் முதல்வினை கொண்டு
 முடிந்தது.

உஎக. பிறகருத்தாவின் வினையைக் கொள்ளும் வினை
 யெச்சங்கள், தன்கருத்தாவின் வினையைக் கொள்ளும் வினை

யெச்சங்களாகத் திரிந்தும், வரும். திரியினும் அவற்றின் பொருள்கள் வேறுபடாவாம். உ-ம்.

ஞாலியற பட்டு வந்தான். இங்கே பட என்னுஞ் செயவென் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் பட்டு எனத் திரிந்து நின்றது.

மழை பெய்து ரெல் வினந்தது. இங்கே பெய்ய என்னுங் காரணப்பொருட்டாகிய செயவென்வாய்பாட்டிறந்த கால வினையெச்சம் பெய்து எனத் திரிந்து நின்றது.

பரிணை வினாக்கள்.—உஎ0. வினையெச்சமாவது யாது? வினையெச்சம் கொள்ளும் வினைச்சொற்களாவன எவை? உஎக. வினையெச்ச விருதிகளுள், எவ்விருதிகள் காலங்காட்டும் இடைநிலையோடு கூடி வரும்? எவ்விருதிகள் இடைநிலையின்றித் தாமே காலங்காட்டும்? உஎஉ. தெரிநிலைவினையெச்சங்கள் எத்தனை வகைப்படும்? உஎங. செய்த என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சங்கள் எவை? இங்கே இறந்தகாலமென்றது எதை? இச்செய்தென் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சங்கள் இன்னும் எப்படி வரும்? செய்தென் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சங்கள் வேறு விருதினைப் பெற்று வருமோ? உஎச. செயவென்னும் வாய்பாட்டு முக்காலத்திற்குமுரிய வினையெச்சம் யாது? செயவென் வாய்பாட்டு வினையெச்சம், இறந்தகாலத்திலே எப்பொருளில் வந்து, எவ்வினையைக் கொண்டு முடியும்? காரணப்பொருளில் வருதலாவது என்னை? இச்செயவென் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம் வேறு விருதியைப் பெற்றும் வருமோ? செயவென் வாய்பாட்டு வினையெச்சம், எதிர்காலத்திலே எப்பொருளில் வந்து எவ்வினையைக் கொண்டு முடியும்? காரியப்பொருளில் வருதலாவது என்னை? இச்செயவென் வாய்பாட்டெதிர்கால வினையெச்சம் வேறு விதியைப் பெற்றும் வருமோ? வேறெவைகள் உணர்கென்னும் பொருள்பட வரும்? செய்யுளிலே இச்செயவென் வாய்பாட்டெதிர்கால வினையெச்சம் வேறு விருதினைப் பெற்றும் வருமோ? இவற்றுள், எவ்வெவ் விருதி பெற்றவை எவ்வெவ்வினையைக்கொண்டு முடியும்? செயவென் வாய்பாட்டு வினையெச்சம், நிகழ்காலத்திலே எப்பொருள்

பட வந்து, எவ்வினையைக் கொண்டு முடியும்? இங்கே நிகழ்காலமென்றது எதை? உஎடு. செயினென்னும் வாய்பாட்டு எதிர்காலவினையெச்சங்கள் எவை? இவ்வினையெச்சம் எக்காலச் சொல்லு முடிக்குஞ் சொல்லாகக் கொள்ளும்? செயினென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்களாய் வருவன பிறவும் உளவோ? உஎக. எதிர்மறைத் தெரிநிலை வினையெச்சங்கள் எவை? செய்யாது என்பது எவைகளுக்கு எதிர்மறை? செய்யாது என்பது இன்னும் எப்படி வரும்? செய்யாமல் என்பது எதற்கு எதிர்மறை? செய்யாமல், செய்யாமே, செய்யாமை, செய்யாமைக்கு என்னு நான்கும் எவைகளுக்கு எதிர்மறை? செய்யாக்கால், செய்யாக்கடை, செய்யாவழி, செய்யாவிடத்து என்னு நான்கும் எவைகளுக்கு எதிர்மறை? உஎஎ. உடன்பாட்டுக் குறிப்புவினையெச்சங்கள் எவை? உஎஅ. எதிர்மறைக் குறிப்புவினையெச்சங்கள் எவை? உஎக. வினையெச்சங்கள் எவ்வாறு பொதுப்பட வரும்? உஅ0. தன்கருத்தாவின் வினையையே கொள்ளுதற்குரிய வினையெச்சங்கள் பிறகருத்தாவின் வினையைக்கொண்டு முடிதல் இல்லையோ? உஅக. பிறகருத்தாவின் வினையைக் கொள்ளும் வினையெச்சங்கள் தன் கருத்தாவின் வினையைக்கொள்ளும் வினையெச்சங்களாகத் திரிந்து வருதல் இல்லையோ?

முற்றவினை எச்சப்பொருளைத் தகுதல்.

உஅஉ. தெரிநிலைவினைமுற்றுங் குறிப்புவினைமுற்றும், தமக்குரிய பயனிலை கொள்ளாது, வினையெச்சத்திற்குரிய பயனிலை கொள்ளுமிடத்து வினையெச்சப்பொருளையும், பெயரெச்சத்திற்குரிய பயனிலை கொள்ளுமிடத்துப் பெயரெச்சப்பொருளையுந் தரும். உ-ம்.

கண்டனன் வணங்கினான்; இங்கே கண்டனன் என்னுந் தெரிநிலை வினைமுற்று, கண்டு என வினையெச்சப்பொருளைத் தந்தது.

உண்டான் சாத்தனூர்க்குப்போயினான்; இங்கே உண்டான் என்னுந் தெரிநிலைவினைமுற்று, உண்ட எனப் பெயரெச்சப் பொருளைத் தந்தது.

உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து; இங்கே கையினர் என்னும் குறிப்பு வினைமுற்று, கையைபுடையவராகி எனவினையெச்சப் பொருளைத் தந்தது.

வெந்திறலினன் விறல் வழதியொடு; இங்கே திறலினன் என்னும் குறிப்புவினைமுற்று, திறலினனாகிய எனப் பெயரெச்சப் பொருளைத் தந்தது.

பரீகைஷி வினா.—உஅஉ. வினைமுற்றுக்கள் எச்சப்பொருளைத் தருதல் இல்லையோ?

இருவகை வினைக்குறிப்பு.

உஅந. வினைக்குறிப்புச்சொற்கள், ஆக்கவினைக்குறிப்பும் இயற்கைவினைக்குறிப்பும் என, இருவகைப்படும்.

அவற்றுள், ஆக்கவினைக்குறிப்பாவது, காரணம் பற்றி வரும் வினைக்குறிப்பாம். அதற்கு ஆக்கச்சொல் விரிந்தாயினும் தொக்காயினும் வரும்.

உ-ம். கல்வியாற் பெரியனாயினான். கல்வியாற்பெரியன்.
கற்றுவல்லராயினார். கற்று வல்லர்.

இயற்கைவினைக்குறிப்பாவது, காரணம் பற்றாது இயற்கையை உணர்த்திவரும்வினைக்குறிப்பாம். அது ஆக்கச்சொல் வேண்டாதே வரும்.

உ-ம். நீர் தண்ணிது.
தி வெய்து.

பரீகைஷி வினாக்கள்.—உஅந. வினைக்குறிப்புச்சொற்கள் இன்னும் எத்தனை வகைப்படும்? ஆக்கவினைக்குறிப்பாவது யாது? இயற்கை வினைக்குறிப்பாவது யாது?

தேரிநிலைவினைப் பகுப்பு.

உஅச. தெரிநிலைவினைச்சொற்கள், செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை, செயப்படுபொருள் குன்றாதவினை. எ-ம். தன்வினை, பிறவினை. எ-ம். செய்வினை, செயப்பாட்டுவினை. எ-ம். வெவ்வேறுவகையிற் பிரிவுபட்டு, வழங்கும்.

உஅநு. செயப்படுபொருள் குன்றியவினையாவது, செயப்படுபொருளைவேண்டாதுவருமுதனிலை அடியாகத்தோன்றிய வினையாம்.

உ-ம். நடந்தான், வந்தான், இருந்தான், உறங்கினான்.

இவை, இதை நடந்தான், இதை வந்தான் எனச் செயப்படுபொருளேற்று, வாராமை காண்க.

உஅசு. செயப்படுபொருள் குன்றாத வினையாவது, செயப்படுபொருளை வேண்டி நிற்கு முதனிலை அடியாகத்தோன்றிய வினையாம்.

உ-ம். உண்டான், கொடுத்தான், கண்டான், படித்தான்.

இவை, சோற்றையுண்டான், பொருளைக்கொடுத்தான் எனச் செயப்படுபொருளேற்று, வருதல் காண்க.

உஅஎ. தன்வினையாவது, தன்னெழுவாய்க் கருத்தா வின்றொழிலை உணர்த்தி நிற்கும் முதனிலை அடியாகத்தோன்றிய வினையாம். இத்தன்வினை இயற்றுதற்கருத்தா வின் வினையெனப்படும்.

செயப்படுபொருள் குன்றிய முதனிலை, செயப்படுபொருள் குன்றாத முதனிலை என்னும் இருவகை முதனிலையும், தன்வினைக்கு முதனிலையாக, வரும்.

உ-ம். சாத்தனடந்தான், தச்சன் கோயிலைக் கட்டினான். இவைகளிலே, நடக்கையும் கட்டலுமாகிய முதனிலைத் தொழில்கள் எழுவாய்க் கருத்தாவின்றொழிலாதல் காண்க.

உஅஅ. பிறவினையாவது, தன்னெழுவாய்க்கருத்தா வல்லாத பிறகருத்தாவின்றொழிலை உணர்த்தி நிற்கும் முத னிலை அடியாகத் தோன்றிய வினையாம். இப்பிறவினை ஏவு தற்கருத்தாவின் வினையெனப்படும்.

செயப்படுபொருள் குன்றிய முதனிலை, செயப்படுபொருள் குன் றாத முதனிலை என்னும் இருவகை முதனிலைகளும், பிறவினை விசுதி பெற்றேனும், தாம் விகாரப்பட்டேனும், விகாரப்பட்டே விசுதி பெற்றேனும், பிறவினைப்பகுதிகளாய் வருதல், பதவியலிற் கூறப்பட்டது.

உ-ம். கொற்றனடப்பித்தான், அரசன் கோயிலைக் கட்டுவித் தான்.

இவைகளிலே, நடக்கையுங் கட்டலுமாகிய முதனிலைத் தொழில்கள், எழுவாய்க் கருத்தாவின் ரொழிலாகாது பிற கருத்தாவின்றொழிலாதல் காண்க.

செயப்படுபொருள் குன்றிய முதனிலை அடியாகத் தோன்றிய பிறவினைகள், அம்முதனிலைக் கருத்தாவைத் தமக்குச் செயப்படு பொருளாகக் கொண்டு வரும்.

உ-ம். கொற்றன் சாத்தனை நடப்பித்தான்.

செயப்படுபொருள் குன்றாத முதனிலை அடியாகத் தோன்றிய பிறவினைகளுள்ளே, சில அம்முதனிலைக்கருத்தாவைத் தமக்குச் செயப்படுபொருளாகவும், சில தமக்கு மூன்றாம்வேற்றமைக் கருத் தாவாகவும் கொண்டு வரும்.

உ-ம். கொற்றன் சாத்தனைக் கடப்பித்தான்.

அரசன் றச்சொற் கோயிலைக் கட்டுவித்தான்.

உஅக. தன்வினைக்கும் பிறவினைக்கும் பொதுவாய் நிற்கும் முதனிலைகளுஞ் சிலவுளவாம். உ-ம்.

முதனிலை.	தன்வினை.	பிறவினை.
அழி —	ஃயழி	காட்டையழி.
கெடு —	ஃகெடு	அவன் குடியைக் கெடு.

வெளு—	ஃயுடம்புவெளு	துணியை வெளு.
கரை —	ஃகரை	புளியைக் கரை.
தேய் —	ஃதேய்	கட்டையைத் தேய்.

இம்முதனிலைகளால் வினைச்சொற் பிறத்தல் வருமாறு:—
முதனிலை. தன்வினை. பிறவினை.

அழி	—	{ அழிந்தான் அழிகின்றான் அழிவான் }	{ அழித்தான் அழிக்கின்றான் அழிப்பான் }
கெடு	—	{ கெட்டான் கெடுகின்றான் கெடுவான் }	{ கெடுத்தான் கெடுக்கின்றான் கெடுப்பான் }
வெளு	—	{ வெளுத்தான் வெளுக்கின்றான் வெளுப்பான் }	{ வெளுத்தான் வெளுக்கின்றான் வெளுப்பான் }
கரை	—	{ கரைந்தான் கரைகின்றான் கரைவான் }	{ கரைத்தான் கரைக்கின்றான் கரைப்பான் }
தேய்	—	{ தேய்ந்தான் தேய்கின்றான் தேய்வான் }	{ தேய்த்தான் தேய்க்கின்றான் தேய்ப்பான் }

உக௦. பிறவினைகள், ஒரோவிடத்துப் பிறவினை விசுதி தொக்கும் வரும். உ-ம்.

அரசன் செய்த தேர்; இதிலே செய்வித்த என்னும் பிறவினை செய்த என விவ்விசுதி தொக்கு நின்றது.

கோழி கூவிப் பொழுது புலர்ந்தது; இதிலே கூவுவித்து என் னும் பிறவினை கூவி என விவ்விசுதி தொக்கு நின்றது.

உக௧. செய்வினையாவது, படு விசுதி புணராத முத னிலை அடியாகத் தோன்றி, எழுவாய்க்கருத்தாவைக் கொண்டு வரும் வினையாம்.

உ-ம். சாத்த னடந்தான், ஃடப்பித்தான்.
சாத்தன் கட்டினான், கட்டுவித்தான்.

௨௬௨. செயப்பாட்டுவினயாவது, படுவிகுதி புணர்ந்த முதனிலை அடியாகத் தோன்றி, வினைமுதல் மூன்றும் வேற்றுமையிலும், செயப்படுபொருள் எழுவாயிலும் வரப்பெறும் வினயாம்.

பிறவினைமுதனிலைகளும், செயப்படுபொருள் குன்றாத தன்வினை முதனிலைகளும், படுவிகுதியோடும், இடையே அகரச்சாரியையேனும், குச்சாரியையும் அகரச்சாரியையுமேனும், பெற்றுச், செயப்பாட்டு வினைமுதனிலைகளாக வரும்.

௨-ம். சாத்தன விம்மாடு நடப்பிக்கப்பட்டது.

கொற்றன விச்சோ றண்ணப்பட்டது.

௨௬௩. செயப்பாட்டு வினை, ஒரோவிடத்துப்படு விகுதி தொக்கும் வரும். ௨-ம்.

“இவ்வாழ்வானென்பான்?” இங்கே எனப்படுவான் என்னுஞ் செயப்பாட்டுவினை என்பான் எனப் படுவிகுதி தொக்கு நின்றது.

உண்டசோறு; இங்கே உண்ணப்பட்ட என்னுஞ் செயப்பாட்டு வினை உண்ட எனப் படுவிகுதி தொக்கு நின்றது.

பரிகைவினாக்கள்.—௨௮௪. தெரிநிலைவினைச்சொற்கள் இன்னும் எவ்வெவ்வகையிற் பிரிவுபட்டு வழங்கும்? ௨௮௫. செயப்படுபொருள் குன்றிய வினயாவது யாது? ௨௮௬. செயப்படுபொருள் குன்றாத வினயாவது யாது? ௨௮௭. தன்வினயாவது யாது? தன்வினைக்கு முதனிலையாக வருவன எவை? ௨௮௮. பிறவினயாவது யாது? பிறவினைக்கு முதனிலையாக வருவன எவை? செயப்படுபொருள் குன்றியமுதனிலை யடியாகத் தோன்றிய பிறவினைகள் எதனைத் தமக்குச் செயப்படுபொருளாகக் கொண்டு வரும்? செயப்படுபொருள் குன்றாத முதனிலை அடியாகத் தோன்றிய பிறவினைகள் அம்முதனிலைக் கருத்தாவையாதாகக் கொண்டு வரும்? ௨௮௯. தன்வினைக்கும் பிறவினைக்கும் பொதுவாய் நிற்கும் முதனிலைகளும் உளவோ? ௨௯௦.

பிறவினைகள் ஒரோவிடத்துப் பிறவினைவிகுதி தொக்கும் வருமோ? ௨௯௧. செய்வினயாவது யாது? ௨௯௨. செயப்பாட்டு வினயாவது யாது? எவ்வெவ் முதனிலைகள் எவ்வெவ்வாறு செயப்பாட்டு வினைக்கு முதனிலைகளாக வரும்? ௨௯௩. செயப்பாட்டுவினை ஒரோவிடத்துப் படுவிகுதி தொக்கும் வருமோ?

வினையாலணையும்பெயர் விகாரப்பதேல்.

௨௯௪. வினையாலணையும் பெயர்கள், சிறுபான்மை இயல்பாகியும், பெரும்பாலும் விகாரப்பட்டும், வரும்.

௨-ம். நடந்தாளை, குழையாளை, குழையினினை. எ-ம். நடந்தோன், குழையோன், நடந்தவன், குழையவன். எ-ம்.

நடந்தன, குழையன. எ-ம். நடந்தவை, குழையவை. எ-ம். வரும்.

பரிகை வினா.—௨௯௪. வினையாலணையும் பெயர்கள் எங்ஙனம் வரும்?

வினையின் முற்றிற்று.

௩. இடையியல்.

௨௯௫. இடைச்சொல்லாவது, பெயரும் வினையும் போலத் தனித்து நடக்கும் ஆற்றல் இல்லாததாய், அப்பெயரையும் வினையையுஞ் சார்ந்துவருஞ் சொல்லாம்.

பரிகை வினா.—௨௯௫. இடைச்சொல்லாவது யாது?

இடைச்சொற்களின் வகை.

௨௯௬. இடைச்சொல்: (க) வேற்றுமைபுருபுகளும், (உ) விகுதியுருபுகளும், (ஈ) இடைநிலையுருபுகளும், (ச) சாரியையுருபுகளும், (ஞ) உவமவுருபுகளும், (஑) பிறவாறு

தத்தமக்குரிய பொருள்களை உணர்த்தி வருபவைகளும், (எ) ஒலி, அச்சம், விரைவு இவற்றைக் குறிப்பால் உணர்த்தி வருபவைகளும், (அ) இசைநிறையேபொருளாக வருபவைகளும், (க) அசைநிலையே பொருளாக நிற்பவைகளும் என ஒன்பது வகைப்படும்.

இவைகளுள், வேற்றுமைபுருபுகள் பெயரியவிலும், விருதி புருபுகளும் இடைநிலையுருபுகளுஞ் சாரியையுருபுகளும் பதவிய விலுஞ் சொல்லப்பட்டன.

இசைநிறை என்பது, வேறுபொருள் உணர்த்தாது செய்யுளில் ஓசையை நிறைத்து நிற்பது.

அசைநிலை என்பது வேறு பொருள் உணர்த்தாது பெயர்ச் சொல்லோடும் வினைச்சொல்லோடுஞ் சார்த்திச் சொல்லப்பட்டே நிற்பது. அசைத்தல்—சார்த்துதல்.

பரிகை வினாக்கள்.—உகக. இடைச்சொல் எத்தனை வகைப்படும்? இசைநிறையென்பது யாது? அசைநிலை யென்பது யாது?

உவமவுருபிடைச்சொற்கள்.

உகஎ. உவமவுருபிடைச் சொற்களாவன, போல, புரைய, ஒப்ப, உறழ், மாண, கடுப்ப, இயைய, ஏய்ப்ப, நேர், சிகர, பொருவ, அன்ன, அனைய முதலியனவாம்.

இவைகளுள்ளே, போல என்பது முதலிய பதினொன்றும், இடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த வினையெச்சவினைகள். அவைகளிலே, போல், புரை, ஒ, உறழ், மாண், கடு, இயை, ஏய், நேர், சிகர், பொரு என்பனும் முதனிலைகளே இடைச்சொற்கள்.

அன்ன, அனைய என்பவைகள், இடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த பெயரெச்சவினைக் குறிப்புக்கள். அவைகளிலே, அன்னு முதனிலையே இடைச்சொல். அன்ன என்பதில் னகர மெய் சாரியை; அனைய என்பதில் னகரமெய்யும் ஐசாரமுஞ் சாரியை.

பரிகை வினாக்கள்.—உகஎ. உவமவுருபிடைச்சொற்களாவன எவை? இவைகளுள்ளே, இடைச்சொல் லடியாகப் பிறந்த

வினையெச்சவினைகள் எவை? அவைகளிலே இடைச்சொற்கள் எவை? இடைச்சொல் லடியாகப் பிறந்த பெயரெச்ச வினைக் குறிப்புக்கள் எவை? அவைகளிலே எது இடைச்சொல்?

தத்தம் பொருளை உணர்த்தும் இடைச்சொற்கள்.

உகஅ. பிறவாறு தத்தமக்குரிய பொருள்களை உணர்த்தி வருமென்ற இடைச்சொற்கள் ஏ, ஒ, உம் முதலியவைகளாம்.

உகக. ஏகாவிடைச்சொல் தேற்றமும், வினாவும், எண்ணும், பிரிதிலையும், எதிர்மறையும், இசைநிறையும், சுற்றசையுமாகிய ஏழு பொருளையுந் தரும்.

தேற்றம்.—உண்டே கடவுள். இங்கே உண்டென்பதற்கு ஐய மில்லை என்னுந் தெளிவுப் பொருளைத் தருதலாற் தேற்றம்.

வினா.—நீயே கொண்டாய். இங்கே நீயா கொண்டாய் என்னும் பொருளைத் தருமிடத்து வினா.

எண்.—நிலமே நீரே தீயே வளியே. இங்கே நிலமும் நீரும் தீயும் வளியும் எனப் பொருள் பட எண்ணி நிற்பலால் எண்.

பிரிநிலை.—அவருளியனே கள்வன். இங்கே ஒரு கூட்டத்தினின்றும் ஒருவனைப் பிரித்து நிற்பலாற் பிரிநிலை.

எதிர்மறை.—நானே கொண்டேன். இங்கே நான் கொள்கிலேன் என்னும் பொருளைத் தருமிடத்து எதிர்மறை.

இசைநிறை.—“ஏயே யீவனொருத்தி பேடியோ வென்றார்.” இங்கே வேறு பொருளினிற் செய்யுளில் இசைநிறைத்து நிற்பலால் இசைநிறை.

ஈற்றசை.—“என்று மேத்தித் தொழுவோ மியாமே.” இங்கே வேறு பொருளின்றி இறுதியிலே சார்த்தப்பட்டு நின்றலால் ஈற்றசை.

௩௦௦. ஓகார்விடைச்சொல், ஒழியிசையும், வினாவும், சிறப்பும், எதிர்மறையும், தெரிநிலையும், கழிவும், பிரிநிலையும், அசைநிலையுமாகிய எட்டுப்பொருளையுந் தரும்.

சிறப்பு உயர்வுசிறப்பும் இழிவுசிறப்பும் என இருவகைப்படும். உயர்வுசிறப்பு ஒருபொருளினது உயர்வைச் சிறப்பித்தல். இழிவு சிறப்பு ஒருபொருளினது இழிவைச் சிறப்பித்தல். இங்கே சிறப்பித்தல் என்றது, உயர்வேயாயினும் இழிவேயாயினும் அதனது மிகுதியை விளக்குதல்.

(உதாரணம்.)

ஒழியிசை.—படிக்கவோ வந்தாய். இங்கே படித்தற்கன்று வினயாதெற்கு வந்தாய் என ஒழிந்த சொற்களைத் தருவால் ஒழியிசை.

வினா.—குற்றியோ மகனே. இங்கே குற்றியா மகனா என வினாப்பொருளைத் தருதலால் வினா.

உயர்வுசிறப்பு.—ஓடு பெரியன். இங்கே ஒருவனது பெருமையாகிய உயர்வின் மிகுதியை விளக்குதலால் உயர்வு சிறப்பு.

இழிவுசிறப்பு.—ஓடு கொடியன். இங்கே ஒருவனது கொடுமையாகிய இழிவின் மிகுதியை விளக்குதலால் இழிவு சிறப்பு.

எதிர்மறை.—அவனே கொண்டான். இங்கே கொண்டிலன் என்னும் பொருளைத் தருமிடத்து எதிர்மறை.

தெரிநிலை.—ஆனே அதுவுமன்று பெண்ணே அதுவுமன்று. இங்கே அத்தன்மையில்லாமையைத் தெரிவித்து நின்றலாற் தெரிநிலை.

கழிவு.—உறுதியுணராது கெட்டாரை ஓடு தமக்கோருறுதியுணராரோ என்னுமிடத்துக் கழிவிர்க்கப்பொருளைத் தருதலாற் கழிவு. கழிவிர்க்கம்—கழிந்த தற்கிரங்குதல்.

பிரிநிலை.—இவனே கொண்டான். இங்கே பலருணின்றும் ஒருவனைப் பிரித்து நிற்குமிடத்துப் பிரிநிலை.

அசைநிலை.—“காணிய வம்மினே.” இங்கே வேறுபொருளின்றிச் சார்த்தப்பட்டு நின்றலால் அசைநிலை.

௩௦௧. உம் என்னுமிடைச்சொல், எதிர்மறையும், சிறப்பும், ஐயமும், எச்சமும், முற்றும், எண்ணும், தெரிநிலையும், ஆக்கமுமாகிய எட்டுப்பொருளையுந் தரும்.

எச்சம், இறந்தது தழீஇய எச்சமும், எதிரது தழீஇய எச்சமும் என, இருவகைப்படும்.

(உதாரணம்.)

எதிர்மறை.—களவு செய்யினும் பொய் கூறலை யொழிசு. இங்கே களவு செய்யலாகாது என்னும் பொருளைத் தருதலால் எதிர்மறை.

உயர்வுசிறப்பு.—“குறவருமருளுக்குன்றம்” இங்கே குன்றினுயர்வைச் சிறப்பித்தலால் உயர்வுசிறப்பு.

இழிவுசிறப்பு.—“புலையனும் விரும்பாப் புன்புலால் யாக்கை.” இங்கே உடம்பினிழிவைச் சிறப்பித்தலால் இழிவு சிறப்பு.

ஐயம்.—அவன் வெல்லினும் வெல்லும். இங்கே துணியாமையை உணர்த்தலால் ஐயம்.

எச்சம்.—சாத்தனும் வந்தான். இங்கே கொற்றன் வந்ததன்றி என்னும் பொருளைத் தந்தால் இறந்தது தழீஇயவெச்சம், இனிச் கொற்றனும் வருவான் என்னும் பொருளைத் தந்தால் எதிரது தழீஇய வெச்சம்.

முற்று.—எல்லாரும் வந்தார். இங்கே எஞ்சாப்பொருளைத் தருதலால் முற்று.

என்.—இரவும் பகலும். இங்கே எண்ணுதற்கன் வருதலால் என்.

தெரிநிலை—ஆணுமன்று பெண்ணுமன்று. இங்கே இன்ன தெனத் தெரிவித்து நின்றலாற் தெரிநிலை.

ஆக்கம்.—பாலுமாயிற்று. இங்கே அதவே மருந்துமாயிற்று என்னும் பொருளைத் தருதலால் ஆக்கம்.

௩௦௨. எதிர்மறைவினை அடுத்து வருமிடத்து, முற்றம்மை எச்சவும்மையுமாம். உ-ம்.

எல்லாரும் வந்திலர்; அவர் பத்துக்கொடார்.

இங்கே, சிலர் வந்தார்; சில கொடுப்பார் எனவும் பொருள் படுதலால், எச்சவும்மையாயிற்று.

௩௦௩. எச்சவும்மையாற் றழுவப்படும் பொருட்சொல்லில் உம்மை இல்லையாயின், அச்சொல் எச்சவும்மையோடு கூடிய சொற்கு முதலிலே சொல்லப்படும்.

உ-ம். சாத்தன் வந்தான், கொற்றனும் வந்தான்.

இங்கே சாத்தன் எச்சவும்மையாற் றழுவப்படுபொருள்.

௩௦௪. என, என்று என்னும் இரண்டிடைச்சொற்களும், வினையும், பெயரும், எண்ணும், பண்பும், குறிப்பும், இசையும், உவமையும் ஆகிய ஏழுபொருளிலும் வரும். உ-ம்.

வினை.—மைத்தன் பிறந்தானெனத் தர்கையுவந்தான். இங்கே வினையோடியைத்தது.

பெயர்.—“அழுக்கா நெனவொரு பாலி.” இங்கே பெயரோடியைத்தது.

என்.—நிலமென நீரெனத் தீயென வளியென வானெனப் பூதக்களைத்தது. இங்கே எண்ணோடியைத்தது.

பண்பு.—வெள்ளென விளர்த்தது. இங்கே பண்போடியைத்தது.

குறிப்பு.—“பொள்ளெனவாக்கே புறம்வேரார்.” இங்கே குறிப்போடியைத்தது.

இசை.—“பொம்மென வண்டலம்பும் புரிமுலை.” இங்கே இசையோடியைத்தது.

உவமை.—“புலி பாய்ந்தெனப் பாய்ந்தான்.” இங்கே உவமையோடியைத்தது.

என்று என்பதையும், இப்படியே இவைகளோடும் ஒட்டிக்கொள்க.

௩௦௫. மேற்கூறிய, ஏ, உம், என, என்று என்னு நாண்கிடைச்சொற்களன்றியும், என்றூ, எனூ, ஒடு என்னும் இம் மூன்றிடைச்சொற்களும் எண்ணுப்பொருளில் வரும்.

உ-ம். நிலென்றூ நீரென்றூ தீயென்றூ.

நிலெனூ நீரெனூத் தீயெனூ.

நிலெனூடு நீரெனூடு தீயெனூடு.

௩௦௬. பெயர்ச்செவ்வெண்ணும், எண்ணிடைச்சொற்கள் ஏழுநுள்ளும், ஏ, என்றூ, எனூ என்னு மூன்றும், தொகைச்சொற் பெற்று வரும். உம், என்று, என, ஒடு என்னு நான்கும், தொகைச்சொற் பெற்றும் பெறுதும், வரும்.

பெயர்ச்செவ்வெண்ணுவது, பெயர்களினிடத்தே எண்ணிடைச்சொற்றொக்கு நிற்ப வருவது.

(உதாரணம்.)

செவ்வெண்.—சாத்தன் கொற்ற விருவரும் வந்தார்.

ஏகாவெண்.—சாத்தனே கொற்றனே யிருவரும் வந்தார்.

என்றுவெண்.—சாத்தனென்றூ கொற்றனென்றூ விருவரும் வந்தார்.

எனுவெண்.—சாத்தனெனூக் கொற்றனெனூ விருவரும் வந்தார்.

உம்மையெண்.—சாத்தனுக் கொற்றனு யிருவரும் வந்தார்.

என்றெண்.—சாத்தனென்று கொற்றனென்று யிருவருளர்.

எனவெண்.—சாத்தனெனக் கொற்றனென விருவருளர்.

ஒடுவெண்.—சாத்தனொடு சொற்றனொடிருவருளர்.
 உம்மையெண்.—சாத்தனுங் கொற்றனும் வந்தார்.
 என்றெண்.—நிலனென்று நீரென்று தீயென்று காற்றென்
 றனவறு காயமென் றுகிய வுலகம்.
 எனவெண்.—நிலனென நீரெனத் தீயெனக் காற்றென வளவறு
 காயமென வாகிய வுலகம்.
 ஒடுவெண்.—நிலனொடு நீரொடு தீயொடு காற்றொடனவறு
 காயமொ டாகிய வுலகம்.

௩௦௭. என்று, என, ஒடு என்னும் இம்மூன்றிடைச்
 சொற்களும், எண்ணப்படும் பொருடோறு நின்றலே
 யன்றி, ஓரிடத்து நிற்கவும் பெறும்; அப்படி நிற்பினும்,
 பிரிந்து மற்றைப்பொருடோறும் பொருந்தும். உ-ம்.

என்றெண்.—“வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நினையுங்காற்
 —நீயெச்சம் போலத் தெறும்.”
 இங்கே என்றென்பது, வினையென்று, பகையென்று
 என நின்றவிடத்துப் பிரிந்து பிறவழியுஞ்சென்று
 பொருந்தியது.

எனவெண்.—“பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு—மிகவாவா
 மில்லிறப்பான் கண்.”

இங்கே எனவென்பது, பகையெனப் பாவமென
 அச்சமெனப் பழியென என்று நின்றவிடத்துப்
 பிரிந்து பிறவழியுஞ் சென்று பொருந்தியது.

ஒடுவெண்.—“பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொ டைந்து-
 மிருடர வெண்ணிச் செயல்.”

இங்கே ஒடுவென்பது, பொருளொடு கருவியொடு
 காலத்தொடு வினையொடு இடனொடு என நின்ற
 விடத்துப் பிரிந்து பிறவழியுஞ்சென்று பொருந்
 தியது.

௩௦௮. வினையெச்சங்கள், எண்ணப்படும்விடத்து, ஏற்
 பனவாகிய எண்ணிடைச்சொல் விரியப்பெற்றும், தொகப்

பெற்றும், ஓரிடத்து நின்று பிரிந்து கூடப்பெற்றும்,
 வரும். அவை தொகைபெறுதலில்லை. உ-ம்.

உம்மையெண்.—கற்றுக் கேட்டுக் கற்பனை கடந்தான்.
 என்றெண்.—உண்ணவென் றுடுக்கவென்று வந்தான்.
 எனவெண்.—உண்ணவென வுடுக்கவென வந்தான்.
 செவ்வெண்.—கற்றுக் கேட்டுக் கற்பனை கடந்தான்.
 பிரிந்துகூடுமெண்.—உண்ண வுடுக்கவென்று வந்தான்.

௩௦௯. அ, இ, உ என்னும் மூன்றிடைச்சொற்களும்
 சுட்டுப்பொருளையும், எ, ஆ, யா என்னு மூன்றிடைச்
 சொற்களும் வினாப்பொருளையுந் தரும்.

உ-ம். அக்கொற்றன், இக்கொற்றன், உக்கொற்றன்.
 எக்கொற்றன், கொற்றன, யாவன்.

௩௧௦. கொல் என்னும் இடைச்சொல், ஐயமும்
 அசைநிலையுமாகிய இரண்டுபொருளையுந் தரும். உ-ம்.

ஐயம்.—இவ்வருக் குற்றிகொன் மகன்கொல். இங்கே
 குற்றியோ மகனோ என்னும் பொருளைத் தரு
 தலால் ஐயம்.

அசைநிலை.—“கற்றதனா லாய பயனென்கொல்.” இங்கே வேறு
 பொருளினிற் சார்த்தப்பட்டு நின்றலால் அசை
 நிலை.

௩௧௧. மற்று என்னும் இடைச்சொல், வினைமாற்றும்,
 பிறிதும், அசைநிலையுமாகிய மூன்றுபொருளையுந் தரும்.

இங்கே வினைமாற்றென்றது கருதியதற்கு இனமாய மறுதலை
 வினை; பிறிதென்றது கருதியதற்கு இனமாகிய பிறிது.

(உதாரணம்.)

வினைமாற்று.—“மற்றறிவா நல்வினை யாமினைய மென்னாது.”
 இங்கே கருதியவினையாவது நல்வினையை விரைந்
 தறிவாம் என்பது. அதற்கு இனமாகிய மறுதலை
 வினையாவது நல்வினையை விரையாதறிவாம் என்
 பது. மற்றென்றது, இங்கே, விரைந்தறிவாம்

என்னும் வினையை ஒழித்து, விரையாதறிவாம் என்னும் மறுதலைவினையைத் தருதலால், வினை மாற்றுப் பொருளில் வந்தது.

பிரிது.—“ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றென்று.” இங்கே கருதியதாவது ஊழொன்றென்பது. அதற்கின மாகிய பிரிதாவது ஊழல்லதொன்றென்பது. மற்றென்றது, இங்கே, ஊழல்லதொன்றென்னும் பொருளைத் தருதலால், பிரிதென்னும் பொருளில் வந்தது.

அசைநிலை.—“மற்றென்னையாங்க.” இங்கே வேறு பொருளின் றிச் சார்த்தப்பட்டு நிற்கலால் அசைநிலை.

௩௧௨. மன் என்னும் இடைச்சொல், ஒழியிசையும், ஆக்கமும், கழிவும், மிகுதியும், அசைநிலையுமாகிய ஐந்து பொருளையுந் தரும். உ-ம்.

ஒழியிசை.—“கூரியதோர் வான்மன். இங்கே இரும்பை அறத் துணித்தது என்னும் ஒழிந்த சொற்களைத் தருதலால் ஒழியிசை.

ஆக்கம். “பண்டு காடுமன்.” இங்கே இன்று வயலாயிற்று என்னும் ஆக்கப்பொருளைத் தருதலால் ஆக்கம்.

கழிவு.—“சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே.” இங்கே இப்பொழுது அவன் இறந்ததனால் எமக்குக் கொடுத்தல் கழிந்தது என்னும் பொருளைத் தருதலாற் கழிவு.

மிகுதி.—“எந்தை யெமக்கருமன்.” இங்கே மிகுதியும் அருளுவன் என்னும் பொருளைத் தருதலால் மிகுதி.

அசைநிலை.—“அதமற் கொண்கன்றேரே.” இங்கே வேறு பொருளின் றிச் சார்த்தப்பட்டு நிற்கலால் அசைநிலை.

௩௧௩. கொன் என்னும் இடைச்சொல், அச்சமும், பயனின்மையும், காலமும், பெருமையும் ஆகிய நான்கு பொருளையுந் தரும். உ-ம்.

அச்சம்.—“கொன்வாளி.” இங்கே அஞ்சம் வாளி என்னும் பொருளைத் தருதலால் அச்சம்.

பயனின்மை.—“கொன்னே கழிந்தன் றினமை.” இங்கே பயனின்றிக் கழிந்தது என்னும் பொருளைத் தருதலாற் பயனின்மை.

காலம்.—“கொன் வால் வாடை.” இங்கே காதலர் நீங்கிய காலம் அறிந்து வருதலையுடைய வாடை என்னும் பொருளைத் தருதலாற் காலம்.

பெருமை.—“கொன்னூர் தஞ்சினும்.” இங்கே பெரிய ஆறற்கினும் என்னும் பொருளைத் தருதலாற் பெருமை.

௩௧௪. அந்தில் என்னும் இடைச்சொல், ஆங்கென்னும் இடமும், அசைநிலையுமாகிய இரண்டு பொருளையுந் தரும். உ-ம்.

ஆங்கு.—“வருமே-சேயிழை யந்திற் கொழுநற் காணிய.” இங்கே அவ்விடத்து வரும் என்னும் பொருளைத் தருதலால் ஆங்கு.

அசைநிலை.—“அந்திற் கழலினன் கச்சினன்.” இங்கே வேறு பொருளின் றிச் சார்த்தப்பட்டு நிற்கலால் அசைநிலை.

௩௧௫. மன்ற என்னும் இடைச்சொல், தெளிவுப் பொருளைத் தரும்.

தெளிவு.—“இரத்தவி னின்னாது மன்ற.” இங்கே ஒருதலையாக என்னும் பொருளைத் தருதலாற் தெளிவு.

௩௧௬. அம்ம என்னும் இடைச்சொல், ஒன்று சொல் வேன் கேள் என்னும் பொருளிலும், உரையசைப் பொருளிலும் வரும்.

உரையசை.—கட்டுரைக்கண் வரும் அசைநிலை.

ஒன்று சொல்வேன் கேள்.—“அம்ம வாழி தோழி.”

உரையசை.—“அதமற்றம்.”

கூக௭. ஆங்க என்னும் இடைச்சொல், உரையசைப் பொருளில் வரும். உ-ம்.

உரையசை.—“ஆங்கத்திறனல்ல யாங்கமுற.”

கூக௮. ஆர் என்னும் இடைச்சொல், உயர்த்தப் பொருளிலும், அசைநிலைப் பொருளிலும் வரும்.

உயர்த்தப்பொருட்டு வரும்போது ஒருமைச்சொல் லீற்றில் வரும். அசைநிலையாகும்போது உம்மை முன்னும், உம்மீற்று வினைமுன்னும், வரும்.

(உதாரணம்.)

உயர்த்தப்பொருள்.—தொல்காப்பியனார் வந்தார்.
தந்தையார் வந்தார்.

அசைநிலை.—பெயரினாகிய தொகையுமா ருளவே.”
இக்கே ஆர் அசை நிலையாக உம்மை முன் வந்தது.

“எல்லா வுயிரொடுஞ் செல்லுமார் முதலே,”
இக்கே ஆர் அசைநிலையாக உம்மீற்று வினை முன் வந்தது.

கூக௯. தொறும், தோறும் என்னும் இவ்விரண்டிடைச் சொற்களும், இடப்பன்மைப் பொருளையுந் தொழிற்பயில் வுப் பொருளையுந் தரும். உ-ம்.

இடப்பன்மை.—சோழநாட்டினூர் தொறுஞ் சிவாலயம்.

தொழிற்பயில்வு.—படிக்குந் தொறு மறிவு வளரும்.

தோறும் என்பதையும் இப்படியே இவைகளோடும் ஒட்டிக் கொள்க.

கூஉ௦. இனி என்னும் இடைச்சொல், காலவிடங்க னின் எல்லைப்பொருளைத் தரும். உ-ம்.

காலவெல்லை.—இனி வருவேன்.

இடவெல்லை.—இனியெம்முர்.

கூஉ௧. முன், பின் என்னும் இடைச்சொற்கள், காலப்பொருளையும், இடப்பொருளையுந் தந்து, ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருள்பட வரும். உ-ம்.

கரலம்.—முன் பிறந்தான். பின் பிறந்தான்.

இடம்.—முன்னிருந்தான். பின்னிருந்தான்.

முன், பின் என்பவைகள், முன்பு, பின்பு. எ-ம்.

முன்னை, பின்னை. எ-ம். முன்னர், பின்னர். எ-ம்.

விகாரப்பட்டும் வழங்கும்.

கூஉ௨. வாளா, சம்மா என்னும் இடைச்சொற்கள், பயனின்மைப் பொருளைத் தரும்.

உ-ம். வாளாவிருந்தான். சம்மா வந்தான்.

கூஉ௩. ஆவது, ஆதல், ஆயினும், தான் என்னும் இடைச்சொற்கள் விகற்பப்பொருளைத் தரும்.

விகற்பமாவது, அது அல்லது இது என்னும் பொருள்பட வருவது.

(உதாரணம்.)

ஆவது.—தேவாரமாவது திருவாசகமாவது கொண்டுவா.

ஆதல்.—சோறாதல் கூழாதல் கொடு.

ஆயினும்.—வீட்டிலாயினும் கோயிலிலாயினும் இருப்பேன்.

தான்.—பொன்னைத்தான் வெள்ளியைத்தான் கொடுத்தானா.

கூஉ௪. அந்தோ, அன்றோ, ஐயோ, அச்சோ, அஆ, ஆஅ, ஒஓ என்றாற்போல வருவன, இரக்கப்பொருளைத் தரும் இடைச்சொற்களாம்.

கூஉ௫. சீ, சீசீ, சிச்சீ, சை என்றாற்போல வருவன, இகழ்ச்சிப்பொருளைத் தரும் இடைச்சொற்களாம்.

கூஉ௬. கூ, கூகூ, ஐயோ, ஐயையோ என்றாற்போல வருவன, அச்சப்பொருளைத் தரும் இடைச்சொற்களாம்.

கூஉ௭. ஆஅ, ஆகா, ஒஓ, ஒகோ, அம்மா, அம்மம்மா, அச்சோ என்றாற்போல வருவன, அதிசயப்பொருளைத் தரும் இடைச்சொற்களாம்.

பரிகாஷி வினாக்கள்.—உகடி. பிறவாறு தத்தமக்குரிய பொருள்
களை உணர்த்தி வருமென்ற இடைச்சொற்கள் எவை? உகக.
ஏகாரவிடைச்சொல் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்? உகஊ. ஓகார
விடைச்சொல் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்? சிறப்பு எத்தனை
வகைப்படும்? உயர்வுசிறப்பாவது யாது? இழிவு சிறப்பாவது
யாது? இங்கே சிறப்பித்தலென்றது என்னை? உகக. உம்
என்னும் இடைச்சொல் எவ்வெப்பொருளைத்தரும்? எச்சம் எத்
தனை வகைப்படும். உகஉ. ஒரு பொருளில் வரும் உம்மை மற்
றொரு பொருளையுந் தருமோ? உகஊ. எச்சவும்மையாற் றழுவப்
படும் பொருட்கொல்லில் உம்மை இல்லையாயின், அச்சொல் எச்ச
வும்மையோடு கூடிய சொற்கு முதலிலே சொல்லப்படுமோ
ஈற்றிலே சொல்லப்படுமோ? உகச. என, என்று என்னும்
இரண்டிடைச்சொற்களும் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்? உகஊ.
எண்ணப்பொருளில்வரும் இடைச்சொற்கள் எவை? உகக.
எவ்வெவ்வெண்கள் தொகைச்சொற்பெற்று வரும்? எவ்வெவ்
வெண்கள் தொகைச்சொற்பெற்றுப் பெறுதும் வரும்? பெயர்ச்
செவ்வெண்ணாவது யாது? உகஎ. எண்ணிடைச்சொற்கள்
எண்ணப்படும் பொருடோறும் நிற்கவே பெறுமோ? உகடி.
வினை எண்ணப்படுமிடத்து எண்ணிடைச்சொற் பெறுதோ?
உகக. அ, இ, உ, எ-ம். எ, ஆ, யா, எ-ம். வரும் இடைச்சொற்
கள் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்? உகஊ. கொல் என்னும் இடைச்
சொல் எவ்வெப்பொருளைத்தரும்? உகக. மற்று என்னும் இடைச்
சொல் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்? இங்கே வினைமாற்றென்றது
என்னை? பிறிதென்றது என்னை? உகஉ. மன் என்னும் இடைச்
சொல் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்? உகஊ. கொன் என்னும்
இடைச்சொல் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்? உகச. அந்தில்
என்னும் இடைச்சொல் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்? உகஊ.
மன்ற என்னும் இடைச்சொல் எப்பொருளைத் தரும்? உகக.
அம்ம என்னும் இடைச்சொல் எவ்வெப்பொருளில் வரும்?
உகஎ. ஆங்க என்னும் இடைச்சொல் எப்பொருளில் வரும்?
உகடி. ஆர் என்னும் இடைச்சொல் எவ்வெப்பொருளில் வரும்?
இது உயர்த்தற்பொருட்டு வரும்போது எவ்விடத்து வரும்?

அசைநிலையாகும்போது எவ்வெவ்விடத்து வரும்? உகக.
தொறும், தோறும் என்னும் இரண்டிடைச்சொற்களும் எவ்வெவ்
பொருளைத் தரும்? உகஊ. இனி என்னும் இடைச்சொல் எப்
பொருளைத் தரும்? உகக. முன் பின் என்னும் இடைச்சொற்
கள் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்? உகஉ. வாளா, சம்மா என்
னும் இடைச்சொற்கள் எப்பொருளைத் தரும்? உகஊ. ஆவது,
ஆதல், ஆயினும், தான் என்னும் இடைச்சொற்கள் எப்பொரு
ளைத் தரும்? விசற்பமாவது என்னை? உகச. இரக்கப்பொரு
ளைத் தரும் இடைச்சொற்கள் எவை? உகஊ. இகழ்ச்சிப்பொரு
ளைத் தரும் இடைச்சொற்கள் எவை? உகச. அச்சப்பொருளைத்
தரும் இடைச்சொற்கள் எவை? உகஎ. அதிசயப்பொருளைத்
தரும் இடைச்சொற்கள் எவை?

குறிப்பின் வரும் இடைச்சொற்கள்.

உகடி. அம்மென, இம்மென, கோவென, சோவென,
துடுமென, ஒல்லென, கஃறென, சஃறென. எ-ம். கடக-
டென, களகடென, திடுதிடென, நெறுநெறென, படப-
டென. எ-ம். வருவன, ஒலிக்குறிப்புப்பொருளைத் தரும்
இடைச்சொற்களாம்.

உகஊ. துண்ணென, துணுக்கென, திட்டென, திடுக்
கென. என்றாற்போல்வன, அச்சக்குறிப்புப் பொருளைத்
தரும் இடைச்சொற்களாம்.

உகஊ. பொள்ளென, பொருக்கென, கதுமென,
ஞெரேலென, சரேலென என்றாற்போல்வன, விரைவுக்
குறிப்புப்பொருளைத் தரும் இடைச்சொற்களாம்.

பரிகாஷி வினாக்கள்.—உகடி. ஒலிக்குறிப்புப் பொருளைத் தரும்
இடைச்சொற்கள் எவை? உகஊ. அச்சக் குறிப்புப் பொருளைத்
தரும் இடைச்சொற்கள் எவை? உகஊ. விரைவுக்குறிப்புப்
பொருளைத் தரும் இடைச்சொற்கள் எவை?

இசை நிறை.

ந.நக. ஒடு, தெய்ய என்பன, இசைநிறை யிடைச் சொற்களாம்.

பரீகை வினா.—ந.நக. இசைநிறையிடைச் சொற்கள் எவை?

அசைநிலை.

ந.நஉ. மா என்பது, வியங்கோனைச் சார்ந்துவரும் அசைநிலையிடைச்சொல்லாம்.

ந.நந. மியா, இக, மோ, மதி, அத்தை, இத்தை, வாழிய, மாள, ஈ, யாமு என்னும் பத்தும், முன்னிலைமொழியைச் சார்ந்து வரும் அசைநிலையிடைச் சொற்களாம்.

ந.நச. யா, கா, பிற, பிறக்கு, அரோர், போ, மாதா, இரும், சின், குரை, ஒரும், போலும், அன்று, ஆம், தாம், தான், இசின், ஐ, ஆல், என், என்ப என்னும் இருபத்தொன்றும், மூவிடத்தும் வரும் அசைநிலையிடைச் சொற்களாம்.

பரீகை வினாக்கள்.—ந.நஉ. வியங்கோனைச் சார்ந்து வரும் அசைநிலையிடைச்சொல் எது? ந.நந. முன்னிலைமொழியைச் சார்ந்து வரும் அசைநிலையிடைச்சொற்கள் எவை? ந.நச. மூவிடத்தும் வரும் அசைநிலையிடைச்சொற்கள் எவை?

இடையியன் முற்றற்று.

ச. உரியியல்.

ந.நடு. உரிச்சொல்லாவது, பொருட்கு உரிமை பூண்டு நிற்கும் பண்பை உணர்த்துஞ் சொல்லாம்.

ந.நசு. உலகத்துப் பொருள் உயிர்ப்பொருளும், உயிரல்பொருளும் என இருவகைப்படும்.

ந.நஎ. இப்பொருள்களுக்குரிய பண்பு, குணப்பண்புந் தொழிற்பண்பும் என, இருவகைப்படும்.

ந.நஅ. உயிர்ப்பொருள்களின் குணப்பண்புகளாவன: அறிவு, அச்சம், மானம், பொறுமை, மயக்கம், விருப்பு, வெறுப்பு, இரக்கம், நன்மை, தீமை முதலியனவாம்.

ந.நக. உயிர்ப்பொருள்களின் ரொழிற்பண்புகளாவன: உண்ணல், உடுத்தல், உறங்கல், அணிதல், தொழுதல், நடத்தல், ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் முதலியனவாம்.

ந.நஓ. உயிரல்பொருள்களின் குணப்பண்புகளாவன: பல்வகை வடிவங்களும், இருவகை நாற்றங்களும், ஐவகை நிறங்களும், அறுவகைச் சுவைகளும், எண்வகைப் பரிசுள்களுமாம்.

பல்வகைவடிவங்களாவன: வட்டம், இருகோணம், முக்கோணம், சதுரமுதலியன.

இருவகை நாற்றங்களாவன: நறுநாற்றம், தீநாற்றம் என்பவைகளாம்.

ஐவகைநிறங்களாவன: வெண்மை, செம்மை, கருமை, பொன்மை, பசுமை என்பவைகளாம்.

அறுவகைச் சுவைகளாவன: கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, இனிப்பு என்பவைகளாம்.

எண்வகைப் பரிசுள்களாவன: வெம்மை, தண்மை, மென்மை, வன்மை, நொய்மை, சீர்மை, இழுமெனல், சருச்சரை என்பவைகளாம்.

ந.நக. உயிர்ப்பொருள், உயிரல்பொருள் என்னும் இருவகைப் பொருள்களுக்கும் உரிய தொழிற்பண்புகளாவன: தோன்றல், மறைதல், வளர்தல், சுருங்கல், நீங்கல், அடைதல், நடுங்கல், ஒலித்தல் முதலியவைகளாம்.

ந.நஉ. மேற்கூறிய குணப்பண்பும், உண், உறங்கு முதலிய முதனிலையளிற் பெறப்படுந் தொழிற்பண்பும், ஆகிய பொருட்பண்பை உணர்த்துஞ்சொற்கள் உரிச்சொற்கள் எனப்படும். தொழிற்பண்பின் காரியமாகிய பொருட்புடை பெயர்ச்சியை உணர்த்துஞ்சொற்கள் வினைச்சொற்கள்

எனப்படும். பண்புந்தொழிலும் பொருளெனவும்படும். ஆதலால், அவைகளை உணர்த்தும் உரிச்சொற்களும் ஒரோ விடத்துப் பெயர்ச்சொற்கள் எனப்படும்.

௩௪௩. இவ்வுரிச்சொற்கள், ஒரு குணத்தையும் பல குணத்தையும் உணர்த்தி, வரும்.

௩௪௪. சால், உறு, தவ, நனி, கூர், கழி என்பன, மிகுதி என்னும் ஒருகுணத்தை உணர்த்தும் உரிச்சொற்களாம்.

உ-ம்.

சால்.—“தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவரன்.”

உறு.—“உறுபுனறந் தலகட்டி.”

தவ.—“நயாது வீயு முயிர் தவப்பலவே.”

நனி.—“வந்து நனி வருந்தினை வாழிய நெஞ்சே.”

கூர்.—“துனிகு ரெவ்வமொடு.”

கழி.—“கழிகண் ணோட்டம்.”

௩௪௫. செழுமை என்பது, வளனுங் கொழுப்பும் என்னும் இருகுணத்தை உணர்த்தும் உரிச்சொல்லாம் உ-ம்.

வளம்.—“செழும் பல் குன்றம்.”

கொழுப்பு.—“செழுந் தடிதின்ற செந்நாய்.”

இவ்வாறே ஒருகுணத்தையும் பல குணத்தையும் உணர்த்தி வரும் உரிச்சொற்களெல்லாவற்றையும் நிகண்டு வாயிலாக அறிந்து கொள்க.

பரிகை வினாக்கள்.—௩௬௫. உரிச்சொல்லாவது யாது? ௩௬௬. உலகத்துப் பொருள் எத்தனை வகைப்படும். ௩௬௭. இப் பொருள்களுக்குரிய பண்பு எத்தனை வகைப்படும்? ௩௬௮. உயிர்ப்பொருள்களின் குணப்பண்புகள் எவை? ௩௬௯. உயிர்ப் பொருள்களின் நொழிற்பண்புகள் எவை? ௩௭௦. உயிரல் பொருள்களின் குணப்பண்புகள் எவை? பல்வகை வடிவங்களாவன எவை? இருவகை நாற்றங்களாவன எவை? ஐவகை

நிறங்களாவன எவை? அறுவகைச் சுவைகளாவன எவை? எண்வகைப் பரிசங்களாவன எவை? ௩௭௧. உயிர்ப்பொருள் உயிரல் பொருள் என்னும் இருவகைப் பொருள்களுக்குமுரிய தொழிற்பண்புகள் எவை? ௩௭௨. தொழிற்சொல்லு மேலே வினைச்சொல்லென்றும் இங்கே உரிச்சொல்லென்றும் சொல்லியது என்ன? ௩௭௩. இவ்வுரிச்சொற்கள் பொருட்குணங்களை எவ்வாறு உணர்த்தி வரும்? ௩௭௪. ஒருகுணத்தை உணர்த்தும் உரிச்சொற்கள் எவை? ௩௭௫. பலகுணங்களை உணர்த்தும் உரிச்சொல் எது?

உரியியன் முற்றிற்று.

சோல்லதிகார முற்றுப்பெற்றது.

மூன்றாவது

தொடர்மொழியதிகாரம்.

க. தொகைநிலைத்தொடரியல்.

௩௪௬. தொடர்மொழியாவது ஒன்றோடொன்று பொருள்படத்தொடர்ந்து நிற்கும் இரண்டு முதலியசொற்களினது கூட்டமாம்.

௩௪௭. சொல்லோடு சொற்றொடருந் தொடர்ச்சி, தொகைநிலைத்தொடர், தொகைநிலைத்தொடர் என இரு வகைப்படும்.

௩௪௮. தொகைநிலைத்தொடராவது, வேற்றுமையுருபு முதலிய உருபுகள் நடுவே கெட்டுநிற்ப, இரண்டு முதலிய சொற்கள் ஒருசொற்றன்மைப்பட்டுத் தொடர்வதாம்.

ஒருசொற்றன்மைப்படுதலாது பிளவுபடாது நிற்கல்.

பரிகை வினாக்கள்.—௩௪௬. தொடர்மொழியாவது யாது? ௩௪௭. சொல்லோடு சொற்றொடருந் தொடர்ச்சி எத்தனைவகைப்படும்? ௩௪௮. தொகைநிலைத்தொடராவது யாது?

தொகைநிலைத்தொடர்ப்பாடுபாடு.

௩௪௯. அத்தொகைநிலைத்தொடர் வேற்றுமைத்தொகை, வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை, உவமைத்தொகை, உம்மைத்தொகை, அன்மொழித்தொகை என, அறுவகைப்படும்.

பரிகைவினா.—௩௪௯. தொகைநிலைத்தொடர் எத்தனை வகைப்படும்.

வேற்றுமைத்தொகை.

௩௫௦. வேற்றுமைத்தொகையாவது, ஐ முதலிய ஆறு வேற்றுமையுருபும் இடையிலே கெட்டு நிற்கப், பெயரோடு

பெயரும் பெயரோடு வினை, வினைக்குறிப்புப் பெயர்களுந் தொடர்வதாம். உ-ம்.

நிலங்கடந்தவன்—	இரண்டாம்	வேற்றுமைத்தொகை.
தலைவணங்கினவன்—	மூன்றாம்	வேற்றுமைத்தொகை.
சாத்தன்மகன்—	நான்காம்	வேற்றுமைத்தொகை.
ஊர்நீங்கினவன்—	ஐந்தாம்	வேற்றுமைத்தொகை.
சாத்தன்மை—	ஆறாம்	வேற்றுமைத்தொகை.
குன்றக்கூகை—	ஏழாம்	வேற்றுமைத்தொகை.

கையையுடைய களிறு என்பது கைக்களிறு எனவும், பொன் னாற்செய்த குடம் என்பது பொற்குடம் எனவும் வருவன, உருபும் பொருளும் ஒருங்கு கெட்ட வேற்றுமைத் தொகை எனக்கொள்க.

௩௫௧. ஐயுருபுங் கண்ணுருபும், தொடர்மொழியின் இடையிலன்றி, இறுதியிலும் கெட்டு நிற்கும். உ-ம்.

கடந்தானிலம்—

ஐயுருபு தொக்கது.
இருந்தான்மாடத்து—

கண்ணுருபு தொக்கது.
இவ்வாறு வருவனவெல்லாம், உருபு கெட்டு நிற்கினும் ஒரு சொற்றன்மைப்பாது பிளவுபட்டு நிற்கலினாலே, தொகைநிலைத்தொடரெனவே, கொள்ளப்படும்.

௩௫௨. வேற்றுமையுருபுகள், விரிந்து நிற்குமிடத்து எப்பொருள்படுமோ அப்பொருள் படுமிடத்தே, தொக்கு நிற்கப்பெறும்; அப்பொருள் படாவிடத்தே தொக்கு நிற்கப்பெறாவாம். உ-ம்.

சாத்தனை யடித்தான் என ஐயுருபு விரிந்து நிற்குமிடத்துச் செயப்படுபொருள் படுதல்போலச் சாத்தனடித்தான் என ஐயுருபு தொக்கு நிற்குமிடத்து அப்பொருள் படாமையால் இங்கே ஐயுருபு தொக்கு நிற்கப்பெறாதென்றாக.

சாத்தனொடு வந்தான் என ஒடுவுருபு விரிந்து நிற்குமிடத்து உடனிகழ்ச்சிப்பொருள் படுதல்போலச் சாத்தன் வந்தான் எனத் தொக்கு நிற்குமிடத்து அப்பொருள் படா

மையால், இங்கே ஒடுவுருபு தொக்கு நிற்கப்பெறுதென்
நறிக.

பரிகை வினாக்கள்.—கூடு. வேற்றுமைத் தொகையாவது யாது?
கூடு. தொடர்மொழியின் இடையிலன்றி, இறுதியிலுங் கெட்டு
நிற்கும் உருபுகள் உளவோ? கூடு. வேற்றுமைபுருபுகள் எங்
விடத்துத் தொகப்பெறுமோ?

வினைத்தொகை.

கூடு. வினைத்தொகையாவது, பெயரொச்சத்தின் விரு
தியுங் காலங்காட்டும் இடைநிலையுங் கெட்டு நிற்க, அதன்
முதனிலையோடு பெயர்ச்சொற் றொடர்வதாம். உ-ம்.

நேற்றுக் கொல் களிறு	}	இறந்தகாலவினைத்தொகை.
முன் விடு கிணை		
இன்று கொல் களிறு	}	நிகழ்காலவினைத்தொகை.
இப்பொழுது விடு கிணை		
நாளாக் கொல் களிறு	}	எதிர்காலவினைத்தொகை.
பின் விடு கிணை		

இவை, விரியுமிடத்துக், கொன்ற, கொல்கின்ற, கொல்லும்.
எ-ம். விட்ட, விடுகின்ற, விடும். எ-ம். விரியும் எனச்
கொள்க.

கொல்களிறு, விடுகிணை என்றூற்போல்வன, முக்காலமும்
பற்றி வரின், முக்காலவினைத்தொகை எனப்படும்.

வருபுனல், தருசுடர், நடந்திடுகுதிரை என வினைப்பகுதி
விகாரப்பட்டும் வினைத்தொகை வரும்.

பரிகை வினாக்கள்.—கூடு. வினைத்தொகையாவது யாது? கொல்
களிறு முதலியன, முக்காலமும் பற்றி வரின் எவ்வாறு பெயர்
பெறும்? வினைப்பகுதி விகாரப்பட்டும் வினைத்தொகை வருமோ?

பண்புத்தொகை.

கூடு. பண்புத்தொகையாவது, ஆகிய என்னும் உருபு
கெட்டு நிற்கப், பண்புப்பெயரோடு பண்பிப்பெயர்தொடர்வ
தாம்.

பண்பு, வண்ணம், வடிவு, அளவு, சுவை முதலிய
னவாம்.

ஆகிய என்பது, பண்புக்கும் பண்பிக்கும் உளதாகிய
ஒற்றுமையை விளக்குவதோரிடைச்சொல்.

(உதாரணம்.)

செந்தாமரை	}	வண்ணப்பண்புத்தொகை.
கருங்குதிரை		
வட்டக்கல்	}	வடிவுப்பண்புத்தொகை.
சதுரப்பலகை		
ஒருபொருள்	}	அளவுப்பண்புத்தொகை.
முக்குணம்		
துவர்க்காய்	}	சுவைப்பண்புத்தொகை.
இன்சொல்		

இவை, விரியுமிடத்துச் செம்மையாகிய தாமரை, வட்ட
மாகிய கல், ஒன்றாகிய பொருள், துவர்ப்பாகிய காய்
என, விரியும்.

இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாவது, ஆகிய
என்னும் பண்புருபு கெட்டு நிற்கப், பொதுப்பெயரோடு சிறப்
புப்பெயராயினுஞ் சிறப்புப்பெயரோடு பொதுப்பெயராயினும்
ஒருபொருண்மேல் வந்து தொடர்வதாம். உ-ம்.

ஆயன் சாத்தன்—பொதுப்பெயரோடு சிறப்புப்பெயர்.
சாரைப்பாம்பு—சிறப்புப்பெயரோடு பொதுப்பெயர்.

இவை விரியுமிடத்து, ஆயனாகிய சாத்தன். சாரையாகிய
பாம்பு என, விரியும். ஆயன் சாரை என்பன பண்பல்ல
வாயினும், பண்பு தொக்க தொகைபோல விசேடிப்பதும்
விசேடிக்கப்படுவதமாகிய இயைபுபற்றி, இவைபோல்
வனவும் பண்புத்தொகை எனப்பட்டன.

பரிகை வினாக்கள்.—கூடு. பண்புத்தொகையாவது யாது? பண்
பென்பன எவை? ஆகிய என்பது என்ன சொல்? இருபெய
ரொட்டுப் பண்புத்தொகையாவது யாது?

உவமைத்தொகை.

௩௫௫. உவமைத்தொகையாவது, போல முதலிய உவம அருபு கெட்டுநிற்க, உவமானச்சொல்லோடு உவமேயச்சொற் றோடர்வதாம்.

இவ்வுவமை, வினை, பயன், மெய், உரு என்பனபற்றி வரும்கூட.

(உதாரணம்.)

புலிக்கொற்றன்—வினையுவமைத்தொகை.
மழைக்கை—பயனுவமைத்தொகை.
துடிமிடை—மெய்யுவமைத்தொகை.
பவளவாய்—உருவுவமைத்தொகை.

இவை, விரியுமிடத்துப், புலிபோலும் கொற்றன், மழை போலும் கை, துடிபோலும் மிடை, பவளம்போலும் வாய் என விரியும்.

பரிகைடி வினாக்கள்.—௩௫௫. உவமைத்தொகையாவது யாது? இவ்வுவமை எவை பற்றி வரும்கூட.

உம்மைத்தொகை.

௩௫௬. உம்மைத்தொகையாவது, எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல் என்னும்நால்வகையளவைகளாற் பொருள் களை அளக்குமிடத்து, எண்ணும்மை இடையிலும் இறுதியிலும் கெட்டு நிற்கப், பெயரோடு பெயர் தொடர்வதாம். உ-ம்.

இராப்பகல்	}	எண்ணலளவையும்மைத்தொகை.
ஒன்றேகால்		
கழஞ்சேகால்	}	எடுத்தலளவையும்மைத்தொகை.
தொடியேகால்		
கலனே தூணி	}	முகத்தலளவையும்மைத்தொகை.
நாழி யாழாக்கு		
சாணரை	}	நீட்டலளவையும்மைத்தொகை.
சாணங்குலம்		

இவை, விரியுமிடத்து, இராவும் பகலும், ஒன்றுங் காலும், கழஞ்சங் காலும், கலனூர் தூணியும், சாணுமரையும், என, விரியும்.

௩௫௭. உயர்திணையொருமைப்பாலில் வரும் உம்மைத் தொகைகள், ரகரமெய்யுந் கள்விகுதியுமாகிய பலர்பால் விகுதியையுடையனவாய், வரும்.

உ-ம். சேரசோழபாண்டியர்.
தேவன்றேவிகள்.

அஃறிணையொருமைப்பாலிலும் பொதுத்திணையொருமைப்பாலிலும் வரும் உம்மைத்தொகைகள், பன்மை விகுதி பெறாதும், பெற்றும், வரும்.

உ-ம். நன்மை தீமை; நன்மை தீமைகள்.
தந்தை தாய்; தந்தை தாய்கள்.

பரிகைடி வினாக்கள்.—௩௫௬. உம்மைத்தொகையாவது யாது? ௩௫௭. உயர்திணையொருமையில் வரும் உம்மைத்தொகைகள், ஒருமை விகுதியோடு நிற்குமோ பலர்பால் விகுதி பெறாமோ? அஃறிணையொருமைப்பாலிலும் பொதுத்திணையொருமைப் பாலிலும் வரும் உம்மைத்தொகைகள் பன்மை விகுதி பெற்று வராவோ?

அன்மொழித்தொகை.

௩௫௮. அன்மொழித்தொகையாவது, வேற்றுமைத் தொகை முதலிய ஐந்து தொகைநிலைத்தொடருந் தத்தம் பொருள்படுமளவிற்கொகைதத்தம்மக்குப்புறத்தேதாமல்லாத பிறமொழிப் பொருள்படத் தொகுவதாம். உ-ம்.

(க.) பூங்குழல் என்பது இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைக் களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது பூவை யுடைய குழவினையுடையான் என விரியும்.

பொற்றொடி என்பது மூன்றாம் வேற்றுமைத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. இது பொன்னொலாகிய தொடியினையுடையாள் என விரியும்.

கவியிலக்கணம் என்பது நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது கவிக்கிலக்கணஞ் சொல்லப்பட்ட தூல் என விரியும்.

பொற்றூலி என்பது ஐந்தாம் வேற்றுமைத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது பொன்னினாகிய தாலியினையுடையாள் என விரியும்.

கின்னிகுடி என்பது ஆறாம்வேற்றுமைத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது கின்னியினது குடியிருக்குமூர் என விரியும்.

கீழ்வயிற்றுக் கழலை என்பது ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது கீழ்வயிற்றின்கண் எழுந்த கழலைபோல்வான் என விரியும்.

(உ.) தாழ்குழல் என்பது வினைத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது தாழ்ந்த குழலினையுடையாள் என விரியும்.

(ஊ.) கருங்குழல் என்பது பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது கருமையாகிய குழலினையுடையாள் என விரியும்.

(ச.) தேன்மொழி என்பது உவமைத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது தேன்போலு மொழியினையுடையாள் என விரியும்.

(ஊ.) உயிர்மெய் என்பது உம்மைத் தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது உயிருமெய்யுள் கூடியப் பிறந்த எழுத்து என விரியும்.

பரிகை வினா.—ஊஅ. அன்மொழித்தொகையாவது யாது?

தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகள் பலபொருள் பதேல்.

ஊருக. தொகைநிலைத்தொடர்மொழிகளை விரித்துப் பொருள் கொள்ளுமிடத்து ஒருபொருளைத் தருவனவன்றி, இரண்டு முதல் ஏழுமல்லையாகிய பலபொருள்களைத் தருவனவும் உளவாம். உ-ம்.

(க.) தெய்வவணக்கம்...இரண்டுபொருள்.

(க.) தெய்வத்தை வணங்கும் வணக்கம், (உ.) தெய்வத்திற்கு வணங்கும் வணக்கம்.

(உ.) தற்சேர்ந்தார்...மூன்றுபொருள்.

(க.) தன்னைச்சேர்ந்தார், (உ.) தன்னொடு சேர்ந்தார், (ஊ.) தன்கட்சேர்ந்தார்.

(ஊ.) சொல்லிலக்கணம்...நான்குபொருள்.

(க.) சொல்லின திலக்கணம், (உ.) சொற்கிலக்கணம், (ஊ.) சொல்லின்கணிலக்கணம், (ச.) சொல்லின திலக்கணஞ் சொன்ன தூல்.

(ச.) பொன்மணி...ஐந்துபொருள்.

(க.) பொன்னொலாகிய மணி, (உ.) பொன்னாகிய மணி, (ஊ.) பொன்னின்கண்மணி, (ச.) பொன்னொடு சேர்ந்தமணி, (ஊ.) பொன்னு மணியும்.

(ஊ.) மரவேலி...ஆறுபொருள்.

(க.) மரத்தைக் காக்கும் வேலி, (உ.) மரத்திற்கு வேலி, (ஊ.) மரத்தினது வேலி, (ச.) மரத்தின்புறத்து வேலி, (ஊ.) மரத்தாலாகிய வேலி, (ச.) மரமாகிய வேலி.

(ச.) சொற்பொருள்...ஏழுபொருள்.

(க.) சொல்லாலறியப்படும் பொருள், (உ.) சொல்லினது பொருள், (ஊ.) சொற்குப் பொருள், (ச.) சொல்லின்கட்பொருள், (ஊ.) சொல்லும்பொருளும், (ச.) சொல்லாகிய பொருள், (எ.) சொல்லானது பொருள்.

பரீகைடி வீனா.—௩௫௧. தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளை விரித்துப் பொருள் கொள்ளுமிடத்து, அவைகளுள், ஒரு பொருளைத் தருவனவன்றிப், பலபொருள்களைத் தருவனவும் உண்டோ?

தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளிற் பொருள் சிறக்கும் இடங்கள்.

௩௬௦. தொகைநிலைத்தொடர்மொழிகளுள்ளே வேற்றுமைத்தொகையிலும், பண்புத்தொகையிலும், முன்மொழியிலாயினும் பின்மொழியிலாயினும் பொருள் சிறந்து நிற்கும்; வினைத்தொகையிலும், உவமைத்தொகையிலும், முன்மொழியிற் பொருள் சிறந்து நிற்கும்; உம்மைத்தொகையில் அனைத்து மொழியிலும் பொருள் சிறந்து நிற்கும்; அன்மொழித்தொகையில் இருமொழியும்ல்லாத புறமொழியிற் பொருள் சிறந்து நிற்கும். உ-ம்.

வேங்கைப்பூ, வெண்டாமரை என வரும் வேற்றுமைத்தொகை பண்புத்தொகைகளிலே, முன்மொழிகள் இனம்விலக்கி நின்றலால், அம்முன்மொழிகளிற் பொருள் சிறந்தன.

கண்ணிமை, செஞ்ஞாயிறு என வரும் வேற்றுமைத்தொகை பண்புத்தொகைகளிலே, முன்மொழிகள் இனம் விலக்குதலின்றி நின்றலால், பின்மொழிகளிற் பொருள் சிறந்தன.

ஆடுபாம்பு, வேற்கண் என வரும் வினைத்தொகை உவமைத்தொகைகளிலே, முன்மொழிகள் இனம் விலக்கிநின்றலால், அம்முன்மொழிகளிற் பொருள் சிறந்தன.

இராப்பகல், சேரசோழபாண்டியர் என வரும் உம்மைத்தொகைகளிலே, அனைத்து மொழிகளும் இனம் விலக்கலும் விலக்காமையுமின்றி நின்றலால், அவ்வனைத்து மொழிகளிலும்பொருள் சிறந்தன.

பொற்றொடி, உயிர்மெய் என வரும் அன்மொழித்தொகைகளிலே, சொல்லுவோனுடைய கருத்து இவ்வீருமொழிப்பொருண்மேலதாகாது, இவ்வீருமொழியும்ல்லாத உடையாண்முதலிய புறமொழிப்பொருண்மேலதாகலால், அப்புறமொழிகளிற் பொருள் சிறந்தன.

பரீகைடி வீனா.—௩௬௦. தொகைநிலைத் தொடர் மொழிகளுள் எந்தெந்த தொடரில் எந்தெந்த மொழியிற் பொருள் சிறந்து நிற்கும்?

தொகைநிலைத்தொடரியன் முற்றிற்று.

௨. தொகைநிலைத்தொடரியல்.

௩௬௧. தொகைநிலைத்தொடராவது, இடையே வேற்றுமையுருபு முதலிய உருபுகள் கெடாமலும், ஒருசொற்றன்மைப் படாமலும், சொற்கள் பிளவுபடத் தொடர்வதாம்.

பரீகைடி வீனா.—௩௬௧. தொகைநிலைத் தொடராவது யாது?

தொகைநிலைத்தொடர்ப் பாகுபாடு.

௩௬௨. அத்தொகைநிலைத்தொடர், எழுவாய்த்தொடர், விளித்தொடர், வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடர், வினைமுற்றுத்தொடர், பெயரெச்சத்தொடர், வினையெச்சத்தொடர், இடைச்சொற்றொடர், உரிச்சொற்றொடர், அடுக்குத்தொடர், என ஒன்பதுவகைப்படும். உ-ம்.

(௧.) சாத்தான் வந்தான்.....எழுவாய்த்தொடர்.

(௨.) சாத்தா வா.....விளித்தொடர்.

- (உ.) குடத்தைவனைந்தான்
வாளால் வெட்டினான்
இரப்போர்க்கீந்தான்
மலையினிழிந்தான்
சாத்தனது கை
மணியின்கணைளி
- (ச.) உண்டான் சாத்தன்
குழையன் கொற்றன்
- (டு.) உண்டசாத்தன்
கரியசாத்தன்
- (சு.) உண்டு வந்தான்
இன்றி வந்தான்
- (எ.) மற்றொன்று.....இடைச்சொற்றொடர்.
- (அ.) கடிக்கமலம்.....உரிச்சொற்றொடர்.
- (ஈ.) பாம்புபாம்பு.....அடுக்குத்தொடர்.

வேற்றுமைத் தொகாநிலைத் தொடர்.

வினைமுற்றுத்தொடர்.

பெயரெச்சத்தொடர்.

வினையெச்சத்தொடர்.

௩௬௩. வேற்றுமைத்தொகை விரிந்தவிடத்து வேற்றுமைத்தொகாநிலைத்தொடராம். வினைத்தொகை விரிந்தவிடத்துப் பெயரெச்சத் தொகாநிலைத்தொடராம். பண்புத்தொகையும் உம்மைத்தொகையும் விரிந்தவிடத்து இடைச்சொற்றொடராம். உவமைத்தொகை விரிந்தவிடத்து முன்னது இடைச்சொற்றொடரும், பின்னது இடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த பெயரெச்ச வினையெச்சத்தொடருமாம். அன்மொழித்தொகை விரிந்தவிடத்து வேற்றுமைத்தொகாநிலைத்தொடர் முதலேற்பனவாம்.

பரிகை வினாக்கள்.—௩௬௪. தொகாநிலைத்தொடர் எத்தனைவகைப்படும்? ௩௬௫. வேற்றுமைத்தொகை விரிந்தவிடத்து என்ன தொகாநிலைத்தொடராம்? வினைத்தொகை விரிந்தவிடத்து என்ன தொகாநிலைத் தொடராம்? பண்புத்தொகையும் உம்மைத்தொகையும் விரிந்தவிடத்து என்னதொடராம்? உவமைத்தொகை விரிந்தவிடத்து என்னதொடராம்? அன்மொழித்தொகை விரிந்தவிடத்து என்னதொடராம்?

எழுவாய்த்தொடர்க்கும் வினைமுற்றுத் தொடர்க்கும் வேற்றுமை.

௩௬௪. எழுவாய்க்கு வினைமுற்றைப் பயனிலையாகக் கொள்ளுமிடத்து, வினைமுதல் விசேடணமாக வினை முக்கியப் பொருளாம். வினைமுற்றிற்குப் பெயரைப் பயனிலையாகக் கொள்ளுமிடத்து வினை விசேடணமாக வினைமுதல் முக்கியப் பொருளாம். உ-ம்.

சாத்தன் வந்தான்; இங்கே சாத்தன் இது செய்தான் என வினைமுதல் விசேடணமாக வினை முக்கியப்பொருளாயிற்று.

வந்தான் சாத்தான்; இங்கே இது செய்தான் சாத்தன் என வினை விசேடணமாக வினைமுதல் முக்கியப்பொருளாயிற்று.

பரிகை வினா.—௩௬௪. சாத்தன் வந்தான் என்னும் எழுவாய்த்தொடர்க்கும், வந்தான் சாத்தன் என்னும் வினைமுற்றுத்தொடர்க்கும், வேற்றுமை என்னை?

இடைப்பிறவரல்.

௩௬௫. வேற்றுமையுருபுகளும், வினைமுற்றுக்களும், பெயரெச்சங்களும், வினையெச்சங்களும் கொண்டு முடியும் பெயர்க்கும் வினைக்கும் இடையே, வருமொழியோடு இயையத்தக்க பிறசொற்கள் வரவும் பெறும். உ-ம்.

- (ச.) சாத்தன் (வயிரூர) உண்டான்.
அறத்தை (அழகு பெறச்) செய்தான்.
வாளான் (மாய) வெட்டினான்.
தேவர்க்குச் (செல்வம்வேண்டிச்) சிறப்பெடுத்தான்.
மலையினின்று (உருண்டு) வீழ்ந்தான்.
சாத்தனது (இத்தடக்கை) யானை.
ஊர்க்கண் (உயர்ந்த வெள்ளி) மாதம்.
சாத்தா (விசைந்து) ஓடி வா.

வேற்றுமைப்பகுப்பு

- (உ.) வந்தான் (அவ்வூர்க்குப் போன) சாத்தன். வினைமுற்று.
- (ஊ.) வந்த (வடகாசி) மன்னன். பெயரெச்சம்.
- (ச.) வந்து (சாத்தனின் நவனூர்க்குப்) போயினான். வினையெச்சம்.

உண்டு விருந்தோடு வந்தான் என்னுமிடத்து, இடையில் வந்த விருந்தென்னுஞ் சொல் வருமொழியோடு இயைதலன்றி விருந்தோடுண்டு வந்தான் என நிலைமொழியோடும் இயைதலால் இது போல்வன இடையில் வரப்பெறவேன்றற்க.

பரிகைடி வினா.—௩௬௫. வேற்றுமையுருபுகளும் வினைமுற்றுக்களும் பெயரெச்சங்களும் வினையெச்சங்களும் கொண்டுமுடிபும் பெயர்க்கும் வினைக்கும் இடையே பிழைசொற்கள் வருதல் உண்டோ?

முடிக்குஞ் சொன்னிற்கு மிடம்.

௩௬௬. ஆறனுருபொழிந்த வேற்றுமையுருபுகளையும், வினைமுற்றையும், வினையெச்சத்தையும் முடிக்கவருஞ் சொற்கள், அவைகளுக்குப் பின்னன்றி முன்வருதலுமுண்டு. உ-ம்.

- (க.) வந்தான் சாத்தன்.
 - வெட்டினான் மரத்தை.
 - வெட்டினான் வானால்.
 - கொடுத்தான் தணர்க்கு.
 - நீங்கினான்.
 - சென்றான் சாத்தன் கண்.
 - வா சாத்தா.

} வேற்றுமையுருபு.

- (உ.) சாத்தன் போயினான் வினைமுற்று.
 - (ஊ.) போயினான் வந்து வினையெச்சம்.
- பரிகைடி வினா.—௩௬௭. வேற்றுமையுருபுகளையும் வினைமுற்றையும் வினையெச்சத்தையும் முடிக்க வருஞ் சொற்கள், அவைகளுக்குப் பின்னன்றி, முன்வருதலும் உண்டோ?

தோகாநிலைத்தொடரியுள் முற்றிற்று.

௩. ஒழிபியல்.

தொடர்மொழிப் பாகுபாடு.

௩௬௭. தொடர்மொழி, முற்றுத்தொடர்மொழியும், எச்சத்தொடர்மொழியும் என, இருவகைப்படும்.

௩௬௮. முற்றுத்தொடர்மொழியாவது, எழுவாயும் பயனிலையுஞ் செயப்படு பொருண் முதலியவைகளோடு கூடா தாயினுங் கூடியாயினும் முடிவுபெற்று நிற்குந்தொடர்மொழியாம். வடநூலார் இம்முற்றுத் தொடர்மொழியை வாக்கியமென்பர்.

- உ-ம். சாத்தன் வந்தான்.
- சாத்தன் சோற்றை யுண்டான்.

௩௬௯. எச்சத்தொடர்மொழியாவது, முடிவுபெறாது அம்முற்றுத்தொடர்மொழிக்கு உறுப்பாக வருந் தொடர்மொழியாம்.

- உ-ம். யானைக் கோடு.
- யானையது கோடு.

பரிகைடி வினாக்கள்.—௩௭௦. தொடர்மொழி எத்தனைவகைப்படும்? ௩௭௧. முற்றுத்தொடர்மொழியாவது யாது? ௩௭௨. எச்சத்தொடர்மொழியாவது யாது?

வாக்கியப் பொருளுணர்வுக்குக் காரணம்.

௩௭௦. வாக்கியத்தின் பொருளை உணர்தற்குக் காரணம், அவாய்நிலை, தருதி, அண்மை, கருத்துணர்ச்சி என்னு நான்கு மாம்

௩௭௧. அவாய்நிலையாவது, ஒரு சொற் றனக்கு எச்சொல் இல்லாவிடின் வாக்கியப்பொருளுணர்ச்சி உண்டாகாதோ அச்சொல்லை அவாவி நிற்றலாம். உ-ம்.

ஆவைக்கொணு என்னுமிடத்த, ஆவை என்பது மாத்திரஞ் சொல்லிக் கொணுவென்பது சொல்லாவிடினும், கொணுவென்பது மாத்திரஞ் சொல்லி ஆவை என்பது சொல்லாவிடினும், வாக்கியப்பொருளுணர்ச்சி உண்டாகாது. ஆவைக் கொணு என இரண்டு சொல்லின், அவாய்நிலை காரணமாக வாக்கியப்பொருளுணர்ச்சி உண்டாதல் அறிக.

௩௭௨. தகுதியாவது, பொருட்குத் தடையுணர்ச்சி இல்லாமையாம். உ-ம்.

நெருப்பாணை என்னுமிடத்த, நனைத்தலின் நெருப்புக் கருவியன்று என்கின்ற உணர்ச்சி தடையுணர்ச்சி. இவ்வுணர்ச்சி இருத்தலால், வாக்கியப்பொருளுணர்ச்சி உண்டாகாது.

நீராணை என்னுமிடத்த, நனைத்தலின் நீர் கருவியாதலாற்றடையுணர்ச்சி யில்லை; ஆகவே தகுதி காரணமாக வாக்கியப்பொருளுணர்ச்சியுண்டாதலறிக.

௩௭௩. அண்மையாவது, காலம் இடைவீடின்றியும் வாக்கியப்பொருளுணர்ச்சிக்குக் காரணமல்லாத சொல் இடைவீடின்றியுஞ் சொல்லப்படுதலாம். உ-ம்.

ஆவைக்கொணு என்பது யாமத்தக்கு ஒவ்வொரு சொல்லாகச் சொல்லப்படிந், வாக்கியப் பொருளுணர்ச்சி, யுண்டாகாது. ஒருதொடராக விரையச் சொல்லப்படிந், வாக்கியப் பொருளுணர்ச்சி யுண்டாதலறிக.

மலையுண்டா நெருப்புடையது தேவதத்தன் என்னுமிடத்த, மலை நெருப்புடையது என்னும் வாக்கியத்தால் உண்டாகும் பொருளுணர்ச்சிக்குக் காரணமல்லாத உண்டான் என்னுஞ் சொல் அச்சொற்கட்கு இடையீடாக நின்றது; உண்டான்தேவதத்தன் என்னும் வாக்கியத்தால் உண்டாகும் பொருளுணர்ச்சிக்குக் காரணமல்லாத நெருப்புடையது என்னுஞ்சொல் அச்சொற்கட்கு இடையீடாக நின்றது. இப்படி இடைவீட்டிச் சொல்லாது, மலை நெருப்புடையது; உண்டான் தேவதத்தன் எனச் சொல்லின், அண்மை காரணமாக வாக்கியப்பொருளுணர்ச்சி யுண்டாதலறிக.

௩௭௪. கருத்துணர்ச்சியாவது, ஒருசொல், எப்பொருளைத் தால்வேண்டும் என்னும் கருத்தாற் சொல்லப்பட்டதோ அக்கருத்தைச் சமயவிசேடத்தால் அறிதலாம். உ-ம்.

மாவைக் கொண்டுவா என்னுமிடத்த, மாவென்பது பலபொருளொருசொல்லாதலால் வாக்கியப்பொருளுணர்ச்சி யுண்டாகாது. இது பரித்தோற்றம் சொல்லப்படிந் நின்னுமாவெனவும், கவசம் பூண்டு நிற்பாற்றம் சொல்லப்படிந் குதிரையெனவும், சொல்லுவான் கருத்தச் சமயவிசேடத்தால் அறியப்படும்; அப்போது அக்கருத்துணர்ச்சி காரணமாக வாக்கியப்பொருளுணர்ச்சி யுண்டாதலறிக.

பரிகைடி வினாக்கள்.—௩௭௦. வாக்கியத்தின் பொருளை உணர்த்துக் காரணம் என்ன? ௩௭௧. அவாய்நிலையாவது யாது? ௩௭௨. தகுதியாவது யாது? ௩௭௩. அண்மையாவது யாது? ௩௭௪. கருத்துணர்ச்சியாவது யாது?

உருபும் வினையும் அடுக்கி முடிதல்.

௩௭௫. வேற்றுமையுருபுகள் விரிந்தாயினும் மறைந்தாயினும் ஒன்று பலவடுக்கி வரினும், கலந்து பலவடுக்கி வரினும், வினைமுற்றும் பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் ஒன்று பலவடுக்கி வரினும், அப்பலவுந் தம்மை முடித்தற் குரிய ஒரு சொல்லைக்கொண்டு முடியும். உ-ம்.

சாத்தினையும் கொற்றினையும் வாழ்த்தினான். } உருபுகள் விரிந்தும் மறைந்தும் ஒன்று பலவடுக்கல்.

அரசன் பகைவனை வாளால் வெட்டினான். } உருபுகள் விரிந்தும் மறைந்தும் கலந்தும் பலவடுக்கல்.

ஆடினான் பாடினான் சாத்தன். } வினைமுற்ற ஒன்று பலவடுக்கல்.

கற்ற கேட்ட பெரியோர். } பெயரெச்சம் ஒன்
 நெடிய கரிய மனிதன். } று பல வடுக்கல்.
 கற்றக் கேட்டறிந்தார். } வினையெச்சம் ஒன்
 வீரப்பினர் வெறுப்பினரீயிருந்தார். } று பல வடுக்கல்.

௩௭௧. வேற்றுமையுருபு, ஒன்று பலவடுக்கி வருமிடத்து, ஒருதொடரினுள்ளே இறுதியினின்ற பெயரின் மாத்திரம் விரிந்து நின்று மற்றைப் பெயர்களைல்லாவற்றினுள் தொக்கு வருதலு முண்டு.

உ-ம். பொருளின்பங்களைப் பெற்றான்.
 சேரசோழபாண்டியர்க்கு நண்பன்.
 தந்தை தாய் வீங்கினான்.

௩௭௨. ஒருதொடரினுள் ஒருபொருளுக்கே பல பெயர் வருதலும், அப்பெயர்தோறும் ஒரு வேற்றுமை யுருபே வருதலும், உளவாம். வரினும், பொருளொன்றே யாதலால் எண்ணும்மை பெறுதலில்லை. உ-ம்.

சங்கரனை யென்குணனைச் சம்புகவநால் வேதனொரு
 கங்கரனை நெஞ்சே கருது.

பரிகை வினாக்கள்.—௩௭௩. வேற்றுமையுருபுகள் ஒன்றுபல வடுக்கி வரினும், கலந்து பலவடுக்கி வரினும், வினாமுற்றும் பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் ஒன்று பலவடுக்கிவரினும், அப்பலவும் எப்படி முடியும்? ௩௭௪. வேற்றுமையுருபு, ஒன்று பல வடுக்கி வருமிடத்து, ஒருதொடரினுள்ளே இறுதியினின்ற பெயரின் மாத்திரம் விரிந்து நின்று, மற்றப் பெயர்களைல்லாவற்றினுள் தொக்கு வருதலும் உண்டோ? ௩௭௫. ஒருதொடரினுள், ஒருபொருளுக்கே பலபெயர் வருதலும், அப்பெயர்தோறும் ஒரு வேற்றுமையுருபே வருதலும் உளவோ?

திணைபாலிட முடிபு.

௩௭௬. முடிக்கப்படுஞ்சொல்லோடு முடிக்குஞ் சொல்லானது, திணைபால் இடங்களின் மாறுபடாது இயைந்து நிற்பல்லேண்டும். இயைந்து நில்லாதாயின் வழுவாம்.

உ-ம். நம்பி வந்தான்
 நங்கை வந்தான்
 அந்தணர் வந்தார்
 நான் வந்தேன்
 நீ வந்தாய் } வழாநிலை.

நம்பி வந்தது.....திணை வழு.
 நங்கை வந்தான்.....பால் வழு.
 அவன் வந்தேன்.....இடவழு.

௩௭௭. இரண்டு முதலிய உயர்திணைப்படர்க்கையெழுவாய் அடுக்கிவரின், பலர்பாற் படர்க்கைப் பயனிலைகொண்டுமுடியும். இரண்டுமுதலிய அஃறிணைப்படர்க்கையெழுவாய் அடுக்கிவரின், பலவின்பாற்படர்க்கைப் பயனிலைகொண்டு முடியும்.

உ-ம். நம்பியு நங்கையும் வந்தார்.
 யானையுங் குதிரையும் வந்தன.

௩௭௮. முன்னிலை யெழுவாயோடு படர்க்கையெழுவாய் அடுக்கிவரின், முன்னிலைப் பன்மைப் பயனிலைகொண்டு முடியும். அது உளப்பாட்டு முன்னிலைப்பன்மை எனப்படும்.

உ-ம். நீயு மவனும் போயினீர்.

௩௭௯. தன்மையெழுவாயோடு முன்னிலையெழுவாயேனும் படர்க்கையெழுவாயேனும் இவ்விரண்டெழுவாயுமேனும் அடுக்கிவரின், தன்மைப்பன்மைப் பயனிலைகொண்டு முடியும். இது உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மை எனப்படும்.

உ-ம். யானும் நீயும் போயினோம்.
 யானு மவனும் போயினோம்.
 யானு நீயு மவனும் போயினோம்.

௩௮௦. திணையையந்தோன்றியவிடத்து உருவு வடிவு என்னும் பொதுச்சொற்களாலும், உயர்திணைப்பாலையந்தோன்றியவிடத்து அத்திணைப்பன்மைச் சொல்லாலும்,

அஃறிணைப்பாலையர் தோன்றியவிடத்துப் பால்பகாவலி திணைச்சொல்லாலுங் கூறல்வேண்டும். உ-ம்.

- (க.) குற்றியோ மனுடனே அங்குத் தோன்றுகிற உரு?..... } திணையையம்.
- (உ.) ஆண்மகனே பெண்மகளோ..... } உயர் திணைப்பாலையம்.
- (ஊ.) ஒன்றே பலவோ அங்கு வந்த குதிரை?..... } அஃறிணைப்பாலையம்.

௩௮௩. இருதிணையில் ஒருதிணை துணிந்தவிடத்தும், இருபாலில் ஒருபால் துணிந்தவிடத்தும், மற்றொன்றல்லாத தன்மையைத் துணிந்த பொருண்மேல் வைத்துக் கூறல் வேண்டும். இது சுருங்கச்சொல்லல் என்னும் அழகைப் பயப்பித்தலாற் சிறப்புடைத்தாம்.

- உ-ம். (க.) (குற்றியெனின்) மனுடனன்று. எ-ம்.
 - (மனுடனெனின்) குற்றியல்லன். எ-ம்.
 - (உ.) (ஆண்மகனெனின்) பெண்மகனல்லன். எ-ம்.
 - (பெண்மகனெனின்) ஆண்மகனல்லன். எ-ம்.
 - (ஊ.) (ஒன்றெனின்) பலவன்று. எ-ம்.
 - (பலவெனின்) ஒன்றல்ல. எ-ம்.
- உறக.

பரிணை வினாக்கள்.—௩௮௪. முடிக்கப்படுஞ் சொல்லோடு முடிக்குஞ் சொல்லானது எப்படி இயைந்து நின்றல் வேண்டும்? ௩௮௬. இரண்டு முதலிய உயர்திணைப் படர்க்கையெழுவாய் அடுக்கி வரின், எப்பயனிலகொண்டு முடியும்? இரண்டு முதலிய அஃறிணைப் படர்க்கையெழுவாய் அடுக்கிவரின், எப்பயனிலகொண்டு முடியும்? ௩௮௭. முன்னிலையெழுவாயோடு படர்க்கையெழுவாய் அடுக்கி வரின் எப்பயனிலகொண்டு முடியும்? ௩௮௮. தன்மையெழுவாயோடு, முன்னிலையெழுவாயேனும், படர்க்கையெழுவாயேனும், இவ்விரண்டெழுவாயுமேனும் அடுக்கி

வரின், எப்பயனிலகொண்டு முடியும்? ௩௮௯. திணையையத்தையும் பாலையத்தையும் எந்தெந்தச்சொல்லாற் கூறல் வேண்டும்? ௩௯௦. இருதிணையில் ஒருதிணை துணிந்தவிடத்தும், இருபாலில் ஒருபால் துணிந்தவிடத்தும் மற்றொன்றல்லாத தன்மையை எப்பொருண்மேல் வைத்துக் கூறல்வேண்டும்?

திணைபாலிடப்பொதுமை நீங்குகநெறி.

௩௮௪. திணைபாலிடங்கட்குப் பொதுவாகிய பெயர் வினைகட்கு முன்னும் பின்னும் வருஞ் சிறப்புப்பெயருஞ் சிறப்புவினையும், அவற்றின் பொதுத்தன்மையை நீக்கி, ஒன்றனை யுணர்த்தும். உ-ம்.

சாத்தனிவன்; சாத்தனிது. எ-ம். சாத்தன் வந்தான்; சாத்தன் வந்தது. எ-ம். பெயர்த்திணைப் பொதுமையைப் பின் வந்த சிறப்புப்பெயரும் வினையும் நீக்கி ஒருதிணையை யுணர்த்தின. ஒருவரென்னையர்; ஒருவரென்றாயர். எ-ம். மரம் வளர்ந்தது; மரம் வளர்ந்தன. எ-ம். பெயர்ப்பாற்பொதுமையைப் பின் வந்த சிறப்புப்பெயரும் வினையும் நீக்கி ஒருபாலையுணர்த்தின. யாமெல்லாம் வருவம்; நீயிரெல்லாம் போயின்; அவரெல்லா மிருந்தார் எனப் பெயரிடப்பொதுமையை முன்வந்த சிறப்புப்பெயரும் பின்வந்த சிறப்புவினையும் நீக்கி ஒவ்வோரிடத்தை யுணர்த்தின.

வாழ்க அவன், அவள், அவர், அது, அவை, யான், யாம், நீ, நீர் என வினைதிணைபாலிடப் பொதுமையைப் பின்வந்த சிறப்புப்பெயர்கள் நீக்கி ஒருதிணையையும் பாலையும் இடத்தையும் உணர்த்தின.

௩௮௫. பெயர் வினை யிரண்டும் உயர்திணையான் பெணிரண்டற்கும் பொதுவாகவேனும், அஃறிணையான் பெணிரண்டற்கும் பொதுவாகவேனும் வருமிடத்து,

அப்பாலிரண்டினுள் ஒருபாற்கேயுரிய தொழின்முதலிய குறிப்பினால், அப்பாலானது துணியப்படும்.

உ-ம். ஆயிரமக்கள் போர் செய்யப் போயினார் என்னுமிடத்து, மக்களென்னும் பெயரும் போயினாரென்னும் வினையும் உயர்திணையாண்பெணிருபாற்கும் பொதுவாயினும், போர் செயலென்னுந் தொழிற்குறிப்பினால் ஆண்பால் துணியப்பட்டது.

பெருந்தேவி மகவீன்ற கட்டிலினருகே நால்வர் மக்க ளுளர் என்னுமிடத்து, மக்களென்னும் பெயரும் உளர் என்னும் வினையும் உயர்திணையாண்பெணிருபாற்கும் பொதுவாயினும், ஈனாதலென்னுந்தொழிற் குறிப்பி னுற் பெண்பால் துணியப்பட்டது.

இப்பெற்ற முழுவொழிந்தன என்னுமிடத்து, பெற்ற மென்னும் பெயரும் ஒழிந்தனவென்னும் வினையும் அஃறிணையாண்பெணிருபாற்கும் பொதுவாயினும், உழவென்னுந் தொழிற்குறிப்பினால் எருது துணியப் பட்டது:

இப்பெற்றல் கறத்தலொழிந்தன என்னுமிடத்து, பெற்ற மென்னும் பெயரும் ஒழிந்தனவென்னும் வினையும் அஃறிணையாண் பெணிருபாற்கும் பொதுவாயினும், கறத்தலென்னுந் தொழிற்குறிப்பினுற் பெண்பக துணியப்பட்டது.

பரிகைடி வினாக்கள்.—௩௮௪. திணை பால் இடங்கட்கும் பொ துவாகிய பெயர் வினைகளின் பொதுத்தன்மையை நீக்கி, ஒன் றினை உணர்த்தவன யாவை? ௩௮௫. பெயர் வினை இரண் டும், உயர்திணையாண் பெண் இரண்டற்கும் பொதுவாகவே னும் அஃறிணையாண் பெண் இரண்டற்கும் பொதுவாகவேனும் வருமிடத்து, அப்பாலிரண்டினுள் ஒன்று எதனாலே துணியப் படும்?

உயர்திணை தொடர்ந்த அஃறிணை.

௩௮௬. உயர்திணையெழுவாயோடு கிழமைப்பொருள் படத்தொடர்ந்து எழுவாயாக நிற்கும் அஃறிணைப் பொரு ளாதியாறும், உயர்திணைவினையாண் முடியும்.

உ-ம். நம்பி பொன்பெரியன்
 நம்பி நாடு பெரியன்
 நம்பி வாழ்காள் பெரியன்
 நம்பி மூக்குக் கூரியன்
 நம்பி குடிமை நல்லன்
 நம்பி நடை கடியன்

இங்கே உயர்திணை யெழு வாயின் பயனிலையோடு அஃறிணை யெழுவாயும் முடிந்ததறிக.

மாடு கோடு கூரிது என்னுமிடத்தும், மாடு என்னும் அஃறி ணையெழுவாயின் பயனிலையாகிய கூரிது என்னும் வினை யோடு அதன் கிழமைப்பொருள்பட எழுவாயாக நின்ற கோடு என்பது முடிவதறிக.

பரிகைடி வினா.—௩௮௭. உயர்திணை யெழுவாயோடு கிழமைப் பொருள்படத் தொடர்ந்து, எழுவாயாக நிற்கும் அஃறிணைப் பொருளா தியாறும் எத்திணை வினையாண் முடியும்?

கலந்த திணை பால்களுக்கு ஒரு முடிபு.

௩௮௭. இருதிணைப்பொருள்கள் கலந்து ஒருதொடராக வருமிடத்தும், ஆண் பெண் என்னும் இருபாற் பொருள்கள் கலந்து ஒருதொடராக வருமிடத்தும், சிறப்பினாலும், மிகுதி யினாலும், இழிவினாலும் ஒருமுடிபைப்பெறும். உ-ம்.

“திங்களுக்கு சான்றோரு மொப்பா” என இருதிணைப்பொ ருள்கள் கலந்து சிறப்பினால் உயர்திணை முடிபைப்பெற் றன. சான்றோர் திங்கள்போல மறுத் தாங்கமாட்டாமை இங்கே சிறப்பு.

“பாற்பார் தவரே சுமந்தார் பிணிப்பட்டார் மூத்தோர் குழவியெனு யிவர்கள்” என இருநினைப் பொருள்கள் கலந்து மிகுதியால் உயர்திணை முடிபைப் பெற்றன. அஃறிணைப்பொருள் ஒன்றையாக உயர்திணைப் பொருள் ஐந்தாதல் இங்கே மிகுதி.

“மூர்க்கணு முதுபுயல் கொண்டது விடா” என இருநினைப் பொருள்கள் கலந்து இழிவினால் அஃறிணை முடிபைப் பெற்றன. மூர்க்கக்குணமுடைமை இங்கே இழிவு.

தேவதத்தன் மனைவிபுந் தானும் வந்தான் எனப் பாற்பொருள்கள் கலந்து சிறப்பினால் ஆண்பான் முடிபைப் பெற்றன. பெண்ணினும் ஆண் உயர்ந்தமை இங்கே சிறப்பு.

பரிகைடி வினா.—கடிசு. இருநினைப் பொருள்கள் கலந்து ஒருதொடராக வருமிடத்தும், ஆண் பெண் என்னும் இரு பாற்பொருள்கள் கலந்து ஒருதொடராக வருமிடத்தும் அவை பலவும் எப்படி முடியும்?

திணைபால் வழுவமைதி.

கடிசு. மகிழ்ச்சி, உயர்வு, சிறப்பு, கோபம், இழிவு என்னும் இவைகளுள் ஒருகாரணத்தினால், ஒருநினைப் பொருள் வேறுநினைப்பொருளாகவும், ஒருபாற்பொருள் வேறுபாற் பொருளாகவுஞ் சொல்லப்படும். உ-ம்.

ஓராயினை என்னம்மை வந்தான் என்றவிடத்த உவப்பினால் அஃறிணை உயர்திணையாகச் சொல்லப்பட்டது.

பசுக்கிளியார் துது சென்றார் என்றவிடத்த, உயர்வினால் அஃறிணை உயர்திணையாகச் சொல்லப்பட்டது.

“தம்பொருளென்ப தம்மக்கள்” என்றவிடத்தச், சிறப்பினால் உயர்திணை அஃறிணையாகச் சொல்லப்பட்டது.

பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லும் ஒருவனை இரகசய குரைக்கின்றது என்றவிடத்தச், கோபத்தினால் உயர்திணை அஃறிணையாகச் சொல்லப்பட்டது.

நாய் கடவுளுடைமை என்றவிடத்த, இழிவினால் உயர்திணை அஃறிணையாகச் சொல்லப்பட்டது.

தன்புதல்வனை என்னம்மை வந்தான் என்றவிடத்த, மகிழ்ச்சியினால் ஆண்பால் பெண்பாலாகச் சொல்லப்பட்டது.

ஒருவனை அவர்வந்தார் என்றவிடத்த, உயர்வினால் ஒருமைப்பால் பன்மைப்பாலாகச் சொல்லப்பட்டது.

தேவன் மூவுலகிற்குந் தாய் என்றவிடத்தச், சிறப்பினால் ஆண்பால் பெண்பாலாகச் சொல்லப்பட்டது.

“எனைத்துணைய ராயினுமென்றோர் திணைத்துணையுந்—தோள் பிறளில் புகல்” என்றவிடத்தச், கோபத்தினால் பன்மைப்பால் ஒருமைப்பாலாகச் சொல்லப்பட்டது.

பெண்வழிச் செல்வானை இவன்பெண் என்றவிடத்த, இழிவினால் ஆண்பால் பெண்பாலாகச் சொல்லப்பட்டது.

பரிகைடி வினா.—கடிசு. ஒருநினைப்பொருள் வேறு நினைப்பொருளாகவும், ஒருபாற்பொருள் வேறு பாற்பொருளாகவுஞ் சொல்லப்படுமோ?

ஒருமை பன்மை மயக்கம்.

கடிசு. ஒருமைப்பாலிற் பன்மைச்சொல்லையும், பன்மைப்பாலில் ஒருமைச்சொல்லையும் ஒரோவிடத்துத் தழுவிச்சொல்லுதலும் உண்டு. உ-ம்.

வெயிலெல்லா மறைத்தது மேகம் என்னுமிடத்த, வெயில் என்னும் ஒருமைப்பாலில் எல்லாமென்னும் பன்மைச்சொற் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது.

இரண்டு கண்ணுஞ் சிவந்தது என்னுமிடத்த, இரண்டென்றும் பன்மைப்பாலிற் சிவந்தது என்னும் ஒருமைச்சொற் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது.

பரீகைடி வினா.—௩௮௬. ஒருமைப்பாலிற் பன்மைச் சொல்லை யும் பன்மைப்பாலில் ஒருமைச் சொல்லை யுஞ் சொல்லுதலும் உண்டோ?

இடவழுவமைதி.

௩௯௦. ஓரிடத்திற் பிறவிடச்சொல்லை ஒரோவிடத்துத் தழுவிச் சொல்லுதலும் உண்டு. உ-ம்.

சாத்தன்றூ விவை செய்வேனோ என்னுமிடத்து யானெனச் சொல்லல்வேண்டுந் தன்மையிலே சாத்தன்றூயெனப் படர்க்கைச்சொற் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது. சாத்தன் ரூயாகிய யான் என்பது பொருள்.

“எம்பியை யீங்குப் பெற்றே நென்னெனக் கரியதென்றான்” என்னுமிடத்து, நீன்னையெனச் சொல்லல்வேண்டு முன்னிலையிலே எம்பியையெனப் படர்க்கைச்சொற் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது. எம்பியாகிய உன்னை என்பது பொருள்.

- யானோ வவனோ யாரிது செய்தார்;
- நீயோ வவனோ யாரிது செய்தார்;
- நீயோ யானோ யாரிது செய்தார்;
- நீயோ வவனோ யானோ யாரிது செய்தார்;

என ஓரிடத்திற் பிறவிடம் விரவி வருதலும் உண்டெனக் கொள்க.

பரீகைடி வினா.—௩௯௦. ஓரிடத்திற் பிறவிடச் சொல்லைச் சொல்லுதலும் உண்டோ?

காலவழுவமைதி.

௩௯௧. முக்காலத்தினுந் தந்தொழில் இடையறாமல் ஒருதன்மையவாய் நிகழும் பொருள்களின் வினையை நிகழ்காலத்தாற் சொல்லத்தகும்.

உ-ம். மலை நிற்கின்றது.
தெய்வமிருக்கின்றது.
கடவுளளிக்கின்றார்.

மலைக்கு நின்றலும், தெய்வத்திற்கு இருத்தலும், கடவுளுக்கு அளித்தலும் முக்காலத்தினும் உள்ளனவாதல் காண்க.

௩௯௨. விரைவு, மிகுதி, தெளிவு என்னும் இம்முன்று காரணங்களாலும், இக்காரணங்கள், இல்லாமலும், ஒரு காலம் வேறொருகாலமாகச் சொல்லவும்படும். உ-ம்.

உண்பதற்கிருப்பவனும் உண்கின்றவனும் விரைவிலே தம்மை உடன்கொண்டுபோக அழைப்பவனுக்கு, உண்டேன் உண்டேன்; வந்தேன் வந்தேன் என்றவிடத்து, விரைவுபற்றி எதிர்காலமும் நிகழ்காலமும் இறந்தகாலமாகச் சொல்லப்பட்டன.

களவு செய்ய நீண்ப்போன் கையறுப்புண்டான் என்றவிடத்துக், களவு செய்யிற் கையறுப்புண்ணல் மிகுதியாதலால் எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகச் சொல்லப்பட்டது. கையறுப்புண்ணல் தவறினுந் தவறுமாதலால் மிகுதி யெனப்பட்டது.

எறம்பு முட்டைகொண்டு திட்டையேறின் மழைபெய்தது என்றவிடத்து, எறம்பு முட்டையெடுத்து மேட்டிலேறினால் மழைபெய்தல் தெளிவாதலால், எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகச் சொல்லப்பட்டது.

யாம் பண்டு வினையாவே திச்சோலை; யாம் பண்டு வினையாடு கிற திச்சோலை இவைகளில், அக்காரணங்கள் இல்லாமலே இறந்தகாலம் எதிர்காலமும் நிகழ்காலமாகச் சொல்லப்பட்டன.

பரீகைடி வினாக்கள்.—௩௯௧. முக்காலத்தினுந் தந்தொழில் இடையறாமல் ஒருதன்மையவாய் நிகழும்பொருள்களின் வினையை

எக்காலத்தாற் சொல்லத்தகும்? ஈகஉ. ஒருகாலம் வேறொருகாலமாகச் சொல்லவும்படுமோ?

வினைமுதலல்லனவற்றை வினைமுதல் போலச் சொல்லல்.

ஈகஉ. செயப்படுபொருளையும், கருவியையும் இடத்தையும், செயலையும், காலத்தையும், வினைமுதல் போல வைத்து, அவ்வினைமுதல்வினையை அவைகளுக்கு ஏற்றிச் சொல்லுதலும் உண்டு. உ-ம்.

- இம்மாடியான் கொண்டது.....செயப்படுபொருள்.
- இவ்வெழுத்தானியானெழுதியது..கருவி.
- இவ்வீடியானிருத்தது.....இடம்.
- இத்தொழில் யான் செய்தது.....செயல்.
- இந்நாள் யான் பிறத்தது.....காலம்.

பரீகை வினா. ஈகஉ. செயப்படுபொருளையும் கருவியையும் இடத்தையும் செயலையும் காலத்தையும் வினைமுதல்போல வைத்து, அவ்வினைமுதல் வினையை அவைகளுக்கு ஏற்றிச் சொல்லுதலும் உண்டோ?

அடைமொழி.

ஈகச. பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் ஆறும், இனமுள்ள பொருள்களுக்கேயன்றி இனமில்லாப் பொருள்களுக்கும், அடைமொழிகளாய் வரும்.

அடையினால் அடுக்கப்பட்டது அடைகொளியெனப்படும். அடையெனினும் விசேடணமெனினும் பொருத்தம். அடைகொளியெனினும் விசேடியமெனினும் பொருத்தம்.

(உதாரணம்.)

இனமுள்ளன.	இனமில்லன.	
செய்க்குடம்	உப்பளம்	பொருள்.
குளொல்	ஊர்மன்று	இடம்.
கார்த்திகைவினக்கு	நாளரும்பு	காலம்.
பூமரம்	இலைமரம்	சினை.
செந்தாமரை	செம்போத்து	குணம்.
ஆபொம்பு	தோய்தயீர்	தொழில்.

பரீகை வினா.—ஈகச. பொருளாதியாரும் இனமுள்ள பொருள்களுக்கேயன்றி, இனமில்லாப் பொருள்களுக்கும் அடைமொழிகளாய் வருமோ?

சிறப்புப்பெயர் இயற்பெயர்.

ஈகரு. ஒருகாரணம் பற்றி வருஞ் சிறப்புப்பெயரினாலும், காரணம் பற்றாது வரும் இயற்பெயரினாலும் ஒரு பொருளைச் சொல்லுமிடத்துச், சிறப்புப்பெயரை முன் வைத்து இயற்பெயரைப் பின் வைத்தல் சிறப்பாம்.

உ-ம். சோழியன் கொற்றன்.

பாண்டியன் குலசேகரன்.

தமிழ்ப்புலவன் கம்பன்.

இனிக் கொற்றன் சோழியன் என இயற்பெயர் முன்னும் வருதல் காண்க. இன்னும் இயற்பெயர் முன் வருமிடத்து, வைத்தியநாதநாவலன் கச்சியப்ப்புலவன் என இறுதி விகாரமாக வருதலும் காண்க.

பரீகை வினாக்கள்.—ஈகரு. ஒரு காரணம் பற்றி வருஞ்சிறப்புப்பெயரினாலும், காரணம் பற்றாது வரும் இயற்பெயரினாலும் ஒருபொருளைச் சொல்லுமிடத்து, எதை முன்வைத்து, எதைப் பின்வைத்தல் சிறப்பாம்? இயற்பெயர் சிறப்புப்பெயருக்கு முன் வருதல் இல்லையோ? இயற்பெயர் முன் வருமிடத்து, அதனிறதி விகாரமாக வருதலும் உண்டோ?

வீனா விடை.

ககக. வினாவாவது, அறியக்கருதியதை வெளிப்படுத்துவதாம். விடையாவது, வினாவிய பொருளை அறிவிப்பதாம்.

வீனா, உசா, கடா என்பன ஒருபொருட்டுசொற்கள். விடை, செப்பு, உத்தரம், இறை என்பன ஒருபொருட்டுசொற்கள்.

கக௪. வினாவையும் விடையையும் வழுவாமற் காத்தல் வேண்டும்.

- உ-ம். உயிரெத்தன்மைத்து? வினாவழாநிலை.
- உயிருணர்தற்றன்மைத்து? விடைவழாநிலை.
- சறக்கின்ற வெருமை பாலோ சிணையோ? வினாவழா.
- தில்லைக்குவழியாது? எனின்
- சிவப்புக்காளை மூப்பதுபணம் என்பது. } விடைவழா.

கக௫. வினா, அறியாமை; ஐயம், அறிவு, கொளல், கொடை, ஏவல், என அறுவகைப்படும். உ-ம்.

- (க.) சூசிரியரே, இப்பாட்டிற்குப் பொருள் யாது?.....அறியாமை [வினா]
- (உ.) குற்றியோ மகனே?.....ஐயவினா.
- (ங.) மாணக்கனே, இப்பாட்டிற்குப் பொருள் யாது? அறிவினா.
- (ச.) பயறண்டோ செட்டியாரே?.....கொளல்வினா.
- (இ.) தம்பிக்காடையில்லையா?.....கொடைவினா.
- (ஈ.) தம்பீ யுண்டாயா?.....ஏவல்வினா.

ககக. விடை, சுட்டு, எதிர்மறை, உடன்பாடு, ஏவல், வினாவெதிர்வினாதல், உற்றதாரைத்தல், உறுவது கூறல், இனமொழி என எட்டுவகைப்படும். இவற்றுள், முன்னைய மூன்றுஞ் செவ்வனிறை; பின்னையஐந்தாம் இறை பயப்பன.

(உதாரணம்.)

வினா. விடை.

- (க.) தில்லைக்கு வழி யாது? இது சுட்டு.
- (உ.) இது செய்வாயா? செய்யேன் எதிர்மறை.
- (ங.) ,, ,, செய்வேன் உடன்பாடு.

- (ச.) இது செய்வாயா? நீ செய் ஏவல்.
- (இ.) ,, ,, செய்யேனோ வினாவெதிர் வினாதல்.
- (ஈ.) ,, ,, உடம்புசொந்தது உற்றதாரைத்தல்.
- (எ.) ,, ,, உடம்புசொம் உறுவதுகூறல்.
- (அ.) ,, ,, மற்றையதுசெய்வேன் இனமொழி.

பரிகையி வினாக்கள்.—ககக. வினாவாவது யாது? விடையாவது யாது? கக௪. வினாவையும் விடையையும் எவ்வாறு காத்தல் வேண்டும்? கக௫. வினா எத்தனை வகைப்படும்? ககக. விடை எத்தனை வகைப்படும்?

சுட்டு.

ச00. படர்க்கைப்பெயரோடு சுட்டுப்பெயர் சேர்ந்து வரின், அப்படர்க்கைப்பெயர் முடிக்குஞ்சொற் கொள்ளா மிடத்து அதற்குப் பின்வரும்; முடிக்குஞ்சொற் கொள்ளா மிடத்து அதற்குப் பின்னு முன்னும் வரும். உ-ம்.

- (க.) நம்பி வந்தான்; அவனுக்குச் சோறிடுக.
- எருது வந்தது; அதற்குப் புல்லிடுக.
- (உ.) நம்பியவன்; அவனம்பி.

பரிகையி வினா.—ச00. படர்க்கைப்பெயரோடு சுட்டுப்பெயர் சேர்ந்து வரின், அச்சுட்டுப்பெயர் அப்படர்க்கைப்பெயர்க்கு எவ்விடத்து வரும்?

மரபு.

ச0க. மரபாவது, உலகவழக்கினுஞ் செய்யுள் வழக்கினும் எப்பொருட்டு எப்பெயர் வழங்கிவருமோ, அப்பொருளை அச்சொல்லாற் கூறுதலாம்.

உ-ம். ஆனமேய்ப்பான் பாசன்
ஆடுமேய்ப்பான் இடையன்
ஆனயிலண்டம்
ஆட்டுப்புழுக்கை
யானைக்குட்டி
யானைக்கன்று

குதிரைக்குட்டி-
பசுக்கன்று.
கிரீப்பின்னை.
கோழிக்குஞ்சு.
தென்னம்பின்னை.
மாக்கன்று.

பரீகை வினா.—ச0க. மரபாவது யாது?

முற்றும்மை.

ச0உ. இத்தனையென்று தொகையுற்று நிற்கும் பொருளும், எக்காலத்தம் எவ்விடத்தம் இல்லாத பொருளும், முடிக்குள் சொல்லைப் பெற்று வருமிடத்து, முற்றும்மை பெற்று வரும். உ-ம்.

- (க.) தமிழ் நாட்டு மூவேந்தரும் வந்தார்.
- (உ.) ஒளிமுன்னிருள் எங்குமில்லை.

பரீகை வினா.—ச0உ. இத்தனையென்று தொகையுற்று நிற்கும் பொருளும், எக்காலத்தம் எவ்விடத்தம் இல்லாத பொருளும், முடிக்குள் சொல்லைப் பெற்று வருமிடத்து, எவ்வாறு வரும்?

ஒருபொருட் பன்மொழி.

ச0ங. சொல்லின்பந் தோன்றுதற் பொருட்டு ஒரு பொருண்மேல் இருசொற்கள் தொடர்ந்து வருதலும் உண்டு.

உ-ம். காசினங்கமுரு மீயிசைஞாயிறு.
புனிற்றினங்கள் உயர்ந்தோங்குபெருவரை.

பரீகை வினா.—ச0ங. ஒருபொருண்மேல் இருசொற்கள் காரணமின்றித் தொடர்ந்து வருதலும் உண்டோ?

அடுக்குச்சொல்.

ச0ச. ஒருசொல், விரைவு, வெகுளி, உவகை, அச்சம், துன்பம் முதலிய காரணம் பற்றி, இரண்டு முதல் மூன்றளவு அடுக்கிக் கூறப்படும். உ-ம்.

- (க.) உண்டேனுண்டேன்; போபோபோ.....விரைவு.
- (உ.) எய்யெய்ய்; எறிஎறிஎறி.....கோபம்.
- (ங.) வருக வருக; பொலிகபொலிகபொலிக.....உவகை.
- (ச.) பாம்பு பாம்பு; தீத்தீத்தீ.....அச்சம்.
- (ரு.) உய்யேனுய்யேன்; வாழேன்வாழேன்வாழேன்..துன்பம்.

அசைநிலைக்கு இரண்டளவும், இசைநிறைக்கு இரண்டு முதல் நான்களவும், அடுக்கிக் கூறப்படும். உ-ம்.

- (க.) அன்றையன்றே.....அசைநிலை.
- (உ.) { ஏயேயம்பன் மொழிந்தனன் யாயே }
நல்குமே நல்குமே நல்குமே நாமகன் } இசைநிறை.
பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ }

சலசல, கலகல என்பவை முதலியன பிரியாது இரட்டைச் சொல்லாகவே நின்று பொருள்படுதலால், அடுக்கியசொல்லல்ல.

பரீகை வினாக்கள்.—ச0ச. அடுக்குத்தொடருள், ஒரு சொல்லே அடுக்கிக் கூறப்படும்போது, எவ்வெவ்விடத்தில் எத்தனை எத்தனை அடுக்கிக் கூறப்படும்? இக்காரணங்களின்றி ஒருசொல் இங்ஙனம் அடுக்கிக் கூறப்படுதல் இல்லையோ? சலசல கலகல என்பவை முதலியன அடுக்கிய சொல்லல்லவோ?

சொல்லெச்சம்.

ச0ரு. சொல்லெச்சமாவது, வாக்கியத்தில் ஒருசொல் எஞ்சி நின்று வருவித்துரைக்கப்படுவதாம். உ-ம்.

“பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா
 ரிறைவ னடிசேரா தார்.”

இதிலே சேர்ந்தார் பிறவிப்பெருங்கடல் நீந்துவர் எனச் சேர்ந்தார் என்னும் ஒருசொல் வருவித்துரைக்கப்படுதலாற் சொல்லெச்சம்.

பரிகை வினா.—சுடு. சொல்லெச்சமாவது யாது?

இசையெச்சம்.

சுடு. இசையெச்சமாவது, வாக்கியத்தில் அவ்வவ் விடத்திற்கு ஏற்ப இரண்டு முதலிய பலசொற்கள் எஞ்சி நின்று வருவித்துரைக்கப்படுவதாம். உ-ம்.

“அந்தாமரையன்னமே சின்னையானகன்றூற்றுவனோ?”

இதிலே என்னுயிரினுஞ் சிறந்த சின்ன எனப் பலசொற்கள் வருவித்துரைக்கப்படுதலால் இசையெச்சம்.

பரிகை வினா.—சுடு. இசையெச்சமாவது யாது?

ஒழியியன் முற்றிற்று.

தொடர்மொழியதிகாரமுற்றுப்பெற்றது.

பகுபத முடிபு.

பெயர்ப்பகுபதங்கள்.

அவன் என்னுஞ் சுட்டுப்பொருட் பெயர்ப் பகுபதம், அ என் னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால் விசுவியும் பெற்று, இடையில வகரமெய் தோன்றி, அம்மெய்யின்மேல் விசுவிய அகரவுயிரேறி முடிந்தது.

நமன் என்னும் கிணப்பொருட் பெயர்ப் பகுபதம், தாம் என் னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால் விசுவியும் பெற்று, பகுதி முதல் குறுகி, இறுதி மகரமெய்யின்மேல் விசுவிய அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

பொன்னன் என்னும் பொருட் பெயர்ப் பகுபதம், பொன் என் னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால் விசுவியும் பெற்று, பகுதி யீற்று னகரமெய் இரட்டித்து, இரட்டித்த னகரமெய்யின்மேல் விசுவிய அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

நிலத்தன் என்னும் இடப்பெயர்ப் பகுபதம், நிலம் என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால் விசுவியும், அவைகளுக்கு இடையே அத்தச்சாரியையும் பெற்று, பகுதியீற்று மகரமெய்யுஞ் சாரியையின் முதல் அகரமும் ஈற்று உகரமுங் கொட்டு, உகரங்கொட் டின்ற தகரமெய்யின்மேல் விசுவிய அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

பிரபவன் என்னும் காலப்பெயர்ப் பகுபதம், பிரபவம் என் னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால் விசுவியும் பெற்று, பகுதி யீற்று அம் குறைந்து வகரமெய்யீறாக நின்று, அவ்வகரமெய்யின் மேல் விசுவிய அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

திண்தோளன் என்னுஞ் கிணப்பெயர்ப் பகுபதம், திணி தோள் என்னும் பகுதியும், அன் என்னும், ஆண்பால் விசுவியும் பெற்று, பகுதியீற்று னகரமெய்யின்மேல் விசுவிய அகரவுயிரேறி முடிந்தது.

நல்லன் என்னும் குணப்பெயர்ப் பகுபதம், நன்மை என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால் விசுவியும் பெற்று, பகுதி யீற்று மைவிசுவிய கொட்டுரல் என நின்று, வகரமெய் இரட்டித்து, இரட்டித்த வகரமெய்யின்மேல் விசுவிய அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

கரியன் என்னும் குணப்பெயர்ப் பகுபதம், கருமை என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால் விசுவியும் பெற்று, பகுதியீற்று மைவிசுவியிட்டு, இடை உகரம் இகரமாகத் திரிந்து, யகரவுடம்படுமெய் தோன்றி, அம்மெய்யின்மேல் விசுவியிட்டு அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

செய்யன் என்னும் குணப்பெயர்ப் பகுபதம், செம்மை என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால் விசுவியும் பெற்று, பகுதியீற்று மைவிசுவியிட்டு, இடை நின்ற மகரமெய் யகரமெய்யாகத் திரிந்து, அது இரட்டித்து, இரட்டித்த மெய்யின்மேல் விசுவியிட்டு அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

ஓதுவான் என்னும் தொழிற்பெயர்ப் பகுபதம் ஓது என்னும் பகுதியும், ஆன் என்னும் ஆண்பால் விசுவியும், அவைகளுக்கு இடையே வகரவிடைநிலையும் பெற்று, இடைநிலை மெய்யின்மேல் விசுவியிட்டு அகரவுயிரேறி, முடிந்தது. ஓதுதலுடையவன் என்பது பொருள்.*

நன்மை என்னும் பண்புப்பெயர்ப் பகுபதம், நல் என்னும் பகுதியும், மை என்னும் பண்புப்பெயர் விசுவியும் பெற்று, பகுதியீற்று வகரமெய் வகரமெய்யாகத் திரிந்து, முடிந்தது.

வருநல் என்னும் தொழிற்பெயர்ப்பகுபதம், வா என்னும் பகுதியும், தல் என்னும் தொழிற்பெயர் விசுவியும்பெற்று, பகுதியீற்று வகரமெய் வகரமெய்யாகத் திரிந்து, முடிந்தது.*

உகீக்கை என்னும் தொழிற்பெயர்ப் பகுபதம், உடு என்னும் பகுதியும், கை என்னும் தொழிற்பெயர் விசுவியும் பெற்று, விசுவியிட்டு வகரமிசுவியிட்டு, முடிந்தது.

உகீக்கை என்னும் செயப்படுபொருட்பெயர்ப் பகுபதம், உடு என்னும் பகுதியும், ஐ என்னும் செயப்படுபொருள் விசுவியும், அவைகளுக்கு இடையே குச்சாரியையும் பெற்று, சாரியைக் ககரம் மிசுவியிட்டு, சாரியையீற்று வகரம் இட்டு, உகரம் கெட நின்ற ககரவொற்றின்மேல் விசுவியிட்டு அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

* ஓதுவான் என்பது எதிர்காலத் தெரிநிலை வினைமுற்றுப் பகுபதமாயின், ஓது பகுதி; ஆன் விசுவியிட்டு; வகரமெய் எதிர்கால விடைநிலை. எதிர்காலவினையெச்சப்பகுபதமாயின், ஓது பகுதி, வான் எதிர்காலவினையெச்ச விசுவியிட்டு.

எழுத்து என்னும் செயப்படுபொருட்பெயர்ப் பகுபதம், எழுது என்னும் பகுதியோடு ஐ என்னும் செயப்படுபொருள் விசுவியிட்டு புணர்ந்து, அவ்விசுவியிட்டு, கெட்டவிடத்துத் தகரமிரட்டித்து, முடிந்தது.

உண் என்னும் செயப்படுபொருட் பெயர்ப் பகுபதம், உன் என்னும் பகுதியோடு ஐ என்னும் செயப்படுபொருள் விசுவியிட்டு புணர்ந்து, அவ்விசுவியிட்டு, பகுதி முதல் நீண்டு, முடிந்தது.

காய் என்னும் வினைமுதற்பொருட் பெயர்ப் பகுபதம் காய் என்னும் பகுதியோடு இ என்னும் வினைமுதற்பொருள் விசுவியிட்டு புணர்ந்து, அவ்விசுவியிட்டு, முடிந்தது.

வினைமுற்றுப் பகுபதங்கள். 3

உண்டான் என்னும் இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், உண் என்னும் பகுதியும், ஆன் என்னும் ஆண்பால் விசுவியும், அவைகளுக்கு இடையே இறந்தகாலக் காட்டும் வகரவிடைநிலையும் பெற்று, இடைநிலை வகரமெய்யின்மேல் விசுவியிட்டு அகரவுயிரேறி முடிந்தது.

உண்கின்றான் என்னும் நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், உண் என்னும் பகுதியும், ஆன் என்னும் ஆண்பால் விசுவியும், அவைகளுக்கு இடையே கின்ற என்னும் நிகழ்கால விடைநிலையும் பெற்று, இடைநிலையீற்று வகரங்கெட்டு, உகரம் கெட நின்ற வகரமெய்யின்மேல் விசுவியிட்டு அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

உண்ணுவான் என்னும் எதிர்காலத் தெரிநிலைவினை முற்றுப் பகுபதம், உண் என்னும் பகுதியும், ஆன் என்னும் ஆண்பால் விசுவியும், அவைகளுக்கு இடையே எதிர்காலக் காட்டும் வகரவிடைநிலையும், பகுதிக்கும் இடைநிலைக்கும் இடையே உகரச்சாரியையும் பெற்று, பகுதியீற்று வகரமெய் இரட்டித்து, இரட்டித்த வகரமெய்யின்மேற் சாரியை உகரமேறி, இடைநிலை வகரமெய்யின்மேல் விசுவியிட்டு அகரவுயிரேறி, முடிந்தது. *

* உண்ணுவான் என்பது எதிர்கால வினையெச்சப் பகுபதமாயின், உண் பகுதி, உ சாரியை, வான் எதிர்கால வினையெச்ச விசுவியிட்டு.

நடந்தனன் என்னும் இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், நட என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால் விருதியும், அவைகளுக்கு இடையே இறந்தகாலம் காட்டுந் தகர விடைநிலையும், இடைநிலைக்கும் விருதிக்கும் இடையே அன்சாரியையும் பெற்று, இடைநிலைத் தகரமிருந்து, மிகுந்த தகரவல்லொற்று மெல்லொற்றுக் விகாரப்பட்டு, இடைநிலைத் தகரமெய்யின்மேற் சாரியை அகரவுயிரேறிச், சாரியையிற்று னகரமெய்யின்மேல் விருதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

வருகின்றனன் என்னும் நிகழ்காலத் தெரிநிலை வினைமுற்றுப் பகுபதம், வா என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால் விருதியும், அவைகளுக்கிடையே கின்று என்னும் நிகழ்காலவிடைநிலையும், இடைநிலைக்கும் விருதிக்கும் இடையே அன்சாரியையும் பெற்று, பகுதிமுதல் குறகி, ரகரவுகரம் விரிந்து, இடைநிலையிற்று உகரம் கெட்டு, உகரங்கெடநின்ற நகரவொற்றின்மேற் சாரியை அகரவுயிரேறிச் சாரியையிற்று னகரமெய்யின்மேல் விருதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

நடப்பான் என்னும் எதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், நட என்னும் பகுதியும், ஆன் என்னும் ஆண்பால் விருதியும், அவைகளுக்கு இடையே, எதிர்காலம் காட்டும் பகரவிடைநிலையும் பெற்று, இடைநிலைப் பகரம் மிகுந்து, இடைநிலைப் பகரமெய்யின்மேல் விருதி ஆகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

நடந்தது என்னும் இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், நட என்னும் பகுதியும், து என்னும் ஒன்றன்பால் விருதியும், அவைகளுக்கு இடையே இறந்தகாலம் காட்டுந் தகரவிடைநிலையும், இடைநிலைக்கும் விருதிக்கும் இடையே அகர்ச்சாரியையும் பெற்று, இடைநிலைத் தகரம் மிகுந்து, மிகுந்த தகரவல்லொற்று மெல்லொற்றுக் விகாரப்பட்டு, இடைநிலைத் தகரவல்லொற்றின்மேற் சாரியை அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

நடப்பித்தான் என்னும் பிறவினைப் பகுபதம் நட என்னும் பகுதியும், பி என்னும் பிறவினைவிருதியும்பெற்று, விருதிப்பகரமிருந்து, அனைத்தும் ஒரு பகுதியாய் நின்று, ஆன் என்னும் ஆண்பால் விருதியும், பகுதிக்கும் விருதிக்கும் இடையே இறந்தகாலம்

காட்டுந் தகரவிடைநிலையும் பெற்று, இடைநிலைத் தகரம் மிகுந்து, இடைநிலைத் தகரமெய்யின்மேல் விருதி ஆகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

அடிக்கப்பட்டான் என்னுஞ் செய்ப்பாட்டு வினைமுற்றுப் பகுபதம், அடி என்னும் பகுதியும், படு என்னுஞ் செய்ப்பாட்டு வினைவிருதியும், அவைகளுக்கு இடையே குச்சாரியையும், அகர்ச்சாரியையும் பெற்று, சாரியைக் ககரம் மிகுந்து, சாரியையிற்று உகரம் கெட்டு, உகரங்கெட நின்ற ககரமெய்யின்மேலே சாரியை அகரவுயிரேறி, விருதிப் பகர மிகுந்து, அடிக்கப்படு என அனைத்தும் ஒரு பகுதியாய் நின்று, ஆன் என்னும் ஆண்பால் விருதி பெற்று, படு என்பதனுடைய உகரமுர்த்த டகரமெய்யிரட்டித்து, உகரவுயிர்கெட்டு, உகரங்கெட்ட டகரமெய்யின்மேல் விருதி ஆகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

நடவான் என்னும் எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம் நட என்னும் பகுதியும், ஆன் என்னும் விருதியும், அவைகளுக்கு இடையே எதிர்மறை ஆகரவிடைநிலையும் பெற்று, அவ்விடைநிலை கெட்டு, வகரவுடம்படுமெய் தோன்றி, அம்மெய்யின்மேல் விருதி ஆகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

நடக்கின்றிலன் என்னும் எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், நட என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் விருதியும், அவைகளுக்கு இடையே கின்று என்னும் நிகழ்காலவிடைநிலையும், இல் என்னும் எதிர்மறையிடைநிலையும் பெற்று, கின்றிடைநிலையின் ககரம் மிகுந்து, ஈற்றுக்காய் கெட்டு, உகரங்கெட நின்ற நகரமெய்யின்மேல் எதிர்மறையிடைநிலை இகரமேறி, அவ்விடைநிலையிற்று வகரமெய்யின்மேல் விருதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

எழுந்திட்டான் என்னும் இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், எழு என்னும் பகுதியும், இடு என்னும் பகுதிப்பொருள் விருதியும், அவைகளுக்கு இடையே துச்சாரியையும் பெற்று, சாரியைத் தகர மிகுந்து, மிகுந்த தகரவல்லொற்று மெல்லொற்றுக் விகாரப்பட்டுச், சாரியையிற்றுக்கெட்டு, உகரங்கெட நின்ற தகரமெய்யின்மேல் விருதி இகரவுயிரேறி, எழுந்திடு என அனைத்தும் ஒரு பகுதியாக நின்று, ஆன் என்னும் ஆண்பால் விருதிபெற்று, இடு என்பதனுடைய உகரமுர்த்த டகரமெய் இரட்டி, உகரவுயிர்கெட்டு,

உகரங் கெட நின்ற டகரமெய்யின்மேல் விசுதி ஆகாவுயிரேறி, முடிந்தது.

கழிந்தன்று என்னும் இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், கழி என்னும் பகுதியும், று என்னும் ஒன்றன்பால் விசுதியும், அவைகளுக்கு இடையே இறந்தகாலங் காட்டுந் தகர விடைநிலையும், இடைநிலைக்கும் விசுதிக்கும் இடையே அன் என்னுஞ் சாரியையும் பெற்று, இடைநிலைத் தகரமிசுந்து, மிகுந்த தகரவல்லொற்று மெல்லொற்றாக விகாரப்பட்டு, இடைநிலைத் தகரவல்லொற்றின்மேற் சாரியை அகரவுயிரேறி, முடிந்தது. கழிந்தது என்பது பொருள்.

கழிந்தின்று என்னும் எதிர்மறை இறந்தகாலத் தெரிநிலை வினைமுற்றுப் பகுபதம், கழி என்னும் பகுதியும், று என்னும் ஒன்றன்பால் விசுதியும், அவைகளுக்கு இடையே இறந்தகாலங் காட்டுந் தகரவிடைநிலையும், அவ்விடைநிலைக்கும் விசுதிக்கும் இடையே இல் என்னும் எதிர்மறையிடைநிலையும் பெற்று, கால விடைநிலைத் தகரம் மிகுந்து, மிகுந்த தகரவல்லொற்று மெல்லொற்றாக விகாரப்பட்டு, இடைநிலைத் தகரமெய்யின்மேல் எதிர்மறையிடைநிலை இகரவுயிரேறி; இடைநிலையீற்று லகரமெய்னகரமெய்யாகத் திரிந்து முடிந்தது. கழிந்திலது என்பது பொருள்.

கோடும் என்னும் எதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், கொள் என்னும் பகுதியும், தம் என்னுந் தன்மைப்பன்மை எதிர்காலவிசுதியும் பெற்று, பகுதி முதல்நீண்டு, பகுதியீற்று ளகரங் கெட்டு, விசுதித்தகரம் டகரமாகத் திரிந்து முடிந்தது.

அற்று என்னுங் குறிப்புவினைமுற்றுப் பகுபதம், அ என்னும் பகுதியும், று என்னும் ஒன்றன்பால் விசுதியும்பெற்று, விசுதி நகரவல்லொற்று மிகுந்து, முடிந்தது.*

அணியர் என்னுங் குறிப்புவினைமுற்றுப் பகுபதம், அ என்னும் பகுதியும், அர் என்னும் பலர்பால்விசுதியும், அவைகளுக்குஇடையே னகாச்சாரியையும் ஐகாரச்சாரியையும் பெற்று, சாரியை னகரமெய்

* அற்று என்பது இறந்தகால வினையெச்சப்பகுபதமாயின், அறு பகுதி; உ விசுதி; உகரமுந்த நகரமெய் இரட்டித்து முடிந்தது எனக் கொள்க.

யின்மேற் சாரியை ஐகாரச்சாரியேறி, யகரவுடம்படுமெய் தோன்றி, அம்மெய்யின்மேல் விசுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

இன்று என்னுங் குறிப்புவினைமுற்றுப் பகுபதம், இல் என்னும் பகுதியும், று என்னும் ஒன்றன்பால் விசுதியும் பெற்று, பகுதியீற்று லகரமெய் னகரமெய்யாகத் திரிந்து முடிந்தது.

உணர்த்துகிற்பன் என்னும் எதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், உணர்த்து என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால்விசுதியும், அவைகளுக்கு இடையே எதிர்காலங் காட்டும் பகரவிடைநிலையும், பகுதிக்குங் காலவிடைநிலைக்கும் இடையே கில் என்னும் ஆற்றல் இடைநிலையும்பெற்று, ஆற்றலிடைநிலையீற்று லகரமெய் நகரமெய்யாகத் திரிந்து, இடைநிலைப் பகரத்தின்மேல் விசுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

செய் என்னும் முன்னிலையேவல்லொருமை வினைமுற்றுப் பகுபதம், செய் என்னும் பகுதியோடு ஆய் என்னும் முன்னிலையேவல் விசுதி புணர்ந்து, அவ்விசுதி கெட்டு, முடிந்தது.

பெயரெச்சப் பகுபதங்கள்.

அடித்த என்னும் இறந்தகாலப் பெயரெச்சப் பகுபதம், அடி என்னும் பகுதியும், அ என்னும் பெயரெச்ச விசுதியும், அவைகளுக்கு இடையே இறந்தகாலங்காட்டுந் தகரவிடைநிலையும் பெற்று, இடைநிலைத்தகரம் மிகுந்து, இடைநிலைத் தகரமெய்யின்மேல் விசுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

அடிக்கின்ற என்னும் நிகழ்காலப் பெயரெச்சப்பகுபதம், அடி என்னும் பகுதியும், அ என்னும் பெயரெச்சவிசுதியும், அவைகளுக்கு இடையே கின்று என்னும் நிகழ்காலவிடைநிலையும் பெற்று, இடைநிலைக் ககரம் மிகுந்து, இடைநிலையீற்று நகரங்கெட்டு, உகரங்கெட நின்ற நகரமெய்யின்மேல் விசுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

அடிக்கும் என்னும் எதிர்காலப் பெயரெச்சப் பகுபதம், அடி என்னும் பகுதியும், உம் என்னும் எதிர்காலப் பெயரெச்சவிசுதியும், அவைகளுக்கு இடையே ருச்சாரியையும் பெற்று, சாரியைக் ககரம்

உ0௪

இலக்கணச்சுருக்கம்.

மிகுந்து, சாரியையீற்றுதலாகக் கெட்டு, உகரங்கெட நின்ற ககரமெய் வின்மேல் விசுதி உகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

வினையெச்சப் பகுபதங்கள்.

நீன்று என்னும் இறந்தகால வினையெச்சப் பகுபதம், நில் என்னும் பகுதியும், உ என்னும் வினையெச்ச விசுதியும், அவைகளுக்கு இடையே இறந்தகாலம் காட்டும் நகரவிடைநிலையும்பெற்று, பகுதியீற்றுலகரமெய் இடைநிலை நகரமெய்க்கு இனமாகிய னகரமெய் யாகத் திரிந்து, இடைநிலை நகரமெய்வின்மேல் விசுதி உகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

நீற்க என்னும் முக்காலத்திற்கும் உரிய வினையெச்சப்பகுபதம், நில் என்னும் பகுதியும், அ என்னும் வினையெச்ச விசுதியும், அவைகளுக்கு இடையே குச்சாரியையும் பெற்று, பகுதியீற்றுலகரமெய் நகரமெய்யாகத் திரிந்து, சாரியையீற்று உகரங்கெட்டு, உகரங்கெட நின்ற ககரமெய்வின்மேல் விசுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது *

நீர்க்கீள் என்னும் எதிர்கால வினையெச்சப் பகுபதம், நில் என்னும் பகுதியும், இன் என்னும் எதிர்கால வினையெச்ச விசுதியும், அவைகளுக்கு இடையே குச்சாரியையும் பெற்று, பகுதியீற்றுலகரமெய் நகரமெய்யாகத் திரிந்து, சாரியையீற்று உகரங்கெட்டு, உகரங்கெட நின்ற ககரமெய்வின்மேல் விசுதி இகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

தோன்றியக்கால் என்னும் எதிர்கால வினையெச்சப் பகுபதம், தோன்று என்னும் பகுதியும், கால் என்னும் எதிர்கால வினையெச்ச விசுதியும், அவைகளுக்கு இடையே இன்சாரியையும் அகரச்சாரியையும் பெற்று, பகுதியீற்று உகரங்கெட்டு, உகரங்கெட நின்ற நகரமெய்வின்மேற் சாரியை இகரவுயிரேறி, சாரியையீற்று னகரமெய்குறைந்து, யகரவுடம்படுமெய்தோன்றி, அம்மெய்வின்மேற் சாரியை அகரவுயிரேறி விசுதிக்ககரமிசுந்து, முடிந்தது.

பின் வரும் பொதுப்பகுபதங்களை முடிக்க:—

- சாவான்: (க.) உடன்பாட்டுத் தெரிநிலைவினைமுற்று.
(உ.) எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினைமுற்று.
(ஊ.) எதிர்காலவினையெச்சம்.
- செய்யாய்: (க.) முன்னிலையெவலொருமை வினைமுற்று.
(உ.) முன்னிலையொருமை யெதிர்மறைவினைமுற்று.
- செய்யீர்: (க.) முன்னிலையெவற் பன்மைவினைமுற்று.
(உ.) முன்னிலைப்பன்மையெதிர்மறை வினைமுற்று.
- தழைப்ப: (க.) பலர்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று.
(உ.) பலவின்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று.
(ஊ.) செய்வெனெச்சம்.
- அன்ன: (க.) குறிப்புவினைமுற்று.
(உ.) குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம்.
- செவ்விய: (க.) குறிப்புவினைமுற்று.
(உ.) குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம்.
- வேட்தும்: (க.) எதிர்காலவினைமுற்று.
(உ.) எதிர்காலப் பெயரெச்சம்.
- வந்து: (க.) தன்மையொருமை வினைமுற்று.
(உ.) இறந்தகாலவினையெச்சம்.
- உண்டு: (க.) தன்மையொருமை வினைமுற்று.
(உ.) இறந்தகாலவினையெச்சம்.
(ஊ.) அநிலையொன்றன்பாற் படர்க்கைக்குறிப்பு வினைமுற்று.
- தேடிய: (க.) இறந்தகாலவினைமுற்று.
(உ.) வியங்கோள் வினைமுற்று.
(ஊ.) இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்.
(ச.) எதிர்காலவினையெச்சம்.

* நீற்க என்பது வியங்கோள்வினைமுற்றுப் பகுபதமாயின் நில் பகுதி; க வியங்கோள்விசுதி.

சொல்லிலக்கணங் கூறுதல்.

அவன் வந்தான்.

அவன். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கைச் சுட்டுப்பெயர்; திரிபின்மையாகிய எழுவாயுருபேற்றது; அது வந்தான் என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது.

வந்தான். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப்படர்க்கை யிறந்தகால உடன்பாட்டுத் தெரிநிலைவினைமுற்று; அது அவன் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் நின்றது.

கோலை செய்தவன் நாகத்தில் வீழ்ந்து வந்துவான்.

கோலை. எ-து. தொழிற்பெயர்; ஆக்கப்படுபொருளில் வந்த ஐ என்னும் இரண்டனுருபேற்றது; அது செய்தவன் என்னும் வினை கொண்டது.

செய்தவன். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப்படர்க்கை யிறந்தகால உடன்பாட்டுத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்; திரிபின்மையாகிய எழுவாயுருபேற்றது; அது வந்துவான் என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது.

நாகம். எ-து. பால்பகாவஹிணைப் படர்க்கைப் பெயர்; பிரி தின்கிழமைப்பொருட்டு இடமிடமாக நிற்கும் இடப்பொருளில் வந்த இல் என்னும் எழனுருபேற்றது; அது வீழ்ந்து என்னும் வினை கொண்டது.

அத்து. எ-து. சாரியையுருபிடைச்சொல்.

வீழ்ந்து. எ-து. செய்தென்வாய்பாட்டிறந்தகால உடன் பாட்டுத் தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்; வந்துவான் என்னும் வினை கொண்டது.

வந்துவான். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கை யெதிர்கால உடன்பாட்டுத் தெரிநிலைவினை முற்று; செய்தவன் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் நின்றது.

கோற்றனவன் தன்னை எதிர்த்த பகைவரை
வாளாண்மாய் வேட்டினுள்.

கோற்றன். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப்படர்க்கைப் பெயர்; ஆனவன் என்னும் எழுவாய்ச்சொல்லுருபேற்றது; அது வேட்டினுள் என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது.

தான். எ-து. ஒருமைப்படர்க்கைப் பொதுப்பெயர்; அடையப் படுபொருளில் வந்த ஐ என்னும் இரண்டனுருபேற்றது; அது எதிர்த்த என்னும் வினை கொண்டது.

எதிர்த்த. எ-து. செய்தவென்வாய்பாட்டிறந்தகால உடன் பாட்டுத் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சம்; பகைவர் என்னும் வினை முதற்பெயர் கொண்டது.

பகைவர். எ-து. உயர்திணைப்பலர்பாற்படர்க்கைப்பெயர்; அழிக்கப்படுபொருளில் வந்த ஐ என்னும் இரண்டனுருபேற்றது; அது வேட்டினுள் என்னும் வினை கொண்டது.

வான். எ-து. பால்பகாவஹிணைப்படர்க்கைப்பெயர்; கருவிப் பொருளில் வந்த ஆல் என்னும் மூன்றனுருபேற்றது; அது வேட்டினுள் என்னும் வினை கொண்டது.

மாய. எ-து. செய்வென்வாய்பாட்டு முக்காலத்திற்குமுரிய தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்; இங்கே காரியப்பொருளில் வந்த மையால் எதிர்காலத்தது; வேட்டினுள் என்னும் வினை கொண்டது.

வேட்டினுள். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கையிறந்தகால உடன்பாட்டுத் தெரிநிலை வினைமுற்று; கோற்றன் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் நின்றது.

சொற்றொடரிலக்கணங் கூறுதல்.

அவன் வந்தான்.—அவ்வழிச்சர்தியில் எழுவாய்த்தொடர்.

கொலை செய்தவன்.—வேற்றுமைச்சர்தியில் இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை.

செய்தவன் நாகத்தில்.—அவ்வழிச்சர்தியில் தழாத்தொடராய் எழுவாய்த்தொடர்.

நாகத்தில் வீழ்ந்து.—வேற்றுமைச்சர்தியில் ஏழாம்வேற்றுமை விரி.

வீழ்ந்து வந்துவான்.—அவ்வழிச்சர்தியில் வினையெச்சத்தொடர்.

தழாத்தொடராவது நிலமொழியானது வருமொழியைப் பொருட்பொருத்தமுறத் தழுவாத தொடர். பொருட்பொருத்தமுறத் தழுவிய தொடர் தழுவுதொடர்.

இலக்கணச்சுருக்கமுற்றுப்பெற்றது.

பாமபதி துணை.

